

Chim Sẻ Ban Mai (Tập 2)

Contents

Chim Sẻ Ban Mai (Tập 2)	1
1. Q.1 - Chương 1	2
2. Q.1 - Chương 2	6
3. Q.1 - Chương 3	11
4. Q.2 - Chương 1	18
5. Q.2 - Chương 2	24
6. Q.2 - Chương 3	31
7. Q.2 - Chương 4	39
8. Q.3 - Chương 1	48
9. Q.3 - Chương 2	54
10. Q.3 - Chương 3	62
11. Q.3 - Chương 4	70
12. Q.4 - Chương 1	77
13. Q.4 - Chương 2	81
14. Q.4 - Chương 3	88
15. Q.4 - Chương 4: Cổ Tích Trăng Và Sao	93
16. Q.4 - Chương 5	100
17. Q.4 - Chương 6	106
18. Q.4 - Chương 7	113

Chim Sẻ Ban Mai (Tập 2)

Giới thiệu

Mỗi nàng Lọ Lem đều chờ đợi chiếc giày thủy tinh của chàng hoàng tử, còn cô bé Mã Thu Thu lại tự

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chim-se-ban-mai-tap-2>

1. Q.1 - Chương 1

“Mông Thái Nhất và Thượng Hà Hi có hôn ước? Đây là chuyện gì a?”

“Ko biết nữa! Thật phức tạp!”

“Tôi dám cá rằng Kim Ánh Minh tuyệt đối sẽ lựa chọn Hà Ảnh Nguyệt! Ma Thu Thu thật sự vẫn còn kém lắm!”

Tiếng bàn tán dưới khán đài càng lúc càng lớn, tựa như từng đợt sóng âm cuộn trào đánh tới tấp vào tôi, làm cho tôi chỉ biết ngơ ngác đứng sững ở trên khán đài

Ô ô ôlàm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?!!

Tôi vẽ mặt ban xin quay đầu hướng về Bắc Nguyên Ái tỷ cầu cứu.....Tiêu rồi! Ngay cả Bắc Nguyên Ái tỷ cũng đang mở mắt thật to, chết lạng tại chỗ!

“Ma Thu Thu! Mau xuống đi! Cô còn tự mình là công chúa Bạch Tuyết sao?!” Tử Lôi nổi giận đùng đùng đối với tôi hét to, biểu tình của nàng giống như hận ko thể đem tôi xé thành từng mảnh nhỏ vậy!

Ô ô ô.....Lúc này tôi cam tâm tình nguyện mình trở thành một chú lùn tầm thường!

Ko được! Tôi sao lại có ý nghĩ như vậy! Vất vả lắm tôi mới có thể tìm lại được tự tin của chính mình, tôi ko thể lại trở về làm Ma Thu Thu của trước đây!

Ma Thu Thu! Tĩnh lại, tĩnh lại!

Làm sao đây, phải làm sao đây? Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh tràn ngập trong ánh mắt của tôi! Rốt cuộc tôi nên chọn ai, chọn ai cũng là sai, tôi ko muốn chọn! Ko muốn chọn!

Ô ô ô.....Ba mẹ, anh trai, thật xin lỗi, con phụ lòng kì vọng của mọi người rồi.....Bắc Nguyên Ái tỷ, Mộc tiên sinh, Bính thúc, thật xin lỗi, tôi đã quên lời dạy bảo ân cần của mọi người.....vì ko muốn làm mất mặt mười tám đại tổ tiên của Ma gia.....tôi đi tôi đi ...tôi đi đây....

“Đợi chút! Sẻ con! Ko được đi xuống! Cô vẫn chưa cho tôi một câu trả lời thuyết phục!” Mông Thái Nhất đột nhiên xông lên , một tay xách bồng tôi đang tìm cách lui về cánh gà lên , kéo tôi trở về chính giữa khán đài

“Trảtrả lời thuyết phục? Tôi.....tôi.....tôi.....” Tôi căng thẳng vẽ mặt đỏ bừng, đầu lưỡi như bị uốn thành một cái bánh quai chèo, lắp bắp nói ko ra câu

“Oa! Cậu xem cậu xem kìa! Mông Thái Nhất có vẻ như rất thích Ma Thu Thu nha!”

“Thượng Hà Hi tức giận đến mặt cũng đỏ rần! Chúng ta có trò hay để xem rồi!”

Dưới đài lại một trận ồn ào

Thượng Hà Hi?Tôi vụng trộm nhìn qua Thượng Hà Hi , a.....tuy rằng ánh mắt của nàng ko hướng về chúng tôi, nhưng mà xem qua hình nàng cả người đang phát run!

“Tôi nói cho cậu biết, chuột chết! Cậu nghe rõ cho tôi! Ma Thu Thu là người của Mông Thái Nhất tôi!!” Mông Thái Nhất tự hào vỗ vỗ ngực , thông báo cho thiên hạ

“Oa!.....” Dưới khán đài càng ồn ào hơn

Hộc hộc.....

Tôi cảm thấy bản thân mình đã biến thành một tấm bia thật lớn , trên người bị cắm rất nhiều “mũi tên ánh mắt giết người”

Trời ơi!! Tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này, từ khi nào tôi đã trở thành người của anh chứ!? Trời ạ! Một đời trong sạch của Ma Thu Thu tôi, cứ nhiên lại bị mất trong tay tên tiểu tử này!!

“Ngu ngốc.....” Một tiếng hừ lạnh đầy thần nhiên của Kim Ánh Minh nhẹ nhàng tiến thẳng vào lỗ tai tôi

Phùng!!

Quả nhiên, Ánh mắt của Mông Thái Nhất đã bị Kim Ánh Minh làm cho phát hỏa!!

“Chuột chết!! Cậu dám mắng tôi!! Cậu muốn chết sao!!”

“Nhàm chán” Kim Ánh Minh nhìn Mông Thái Nhất lạnh lùng nói

“Ê! Con chuột chết này!! Thật sự chán sống!!.....”

“Minh!” Giọng nói của Hà Ánh Nguyệt đột nhiên vang lên cắt đứt lời nói của Mông Thái Nhất “Cậu đã quên ước hẹn của chúng ta rồi sao? Trở về đi!”

Trong ánh mắt của Kim Ánh Minh hiện lên một chút do dự, hắn quay đầu liếc nhìn Hà Ánh Nguyệt một cái, cuối cùng vẫn trực tiếp hướng về phía tôi và Mông Thái Nhất đi tới

“A.....” Dưới đài lại ồ lên

“Hai hoàng tử vì muốn cướp đoạt công chúa Bạch Tuyết sẽ sống mái với nhau!”

“Ô ô ô! Kim Ánh Minh cũng thích Ma Thu Thu sao?”

Học học.....học.....

Tôi trong phút chốc đã trở thành “siêu cấp mục tiêu” bị N cái “Truy mệnh đoạt hồn đao” và “Hận ý kéo dài tiêu” bắn trúng

Ô ô ô.....Hai người họ rốt cuộc là đang làm cái gì a? Bọn họ ko phải là muốn ở trên khán đài trình diễn võ thuật chứ??

Tôi sợ hãi nhắm hai mắt lại.....

Đột ngột,có một đôi bàn tay nóng bỏng nắm thật chặt bả vai tôi, cảm giác này rất quen thuộc.....đây là.....

Trời ạ! Kim Ánh Minh, hắn đang dùng hai tay vịn chắc bả vai tôi, mặt hắn thật gần! Tôi đột nhiên cảm thấy chính mình cũng sắp hít thở ko thông

“Chọn ai?” Kim Ánh Minh nói ra hai chữ này tựa như có một luồng hơi nóng thổi vào đầu tôi, lại theo yết hầu chảy xuống dạ dày.....

Đột nhiên tôi cảm thấy cơ thể mình như ko còn đứng trên mặt đất nữa, tôi xỉu.....

“Kim Ánh Minh! Con chuột chết này! Mau bỏ cái bàn tay heo của cậu ra!!” Mông Thái Nhất tức giận hét lên, trong nháy mắt tôi lại nhớ đến sự thật khủng bố mình đang mắc phải!

Chỉ thấy Mông Thái Nhất xông về phía tôi, một tay xách áo Kim Ánh Minh, chỉ tay vào người tôi nói “Chuột chết, tôi nói lại lần nữa! Ma Thu Thu là cô gái của Mông Thái Nhất tôi! Nghe rõ chưa?!”

“Buông tay ra” Kim Ánh Minh bị Mông Thái Nhất đẩy lui về phía sau vài bước, giọng điệu của hắn lộ ra mùi sát khí nồng đậm, khiến cho Mông Thái Nhất cũng phải giật mình một cái, nới lỏng tay ra

Trời ạ!! Đây là võ đài sao?? Dưới khán đài lại còn có nhiều người đi xem náo nhiệt như vậy nữa!! Chuyện này làm sao mà giải quyết đây?! Tôi đột ngột cảm thấy ngọn đèn chiếu trên đỉnh đầu thật chói mắt, khiến tôi đầu văng mắt hoa

“Này! Công chúa Bạch Tuyết! Sao cô còn chưa chọn hoàng tử a?!”

“Nói cũng đúng! Mắt của nửa ngày trời, rốt cuộc là cô ta sẽ chọn ai?! Chúng ta chờ xem thử!!”

“A!! Được đó!Đánh đi, đánh đi! Ai đánh thắng, công chúa Bạch Tuyết sẽ chọn người đó!” (Rin: sao giống trò “tỷ võ chiêu thân” của kiếm hiệp vậy???)

Người xem dưới khán đài lại bắt đầu ồn ào!

“Sẽ con! Nhanh lên!! Nhanh một chút cho tôi câu trả lời thuyết phục! Cô đã đồng ý rồi!!”

“Tôi.....tôi.....” Tôi ko biết làm sao nhìn nhìn Mông Thái Nhất lại nhìn nhìn Kim Ánh Minh, nước mắt nơi khóe mắt bắt đầu chảy

“Sẽ con! Cô vẫn thích tôi đúng ko?!” Mông Thái Nhất thấy tôi đã phát run, nữa uy hiếp nữa khẩn cầu nói Tôi.....tôi ko biết.....

Kim Ánh Minh ở bên cạnh ko nói lời nào, hấn đang chờ tôi trả lời sao?

Nhưng mà tôi thật sự ko biết.....tôi ko biết a.....

“Công chúa Bạch Tuyết! Hay là cô chọn Kim Ánh Minh đi!”

“Ko đúng! Mông Thái Nhất cool hơn”

“Hay là chọn cả hai người cũng được!” (Rin: Ý cái này đúng ý ta nè!! há há.....NP muôn năm la la)

“Tôi.....tôi.....”

“Sẽ con! Nói mau! Cô chọn tôi!!”

“Im miệng, nghe cô ấy nói”

“Chuột chết! Mau cút ngay cho tôi!!”

Đừngđừng âm ỹ nữa!! Đầu của tôi sắp nổ tung rồi!!

Ầm một tiếng!! Trong đầu tôi nảo trái lại xuất hiện cảnh Mông Thái Nhất ở trong rừng cho tôi làm Thiên Nữ Tán Hoa, nảo phải là hình ảnh Kim Ánh Minh và Linh nhỏ bé đáng yêu.....Hai hình ảnh này song song tồn tại lại ko ngừng xoay tròn trong đầu!! Xoay tròn! Xoay tròn!!

“Chọn Mông Thái Nhất đi!”

“Chọn Kim Ánh Minh! Chọn Kim Ánh Minh đi!”

Tôi đột ngột nhìn thấy được khuôn mặt của mẹ ở dưới khán đài, khuôn mặt của mẹ rất giống tờ giấy thử nồng độ PH trong hóa học , từ hồng chuyển trắng, từ trắng chuyển xanh.....

Tôitôi.....cứu mạng.....cứu mạng!! Bốn phía truyền đến tiếng xôn xao, như hàng ngàn con ong đang vo ve bên tay tôi, khiến đầu óc tôi càng thêm hỗn loạn , lúc này tôi ko biết nên làm cái gì mới tốt.....

“A.....”

Đột ngột , một tiếng hô to làm cho cái tập thể ong đang vo ve bên lỗ tai tôi tựa như bị điểm huyết, tất cả đều rất nhanh đã rơi xuống mặt đất

Dưới khán đài bỗng chốc im lặng ko một tiếng động

Sao.....sao tất cả mọi người đều nhìn về phía tôi

Tôi đột nhiên phát hiện chính mình đang ngồi xổm chính giữa khán đài, người co lại thành một đống, mà tiếng hét “kinh người” vừa rồi lại chính từ trong miệng tôi phát ra.....

Ô ô ô.....ko được, tôi nhất định phải trình diễn cho hết vở kịch này! Thần linh ơi, cầu xin người mau ban xuống một vị cứu tinh đến giải cứu con đi

Bỗng nhiên, tầm mắt của tôi chợt thấy một bóng người sáng lấp lánh đang bước lên khán đài

Tần thái?! Không phải là “cựu hoàng tử đô vật ” sao?! Hấn mặt trên thân một cái áo sơ mi hoàng tử bản bản , hơn nữa vẽ mặt lại si ngốc (*ngu ngốc).....Ông trời ạ! Hấn đâu có chỗ nào giống với hoàng tử chứ!! Nhìn sơ qua hấn trông giống một con heo mập vừa tắm bùn xong!!

Có rồi!! Đầu óc của tôi đột nhiên lóe sáng

“A! Hoàng tử.....hoàng tử của tôi, anh rốt cuộc cũng đã đến.....anh đã đánh thức tôi tỉnh lại.....”

Bỗng nhiên tôi cũng ko biết mình lấy đâu ra cái dũng khí này, dám đẩy cả Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh đứng trước mặt ra, nghiêng ngả, lão đảo vọt tới “cựu hoàng tử đô vật”, một tay nắm lấy tay hấn

“A?.....” “Hoàng tử đô vật” bị hành động bất thành linh của tôi làm cho hoảng sợ, nhất thời hóa thành một pho tượng đá

“Hoàng tử của tôi.....Anh chính là số mệnh kiếp này của tôi , sự lựa chọn duy nhất của tôi.....” Tôi tiếp tục “tìm cảm chan chứa” đối với “pho tượng” trước mặt nói ra lời kịch

“Oa_____!” Dưới đài đều bị hành động của tôi làm cho kinh ngạc, xôn xao (Rin: Thế mới biết.....mỹ nam có khi lại ko bằng xú nam ha ha....)

Mông Thái Nhất cùng Kim Ánh Minh kinh ngạc nhìn tôi , kể cả Tần Thái cũng bị ánh mắt “thâm tình” chăm chú của làm iệng mồm há hốc, vẻ mặt mơ hồ , từ khóe miệng hắt một dòng chất lỏng trong suốt chảy ra , nhưng hết thấy mọi chuyện đều ko thể nào đánh lui được quyết tâm ôm chặt hân của tôi

“Sẽ con! Nước vào đầu óc cô a!” Ôm lấy cục thịt đó làm gì!!?” Mông Thái Nhất hơn nữa ngày trời mới hồi phục tinh thần, đối với tôi gào lên

“Hoàng hậu! Bà đừng tưởng rằng biến thành bộ dạng hoàng tử thì có thể phá hỏng tình cảm kiên trinh của tôi và hoàng tử, cho dù bà có đem gương thần biến thành hình dạng con người cũng vô dụng!_____ tình yêu chân chính, sẽ khiến tôi nhận biết được hoàng tử thật sự của mình!”

Cũng ko biết là nhờ linh cảm gì, tôi lại có thể đồng dạng lưu loát hướng Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất phát biểu thao thao bất tuyệt như vậy?! tất cả mọi người dưới khán đài đều bị lời nói của tôi làm cho sững sốt, tôi vội vàng kéo Tần Thái gian nan chạy về phía “cổ quan tài thủy tinh”

Tôi mặc kệ tất cả! Dù sao vở kịch này ngay từ đầu cũng đã rối loạn, vậy thì cứ để cho nó rối loạn luôn đi! Nói ko chừng còn có thể tìm được đường sống trong chỗ chết

“Hoàng tử bạch mã của tôi, công chúa Bạch Tuyết tôi xin đổi mặt với trời thẻ rằng, vô luận sinh lão bệnh tử.....”

Xì xào, xì xào.....Khán đài sao lại đột nhiên trở nên lớn như vậy “Quan tài thủy tinh: rõ ràng đã ở ngay trước mắt, nhưng tại sao đi mãi vẫn ko đến.....”

“Vô luận phú quý nghèo hèn.....”

“Đồ heo mập này!! mau cút xa xa một chút cho đại ca!!” Mông Thái Nhất đột nhiên hét lên một tiếng, hướng về phía chúng tôi mà đi, nhưng hân cũng đã bị mấy cây “cổ thụ” đột ngột xuất hiện giữ chặt lại, tôi cảm kích liếc mắt nhìn Bắc Nguyên Ái tỷ ở hậu trường, may mắn nhờ có nàng ứng cứu kịp lúc

“Đừng, đừng a!.....” “Hoàng tử” Tần Thái bị tôi giữ chặt liền hét lên, dường như hân đã hồi tỉnh trở lại, Tần Thái vừa sợ hãi nhìn cơn tức giận ko ngừng thăng tiến của Mông Thái Nhất , vừa ra sức tránh khỏi bàn tay của tôi

“Đừng, đừng?.....đừng quên anh sao.....Đúng vậy, tôi làm sao có thể quên được anh chứ? Vô luận anh hình dáng to béo thế nào, nhưng dung mạo của anh gặp qua một lần là sẽ ko quên được.....”

Ô ô ô.....Tần Thái kia sao lại ko gầy một chút.....thật tốt quá, còn kém một chút.....

“Ma Thu Thu, cô.....” Kim Ánh Minh có vẻ cũng muốn nói cái gì đó với tôi, nhưng lại đột ngột bị Hà Ánh Nguyệt giữ chặt

“Tần Thái, mau buông Sẻ con ra!! Có nghe hay ko?! Buông ra!”

“Van xin cô.....Van xin cô buông tha cho tôi.....tôi ko muốn làm hoàng tử.....tôi sẽ chết a.....” Giọng nói của Tần Thái đã biến đổi thành giọng khóc thét

Amen! Thật ra tôi cũng ko muốn như vậy.....nhưng mà chuyện cho tới bây giờ, tôi vẫn ko có biện pháp khác a.....

“Đúng vậy, theo tình yêu của anh, tôi sẽ chết.....Nhưng mà, dù sao đi nữa tôi vẫn phải cùng anh ở cùng một chỗ.....mãi mãi về sau.....” Tôi một mắt kéo Tần Thái đang sức giãy dụa, rốt cuộc vẫn còn hơi bước đến phía trước khán đài, công chúa Bạch Tuyết ngồi xuống “quan tài thủy tinh”

Tôi nhìn thấy Bắc Nguyên Ái tỷ gõ vào đầu người kể chuyện thật mạnh, người kể chuyện mới như kẻ từ trong giấc mộng tỉnh lại cầm mic rô lên

“Ách....Sẽ, à không.....Công chúa Bạch Tuyết rốt cuộc cũng đã nhìn thấu âm mưu của hoàng hậu.....cuối cùng nàng cũng đã tìm ra tình yêu đích thực của mình.....cùng tình yêu sống hạnh phúc mãi mãi.....”

“Mau! Mau hạ màn xuống!!” Bắc Nguyên Ái tỷ kêu to một tiếng

Chi.....

Cuối cùng.....khán đài cũng đã bị một tấm màn rất nặng che lại

Dưới khán đài lại một trận ồn ào vang lên!!

“Sao lại rũ màn rồi? Ko được, ko được!”

“Đúng, công chúa Bạch Tuyết vẫn chưa chọn hoàng tử mà!!”

“Chúng tôi muốn xem kết thúc, muốn xem kết thúc!”

.....

“Cô Bắc Nguyên Ái!”Bạn học đóng vai người dẫn truyện sắc mặt trắng bệch chạy về phía Bắc Nguyên Ái tỷ cầu xin sự giúp đỡ

Bắc Nguyên Ái tỷ cũng một phen xông lên sân khấu, cầm lấy mic rô “Trong trận đại náo hoàng tử tại căn nhà gỗ nhỏ của Bạch Tuyết, hoàng hậu đã dùng hết ma lực cuối cùng của mình, làm cho cả vương quốc vĩnh viễn chìm vào đêm tối, tất cả mọi người dân đều chìm vào giấc ngủ vô tận. Mà tình yêu của công chúa Bạch Tuyết rốt cuộc vẫn chưa thuộc về sở hữu của ai vì nàng đã chìm vào giấc ngủ vĩnh cửu! Đây là kết thúc cuối cùng của công chúa Bạch Tuyết! Cảm ơn mọi người đã đón xem!”

“Đừng nghe bà già đó nói bậy! Sẻ con là người của tôi!” Mông Thái Nhất không phục hướng về mic rô hét lên

2. Q.1 - Chương 2

Bắc Nguyên Ái tỷ ko nói ko rằng đã phóng một quyền vào đầu Mông Thái Nhất

Tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này.....

Xử lý xong Mông Thái Nhất, Bắc Nguyên Ái tỷ lại chợt nhớ ra cái gì,nàng liền cầm lấy mic rô hướng về người xem dưới khán đài đang lục tục tìm lối ra, nói “Mọi người đừng quên, trước cửa kịch trường có đặt thùng phiếu bầu nhân tài trong lễ hội văn hóa lần này, các bạn có thể vì hoàng tử Hayakawa và công chúa Hayakawa mình hâm mộ mà bỏ phiếu a!”

Dưới sự chỉ huy của Bắc Nguyên Ái tỷ , mọi người vô cùng rối loạn bước ra sân khấu cúi chào cảm ơn

Tên Mông Thái Nhất kia cũng sắp muốn trở thành “Núi lửa bùng nổ” rốt cuộc lại bị Bắc Nguyên Ái tỷ tự mình lôi đi . Mọi diễn viên tham gia vở kịch cũng đều rời khỏi khán đài

Tất cả mọi chuyện đã kết thúc rồi sao? Tôi gất gao nhìn tấm màn sân khấu hạ xuống, đột nhiên cảm thấy toàn thân vô lực . Tôi lập tức tê liệt ngồi phịch xuống

“Bộp bộp bộp.....”

Tôi nghe được âm thanh vỗ tay từ góc đài truyền đến, Hà Ảnh Nguyệt vẻ mặt bình tĩnh đang vỗ vỗ tay

“Đây là vở kịch công chúa Bạch Tuyết có ý nghĩa nhất tôi từng xem qua.....Minh, chúc mừng cậu đã biểu diễn vở kịch này thành công! Đi, chúng ta đi ăn mừng 1 chút.....”

Nói xong, Hà Ảnh Nguyệt đã lôi kéo Kim Ánh Minh xuống dưới khán đài . Kim Ánh Minh nhìn thoáng qua tôi ngồi tê liệt trên sân khấu, sau đó cũng xoay người rời đi

“Ma Thu Thu! Con nhỏ này thật ghê tởm! Dụ dỗ Kim Ánh Minh đã đành! Còn dám cướp cả vị hôn phu của tiểu Hi.....”

“Đủ rồi, Tử Lô! Đừng nói gì nữa, chúng ta đi!” Là Thượng Hà Hi?! Tôi ngẩng đầu nhìn Thượng Hà Hi, vẫn chưa kịp nhìn thấy nét mặt của nàng, nàng đã xoay người lao xuống sân khấu, bỏ đi không quay đầu lại

Khán đài to lớn bỗng nhiên chỉ còn lại một mình tôi

Bốn bề trở nên thật yên lặng , song đầu óc tôi vẫn một mảnh hỗn loạn

Kim Ánh Minh, Mông Thái Nhất, Hà Ảnh Nguyệt, Thượng Hà Hi, cả Tử Lô nữa.....

Tất cả mọi chuyện rốt cuộc là như thế nào?!

Chuyện này đến khi nào thì mới có thể chấm dứt?.....

Sáng sớm mùa đông đặc biệt rét đậm , mãi đến 7 giờ sáng mặt trời mới lười biếng lộ dạng nơi bầu trời. Tôi mang túi xách đi bộ đến trường, dọc đường sương mù nổi lên ko ít, khiến cho cảnh vật xung quanh cũng có chút mơ hồ

Nhiệt độ ko khí đã hạ xuống rất thấp , màu xanh mờ mờ trên những tán cây cũng ko còn, ngay cả tiếng kêu chiêm chiếp của lũ chim sẻ cũng biến mất

Cảnh tượng ngày hôm qua lại cuốn lấy tôi cả một đêm , hôm nay dậy sớm tôi liền rời khỏi nhà

Ko biết lát nữa đến trường, sẽ có chuyện gì đang đợi trôi,ko biết đám fan hâm mộ háo sắc của Kim Ánh Minh sẽ xử trí tôi như thế nào?

Càng nghĩ càng lo lắng, cước bộ của tôi ko khỏi chậm lại

“A! Cô ấy đến kìa! Cô ấy đến kìa!”

“Đúng rồi! Đúng là cô ấy nha!! Ma Thu Thu!”

Hả? Sao lại thế này? Nghên đón trước cửa trường là một đám người đông như kiến đang bàn tán xôn xao về tôi!!

Quả nhiên, chuyện gì đến cũng sẽ đến!!

Đi nhanh thôi! Coi như mình ko nghe thấy gì cũng ko nhìn thấy gì.....

Sai lại có người đuổi theo chứ!?! Đừng như vậy mà!! Bị bọn họ bắt lại thì coi như tôi xong đời, tôi nét mặt trầm xuống, bỏ chạy thụt mạng!

“Chị dâu!”

“Chị dâu đến kìa!”

“Mau, xếp hàng !”

A? Đợi chút!! Chị.....chị dâu?! Chị dâu gì chứ?!

Khi một chân của tôi còn đặt giữa không trung,thì đám người phía trước đã lui ra tạo thành một con đường lớn

Má ơi! Đây.....đây là tình cảnh gì!!

Trước mắt tôi là bức tường người mặt đồ tây đen chĩnh tề sắp hàng thẳng tắp đứng trước cửa trường Hayakawa, người nào người nấy cũng to lớn dững mãnh cúi đầu chín mươi độ giống như đang đợi một vị tai to mặt lớn đi qua

Trong đám người đằng trước xuất hiện một vài gương mặt quen quen, mặt mũi bầm dập của bọn họ còn ra vẻ nịnh nọt mỉm cười với tôi _____đây ko phải là mấy tên.....con trai lần trước ăn nói lỗ mãng với tôi sao?

Tại sao lại như vậy?! Ko đúng.....ko đúng.....Nhất định là tôi đang nằm mơ

Nghĩ đến đây, tôi vận sức nhéo lên mặt mình một cái!!

Oa ! Đau qua!! Ô ô ô ô! Xem ra ko phải là đang nằm mơ rồi!! Là thật a!! nhưng mà.....nhưng mà cũng thật kì quái!! Nếu như tôi nhớ ko lầm thì mấy ngày trước, mấy tên này gặp tôi còn nghênh ngang ngước mũi lên trời , hiện tại cư nhiên lại đối với tôi cung kính như vậy!

“Chị dâu, chị đi đường gió bụi mệt mỏi, thật vất vả!” Một nam sinh vóc dáng cao lớn bỗng nhiên bước đến chào đón, ân cần đưa tay cầm lấy túi xách cho tôi

“A.....ko.....ko cần.....tôi.....tôi ko phải là chị dâu mấy người.....ha ha.....ha ha.....” Tôi sợ tới mức phải lui lại mấy bước

“Ko được a! Chị dâu! Chị nói vậy bọn em sẽ gặp chuyện ko hay!” Nam sinh kia hoảng sợ nói

“Đúng vậy! Đúng vậy a!” Đám “đồng đẳng” bên cạnh hắn cũng hòa theo, trên đôi mắt tím bầm của bọn họ còn ầng ầng nước mắt (Rin: Mông ca lợi hại quá!! ha ha.....Quen đại ca cũng sướng nhỉ!!?)

“A? Vậy.....vậy được rồi.....”

“Chị dâu, mời!” Nam sinh kiên quyết chuyển thể khom lưng từ 90 độ sang 60 độ

“Chị dâu, mời!” Mọi người đều bắt chước làm giống hắn, lớn tiếng nói

“A? Bên kia có chuyện gì xảy ra?”

“Thật lạ!! Nhưng người này hình như không phải học sinh trường chúng ta!”

“Mấy người mặt mũi bầm dập phía trước.....hình như là học sinh năm nhất a, sao lại trở thành như vậy?”

Bạn học đến trường ngày càng nhiều, tiếng bàn tán cũng ngày càng lớn mà ko có khả năng thuyên giảm, chỉ sợ bọn họ cứ ồn ào như vậy thì cửa trường sẽ bị phá hỏng mất, mình phải ngoan ngoãn đi qua thôi! Nếu ko lỡ như thầy chủ nhiệm bắt gặp, lại ko biết nên ăn nói thế nào!!

Nghĩ đến đây, tôi rụt cổ lại, vẻ mặt đưa đám đi nhanh xuyên qua “con đường màu đen”

“Bịch bịch bịch_____” Năm vòng hoa kết dây lụa đột nhiên xuất hiện trên không

“Chị dâu!! Chị rốt cuộc cũng đến rồi a!! Em chờ chị ở chỗ này cũng lâu rồi!!” Giọng nói đầy hưng phấn của Trương Khải truyền vào lỗ tai tôi “Chị dâu, vừa rồi chính là 21 tiếng pháo giành cho cấp bậc cao nhất bọn em đốt để chào mừng chị, chị có vừa lòng ko?”

“Tôi tên Ma Thu Thu, ko gọi là chị dâu.....”

“Ha ha !! Ma Thu Thu chính là chị dâu a!” Trương Khải Chân rất tự tin vỗ vỗ ngực “Đại ca Thái Nhất đã công khai tuyên bố chị là người của hắn!! bọn em thật sự rất vui khi có một người chị dâu như chị Thu Thu!!”

Đại ca Thái Nhất?! Chị dâu ThuThu?!

Trong đầu tôi lập tức hiện ra hình ảnh của Thái Thượng Lão Quân cùng bác gái Thu Cúc đội khăn trùm đầu.....

“Đúng ko sai!! Đại ca Thái Nhất từ sáng sớm đã đem thông báo dán ở lan can! Nhưng anh ấy vẫn còn lo trong trường học sẽ có người đối với chị bất kính, nên đã đặc biệt phái em đợi ở cửa trường nghênh đón.....” Lời nói của Trương Khải Chấn cắt ngang suy nghĩ của tôi, khiến cho đầu tôi lập tức vang lên một hồi chuông cảnh báo

Thông báo?! Dán thông báo?! Tên Mông Thái Nhất kia lại làm ra chuyện gì?!

Thượng Đế và Phật Tổ ơi! Các vị hãy phù hộ cho con!! Trăm ngàn lần đừng để cho Mông Thái Nhất làm ra chuyện gì khác người a!! Vừa nghĩ đến, tôi đã chạy như bay đến bảng thông báo!!

“Chị dâu!! Xin chào buổi sáng!!”

“Chị dâu!! Chị thật vất vả!! Có gì thì cứ nhờ vả bọn em!!”

“Chị dâu!! Buổi sáng hôm nay trông chị thật đẹp a!”

Dọc đường đi, đã có N số người đối với tôi ra sức cúi chào!

Trời ạ!! Tôi quả thật rất muốn nổi điên!! Mông Thái Nhất!! Tên ngu ngốc này!! Anh hại tôi rồi!!

Ko ngoài dự tính của tôi!! Phía trước bảng thông báo cũng trường đã bị một đám người vây quanh , bọn họ còn châu đầu ghé tai vào nhau nhìn tôi bàn tán

“Tránh đường, tránh đường!! Chị dâu phải được qua!!”

Tại thời điểm tôi còn cách đám người kia năm thước, Trương Khải Chấn đã vọt tới trước đám người ra oai kêu lớn!

Đám người nghe thấy giọng nói của Trương Khải Chấn lập tức tản ra , trong vòng một phút đồng hồ đã bỏ đi ko còn thấy bóng dáng tăm hơi!!

Giống như đang né tránh thứ vũ khí trí mạng gì đó!! Bộ tôi, tôi đáng sợ lắm sao?

“Chị dâu , xin mời!!” Trương Khải Chấn cung kính dẫn đường phía trước

Trời ạ.....bọn họ.....bọn họ cũng thật khoa trương.....

“Mông Thái Nhất và Ma Thu Thu, duyên tiền định!”

Toàn bản thông báo chỉ có độc nhất một tờ thông báo màu đỏ thật lớn , bên trong là hình ảnh của tôi và Mông Thái Nhất!! Ở phía dưới ảnh chụp , còn kèm theo một dòng chữ xiêu xiêu vẹo vẹo, vừa nhìn qua cũng đủ biết là bút tích của hắn

“Từ hôm nay trở đi, Ma Thu Thu chính thức trở thành người của Mông Thái Nhất!! Nếu ai (dám) chạm vào cô ấy!! Coi chừng nắm đấm của tôi!”

Tôi nhất thời cảm thấy trời đất rung chuyển, trời trăng xoay tròn

Mông Thái Nhất.....Tên ngốc này!! Rốt cuộc là hắn có bị thần kinh ko!!?

“Hừ”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên làm cho lửa giận đang phùng phùng trên mặt nhất thời lụi tắt

Kẻ có thể tạo ra gió lạnh cực điểm như thế này ngoại trừ Kim Ánh Minh ra thì còn ai vào đây?!

Tôi quay đầu lại , có chút kích động nhìn Kim Ánh Minh

“Kim.....Kim Ánh Minh.....buổi.....buổi sáng tốt lành.....”

Kim Ánh Minh hướng tôi gật gật đầu , nhưng ánh mắt vẫn dán vào bảng thông báo

“A! Chuyện này.....chuyện này.....là do Mông Thái Nhất.....”

KO đợi tôi nói hết lời, Kim Ánh Minh đã đi qua tôi , trực tiếp đi đến phía trước bản thông báo!!

Kim Ánh Minh.....hắn muốn làm gì?

Đang lúc tôi hoang mang, Kim Ánh Minh đột nhiên lấy từ trong túi xách ra một cây bút máy . Ở trên ảnh chụp Mông Thái Nhất hắn vô tư vẽ một cái dấu “X” thật to!! Sau đó lại còn vẽ một cái mũi tên chĩa vào đầu Mông Thái NHất!! đầu bên kia mũi tên lại viết ra hai chữ : ngu ngốc

.....

Ko.....Ko phải chứ.....Kim Ánh Minh hắn.....hắn.....

Một trận gió bắc thổi qua làm cho đám lá khô trên cây lả tả rơi xuống, tôi cũng cảm thấy đầu mình đang đổ mồ hôi lạnh

“Sẽ con!! Cô tới rồi sao?! Thế nào? Bị bảng thông báo này của tôi làm cho cảm động rồi phải ko?” Giọng nói dương dương tự đắc của Mông Thái Nhất đột nhiên vang lên, tôi nhất thời cảm giác được một loại áp xuất thấp trước khi núi lửa bùng nổ

“Thế nào? Cảm động đến nỗi ko nói ra lời à? Ha ha ha, tôi biết mà.....a?! Áp phích của đại ca sao lại trở thành như vậy?! Là ai?!”

“.....”

Mông Thái Nhất đột nhiên nhìn thấy bóng dáng của Kim Ánh Minh vẫn chưa đi xa , tôi gần như thấy được trên đầu hắn đang phun ra dòng nham thạch nóng chảy.....

“Chuột chết! Là cậu!?! Mau đứng lại cho tôi!”

“.....”

“Đừng tưởng rằng cậu ko nói lời nào thì sẽ vô sự!! Cậu làm có đúng ko?!Đồ chuột chết dám làm mà ko dám nhận!” Mông Thái Nhất từng bước tiến lại gần Kim Ánh Minh

“Là tôi làm, thì sao?” Kim Ánh Minh đột nhiên dừng bước, quay đầu, vẻ mặt tỏ ra khinh thường nhìn Mông Thái Nhất

Trời ơi!! Kim Ánh Minh sao lại thừa nhận chứ!! Tiêu rồi, tiêu rồi, Kim Mông đại chiến lại sắp bùng nổ!! Mỗi lần hai người họ khai chiến, thì kẻ gặp chuyện ko may mắn cuộc lại là tôi!

Ko được!! Trước khi trở thành vật hi sinh cho cuộc chiến của bọn họ, tôi phải nhanh chân chuồn trước!

Nghĩ đến đây, tôi liền quay đầu bỏ chạy!!

Hộc hộc!! Hộc hộc!! Hộc hộc!! hộc hộc!!

“Ay da!! Thu Thu!! Sao cậu lại bỏ chạy thực mạng như vậy!! Coi chừng ngã a!!”

“.....”

“Nói đúng nha!! Hôm nay Thu Thu thật đáng yêu!! Ha ha ha ha!”

Lúc trước tôi đến lớp, đám nữ sinh này vẫn thường quăng cho tôi ánh mắt xem thường, nay cư nhiên họ lại chủ động mỉm cười với tôi cùng tôi chào hỏi, hơn nữa lại còn tỏ ra quan tâm!?.....Ai! Uy lực của Mông Thái Nhất quả nhiên rất lớn!

Tôi mất tự nhiên hướng mấynữ sinh kia cười cười, nâng bước nhanh hơn đi vào lớp

Hay quá, bạn học trong lớp tôi ko có hành động khác thường gì, chỉ có mấynữ sinh thích bắt nạt tôi là đang che mặt bằng sách giáo khoa!

Tôi cúi đầu bước nhanh đến chỗ ngồi, Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất hiện tại chắc là còn ở trước bảng thông báo “đại chiến ba trăm hiệp” đi? A, thừa dịp bọn họ chưa trở về, tôi phải vội vàng nắm lấy cơ hội hít thở 1 chút ko khí yên bình!!

Hả.....đây là cái gì?

Tôi vừa mới đến trước bàn học đã phát hiện trên bàn đặt rất nhiều thứ!! Nào là điểm tâm cao cấp, đồ uống đủ màu sắc, còn có một rổ hoa quả tươi ngon.....thiếu chút nữa là tôi có thể mở một cửa hàng thực phẩm

Có chuyện gì xảy ra a? Là ai chuyển đồ sai sao?

Tôi hoang mang nhìn nhìn lớp học!! Nhưng mà có vẻ như ko có ai định đem mấy thứ đồ này đi!!

Lúc này, tôi lại phát hiện ở dưới mấy thứ đồ hiển nhiên có 1 tờ giấy!!

“Thu thu!! Lúc trước bọn tôi có chút hiểu lầm!! Hi vọng cô có thể tha thứ cho chúng tôi!! Bữa sáng này là một chút tâm ý của chúng tôi!! Xin cô hãy nhận nó!”

Lạc Khoản Thị.....Án Tuyết và Tôn Diêu!

Cơn ác mộng giờ thể dục chợt thoáng hiện về trong đầu, khiến tôi ko khỏi nhìn qua các nàng

Tôn Diêu và Án Tuyết vừa lúc này còn đang nhìn trộm tôi, bất gặp ánh mắt tôi nhìn lại liền vội vàng giấu mặt vào sách giáo khoa

Ai.....coi như xong.....dù sao cũng là chuyện quá khứ! Nhiều một chuyện ko bằng tốt một truyện
Nghĩ đến đây, tôi liền ngồi xuống , đem túi xách đặt vào học bàn, mà hộp điểm tâm trên bàn ra.....

“A!! thật tốt quá!! Cô ấy đã ăn!! ô ô ô.....”

Thấy tôi mở hộp điểm tâm ra, Ân Tuyết và Tôn Diêu liền kích động hoan hô!!? Tôi theo giọng hét quay đầu nhìn lại,đã thấy hai người bọn họ đang vui vẻ ôm nhau rơi lệ?!

.....Mông Thái NHất, anh đúng là con người đáng sợ!

Trước khi chuông vào học vang lên,rất cuộc Mông Thái NHất và Kim Ánh cũng kể trước người sau đi vào lớp

Quả nhiên, trên mặt hai người họ đều có “màu sắc sắc sỡ”, xem ra trận chiến vừa rồi của bọn họ diễn ra rất ác liệt!!

Ai.....

“Reng reng reng.....”

Bắc Nguyên Ái tỷ mang giày cao gót, ngay thời điểm chuông vào lớp vang lên đi vào lớp học. Nàng đưa mắt nhìn 2 gương mặt bầm dập của Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất sưng sốt một hồi rồi mới mỉm cười đối với cả lớp tuyên bố

“Các bạn học!! Nói ọi người 1 tin tốt!!Cuộc bình chọn “Công chúa Hayakawa” và hoàng tử “Hayakawa” cho lễ hội văn hóa lần này đã có kết quả!!” Bắc Nguyên Ái tỷ hưng phấn nói

Bình chọn? Trời ạ.....bị Mông Thái NHất náo loạn , tôi đã hoàn toàn quên mất chuyện này

“Được, Ma Thu Thu! Một lời đã định!” Tử Lôì thấy gian kế đã thực hiện được, thần sắc đắc ý bộc lộ trong lời nói

“Nửa tháng sau là lễ hội văn hóa của trường, ngày cuối cùng sẽ có cuộc thi bầu ra “Queen” và “King”,ngờii đợc nhiều phiếu bầu sẽ thắng, cô nếu thắng tôi, tôi chẳng những sẽ ko tìm cô gây rối nữa mà ngay cả Hoa Chi Tổ cũng sẽ cho cô sai khiến. Nếu nhý cô thua.....thật ngại, mời cô rút khỏi cửa Hayakawa, đừng bao giờ trở về nữa. Hoa Chi! Chúng ta đi!”

Ai, xem ra , vận mệnh của tôi là phải rời khỏi Hayakawa rồi.....

“Dẫn đầu phiếu nữ sinh chính là Hà Ảnh Nguyệt năm ba! Còn nam sinh có số phiếu nhiều nhất, chính là Kim Ánh Minh lớp chúng ta”

.....

Quả nhiên là thế này.....kết quả này hẳn là khiến mọi người rất đắc ý đi!! nhưng tại sao tâm trạng của tôi có chút chất chất.....lại có chút buồn buồn

“Xí.....! Đúng là ko có mắt!! Hạng nhất dĩ nhiên lại là con chuột chết kia?! ” Mông Thái Nhất hừ lạnh một cái, nhưng biểu tình lại chẳng hề muốn so đo chuyện kết quả bình chọn. Ai, xem ra , vận mệnh của tôi là phải rời khỏi Hayakawa rồi.....

“Dẫn đầu phiếu nữ sinh chính là Hà Ảnh Nguyệt năm ba! Còn nam sinh có số phiếu nhiều nhất, chính là Kim Ánh Minh lớp chúng ta”

.....

3. Q.1 - Chương 3

Quả nhiên là thế này.....kết quả này hẳn là khiến mọi người rất đắc ý đi!! nhưng tại sao tâm trạng của tôi có chút chất chất.....lại có chút buồn buồn

“Xí.....! Đúng là ko có mắt!! Hạng nhất dĩ nhiên lại là con chuột chết kia?! ” Mông Thái Nhất hừ lạnh một cái, nhưng biểu tình dường như chẳng hề muốn so chuyện kết quả bình chọn “Nhưng mà như vậy cũng tốt!! Sẻ con ko được làm “công chúa Hayakawa” thì ko cần phải khiêu vũ cùng chuột chết rồi!!”

“Khiêu vũ?” Tôi hoang mang nhìn Mông Thái Nhất

“Đúng vậy! Sẻ con! Cô ko biết sao? Mỗi lần kết thúc lễ hội văn hóa nhà trường đều tổ chức một buổi liên hoan khiêu vũ, người được bình chọn là công chúa Hayakawa và hoàng tử Hayakawa sẽ khiêu vũ với nhau!”

“Là.....là vậy sao.....” Tôi bỗng nhiên có chút mất mát , cúi đầu nói

“Đúng vậy a! Yên tâm đi Sẻ con! Đến lúc đó tôi nhất định sẽ ko để cho cô trở thành Bích tường hoa tiểu thư!” Mông Thái Nhất nói xong , cứ thế kiễng chân lên, vuốt cằm, nhìn nhìn trần nhà như suy nghĩ cái gì đó, lâu lâu lại phát ra một tiếng cười trộm!! Tôi nghe qua tóc gáy đều dựng đứng !!

Tên Mông Thái Nhất này, ko biết lại nghĩ ra trò quỷ gì.....

Giữa tâm trạng tôi bồi hồi không yên của tôi cùng tâm trạng háo hức mong chờ của Mông Thái Nhất, vũ hội Hayakawa mỗi năm một lần rốt cuộc cũng bắt đầu

Xung quang trường học tràn đầy bầu không khí náo nhiệt , ngẩng đầu lên nhìn , đâu đâu cũng là hình ảnh của Hà Ánh Nguyệt và Kim Ánh Minh, mà ngay cả hội trường diễn ra lễ hội cũng được sửa chữa rực rỡ hẳn lên

Ngọn đèn xanh vàng rực rỡ, bàn tiệc màu đỏ hình tròn, phía trên bàn đặt đầy ắp thức ăn ngon miệng cùng các món thực phẩm đầy màu sắc khác, chỉ huy dàn nhạc duyên dáng điều khiển đội nhạc diễn tấu , tốp năm tốp ba các bạn học cùng giáo viên ăn mặc sang trọng đứng xung quanh các bàn ăn ,cảnh tượng khiến cho người ta có cái cảm giác như mình đang tham dự một bữa tiệc xa hoa long trọng của giới thượng lưu

Mà người lần đầu tham gia lễ hội văn hóa như tôi cũng có chút kinh ngạc

Tôi lui vào một góc sáng sủa của hội trường nhìn tấm áp phích của Kim Ánh Minh và Hà Ánh Nguyệt dán xung quanh, tâm tình có chút buồn buồn

Ma Thu Thu, mày suy nghĩ cái gì vậy? Hiện nay hai người kia không phải là một đôi sao?

“Chào mừng toàn thể giáo viên và học sinh!! Chúc mọi người một buổi tối tốt lành!! Bữa tiệc tối hôm nay xin được phép bắt đầu!” Bắc Nguyên Ái tỷ một thân mặc sườn xám màu hồng cầm mic rõ xuất hiện chính giữa sân khấu hình tròn trong hội trường ,sự xuất hiện của nàng lập tức đã hấp dẫn mọi sự chú ý của tất cả mọi người

Oa.....dáng người của Bắc Nguyên Ái tỷ thật tuyệt a.....

“Trước khi vũ hội bắt đầu!! Chúng tôi xin mời hai nhân vật có phiếu bầu cao nhất lễ hội văn hóa lần này “công chúa Hayakawa” Hà Ánh Nguyệt và “hoàng tử Hayakawa” Kim Ánh Minh lên sân khấu “

Lời nói của Bắc Nguyên Ái tỷ vừa vang lên, cả hội trường liền vang lên một tràng pháo tay vang rền như sấm

“A! Lên đi! Lên đi!”

“Hà Ánh Nguyệt đẹp quá!! Cô ấy rất xứng làm công chúa Hayakawa nha!”

“Ô ô ô ô! Kim Ánh Minh hôm nay đẹp chết người!! Hoàng tử mà là anh ấy!! Tôi rất thích!”

Giữa tiếng xôn xao bàn tán, Hà Ánh Nguyệt kéo tay Kim Ánh Minh, từ cửa lớn đi đến chính giữa sân khấu

Hình ảnh này đẹp quá! Hoàng tử nắm tay công chúa đi lên sân khấu hoa lệ, thì ra giữa cuộc sống đời thường cũng có một câu chuyện cổ tích.....

Nhất thời,tâm trí tôi trở về với buổi tối dưới bầu trời đầy sao trước kia..... nhìn xa xa hai người nổi tiếng, đang thấp giọng nói đàm luận về đề tài của họ, có lẽ ngay từ giây phút ấy tôi đã hiểu được , bọn họ chính là “hoàng tử và công chúa trong truyện cổ”!

“Mọi người yên lặng 1 chút! _____ nhân dịp vũ hội hôm nay, chúng tôi cũng muốn công bố danh sách mười nam sinh và nữ sinh được hâm mộ nhất! Xin mọi người chú ý lên màn ảnh rộng bên phải hội trường” Bắc Nguyên Ái tỷ chỉ vào một cái LCD thật to treo trên tường ở bên phải, trên màn hình lập tức hiện ra một chuỗi tên màu đỏ!

“Trong lần bình chọn lần này. Ở danh sách nữ sinh bao gồm 10 người như sau: hạng nhất Hà Ảnh Nguyệt với 1001 phiếu, hạng nhì Thượng Hà Hi với 865 phiếu.....”

Dòng chữ màu hồng liên tục thay đổi đến lần thứ sáu thì toàn trường ồ lên

Tôi.....tôi hiển nhiên là người thứ sáu đó!

Tôi dụi dụi đôi mắt, tỏ vẻ ko tin được nhìn màn ảnh rộng!

Đúng vậy.....tôi ko có nhìn lầm! Tôi chính là người thứ sáu!! Được xếp hạng song song cùng với Tử Lôi!? Vậy chuyện đánh cuộc của tôi và nàng.....

Tôi có chút hoảng sợ nhìn Bắc Nguyên Ái tỷ trên sân khấu, Bắc Nguyên Ái tỷ lại đang vui vẻ mở to hai mắt tỏ vẻ chúc mừng

“Điều này sao lại có thể chứ? Số phiếu bầu sao lại giống nhau?!” Giọng nói của Tử Lôi ở một nơi ko xa truyền lại khiến cả người tôi nhất thời run lên. Tôi ko tự giác hướng ra bên ngoài đám đông mà đi

“Ma Thu Thu! Định chạy đi đâu?! _____ nói mau, cô đã dùng cái thủ đoạn dối trá gì để thu được nhiều phiếu bầu như vậy ??” Hoa Chi tổ đô vật nữ đột ngột phát hiện ra tôi đang lui ra, liền vội vàng vươn tay kéo tôi lại

“Dối trá?! Ê! Cô ă nói phải dùng đầu óc một chút a! Sẽ con dối trá khi nào?! Không có chứng cứ thì đừng nói bừa!” Giọng nói bá đạo của Mông Thái Nhất đột nhiên xuất hiện phía sau lưng tôi, làm cho tôi và nữ đô vật đều giật nảy mình

“Tôi.....tôi.....” Nữ đô vật nhìn thấy Mông Thái Nhất tựa như chuột gặp mèo, lui ra phía sau một chút , đi tới chỗ Tử Lôi

“Số phiếu bầu của Ma Thu Thu bất ngờ đứng hàng thứ sáu, nhất định là do công lao của Mông Thái Nhất! Hừ!” Tử Lôi hung hăng liếc mắt tôi một cái rồi xoay lưng nói “Ma Thu Thu, tuy rằng tôi ko thừa nhận nhưng mà kết quả bình chọn đã là như vậy!! Tôi cũng ko muốn truy cứu. Thủ đoạn của cô quả nhiên rất ỉnh! Hừ _____ Nếu coi như chúng ta ngang tay , vậy thì chuyện thách đấu lúc trước xem như xóa bỏ, cô và tôi ko nợ ko nần”

“Ê! Truy cứu, truy cứu cái gì ? Sẽ con là quang minh chính đại tham gia bỏ phiếu!”

“Hừ! Một người rõ ràng đã có hôn ước, còn quen biết người khác, ko có tư cách ở trước mặt tôi nói ra những lời đó _____ chúng ta đi!” Tử Lôi liếc trắng Mông Thái Nhất một cái, xoay người mang theo Hoa Chi đi ra

“Cô!.....” Mông Thái Nhất bị Tử Lôi nói ột câu cứng họng sắc mặt cũng thay đổi, tôi liền vội vàng ra sức giữ chặt hần, phòng khi hần lại làm ra cái chuyện gì đáng sợ!

Xóa bỏ? Nói như vậy là tôi có thể tiếp tục ở Hayakawa sao?.....

“Được lắm! Hiện tại vũ hội xin được phép chính thức bắt đầu! Đầu tiên xin mời công chúa Hayakawa và hoàng tử Hayakawa đương thời vì chúng tôi khiêu vũ một bài! Chúc mọi người vui vẻ hưởng thụ buổi tối mỹ lệ này!” Trên sân khấu truyền ra giọng nói đầy hưng phấn của Bắc Nguyên Ái tỷ, âm nhạc theo sau vang lên, đèn pha lóe sáng, ánh mắt mọi người đều bị trung tâm hội trường hấp dẫn

Ở chỗ giao nhau của ánh sáng, Hà Ảnh Nguyệt kéo Kim Ánh Minh theo tiếng nhạc khiêu vũ , bộ váy nhỏ màu trắng trên người Hà Ảnh Nguyệt theo bước nhảy uyển chuyển của nàng nhẹ nhàng rung động, xung quanh họ dường như có vầng hào quang bao quanh toát ra ánh sáng bốn phía

Tôi theo bản năng cúi đầu nhìn lại bộ váy đỏ trên người mình

Có lẽ, tôi vĩnh viễn không có khả năng có được thứ ánh sáng chói lòa giống như Hà Ảnh Nguyệt.....

“Sẽ con! cô làm sao vậy? Làm ơn! Hôm nay sao cô lại xấu như thế!” Mông Thái Nhất hoàn toàn không để ý đến tâm tình của tôi, bỗng nhiên hướng tôi la lớn

Ngẩng đầu, tôi mới biết hôm nay Mông Thái Nhất cũng trở nên ko giống với ngày thường, áo vest màu đen phối hợp với đường viền hoa của áo sơ mi cùng cặp mắt to sáng ngời dưới hàng lông mi nồng đậm đã làm toát lên khí chất anh tuấn của hần!! Có điều.....trên cổ của hần sao lại đeo một chuỗi vòng cổ đầu lâu?

“Cái váy tôi nhờ Trương Khải Chấn đưa cho cô đâu?!”

“Váy đó tôi ko mặc.....”

Cái váy đó làm sao mà mặc được a! Váy ngắn đến mức chỉ có thể vừa vặn che được quần lót, hơn nữa bộ váy đó lại chật đến nỗi khiến tôi hít thở muốn không thông!

“Ko mặc!? Tại sao lại ko mặc?! Cô mà mặc bộ váy đó nhất định có thể khiến toàn trường chấn động! Như vậy thì hai người chúng ta mới có thể vượt mặt con chuột chết kia!!” Nhắc tới Kim Ánh Minh, biểu tình của Mông Thái Nhất lại trở nên hung dữ lạ thường!

“Tôi như bây giờ, cũng rất tốt mà.....ha ha!”

“Quên đi, chấp nhận chấp nhận! Đi.....chúng ta khiêu vũ!” Mông Thái Nhất miệng còn chưa nói xong, tay đã lôi kéo tôi đi đến giữa hội trường

“Khiêu.....khiêu vũ?! Tôi.....tôi ko.....a.....”

Tôi còn chưa kịp từ chối, thì Mông Thái Nhất đã một tay ôm tôi vào ngực, theo âm nhạc bắt đầu đong đưa!

Loạng choạng! loạng choạng! loạng choạng!

A?.....Tôi.....tôi bị làm sao vậy? Tại sao lại khiêu vũ?!.....Đều là do tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này!! Tự nhiên lại đi ôm tôi, hơn nữa lại kéo tôi đến gần hần như vậy.....

“A!” Đột nhiên! Mông Thái Nhất quát to một tiếng!

Thảm, thảm, thảm rồi! Vừa rồi ko nghĩ qua tôi lại đạp chân hần!

“Mông Thái Nhất.....anh.....anh ko sao chứ?” Tôi lo lắng hỏi

“Ko có việc gì mới là lạ! Sẽ con! Cô có biết khiêu vũ hay không?!” Mông Thái Nhất tức giận kêu to

“Tôi.....tôi đã nói.....tôi ko nhảy.....” Tôi tủi thân nói, cúi đầu

Mông Thái Nhất nhìn tôi ngẩng người

“Ai! Thật hết chịu nổi cô!! Thôi đi! Bỏ đại gia khoan hồng độ lượng! Ko được đạp lên chân của tôi nữa nha!” Mông Thái Nhất nói xong, lại một lần nữa kéo tay tôi

A! Cái gì?! Còn muốn nhảy sao?! Ko được.....tôi thật sự không muốn nhảy a.....ô ô ô.....

“Bên trái! Bên phải! Bên trái! Xoay!!” Mông Thái Nhất nghiêm túc chỉ huy hành động của tôi

Ô ô ô! Thật khó!! Trời sinh ra tôi vốn dĩ đã ko có tế bào khiêu vũ, hiện tại tôi lại tựa như một con kiến sợ bị giết chết, trên mặt đất nhảy qua nhảy lại! Động tác nhất định là khó coi cực kỳ!

Nhưng mà Mông Thái Nhất một chút cũng ko để ý đến vẻ mặt thống khổ của tôi, lại dẫn tôi ra chính giữa hội trường!

“Đi lên! bên này! bên này! bên này.....A! Cẩn thận!!”

Mông Thái Nhất nói còn chưa dứt, tôi đã cùng với một người oanh oanh liệt liệt va vào nhau

“Ai a! Có biết khiêu vũ hay không?!” Một giọng nữ tức giận truyền vào lỗ tai tôi

“Cô vẫn như cũ, ha ha, lỗ mũi chính là tiểu thư Sẽ con” Người bị đụng vào không tỏ ra tức giận, ngược lại còn đối với tôi mỉm cười

Bắc Thần Tinh?! _____ bên cạnh hần là vẻ mặt lạnh lùng Thượng Hà Hi

“Mông Thái Nhất, đổi bạn nhảy đi, thế nào?” Bắc Thần Tinh đột nhiên nói

A?! Đổi?! Tại sao lại đổi bạn nhảy? Tôi kinh ngạc nhìn Bắc Thần Tinh

“Ma Thu Thu tiểu thư, không biết cô có hân hạnh không?” Bắc Thần Tinh nói xong đã kéo tay tôi qua , đem Thượng Hà Hi đẩy lên người Mông Thái Nhất

“Nhưng mà.....tôi.....tôi không nhảy!” Tôi hoảng sợ liên tục xua tay

“Ko sao, tin tưởng tôi, tôi dạy không thua kém gì Mông Thái Nhất đâu, ha ha” Bắc Thần Tinh tuyệt ko để ý tới lời từ chối của tôi, cứ thế bắt đầu dạy tôi các bước nhảy

Mà Mông Thái Nhất vừa thấy Thượng Hà Hi đến đột nhiên cũng ko lên tiếng, bĩu môi nắm lấy bàn tay của Thượng Hà Hi được bao bọc trong đôi găng tay trắng, nhưng vẫn ko bỏ ý định hướng về Bắc Thần Tinh kêu to “Chỉ được nhảy một bài thôi, biết ko? Ko được đánh Sẻ con, nghe chưa?”

“Mông Thái Nhất! Bỏ bàn tay bẩn của anh ra!”

“Thượng Hà Hi, rốt cuộc cô có muốn nhảy hay ko?!”

“Mông Thái Nhất!”

.....

“Tốt lắm, Sẻ con tiểu thư, chúng ta qua bên kia đi, để cho vợ chồng bọn họ có cơ hội bồi dưỡng cảm tình một chút, có được ko?” Bắc Thần Tinh đột nhiên tiến đến bên tôi, nhẹ nhàng cúi xuống bên tai tôi mà nói

Tôi ngẩn người

Vợ chồng?!.....Mông Thái Nhất và Thượng Hà Hi.....Đúng vậy, làm sao tôi có thể quên bọn họ đã có hôn ước a! Xem ra, tôi có ở đây cũng chỉ là người thừa rồi.....

Bắc Thần Tinh thấy tôi ko nói lời nào, nhẹ nhàng lôi kéo tay tôi , dắt tôi ra chính giữa hội trường , âm thanh cái cọ của Mông Thái Nhất và Thượng Hà Hi càng lúc càng xa. Suy nghĩ của tôi dường như cũng ở lại cùng hai người họ, càng lúc càng xa vời.....

“Thu Thu? Ma Thu Thu!”

“A.....hả!” Tôi lấy lại tinh thần nhìn Bắc Thần Tinh trước mặt

“Thu Thu, cô tập trung một chút a! Bây giờ cô đã đạp chân tôi năm lần!” Bắc Thần Tinh tỏ vẻ đau khổ cười nhìn tôi

A?! Năm lần!?

Tôi cúi đầu nhìn xuống! Má ơi! trên đôi giày da bóng loáng của Bắc Thần Tinh không biết tự khi nào đã phủ lên vài dấu chân đầy bụi

“Thật xin lỗi ! Thật xin lỗi!”

“Ha ha ha ha! Ko sao.....nhưng mà, tôi nghĩ tôi ko thể hoàn thành nhiệm vụ dạy cô khiêu vũ rồi!” Biểu tình có chút thống khổ , Bắc Thần Tinh nói

“Thật xin lỗi.....”

Ai! Thật ko xong! Vừa nãy mãi lo suy nghĩ đến chuyện tình của Mông Thái Nhất

Hắn? Ai?

Tôi theo ánh mắt của Bắc Thần Tinh nhìn lại

A! Là Kim Ánh Minh! Còn có Hà Ảnh Nguyệt! Từ khi nào chúng tôi đã đến bên cạnh bọn họ, không biết vì sao, mỗi khi thấy Hà Ảnh Nguyệt , đột nhiên tôi lại có chút ý định muốn chạy trốn.....

Vào thời điểm tôi còn do dự ko thôi, Hà Ảnh Nguyệt đã cười khanh khách hướng tôi chào hỏi!

“Thu Thu, xin chào !”

“A.....xin chào!” Tôi có chút chất phác trả lời

Thoạt nhìn, cô gái thiên tài Hà Ảnh Nguyệt này thật dễ gần a ,nếu đem so sánh với nàng tôi chỉ giống như một con vịt con xấu xí

“Nguyệt,tôi thật nhớ cái lần trước cùng khiêu vũ với cô nha!_____Minh, không biết chúng ta có thể trao đổi bạn nhảy không?” Bắc Thần Tinh mỉm cười hỏi

Lại trao đổi bạn nhảy? Bắc Thần Tinh rốt cuộc muốn làm gì đây? Tôi vẻ mặt đầy nghi ngờ nhìn về phía Bắc Thần Tinh đang thủy chung mỉm cười, bất chợt, tôi cảm thấy ánh mắt hắn nhìn Hà Ảnh Nguyệt có vài phần ánh sáng khó nắm bắt

Không đợi tôi phục hồi tinh thần lại, Hà Ảnh Nguyệt đã kéo tay Bắc Thần Tinh hướng về phía khác mà đi, chỉ để lại mình tôi và Kim Ánh Minh lặng lẽ ở lại

“Khiêu vũ” Kim Ánh Minh đột ngột thốt lên hai chữ này, làm cho tôi vội vàng hoảng hốt

Taytay.....tay.....Kim Ánh Minh nắm tay tôi

Đầu óc của tôi đột ngột trống rỗng!

“Trái , phải, trái.....”

“A? A.....”

Tôi bước theo bước nhảy của Kim Ánh Minh, cước bộ vụng về

Loạng choạng! Loạng choạng! Loạng choạng!!

Gần với Kim Ánh Minh như vậy! Tôi có thể cảm thấy hơi thở phả ra từ mũi hắn! Tôi.....tôi ko xong rồi.....tôi thật sự rất khẩn trương!! Tim của tôi dường như cũng muốn nhảy cả ra bên ngoài!

“Kim Ánh Minh.....tôi.....”

“Tiếp tục”

Không đợi cho tôi nói hết lời, Kim Ánh Minh đã rõ rõ ràng ràng hạ chỉ lệnh

Tôi vẻ mặt đồ bưng cúi đầu , tiếp tục trở thành con rối để cho hắn giật dây, máy móc di chuyển bước chân

Lắc lắc lắc lắc.....Lắc lắc lắc lắc.....

Tôi vụng về xoay chân thu hút không ít ánh nhìn của mọi người

“A? Kia không phải là Ma Thu Thu sao? Cô ấy ko phải đã trở thành bạn gái của Mông Thái Nhất à? Sao lại có thể cùng Kim Ánh Minh khiêu vũ?”

“Không biết ! Nhưng mà cậu xem! Tư thế khiêu vũ của cô ta cũng thật kì quái!”

“Hi hi hi hi! Nói cũng đúng nha! Rất khó coi.....”

Ồ ô.....âm thanh bàn tán của các người cũng thật quá lớn đi? Thật dọa người, tôi hận không thể rứt đầu vào trong bộ váy

“Oa ! Kim Ánh Minh đang lừa chúng ta a!”

“Kim Ánh Minh?! Hắn dù cho có tức giận cũng rất đẹp trai nha!”

A? Kim Ánh Minh? Tức giận?!

Tôi kỳ quái ngẩng đầu nhìn, trời ạ, Kim Ánh Minh đang lạnh lùng lừa lừa mấy nữ sinhđang xì xào bàn tán kia!

Hắn.....hắn tức giận như vậy là vì tôi sao?

Chuyện này có thật không chứ? Cùng Kim Ánh Minh khiêu vũ? Bỗng nhiên tôi chợt có cái cảm giác rằng chính mình đang nằm mơ, hơn nữa lại cảm thấy rất hạnh phúc, hạnh phúc đến nỗi sắp hít thở không thông.....

“A?! Sẻ con!! Sao cô lại cùng với chuột chết khiêu vũ?!”

Giọng nói trời giáng của Mông Thái Nhất khiến tôi hoảng sợ, tôi dường như nghe thấy được tiếng vỡ vụn của giấc mộng đẹp. Ngắc đầu, tôi đã nhìn thấy Kim Ánh Minh hơi nhú mày

Tiêu rồi.....Đại chiến lại sắp bùng nổ.....

“A! Mông Thái Nhất!! Anh nghiêm túc khiêu vũ một chút cho tôi đi!” Thượng Hà Hi bất mãn nói

Nhưng Mông Thái Nhất đã buông tay Thượng Hà Hi ra, một mạch vọt tới chỗ tôi, một tay đẩy Kim Ánh Minh ra!

“Chuột chết!Biến đi! Không được phép chạm tay vào Sẻ con của tôi!”

“Cút!” Kim Ánh Minh lạnh lùng nói

“Người nên cút là cậu!” Mông Thái Nhất vừa gầm lên vừa dùng sức đẩy vào bả vai Kim Ánh Minh

Kim Ánh Minh lập tức không cam lòng yếu thế đập Mông Thái Nhất một cước

“Chuột chết! Cậu dám đánh tôi!! Đại ca đánh chết.....A! Đau quá, đau quá!” Mắt thấy nắm đấm Mông Thái Nhất sắp nện vào mặt Kim Ánh Minh, Bắc Nguyên Ái tỷ lại đột ngột xuất hiện!! Nàng ko lưu tình chút nào một phen xách lỗ tai Mông Thái Nhất!

“Xú tiểu tử! Ngươi lại ở đây quấy rối!!”

“Này! Bà già! Bà cũng thật quá đáng!! Trước mặt nhiều người như vậy lại đi xách tai tôi a! Cho tôi chút mặt mũi có được ko?”

“Ngươi muốn mặt mũi à? Được lắm! Cũng gần tới kì thì cuối kì! Nếu kết quả của ngươi đứng đầu lớp, thì ta về sau cũng sẽ không ở trước mặt mọi người xách tai ngươi!” Bắc Nguyên Ái tỷ buông tay ra, lạnh lùng trừng mắt nói với Mông Thái Nhất

Hả? Cuộc thi cuối kì?! A.....Trời ơi! Mấy ngày nay mãi lo ứng phó việc thách đấu, tôi đã đem chuyện quan trọng như vậy quên sạch!

“Kì thi cuối kì?! Thi thì thi!! Có gì đặc biệt hơn người!! Chỉ là đứng đầu lớp thôi!! Đối với anh hùng hào Kiệt như Mông Thái Nhất mà nói, căn bản là ko nói chơi !! Bà già!! Bà nói là phải giữ lời a!”

“Đương nhiên!”

“Được lắm!! Khi nào thì thi?!”

“Hai tuần sau!”

“Hai tuần sau? Hơ hơ hơ hơ!! Thời gian dài như vậy !! Cũng đủ để bốn đại gia lập nên kì tích!!”

Hai tuần nữa?!! Không thể nào?! Sao lại nhanh như vậy chứ!!

“Cuộc thi.....” Kim Ánh Minh có chút hoang mang nhìn thoáng qua tôi

Đối với hoàng tử Hayakawa Kim Ánh Minh mà nói, cuộc thi này chắc cũng chỉ giống như ăn một bữa sáng đi?!

“Nếu như vậy thì...Tiểu Nhất!! Tôi sẽ chờ tin tốt của cậu!” Bắc Nguyên Ái tỷ cười cười nói

“Đợi chút!” Trong mắt Mông Thái Nhất bỗng nhiên chợt lóe sáng, hần đột ngột chỉ vào mặt Kim Ánh Minh, lớn tiếng nói “Chuột chết! Cậu không phải luôn muốn nổi trội hơn tôi sao? Được!! Lần này có dám cùng tôi đường đường chính chính tham gia đánh cuộc?!”

A? Tên Mông Thái Nhất này lại nghĩ ra chuyện quỷ gì đây? Nhất định ko phải là chuyện tốt lành gì

“.....”

“Ko nói lời nào nhất định là đã chấp nhận! _____Được! Nếu ai có tổng điểm cao trong cuộc thi này, thì vào lễ tình nhân người đó có thể cùng Sẻ con hẹn hò!”

Ông trời của tôi ơi!! Chuyện này rốt cuộc là gì đây?! Mông Thái Nhất! Thành tích học tập của hai người thì có liên quan gì đến tôi a? Một cuộc thách đấu ngu ngốc như vậy, Kim Ánh Minh sao có thể chấp nhận?!

“.....Được, có thể”

Cái gì?! Kim Ánh Minh cứ nhiên lại đồng ý! Tôi nhìn thoáng qua toàn trường, ngoại trừ tôi ra, đã có nhiều người kinh ngạc thiếu chút nữa sắp rơi cằm

“Tốt lắm! Tôi sẽ cho cậu ném mùi bản lĩnh anh hùng hào kiệt bất phàm của tôi! Hừ! Sẻ con! Chúng ta đi!”

“A? Tôi.....tôi cũng phải đi sao?”

“Đương nhiên rồi! để cho cô và chuột chết ở gần một chỗ , tôi rất không yên tâm!” Mông Thái Nhất nói xong, không đợi tôi phản trần đã đem tôi lôi ra bên ngoài hội trường

Tôi vội vàng quay đầu về phía Bắc Nguyên Ái tỷ cầu cứu

“Ha ha, vụ cá cược này nghe qua cũng có chút ý nghĩa.....”

Ko phải chứ? Bắc Nguyên Ái tỷ chẳng lẽ cũng bị Mông Thái Nhất mua chuộc sao?

Quay đầu nhìn lại, tôi bắt gặp ánh mắt phẫn nộ của Thượng Hà Hi.....

Trời ơi!!..... Ai tới cứu tôi đi!

4. Q.2 - Chương 1

Một tờ.....hai tờ.....ba tờ.....bốn tờ.....

Oa! Sao lại thế này?! Tại sao từ trên trời lại rơi xuống nhiều tờ giấy như vậy?! Hình như ko.....ko đúng!! Có vẻ như ko phải là giấy.....là.....là bài thi!

Trời ạ! Tổng cộng tất cả có hơn 10 tờ đề!! hơn nữa tờ đề thi nào cũng điền tên là.....”Ma Thu Thu”!!

“Oa!! Không!!” Tôi sợ tới mức kêu to một tiếng, ngồi bật dậy

Đợi chút.....đợi chút.....

Hiện tại tôi đang ở trong phòng mình!! Nói như vậy thì.....vừa này chỉ là giấc mộng thôi sao?!

Ô ô! Một giấc mơ thật đáng sợ

Tôi ko khỏi một phen lau mồ hôi lạnh trên trán

Mang tâm tình lo lắng đề phòng đi theo , tôi bắt đầu một ngày mới. Trường học quý tộc nổi tiếng cả nước Hayakawa, đối với các học sinh của nó luôn đòi hỏi rất cao!! Mỗi một kì thi cuối kì , chỉ cần bạn thi rớt ba muôn thì sẽ bị ở lại lớp, nếu thi rớt năm mônthì hiển nhiên là sẽ bị đuổi học!

Ai! Học kì lần này, tôi gần như ko có cách nào đi học nghiêm túc! Lần trước thi thử, môn toán tôi chỉ có 25 điểm! Ô ô! Toán học là môn tôi “nắm chắc” nhất mà đã vậy, còn các môn khác thì.....Ô ô !! Nhất định là vô cùng thâm hiểm!!

“A?? Sẻ con!! Sao cô lại đến trễ như vậy!?”

Vừa bước vào lớp học , tôi chợt nghe thấy giọng nói của Mông Thái Nhất!

Hả? Mông Thái Nhất! Hắn sao lại có thể đến trường sớm như thế chứ?!

Tôi kì quái nhìn về Mông Thái Nhất đang ngồi yên vị tại vị trí của hắn

“Anh.....hôm nay sao anh lại đeo mắt kính?!” Tôi chỉ vào cái gọng kính đen trên mũi Mông Thái Nhất, kinh ngạc đến nỗi cảm thiếu điều cũng muốn rơi

Mông Thái Nhất đẩy gọng kính, nghiêm túc đáp

“Đó là bởi vì.....tôi ____Mông Thái Nhất thề bắt đầu từ hôm nay trở đi, sẽ trở thành 1 học sinh ngoan!!”

Rầm!!

Lời nói của Mông Thái Nhất tựa như bom nguyên tử khiến tôi choáng đầu hoa mắt

Mông Thái Nhất?! Làm học sinh ngoan?! Tôi.....lỗ tai của tôi có nghe lầm ko đây?! Đây chính là chuyện khó có thể xảy ra nhất trên cõi đời này!!

“Ê! Chuột đến kìa!! Hơ hơ hơ!! Cái tên này từ trước đến giờ bộ dạng vẫn cứ như xác chết , kì thi lần này nhất định hần sẽ thi rớt! Hi hi! Hi hi!”

Tôi theo phương hướng hần chỉ, nhìn nhìn Kim Ánh Minh nửa mê nửa tỉnh đang từ từ đi vào phòng học

Kim Ánh Minh.....tôi đoán rằng hần thành tích học tập của hần phải là rất tốt cho nên hần mới có thể nhẹ nhàng như vậy!! Dù sao hần cũng là “hoàng tử Hayakawa” trong lòng mọi người a.....

Kim Ánh Minh cũng ko thềm liếc mắt nhìn đến chúng tôi, đã ngồi xuống chỗ ngồi của mình, đầu tựa lên ngủ!!

.....

Thành tích học tập của Kim Ánh Minh hần là rất tốt.....tôi đoán vậy.....chắc là như vậy rồi.....

Reng reng reng reng! reng reng reng reng!

Chuông vào tiết vang lên. Tiết đầu tiên của ngày hôm nay là tiết của Bắc Nguyên Ái tỷ! Tôi vội vàng thu dọn bàn học, chờ đợi Bắc Nguyên Ái tỷ vào lớp!

“Good morning , class!” Bắc Nguyên Ái tỷ mỉm cười đi lên bục giảng

“Good morning, teacher!” Mông Thái Nhất bỗng đứng rống cổ họng quát to một tiếng , làm cho Bắc Nguyên Ái tỷ sợ hãi tới mức chân cũng muốn nhũn ra, thiếu điều té lăn quay xuống sàn!!

Tôi xoa xoa lỗ tay bị chấn động sinh đau , ngạc nhiên nhìn Mông Thái Nhất!

“Mông Thái Nhất.....hôm nay làm sao vậy?”

“Ko biết nữa.....hần còn đeo mắt kính!! Nhìn qua thấy là lạ!”

“Nói đúng nha! Ko biết lại có chuyện gì xảy ra nữa đây! Thật đáng sợ!”

Các bạn học trong lớp đều bị Mông Thái Nhất làm cho hoảng sợ, nhỏ giọng bàn tán

Mông Thái Nhất một chút cũng ko thềm để ý ánh mắt kì quái của mọi người, thân thể trực tiếp, dương tự đắc ngồi xuống chỗ

“A?.....” Kim Ánh Minh bình thường sét đánh cũng ko tỉnh nay lại bị một đòn “Sư Tử Hồng” của Mông Thái Nhất làm cho chấn động phải tỉnh lại

Tôi vội vàng lắc lắc đầu

“Báo cáo! Em vừa rồi là muốn hỏi thăm cô mà thôi!” Mông Thái Nhất tiếp tục tỏ ra nghiêm trang đáp

“Hỏi thăm?.....Khụ khụ!! Tốt lắm! Hiện tại chúng ta bắt đầu học đi!” Bắc Nguyên Ái tỷ lấy lại tinh thần , tăng hăng lấy giọng rồi mới mở sách giáo khoa ra

Im lặng.....

Im lặng.....

Lớp học im lặng thật sự rất quỷ dị!! Mông Thái Nhất ồn ào thường ngày nhưng hôm nay ngay cả một câu nói vô nghĩa cũng ko nói, ngay cả Bắc Nguyên Ái tỷ cũng cảm thấy thập phần bất thường!! Các bạn học khác trong lớp lại sợ đến mức thở mạnh cũng ko dám thở!

20 phút sau

“Mông Thái Nhất!! Em đứng lên cho tôi!”

A.....Bắc Nguyên Ái tỷ rớt cuống cũng ko thể kèm chế.....

“Dạ! Cô Bắc Nguyên Ái!” Mông Thái Nhất lớn tiếng đáp, mặt đầy vẻ nghiêm túc

Cô Bắc Nguyên Ái?! Mông Thái Nhất vừa rồi đã gọi Bắc Nguyên Ái tỹ là cô sao?! Ông trời của con ơi!! Cái tên.....cái tên đang mang mất kiếng này có thật là Mông Thái Nhất không?!

Các bạn học trong lớp xôn xao, xôn xao. Bắc Nguyên Ái tỹ sợ tới mức kính mắt trên sống mũi của nàng cũng bị lệch!!

“MôngMông Thái Nhất!! Hôm nay em em em bị sao vậy?!”

Ách.....Bắc Nguyên Ái tỹ khi căng thẳng cũng bị cà lăm giống tôi.....

“Báo cáo cô Bắc Nguyên Ái!! Mông Thái Nhất em bắt đầu từ hôm nay trở đi, sẽ trở thành một học sinh gương mẫu!! Cố gắng học tập!! Mỗi ngày luôn hướng về phía trước!!”

Loảng xoảng....

Lúc này , mắt kính của Bắc Nguyên Ái tỹ đã hoàn toàn rơi xuống mặt đất

“A! Cô Bắc Nguyên Ái!! Mắt kính của ngài!”

Ông trời ơi!! Mông Thái Nhất còn dùng cả chữ “ngài” sao!!? Da gà của tôi nhất thời đã nổi lên cả!!

Ko đợi cho Bắc Nguyên Ái tỹ kịp phản ứng, Mông Thái Nhất đã muốn xông lên bực giảng, nhặt mắt kính của Bắc Nguyên Ái tỹ lên, dâng lên hai tay!!

“A.....cảm.....cảm.....cảm ơn.....” Bắc Nguyên Ái tỹ sững sờ trước Mông Thái Nhất , tay nhận lấy mắt kính , khó tin nhìn hần

“Các bạn học, tôi cảm thấy có chút choáng váng.....Tiết học ngày hôm nay các em hãy tự học, tôi muốn đến bệnh viện kiểm tra 1 chút.....” Bắc Nguyên Ái tỹ vừa nói xong đã lão đảo rời khỏi phòng

“Ngài đi thông thả!!”

Rầm!!

Bắc Nguyên Ái tỹ đáng thương bị Mông Thái Nhất làm cho sợ đến mức đầu phải đâm vào cửa lớp!

“Mông Thái Nhất.....” Bắc Nguyên Ái tỹ xoa xoa đầu, ánh mắt phức tạp biến mất khỏi cửa lớp

“Rốt cuộc sao lại thế này a?”

“Ko biết.....thật đáng sợ!! Ko giống với Mông Thái Nhất của ngày thường!!”

“Nói đúng nha!! Ko phải là chuyện khủng bố gì lại xảy ra nữa chứ??”

.....

Xầm xì! xám xì!

Thời điểm Bắc Nguyên Ái tỹ vừa rời đi, nhất thời lớp học đã nổ tung, các học sinh đều tụ lại một chỗ, nhỏ to bàn tán

“Im lặng!! Cô Bắc Nguyên Ái có nói, tiết này đổi thành tiết tự học! Nghe ko hiểu sao?!” Đòn “Sư Tử Hồng” của Mông Thái Nhất lại vang lên

Bầu ko khí trong nháy mắt đã tĩnh lặng trở lại

“Lạch cạch!” Chỉ có một cây bút ko thức thời rơi xuống đất, phát ra một “tiếng vang” thật lớn

.....

Sự khác thường của Mông Thái Nhất duy trì suốt 1 tuần

Chỉ cần bắt đầu đến tiết học của Bắc Nguyên Ái tỹ, Mông Thái Nhất nhất định sẽ tỏ ra cung kính , ngoan ngoãn nghe giảng, thậm chí còn viết viết!! Hết tiết, hần lại vọt đến phòng nghỉ của giáo viên, quét dọn vệ sinh, hơn nữa lại còn bưng trà rót nước! Làm hại Bắc Nguyên Ái tỹ phải nhiều lần vụng trộm hỏi tôi có phải Mông Thái Nhất đã bị ngã đến hỏng đầu rồi hay ko.....

Trực giác của tôi nói cho tôi biết, hẳn “khác thường” như vậy khẳng định là đang có âm mưu.....

Câu trả lời cho thắc mắc của tôi ko bao lâu cũng đã được hé mở

Vào một buổi sáng tinh mơ ngày thứ bảy , điện thoại của tôi.....đột nhiên ầm ỹ reo lên!

“Sẽ con, mau ra đây! Tôi chờ cô ở trường học!”

“A?.....Hiện tại chỉ mới 9 giờ sáng.....”

“Ít nói nhảm lại! Muốn chết a?! Gọi cô thì cô đến đi!! Có chuyện cực kì quan trọng!!”

“Nhưng mà tôi.....”

“Tút TUT TUT TUT.....”

A! Trước khi tôi kịp phản ứng, Mông Thái Nhất đã đem cuộc gọi cắt đứt!

Nửa tiếng sau, tôi thở hồng hộc chạy tới trước cửa trường

“Sẽ con, sao lại chậm như vậy? Hôm nay tôi mang cô đi đến một chỗ! Bảo đảm với cô một trăm phần trăm cô sẽ qua được kì thi cuối kì!”

“A? Chúng ta đi đâu?”

“Hừ hừ hừ. hôm nay chúng ta đến nhà.....bà già.....”

Bà già.....A ko! Đi đến nhà Bắc Nguyên Ái tỷ!?

“Hơ hơ ! Sẽ con! Tôi biết cô đương nhiên sẽ ko hiểu được điệu kẻ này!.....nhưng mà cũng ko thể trách cô!! Bởi vì kẻ đầu óc tầm thường như cô đương nhiên sẽ ko thể nghĩ ra cái kế hoạch tác chiến thiên tài như vậy!!” Mông Thái Nhất vỗ vỗ vai tôi, tỏ vẻ “Ko sao, tôi ko ngại” , “Tóm lại! Cô đi theo tôi cũng ko sao!!”

Tại sao phải đến nhà Bắc Nguyên Ái tỷ chứ, một trăm phần tôi sẽ qua được kì thi? Đầu óc Mông Thái Nhất xem ra có chút ko bình thường.....Quên đi, nếu đã đi thì cứ coi như đến thăm hỏi Bắc Nguyên Ái tỷ cũng được

Mười phút sau, cửa kí túc xá của giáo viên mở ra, Bắc Nguyên Ái tỷ xuất hiện với gương mặt còn ngái ngủ.....

“Ha ha ha!” Mông Thái Nhất cười ngây dại , ko phân trần đã đem tôi đẩy vào nhà Bắc Nguyên Ái tỷ

“Có chuyện gì xảy ra với hai người?? Sáng sớm như vậy chạy đến nhà tôi làm gì?”

“A! Chào.....Ách.....chào ngài!! Ha ha!! Là em rủ Ma Thu Thu cùng đi! Chúng em đến là muốn hỏi xem nhà ngài có cần quét dọn vệ sinh hay ko?!” Mông Thái Nhất nịnh nọt cười nói

Quét dọn vệ sinh?! Từ khi nào tôi đã trở thành nhân viên quét dọn vệ sinh cho nhà Bắc Nguyên Ái tỷ?!

Bắc Nguyên Ái tỷ chần chờ đánh giá Mông Thái Nhất một chút, lại quay sang đánh giá tôi , đột nhiên , khóe miệng nàng bực giác cong lên

“A? Vậy sao? Nếu đã nói như vậy thì tốt quá!! Tôi đang lo trong nhà nhiều việc phải làm nhưng mà.....nếu đã như vậy!! Vậy thì làm phiền cậu!!” Bắc Nguyên Ái tỷ nói xong, liền đi vào toi lét mang ra một đồng khăn lau ném vào Mông Thái Nhất

“Ko thành vấn đề!! Chuyện nhỏ ấy cứ để Mông Thái Nhất này lo! Sẽ con!! Nhanh lên!! Chúng ta bắt đầu!!” Mông Thái Nhất đem khăn lau nhét vào tay tôi

“Thu Thu không cần làm!” Bắc nguyên Ái tỷ đem khăn trên tay tôi trả lại cho Mông Thái Nhất “Thu Thu! Em là lần đầu đến kí túc xá này phải ko? Cũng hay!! Chị vừa vặn mới mua được một bộ váy mới, em tới mặc thử một lần!”

Bắc Nguyên Ái tỷ vừa nói xong, nháy mắt với tôi vài cái

“A! Chờ một chút.....” Mông Thái Nhất muốn kháng nghị, lại bị ánh mắt”Làm ngơ, bước đi” của Bắc Nguyên Ái tỷ làm cho bỏ ý định

“Sàn phải dùng khăn lau, lau cẩn thận!”

“Ko thành vấn đề!”

“Ngăn tủ, vách tường ko được có bụi!”

“Cứ yên tâm!”

“Cửa sổ phải lau luôn cả phần thủy tinh! _____Mặc trong mặc ngoài cũng phải lau!”

“Ko sao cả!!”

“Bác Nguyên Ái tỷ.....làm như vậy có nguy hiểm hay ko? Dù sao đây cũng là tầng 4.....” Tôi có chút ko nở nhỏ giọng hỏi

“Ha ha!! Thu Thu!! Em yên tâm đi! Dù sao tiểu tử này cũng muốn tự mình giúp chị dọn dẹp , chỉ chẳng qua là muốn thành toàn cho hần mà thôi!!”

Tiếp theo, việc đầu tiên Bắc Nguyên Ái tỷ là mang tôi lên phòng thử váy mới, sau đó lại lôi kéo tôi ngồi ở phòng khách nói chuyện hơn một giờ , rồi lại cho tôi ăn thực nhiều điểm tâm cao cấp từ nước ngoài

Nhưng mà ko biết vì sao, tôi luôn ko yên lòng, lâu lâu tôi vẫn lo lắng thoáng nhìn qua Mông Thái Nhất đang cuốn cuộn làm việc ở góc phòng

Tên Mông Thái Nhất này , ở chỗ nào cũng có thể toát lên khí thế ngất trời!! Tuy rằng ngày thường vẫn cảm thấy hần có chút ngốc ngốc, nhưng mà khi hần thật sự bắt tay vào quét dọn thì bộ dạng kỳ thật cũng rất phong nhã.....

“A? Thu Thu! Em sao vậy?? Ko thoải mái sao?? Mặc em sao lại trở nên hồng hồng như vậy?” Bắc Nguyên Ái tỷ lo lắng nhìn tôi

“A.....em.....em ko sao.....”

“Báo cáo!! Đã thu dọn xong tất cả!!” Mông Thái Nhất đột ngột hô to lên 1 tiếng, khiến tôi ko khỏi ngẩng đầu nhìn bốn phía

Oa! Toàn bộ căn phòng thật sự đã trở nên lóe sáng!! Sàn nhà bóng lưỡng, cửa sổ trong suốt ,đồ dùng trong nhà ko dính một hạt bụi....

Bắc Nguyên Ái tỷ vừa lòng gật đầu

“Rất tốt, rất tốt! Hôm nay cậu thật vất vả!! Vậy cậu về nhà nghỉ ngơi sớm 1 chút đi!!”

“A! sư phụ Bắc Nguyên Ái!! đệ tử còn có 1 chuyện muốn nhờ!!” Mông Thái Nhất đột nhiên hai tay ôm quyền, vẻ mặt khẩn thiết nói

Trời ạ.....Cái tên Mông Thái Nhất bạo lực này có phải là xem phim kiếm hiệp đến độ tẩu hỏa nhập ma rồi ko? Sao lại nói ra những lời nho nhã văn vẻ như vậy, tôi và Bắc Nguyên Ái tỷ nhin ko được run run

“Hừ hừ!! Tôi sớm biết rằng hôm nay cậu ko đơn giản chỉ đến nhà tôi suông , có phải là vì kỳ thi cuối kì ko?”

“Hơ hơ , sư phụ Bắc Nguyên Ái quả nhiên là đoán chuyện như thần!! Đúng là ko thể qua được mắt ngài_____tuần sau chính là kỳ thi cuối kì_____vậy nên ngài có thểlộ đề thi một chút hay ko?.....” Mông Thái Nhất xoa xoa tay, vẻ mặt nịnh nọt nói

“Ha ha, muốn tôi lộ đề sao?_____nằm mơ!!” Bắc Nguyên Ái tỷ chưa nói hết, một tay nàng đã đóng sập cửa phòng lại

“A! cô Bắc Nguyên Ái!! Xem sự cố gắng của tôi 1 tuần nay!! Cô ít nhiều cũng phải nói cho tôi biết một chút chứ!!” Mông Thái Nhất bị nhốt ở bên ngoài ra sức đập cửa kêu to

“Ko được!! Cậu có thời gian nghỉ đường tắt, không bằng ngoan ngoãn ở nhà đọc nhiều sách 1 chút!!” Bắc Nguyên Ái tỷ ko chút suy nghĩ lớn tiếng trả lời

“Bà già thôi!! Bà giấu gì mà giấu kỹ a!”

Phù!! Tên Mông Thái Nhất kia rốt cuộc cũng lộ ra nguyên hình!

“Thu Thu! Em ko phải là đi cùng xú tiểu tử kia đến hỏi đề chứ?!”

“A?Em.....ko có ko có!”

“Tên đó thật yếu kém!” Bắc Nguyên Ái tỷ quay mặt ra ngoài cửa quăng ra một ánh mắt xem thường “Em đừng giống như tiểu tử đó, thâm nghĩ ko làm mà hưởng nha!”

“Ha ha.....ha ha.....”

Cùng Mông Thái Nhất lãng phí mất cả một buổi sáng, buổi chiều tôi chỉ có thể nhốt mình trong phòng ra sức đọc sách!

Ai! Thứ muốn học thiệt nhiều nha!! Làm học trò cũng thật vất vả

Một tuần mới lại bắt đầu

Sáng sớm tinh mơ ngày thứ hai, tôi chưa kịp ngồi nóng chỗ, đã bị Mông Thái Nhất lôi kéo chạy ra sân thể dục

“Sẽ con!! Nghe tôi nói đây! Tôi vừa nghĩ ra một sáng kiến rất hay!” Hai mắt Mông Thái Nhất hưng phấn lấp lánh sao!!

Sáng kiến rất hay!? Tôi đoán chắc lại là “tối kiến”.....

Mông Thái Nhất nhìn nhìn xung quanh , thần thần bí bí nói:

“Chúng ta.....đi.....trộm đề thi!!”

“Trộm đề thi?! Ô.....” Tôi kinh ngạc kêu to một tiếng, liền bị Mông Thái Nhất vội vàng bịt miệng

“Sẽ con!! Nhỏ giọng 1 chút!! Làm cái chuyện này thì ko nên la to!” Mông Thái Nhất nhẹ nhàng cốc vào đầu tôi 1 cái!!

Ô ô ô.....đau quá!

“Nhưng mà.....trộm đề thi.....là ko tốt!” Tôi vẽ mặt cầu xin nói

“Hừ! Ai bảo cái bà già kia ko chịu đem đề bài nói cho chúng ta biết!! Bà ta đã bắt nhân thì cũng đừng trách tôi bất nghĩa!”

“Nhưng mà.....”

“Được rồi, được rồi!! Ko nhưng nhị gì nữa!! Cô rốt cuộc là có muốn qua kỳ thi hay ko?”

“Ừ.....muốn, nhưng mà.....”

“Muốn là được rồi!! ko vào động hồ sao bắt được hồ con!”

Phải nói là ko vào hang cọp sao bắt được cọp con mới đúng.....

“Thế nào Sẽ con! Mông Thái Nhất tôi có phải là kẻ thông minh tuyệt đỉnh hay ko? Ha ha ha ha!”

“.....”

Tuy rằng tôi ra sức chống cự, nhưng đến giờ nghỉ trưa vẫn bị Mông Thái Nhất dùng biện pháp cứng rắn lôi vào văn phòng giáo viên

“Sẽ con!! Cơ hội tốt! Cửa ko khóa!”

Tôi vào Mông Thái Nhất dáo dác đứng ở cửa sổ bên ngoài của văn phòng. Tôi nhón chân nhìn vào cửa sổ.....

“A.....” Tên Mông Thái Nhất kia lại đột nhiên đánh vào đầu tôi!! Đau quá!

“Sẽ con ngốc!! Rốt cuộc cô có biết làm trộm hay ko?! Cô muốn cho người khác biết mình trộm đề sao! Cô làm như vậy có khi chưa kịp trộm được đề thì đã bị bắt!”

Tôi lại ko muốn làm trộm! Nếu ko bị tên kia kiên quyết kéo đi , thì tôi đâu cần phải làm ra cái chuyện lén lút lút này!! Ô ô ô ô.....

5. Q.2 - Chương 2

Mông Thái Nhất nhìn nhìn xung quanh.....Ko có người!

“Đi theo tôi!” Mông Thái Nhất hạ giọng nói xong, liền kéo tôi lặng lẽ đi vào văn phòng giáo viên

“Mông Thái Nhất.....tôi sợ lắm!! Chúng ta đi về đi!” Tôi bất an nói

“Đừng sợ!! Trời có sập thì cũng có tôi chống!! Sợ cái gì!”

“Ô ô ô”

“Là chỗ này! Sẻ con! Cô tìm đồng tài liệu trên bàn đi , nhìn xem có đề hay ko, tôi đến ngăn tủ tìm!”

“Nhưng mà.....”

“Nhưng nhưng cái gì! Làm nhanh nhanh một chút! Bị phát hiện thì coi như chúng ta tiêu đời!”

Ai.....uy lực của Mông Thái Nhất thật lớn, tôi đành cẩn thận lục lọi đồng văn kiện trên bàn Bắc Nguyên Ái tỷ , hai tay run lấy lấy!

Thiên Linh Linh! Địa Linh Linh! Bắc Nguyên Ái tỷ ơi!! Chị trăm lần ngàn lần đừng trở về đúng lúc này nha!!

“A! Tìm được rồi!” Mông Thái Nhất đột nhiên hạ giọng kêu lên

Ko thể nào ?? Tôi ko tin vào mắt mình nhìn thoáng qua tay Mông Thái Nhất là _____ đề thi cuối kì năm nhất trung học Hayakawa !

Trời ạ!! Chúng tôi thật may mắn!.....ko đúng!.....tôi cảm thấy có chút ko đúng! Chúng tôi làm sao lại may mắn như vậy!?! Tiến hành mọi chuyện thật sự quá thuận lợi!

Mọi việc sắp đầu vào đấy, thì bên ngoài văn phòng giáo viên đột nhiên truyền ra âm thanh của tiếng giày cao gót!

A! ko hay rồi!! có người đến!! làm sao bây giờ?! Làm sao bây giờ?! Chúng tôi sẽ bị tóm mắt!! Nếu bị tóm được nhất định sẽ bị đuổi học!! Đuổi học a!! Ô ô ô ô!! Làm sao đây?!

Tôi hoàn toàn hỗn loạn!! Nước mắt ngấn đầy khóe mắt!!

cốp cốp cốp cốp cốp.....

Tiếng giày cao gót càng ngày càng tiến đến gần cửa.....Tiêu rồi!.....Mông Thái Nhất! Lần này tôi bị anh hại thảm!!!

“Chần chờ cái gì?! Mau đến đây!” Mông Thái Nhất đột ngột bắt lấy tay tôi, trốn xuống phía dưới bàn làm việc!

“Tôi.....”

“Suyt.....” Mông Thái Nhất bịt chặt miệng tôi , liếc mắt “Im lặng!”

“Chủ nhiệm, đề thi cuối kỳ lần này tôi đã chuẩn bị rất tốt, tôi sẽ đưa cho thầy xem!” Người đi giày cao gót bước vào văn phòng, giọng nói vừa rồi hình như là của.....của Bắc Nguyên Ái tỷ!! Hơn nữa “thầy chủ nhiệm” mà nàng nhắc đến chắc là thầy chủ nhiệm lớp tôi!!

A di đà phật! Thượng đế phù hộ!! Trăm lần ngàn lần đừng cho họ phát hiện ra chúng tôi nha.....Nếu ko thì cả đám bọn tôi nhất định sẽ chết!!

“Phù....” Lỡ tai tôi sao lại ngứa như vậy? A! Tên Mông Thái Nhất kia sao lại gần tôi như vậy

Là tôi nhìn nhầm sao? Sao biểu tình của Mông Thái Nhất lại trở nên là lạ như vậy?!

.....

Tôi nghi hoặc nhìn Mông Thái Nhất bất an vặn vẹo cổ , bởi vì tay chân ko thể cử động, nên bộ dạng của hắn có vẻ như rất khó chịu

Cổ?! Tôi nhìn vào hắn, trời ạ!! Một con nhện lông to bằng bàn tay, đang từ trên cổ chui vào áo của Mông Thái Nhất , trước mắt đã thấy nó chui vào áo !!

Má ơi!! ô ô ô! Bắc Nguyên Ái tỷ và thầy chủ nhiệm sao còn chưa đi! Tôi.....tim tôi sắp bị tê liệt rồi!!

“Thầy chủ nhiệm, mời thầy ngồi xuống uống chén trà!”

A! Bắc Nguyên Ái tỷ!! Đừng!! Sao lại đi mời thầy chủ nhiệm uống trà a?!”

Tôi nhìn nhìn Mông Thái Nhất, vẻ mặt của hắn gần như muốn khóc,con nhện to kia từ cổ đã chui vào trong áo hắn!! Đường như.....nhện to có vẻ cảm thấy hứng thú đối với thế giới trong áo hắn , nó ko chần chờ hướng vào bên trong mà bò vào (Rin: ta chắc là con nhện cái!! Ha ha....hơn nữa lại là loại “sắc nhện” vậy nên nó mới thích chui vào áo Mông ca)

“A!” Sau khi con nhện kia biến mất vào trong áo Mông Thái Nhất rồi cuộc tôi cũng ko nhìn được phát ta một tiếng kêu rất nhỏ

“Cô điên sao!!” Mông Thái Nhất mặc kệ con nhện đang đi du lịch trong áo hắn, dùng sức bịt chặt miệng tôi, hạ giọng nhìn tôi nói

“A? Trong văn phòng còn có người khác à?” Thầy chủ nhiệm có vẻ như đã nghe được giọng nói của chúng tôi, cảnh giác hỏi

“Vậy sao?.....tôi đâu có nghe thấy cái gì? Thầy chủ nhiệm, tôi đột nhớ đến vừa rồi thầy Vương đã cầm bài kiểm tra rồi! Một lát nữa thầy ấy sẽ trở về, hay là đợi lát nữa tôi đem bài thi đưa đến văn phòng của thầy, có được ko?”

“Nếu như vậy.....thì cũng được!”

“Thầy chủ nhiệm, tôi ko làm chậm trễ thời gian của thầy,thầy cứ làm việc của mình trước đi thôi!”

“được rồi!! Tôi đây đi trước”

cộp cộp cộp cộp! Tiếng giày da càng ngày càng xa dần

Chờ cho tiếng bước chân kia biến mất

“Đừng núp nữa, đi ra đi!” Là giọng nói của Bắc Nguyên Ái tỷ, nàng đang nói chuyện với ai đây?

“A_____” Mông Thái Nhất rồi cuộc cũng chịu đựng ko nổi, hét to một tiếng, nhảy ra ngoài, tôi muốn kéo hắn lại cũng kéo ko được, ở một bên nhìn Mông Thái Nhất làm trò , tôi cũng chỉ có thể cúi đầu đi đến trước mặt Bắc Nguyên Ái tỷ

“Giẫm chết, giẫm chết mày!.....” Nhện to đầy lông lập tức bị diên tiết Mông Thái Nhất ném ra phía trước, một chân mạnh mẽ giẫm lên, nhưng mà con nhện lại linh hoạt né được bàn chân của hắn , Mông Thái Nhất mất cả nửa ngày trời cũng đập ko trúng con nhện nên thoát nhìn qua hắn như đang nhảy điệu clacket (*clacket: nhảy thiết hài, người nhảy dùng giày đập vào sàn tạo nên nhịp điệu)

“Mông Thái Nhất.....Ma Thu Thu.....hai người lại đây cho tôi!!”

Tôi rồi cuộc cũng hiểu rõ tình trạng của mình ngoan ngoãn cùng Mông Thái Nhất đi đến trước mặt Bắc Nguyên Ái tỷ

“Bà già! a! ko! Cô Bắc Nguyên Ái!! Ha ha!! mọi chuyện đều do tôi làm, Sẻ con chẳng qua là bị tôi ép kéo đi, muốn phạt thì cứ phạt tôi!” Mông Thái Nhất bộ dạng như gà mái bảo vệ đàn con kéo tôi ra phía sau lưng

“Mông Thái Nhất!! Cậu thật ra rất dũng cảm nha!! Cậu ko sợ bị trường đuổi học sao?!” Bắc Nguyên Ái tỷ ko thêm liếc mắt nhìn chúng tôi, tỏ ra nhàn nhã rót ra 1 ly nước

“Có.....có cái gì phải sợ!” Mông Thái Nhất cong miệng ấp úng nói

Bắc Nguyên Ái tỷ thở phì phì liếc trắng Mông Thái Nhất 1 cái, quay đầu nhìn về phía tôi “Thu Thu, em cũng đồng tình?”

“Bắc Nguyên Ái tỷ, em.....em.....” Tôi thật sự ko biết nên nói cái gì

“Này! bà già! Tôi đã nói mọi chuyện đều ko liên quan đến Sẻ con mà! Bà đừng làm Sẻ con khó xử!” Mông Thái Nhất lại kéo tôi ra phía sau lưng hẳn

“Xú tiểu tử! Còn muốn làm anh hùng!” Bắc Nguyên Ái tỷ đột nhiên đứng dậy, hung hãn cốc vào đầu Mông Thái Nhất 1 cái “Ta nói cho người biết , nếu lần này người thi rớt 3 môn thì nợ cũ lẫn nợ mới, chúng ta sẽ tính hết 1 lượt!! Còn nữa , người đừng có mà giở trò khỉ gì khác!! Từ xưa đến nay, đến được núi Hoa Sơn chỉ có một đường, người có hiểu hay ko?”

“Cái gì một đường?a! Hiểu.....đã hiểu.....” Mông Thái Nhất nhìn nhìn ánh mắt giết người đoạt phách của Bắc Nguyên Ái tỷ , đành ko phục mở miệng nói

“Được rồi, được rồi!! mau trở về lớp học đi!! Cũng sắp đến giờ học rồi!” Bắc Nguyên Ái tỷ ko kiên nhẫn phát phát tay

Tôi và Mông Thái Nhất thức thời vội vàng rời khỏi phòng nghỉ giáp viên

“Ôi!! Hay quá! Đúng là đại nạn ko chết nha!” Còn chưa đi xa, Mông Thái Nhất đã ra oai

“Mông Thái Nhất, chỉ còn bốn ngày, hay là chúng ta cố gắng ôn tập đi.....”

“Sẻ con! Cô điên rồi sao!!? Anh hùng hào kiệt như tôi sao lại phải ôn tập chứ!! Thà bị thiên lôi đánh còn hơn!”

.....

Có cần phóng đại như vậy ko?

“Ko được, tôi vẫn còn một biện pháp.....”

Còn một biện pháp?! Bắc Nguyên Ái tỷ ko phải đã nói , chỉ có một con đường thôi sao? Ôi đồ đại ngu ngốc này! Ô ô ô!

Kì thi cuối kì rốt cuộc cũng đã đến.....

Vào ngày này, bàn học trong lớp đã bị chia thành năm hàng, một phòng lớn chỉ có 30 học sinh ngồi , chung quanh hoàn toàn vắng vẻ , mà ngay cả kẻ có thị lực 5.1 như tôi cũng ko có cách nào nhìn thấy thông tin từ bài thi của các bạn học kề bên, nhìn sang bên trái là Mông Thái Nhất, bên phải là Kim Ánh Minh tôi ko khỏi thở dài 1 hơi

Mông Thái Nhất hôm nay rất kì quái! Một thân mặc áo khoác thể thao màu đen, trên đầu còn trùm một cái khăn màu đen, chẳng lẽ hẳn tưởng rằng hôm nay là giải thi đấu võ điệu đường phố sao.....

Nhưng mà Kim Ánh Minh lại càng khoa trương hơn! Hôm nay là kì thi cuối kỳ, nhưng hẳn vẫn tỏ ra hết sức bình thường , vẫn cúi đầu xuống ngủ ngủ khò khò như mọi ngày!! Mãi cho đến khi phát đề thì hẳn mới bị nam sinh bên cạnh đánh thức!

.....

Cuộc thi đang diễn ra

“Hi hi hi hi.....hi hi hi hi.....” Mông Thái Nhất ở bên trái đột nhiên phát ra tiếng cười kỳ quái

Tôi tò mò quay đầu hướng về phía Mông Thái Nhất nhìn qua!

A? Tên này đang làm cái gì vậy?! Áo khoác thể thao màu đen chốc chốc lại được hẳn xốc lên, lâu lâu lại khép lại , cái khăn trùm đầu lâu lâu cũng bị hẳn nâng lên kéo xuống

A! Chẳng lẽ hẳn muốn gian dối? Nhưng mà hẳn làm chuyện này cũng quá trắng trợn đi!?

Tôi vừa mới nghĩ nghĩ, thầy giám thị mắt tinh đã nghiêm mặt đi đến trước mặt Mông Thái Nhất, ko nề tình tịch thu luôn hai tờ “phao” hẳn giấu trong áo khoác

Thi môn Văn , Mông Thái Nhất gỡ trò thất bại.....

Ngay sau đó là cuộc thi tiếng Anh

Đã trải qua một hồi thất bại, Mông Thái Nhất lần này hẳn sẽ phải biết ngoan ngoãn mà thi chứ?

Nhưng mà sau khi mở đề ko bao lâu, tên này hiển nhiên lại thò tay vào trong túi quần lục lọi?! Đợi chút, hình như ko phải.....

Một sợi dây màu đen lòi ra.....là dây nghe điện thoại! Gian dối bằng điện thoại sao?!

.....

“Mẹ nó, rốt cuộc là A hay B!”

“Trương Khải Chấn, mau nó rõ ràng cho tôi, rốt cuộc cậu chọn cái gì!”

Tôi hít vào một ngụm khí lạnh, lo lắng nhìn thầy giám thị đang đến gần Mông Thái Nhất, Mông Thái Nhất đáng thương còn chưa biết mình bị lộ vẫn hết sức chăm chú cùng tai nghe điện thoại tác chiến, không ngừng gọi Trương Khải Chấn, chọn A hay chọn B, hoàn toàn không đoái hoài đến khuôn mặt u ám của thầy giám thị

“Này! Này! Làm gì vậy?Đừng xách tai tôi!”

Gian dối bằng điện thoại lại thất bại

“Hừ_____” Lần này Mông Thái Nhất có vẻ thật sự tức giận “Thầy, thầy còn đứng ở đây làm gì? Tôi còn muốn thi nữa!” Mông Thái Nhất dùng sức hướng thầy giám thị phát phát tay

Xoẹt.....

Một đồng giấy đột ngột rơi ra từ cổ tay của hắn, công bằng vừa vắn hiện ra trước mặt thầy giám thị!

“A.....” Mông Thái Nhất trợn tròn mắt

“Cái này là cái gì?!”

“A? Tôi ko biết.....”

Mấy trang giấy rơi ra từ trong cổ tay áo của mông Thái Nhất đột ngột theo gió bay đi , tất cả các bạn học đều xoay người về phía mông Thái Nhất nhìn qua

Lảo đảo, một tờ giấy bay đến bàn học của tôi, tôi nhặt lên xem thử.....Trời ạ!! Cái này không phải là sách giáo khoa môn Toán sao?! Tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này không phải đã đem tất cả trang giấy trong sách giáo khoa xé ra đi??

“bạn học Mông Thái Nhất,em còn chiêu số nào chưa dùng ko?!” Thầy giám thị nhặt tờ giấy lên hỏi

“.....Chuyện này em cũng ko biết tại sao lại như vậy.....!!Sách này thật là kém chất lượng!”

“Bạn học Mông Thái Nhất! Mời em theo tôi đến phòng giáo vụ một chuyến!”

“Tại sao em phải đến phòng giáo vụ? Em muốn thi.....”

Rốt cuộc , sau khi bị hai ông thầy giám thị “phần đầu” hạ gục , Mông Thái Nhất bị nắm tóc được mời ra khỏi lớp

Tôi không khỏi vì “trận vật lộn” giữa Mông Thái Nhất và thầy giám thị bi ai mặc niệm 3 phút.....

“Sẽ con!”

Thi toán vừa xong, tôi còn đang trong cõi thần tiên hư vô , thì Mông Thái Nhất lại như một oan hồn xuất hiện trước mặt tôi, hơn nữa vẻ mặt còn rất đắc ý!

“Mông Thái Nhất, anh có sao ko?” Tôi lo lắng nhìn hắn, vừa rồi hắn tên này đã bị các thầy ở phòng giáo vụ mắng cho choáng váng

“Ừ! Yên tâm đi Sẻ con! Tôi là anh hùng hào kiệt đánh ko chết mà!! Hừ hừ, nói cho cô biết nha, tôi còn có một chiêu thức vô cùng tàn nhẫn chưa sử dụng, chiêu này mà dùng , dám chắc ngay cả thầy giám thị cũng ko làm gì được tôi!” Trong ánh mắt của Mông Thái Nhất đột nhiên toát ra tia sáng tà ác

“Sẻ con.....” Mông Thái Nhất bỗng đứng choàng cánh tay ôm lấy cổ tôi “Chúng ta là đồng minh!! Tôi quyết định, thi Lý kì này , cho cô cùng bốn đại gia hưởng tuyệt kỹ số một này!”

Tuyệt kỹ số một?! Là cái gì a?!

“Chính là.....dùng đạn của kẻ thù tiêu diệt kẻ thù!”

“.....”

“Rất đơn giản!! Đợi lát nữa tôi sẽ nhờ chuột chết cho chúng ta sao chép bài thi của hân!”

“A?!”

“Đúng!! Chính là như vậy!! Bởi vì cô ngồi ở giữa chuột chết!! Cho nên cô chép trước!! Chép xong thì chuyển lại cho tôi !! Sau đó chúng ta sẽ tập hợp trí tuệ hai người , vào thời điểm cuối cùng vượt mặt chuột!! Như vậy chúng ta có thể qua được kì thi một cách dễ dàng , hơn nữa lại có thể thắng được con chuột chết kia!! Ha ha ha!! Sẻ con, tôi có phải là thiên tài ko?!”

“Tôi ko gian dối!” Nói đến hai chữ cuối cùng tôi cố ý gần giọng lại, tôi ko muốn bị thầy chủ nhiệm xách lên văn phòng

“Cái gì mà gian dối?! Phải gọi là dấn đạp lên vai người khổng lồ!! Có hiểu ko?”

Ách.....thật khó hiểu, mấy cái phép so sánh của Mông Thái Nhất thật có chiều sâu.....

“Sao? Có làm hay ko?”

Tôi ra sức lắc lắc đầu

“Ko làm?” Mông Thái Nhất trừng mắt nhìn tôi

Tôi nghĩ nghĩ, vẫn lắc lắc đầu

Sẻ con.....”

A! Mông Thái Nhất bắt đầu uy hiếp tôi!! Nhưng mà làm cái chuyện copy bài thi của Kim Ánh Minh, thật sự rất mất mặt!! Nói cái gì tôi cũng ko làm!!

Vừa nghĩ đến đây, tôi liền đẩy tay Mông Thái Nhất ra vội vàng bỏ chạy!! Nhưng mà Mông Thái Nhất đứng ở cửa lớp học đã ko tốn chút sức lực nào bắt được tôi , một tay vừa xé áo tôi , vừa đi đến chỗ Kim Ánh Minh đang gà gật gật ngủ trên bàn

“Chuột.....À không!! Bạn học Kim Ánh Minh! Ha ha ha ha!” Mông Thái Nhất lộ ra nụ cười nịnh nọt

“A?!” Kim Ánh Minh hiển nhiên còn chưa tỉnh ngủ

“Này.....có chuyện muốn thương lượng với cậu 1 chút!”

“.....”

“Là thế này.....buổi chiều thi Lý, có thể cho Sẻ con mượn bài thi nhìn 1 chút được ko?” Mông Thái Nhất xoa xoa tay hỏi

Kim Ánh Minh kì lạ quay đầu nhìn nhìn tôi

Ô ô ô!! Mông Thái Nhất chết tiệt!! Mặt mũi của tôi đều bị anh làm ất hết!! Ô ô ô!

“Ko”

“Đừng như vậy mà bạn học Kim Ánh Minh!! Coi như là giúp Sẻ con thuận lợi qua được kì thi!!_____nếu ko, vậy thì chúng ta làm một cái thỏa thuận đi!” Mông Thái Nhất cười đùa nói

“Thỏa thuận?”

“Đúng! Chỉ cần cậu có Sẻ con mượn bài thi để xem, tôi đây.....tôi sẽ giúp cậu xách túi một tuần! Thế nào?”

“.....” Kim Ánh Minh cúi đầu trầm tư

“Bổn đại gia mà đã giúp cậu xách túi, cậu hẳn là rất vinh dự nha!! hơ hơ!”

“Một tháng” Kim Ánh Minh lạnh lùng nói

Tôi ngã mất.....Kim Ánh Minh.....Kim Ánh Minh sao lại đáp ứng rồi!!

“Một tháng thì một tháng! Giao dịch xong!” Mông Thái Nhất vẻ mặt cười gian vỗ vỗ vai Kim Ánh Minh

Ông trời của con ơi! Đây là cái giao dịch gì vậy!! Làm sao có thể như vậy chứ?!

Kì thi lại bắt đầu

Reng! Reng! Reng!

Ko biết là Kim Ánh Minh dùng cái thủ đoạn cao siêu gì hay là thượng đế đã hiển linh mà công đoạn trong “dây chuyền sản xuất” của chúng đã diễn ra một cách vô cùng thuận lợi

Môn đầu tiên vừa kết thúc, Mông Thái Nhất đã hưng phấn kêu to

“Sẻ con!! Cô tốt nhất là nên cảm ơn tôi đi! Kì thi lần này cô chắc chắn qua!”

“Ha ha.....ha ha.....” Tôi xấu hổ ngây ngô cúi quay đầu nhìn lại Kim Ánh Minh

Kim Ánh Minh bĩu môi, mang túi xách rời khỏi phòng học

.....

Ô ô ô! Hiện tại hình tượng của tôi trong lòng Kim Ánh Minh nhất định là rất xấu!

Nhưng mà các môn thi tiếp theo đều diễn ra cực kì thuận lợi

Môn nào Kim Ánh Minh cũng chỉ giải xong mất có nửa tiếng, sau đó lại đem đáp án đã giải sẵn đưa qua cho tôi! Tốc độ giải đề của Kim Ánh Minh đúng thật là quá kinh người!! Nhưng mà điều kì quái là , động tác hất chuyền bài cho tôi lộ liễu như vậy nhưng lại ko một thầy giám thị nào phát hiện!! Hoặc là nói đúng hơn , cho dù thầy giám thị có nhìn thấy, cũng bởi vì hẳn là Kim Ánh Minh mà trở thành “ko nhìn thấy gì cả”

Nhìn qua đáp án Kim Ánh Minh đã giải sẵn trước mặt, rốt cuộc tôi vẫn ko thể kháng cự được sức cám dỗ , đem đáp án của hẳn sao chép , chép xong lại đưa đáp án qua cho Mông Thái Nhất.....

Cứ như thế , tôi đã vượt qua kì thi cuối kỳ đầu tiên năm cấp 3 một cách “dễ dàng”

Kì nghỉ đông khiến người ta mong đợi đã gần đến trước mắt ,trải qua ba ngày “nghỉ sau kì thi” đây bất an, rốt cuộc ngày nhận phiếu điểm cũng đến.....

Thời điểm Bắc Nguyên Ái tỷ mang theo một chồng phiếu điểm thật dày tiến vào lớp học là lúc lớp học vốn huyên náo , đột nhiên đã trở nên tĩnh lặng như tờ!!

Kim Ánh Minh mang tai nghe điện thoại vừa nghe nhạc vừa ngủ , Mông Thái Nhất lại nhìn chồng bài thi trên tay Bắc Nguyên Ái tỷ hứng thú chà chà tay ! (Rin: Tiểu Minh suốt ngày chỉ có ngủ == !! Ko biết buổi tối anh này làm gì ta??)

“Sẻ con! Tôi có cảm giác lần này môn tiếng Anh ít nhất tôi cũng được 90 điểm nha!”

“Vậy sao.....”

Tôi vô tình cúi đầu. Tôi nghĩ, cho dù tôi có lấy được 100 điểm, thì cũng ko cảm thấy vui sướng!! Bởi vì bài làm đó ko phải của tôi.....

Bắc Nguyên Ái tỷ đi lên bục giảng, nhìn qua một vòng khắp lớp

“Chúc mừng các em, kết quả thi cử đã có!! Hiện tại tôi sẽ bắt đầu phát phiếu điểm! Bạn học nào được gọi tên xin mời đi lên nhận!”

Trong lớp học truyền đến âm thanh hít sâu của các học sinh đang căng thẳng

“Vậy trước tiên tôi xin phát 3 phiếu điểm của 3 người đứng đầu trước!”

“3 người đứng đầu?! Sẻ con!! Ko biết có chúng ta hay ko!!?” Mông Thái Nhất ánh mắt sáng lấp lánh hỏi

“Ko thể nào.....” Tôi phần nộ trả lời

“Xí...! Sẻ con cô đúng là rất mất hứng!!” Đại ca Mông Thái Nhất ko vui chu chu miệng

“Hạng nhất.....Mông Thái Nhất!”

Bắc Nguyên Ái tỷ vừa dứt lời, cả lớp học gần như bùng nổ

“Mông Thái Nhất mà hạng nhất sao?!”

“Ko phải chứ!! Chuyện này thật ko công bằng!”

“Đúng vậy a! Có phải các giáo viên đã nhầm rồi hay không?”

“Ha ha ha ha !! Điều này là đương nhiên!! Tôi chính là anh hùng hào kiệt Mông Thái Nhất nha!” Mông Thái Nhất trước chuyện “kinh ngạc” bất ngờ xảy ra mỉm cười tươi như hoa, dương dương tự đắc, đứng lên hướng tới nháy mắt vài cái

“Tổng điểm là 54 Bắc Nguyên Ái tỷ lạnh lùng nói

tĩnh lặng.....tĩnh lặng.....tĩnh lặng.....

Toàn bộ người trong lớp học, bao gồm cả Mông Thái Nhất chuẩn bị xông lên bực giảng “lĩnh thưởng” cũng sững sờ tại chỗ.....

Mông Thái Nhất.....thi 7 môn mà chỉ được có 54 điểm thôi sao?! Tôi.....tôi ko nghe lầm chứ! Không phải hẳn đã chép bài của Kim Ánh Minh sao?? (Rin: Ở TQ và NB điểm cao nhất là 100 điểm ,thi 7 môn mà được 54 điểm là rất thấp, vậy nên Thu Thu thấy lạ khi Thái Nhất được có 54 điểm là chuyện bình thường)

Bắc Nguyên Ái tỷ cười lạnh một tiếng, đặt phiếu điểm của Mông Thái Nhất sang một bên, tiếp tục thì thầm:

“Xếp thứ hai, Ma Thu Thu.....” Giọng nói của Bắc Nguyên Ái tỷ đột ngột trầm xuống

A! Tôi.....tôi hạng hai?! Xem qua tình hình vừa rồi.....chẳng lẽ.....chẳng lẽ tôi cũng ko đạt yêu cầu?!

“Ma Thu Thu 107 điểm!”

Ầm!!

Tôi đầu choáng mắt hoa!! 107 điểm!! Trời ơi!! 107 điểm!! Lấy số điểm này chia đều ỗi môn , trung bình mỗi môn tôi chỉ hơn 10 điểm?! Saosao lại như vậy?!

“Hạng ba.....Kim Ánh Minh.....108 điểm”

.....

.....

.....

108 điểm?! Kim Ánh Minh?! Các bạn trong lớp sau khi nghe được cái kết quả đó , người người đều sợ tới mức muốn đánh rơi cả cảm!!

“Hoàng tử Hayakawa” _____Kim Ánh Minh thi 7 môn mà chỉ được có 108 điểm thôi sao?!

Làm sao có thể?! Buồn cười.....thật buồn cười!! Đúng là chuyện buồn cười nhất thế kỷ này!!

Nhưng mà Kim Ánh Minh lại tỏ vẻ như rất bình thường, hần gờ tai nghe ra, mắt ngái ngủ đi lên bục giảng, cầm lấy phiếu điểm của mình rồi lại ngồi xuống vị trí cũ

Tôi và Mông Thái Nhất há hốc nhìn nhau, kinh ngạc đến nỗi một câu cũng ko nói nên lời!

“Tạitại sao lại như thế chứ?!” Mông Thái Nhất đột nhiên xông lên đoạt lấy phiếu điểm của Kim Ánh Minh!!

Trời ạ!.....vừa rồi chúng tôi thật sự ko có nghe lầm.....Dưới khung tổng số điểm bài thi của Kim Ánh Minh, giáo viên chấm điểm đã viết một số “108 bằng bút đỏ thật to!!

6. Q.2 - Chương 3

Bạn học trong lớp đều ô lên!! Biểu tình kích động tựa như tận mắt thấy vật thể bay ko xác định!!

“Sao lại như vậy!! Kim Ánh Minh thi chỉ có 108 điểm!!”

“Nhất định là tôi nghe lầm!! Hoặc là chính cô Bắc Nguyên Ái đã chấm sai!!”

“Ko thể nào!! Kim Ánh Minh ko thể thi không qua!! Cậu ấy là hoàng tử Hayakawa a!!”

Trong phòng học rộn lên tiếng khóc thét!

“Chuột chết!! Cậu cố ý thi hỏng phải ko?!” Mông Thái Nhất tức giận kêu to

“Thần Kinh!” Kim Ánh Minh không cho là đúng hừ hừ

“A!Cậu còn nói tôi là thần kinh! Chuột chết! Đồ dê tiện! Hạ lưu! Vô liêm sỉ!! Vì muốn trả thù tôi mà cố ý thi hỏng!!”

“Im lặng! Tất cả im lặng cho tôi!!” Bắc Nguyên Ái tỷ tức giận hét lên 1 tiếng, tay cầm cây thước dạy học, từ trên bục giảng vọt xuống!”Mông Thái Nhất!! Tên đáng chết này!! Mau ngồi xuống cho tôi!!”

Mông Thái Nhất thấy tình hình ko ổn vội vàng trở về chỗ ngồi của mình

Bắc Nguyên Ái tỷ thở phì phì nhìn tam giác Bermunda chúng tôi, cây thước dạy học bị nắm chặt trong tay vang lên tiếng “kèo kẹt”

“Ba người các em! Quả thật khiến tôi rất thất vọng!! Thành tích học tập hiển nhiên lại kém như vậy!! Các em tự kiểm điểm lại cho tôi!!”

Tôi xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng , giống như đã điếu tôi rút cổ xuống dưới bàn học!

Ô ô ô ô!! Thành tích học của tất cả các môn đều là 10 điểm, 15 điểm.....môn trên 20 điểm chỉ có mỗi ngữ văn mà thôi!! Sau này tôi làm sao còn có mặt mũi đi gặp người ngoài a!! Ô ô ô ô!! Lần này tôi thật sự tiêu đời, nhất định tôi sẽ bị đuổi học!!

Nhận xong phiếu điểm, mọi người còn chưa kịp tổng vệ sinh trường một lần cuối cùng trong năm , thì trên bảng thông báo đã đưa ra tin mới

Mông Thái Nhất lôi kéo tôi ỉu xiu chạy đến chỗ bảng tin tức

Hai tờ áp phích thật lớn xuất hiện trước mặt chúng tôi.....

Tờ thứ nhất là:

Thần tượng Hayakawa!! Kim Ánh Minh!!

Bạn học Kim Ánh Minh của Hayakawa tuy rằng đã thi hỏng trong kì thi cuối kỳ! Nhưng mà chuyện đó sẽ ko thể ảnh hưởng đến tình cảm thiêng liêng của chúng tôi giành cho anh!! Mỗi người vĩ đại đều có một hoặc hai điểm yếu, vậy nên chuyện thi hỏng của bạn học Kim Ánh Minh lần này càng khiến cho tình cảm của chúng tôi giành cho anh càng trở nên thân thiết!! Khoảng cách tâm linh giữa các FANS của anh và thần tượng của mình ngày càng được rút ngắn!!”

Ở phía dưới tờ báo lớn còn có ảnh chụp Kim Ánh Minh đang ngủ gục trên bàn học.....

Tờ báo này chắc là do các FANS của Kim Ánh Minh muốn tự an ủi mình.....

tờ báo tự làm còn lại là:

Điều sỉ nhục của Hayakawa! Mông Thái Nhất và Ma Thu Thu!!

Thành tích của hai kẻ vô công rồi nghề ko có học vấn lần này thật sự rất thối rửa!!Quả thật họ đã làm mất hết mặt mũi của học sinh Hayakawa chúng ta!!

Tương đồng với tờ báo trước, phía dưới cùng dòng chữ lớn là ảnh chụp của tôi và Mông Thái Nhất , phía trên ảnh chụp còn vẽ thêm hai thanh đại đao máu chảy đầm đìa.....

Ô ô ôcách đối xử của họ giành cho chúng tôi so với Kim Ánh Minh đúng là kém rất xa!

“Ai?! Là tên chết tiệt nào đã dán bài báo này!!” Mông Thái Nhất kêu to, hấn tức giận đến mức muốn nhe răng xé nát tờ báo “điều sỉ nhục của Hayakawa”

Các bạn học đến xem đều sợ tới mức phải lui về sau

Mông Thái Nhất thấy ko có người trả lời, liền quay đầu tức giận trừng mắt nhìn tấm ảnh chụp của Kim Ánh Minh!

“Này thì chuột chết.....tôi cho cậu ngủ!” Mông Thái Nhất vừa nói xong đã lấy từ trong túi xách ra một cây bút, vẽ lên trên ảnh chụp của Kim Ánh Minh

A! Tên Mông Thái Nhất này lại làm ra cái chuyện kì quái gì đây!!

Quả nhiên ko ngoài dự tính của tôi, Mông Thái Nhất đã đem mặt Kim Ánh Minh trong bức ảnh vẽ thành bộ dạng của một con chuột!....Trời ạ.....tôi thật ko biết trong đầu của tên này đang suy nghĩ cái gì.....

“Mông Thái Nhất! Em ở chỗ này làm gì!!” Từ phía sau bỗng nhiên truyền đến giọng nói đầy phẫn nộ của Bắc Nguyên Ái tỷ

“A! Tiêu rồi!! Bà già tới!!” Mông Thái Nhất nói thầm 1 tiếng, bỏ chạy như bay! Nhưng ko ngờ tới, Bắc Nguyên Ái tỷ đã nhanh tay hơn , trước khi hấn kịp bỏ chạy nàng đã một tay xách được lỗ tai của Mông Thái Nhất!!

“A a a a! Bà già! Lỗ tai của tôi đau quá! Buông tay!!”

“Mông Thái Nhất! Em thi hỏng mà còn dám làm càn như vậy! Mau cùng tôi đến phòng giáo vụ!” Bắc Nguyên Ái tỷ tức giận nói, nàng quay đầu lại nhìn tôi “Thu Thu, em cũng phải đi theo tôi!”

“Dạ.....” Tôi vẽ mặt ửng đỏ cúi đầu, một câu cũng ko dám nói, run run đi theo phía sau Bắc Nguyên Ái tỷ

Cốc cốc cốc!

Tôi chết lặng nuốt 1 ngụm nước miếng , đi theo phía sau của Bắc Nguyên Ái tỷ và Mông Thái Nhất bước vào phòng giáo vụ

“Đến rồi?” thầy chủ nhiệm đứng lên hương Bắc Nguyên Ái tỷ gật gật đầu, sau đó, thầy lại đem ánh mắt chuyển về hướng của tôi và Mông Thái Nhất “Tôi muốn tìm các em!”

“Ông già này tìm cái gì mà tìm!” Mông Thái Nhất thì thào oán giận nói, hấn bị Bắc Nguyên Ái tỷ hung dữ trừng mắt 1 cái

Thầy chủ nhiệm ko để ý đến chúng tôi, quay đầu tiếp tục nói chuyện với Kim Ánh Minh

“Bạn học Kim Ánh Minh, bài thi của em tôi đã xem qua tất cả, tuy rằng thành tích học tập ko tốt, nhưng mà nhìn qua em cũng rất thông minh a!”

“.....” Vẻ mặt của Kim Ánh Minh vẫn ko chút thay đổi

“Chỉ là một con chuột ngọc, có cái gì mà thông minh! Hừ!” Mông Thái Nhất ở một bên bắt mồm lảm bảm, kết quả lại được nhận lấy một cái ánh mắt xem thường của thầy chủ nhiệm

“Bạn học Kim Ánh Minh, tôi nghĩ chuyện thành tích ko được tốt lắm của em lần này có phải là do một nguyên nhân nào đó, đúng hay ko? Ha ha ha ha!”

“Ko có” Kim Ánh Minh thẳng thắn trả lời

Thầy chủ nhiệm ngẩn người, nhưng lập tức lại nói tiếp

“Bạn học Kim Ánh Minh thật sự rất khiêm tốn! ha ha ha ha!_____nhưng mà tôi tin rằng, chỉ cần tôi chịu khó phụ đạo thêm cho em!! lấy trí tuệ của em, nhất định thành tích sẽ rất vượt trội!!” Thầy chủ nhiệm quả quyết nói

“.....”

Thầy chủ nhiệm nóng mặt lạnh mông, sắc mặt nhất thời lúc đỏ lúc trắng

“Khụ khụ!” Thầy chủ nhiệm đột nhiên chuyển hướng về phía tôi “Bạn học Ma Thu Thu, đối với chuyện của em, tôi quả thật ko biết nên nói cái gì cho phải, bởi vì em quả thực chính là điều sỉ nhục của Hayakawa, em có biết hay ko?!”

“A.....em.....em.....” Tôi trong lúc nhất thời run run không biết nên trả lời thế nào

Ồ.....thái độ thầy chủ nhiệm đối với tôi so với Kim Ánh Minh quả thật là kém rất xa!

“Ê! ông già! Chúng tôi ko đạt tiêu chuẩn, tại sao ông chỉ mắng có mình Sẻ con chứ?!”

“Đồ ngu ngốc này!” Thầy chủ nhiệm hừ hừ đằng mũi

Mông Thái Nhất bỗng dưng đứng phắt dậy! Trên trán hắn đã nổi gân xanh , một phen nắm lấy áo thầy chủ nhiệm

“Ông già chết dịch!! Ông nói cái gì?! Dám chửi tôi là đồ ngu ngốc sao!! Ông chán sống rồi?!”

“MôngMông Thái Nhất.....” Tôi gấp đến độ ra sức túm lấy tay Mông Thái Nhất

“Mông Thái Nhất!! Em điên rồi sao?!” Thầy chủ nhiệm sợ tới mức kêu to

“Mông Thái Nhất!! Em mau buông thầy chủ nhiệm ra!!” Bắc Nguyên Ái tỷ ra sức túm lấy tay Mông Thái Nhất

Nhưng Mông Thái Nhất đã gần như muốn phát điên , căn bản đã ko nghe lọt tai lời nói của người khác

“Kim Ánh Minh! Anh mau ngăn cản Mông Thái Nhất đi!” Dưới tình thế cấp bách, tôi hướng Kim Ánh Minh cầu cứu

“Hừ.....ko liên quan gì đến tôi” Kim Ánh Minh nói rõ rồi liếc mắt nhìn Mông Thái Nhất 1 cái, quay đầu đi

Kim Ánh Minh.....Ai.....Hai người ko thể hòa bình ở chung sao?

“Mông.....Mông Thái Nhất!! Em mà ko buông tay!! Tôi sẽ đuổi học em! Đuổi học!” Giọng nói của thầy chủ nhiệm bắt đầu run run

“Mông Thái Nhất!! Tên ngu ngốc này!! Buông tay , buông tay, mau buông tay!” Bắc Nguyên Ái tỷ cầm cây thước dạy học ra sức gọ vào đầu Mông Thái Nhất!

Nhưng mà Mông Thái Nhất tức điên đến mức con mắt cũng hồng hồng một chút phản ứng cũng ko có!! Hắn chỉ gắt gao nhìn chăm chăm vào thầy chủ nhiệm bị xóc áo đến độ mặt mày đỏ bừng

“Mông Thái Nhất!! Đừng như vậy!! Buông thầy chủ nhiệm ra đi!! Anh sẽ bị đuổi học đó!” Tôi quỳnh quáng, nước mắt lại ào ào chảy xuống “Mông Thái Nhất! Tôi ko muốn anh bị đuổi học đâu!”

Tôi bỗng nhiên cảm thấy thân thể Mông Thái Nhất đang run lên

Phịch!

Thầy chủ nhiệm bị hấn xóc áo đến chết khiếp, theo bàn tay buông lỏng của Mông Thái Nhất té lăn xuống mặt đất

Mông.....Mông Thái Nhất hẳn làm sao vậy? Tại sao biểu tình lại kích động như thếách.....ko.....hình như phải nói là cảm động mới đúng

“Sẽ con! Cô vừa mới nói cái gì?! Có thể lặp lại một lần nữa hay ko?!” Mông Thái Nhất đột ngột xoay người nắm chặt tay tôi, kích động nhìn tôi nói

“Tôi.....tôi bảo anh mau buông tay.....tôi ko muốn anh bị đuổi học.....” Tôi ngây ngốc trả lời

“Chính là câu này! Chính là câu này!! Ô ô ô ô! Sẽ con cô quả nhiên vẫn còn thích tôi có phải hay ko?!”

A?! Cái gì mà thích a?? Tôi chỉ ko hi vọng hẳn vì một sai lầm cấp thấp mà bị nhà trường đuổi học thôi! Tại sao lại biến thành.....

“Ầm ỹ chết được!”

A! Kim Ánh Minh

Kim Ánh Minh đột nhiên từ chỗ ngồi đứng dậy , đẩy mạnh Mông Thái Nhất ra, đứng chắn giữa tôi và Mông Thái Nhất . Ánh mắt khi hắn đứng lên.....như vậy là có ý gì?? Thật phức tạp nha.....

“Chuột chết!! Cậu làm gì vậy?? Ko thấy tôi và Sẽ con đang cùng nhau nói chuyện yêu đương sao?

Mông Thái Nhất ngu ngốc!! Ai nói chuyện yêu đương với anh a!!

“Ngu xuẩn”

“Ngu xuẩn?! Cậu dám nói tôi ngu xuẩn!!”

Bốp bốp...!! Loảng xoảng !! Bốp!! Loảng xoảng!!

.....

“Kim Ánh Minh!! Mông Thái Nhất!! Hai người mau dừng tay cho tôi!!”1 tiếng rống của “sư tử hà đông” cùng với tiếng vỡ vụn của một vật nặng vang lên

“A.....Bình hoa Cảnh Thái Lam của tôi.....” Thầy chủ nhiệm sau khi nhìn thấy “thi hài” của chiếc bình, giọng nói đã trở nên đau khổ rên rỉ

“Chủ nhiệm, làm giáo viên, thấy học trò của mình thành tích yếu kém , ko có lý tưởng cũng là một phần trách nhiệm do tôi!! Cho nên tôi sẽ dùng thời gian mấy ngày này tự mình phụ đạo cho bọn họ, khiến cho bọn họ có thể thuận lợi vượt qua kì thi lại cuối kì. Hi vọng bạn học Ma Thu Thu có thể tham gia việc học bổ túc này_____về phần chiếc bình hoa của thầy, ngày mai tôi sẽ phái người đem đến một cái bình hoa loại thượng hạng đến để đền bù!”

Thầy chủ nhiệm nghe thấy thế , khuôn mặt đau khổ ngàn lần mới khôi phục được đôi chút bình thường

“Khụ khụ, Ma Thu Thu, em nghe đây, nếu như ko có cô Bắc Nguyên Ái đây cầu tình, chỉ sợ em đã bị đuổi khỏi Hayakawa”

Đuổi học?? Nghe thấy hai chữ ấy, cả người tôi nhất thời rét run

Mông Thái Nhất dường như lại có vẻ muốn nói nói cái gì , nhưng hắn lại bị ánh mắt giết người của Bắc Nguyên Ái tỷ làm cho kìm nén

“Nể tình cô Bắc Nguyên Ái, cho nên tôi quyết định cho em 1 cơ hội thi lại! Nếu thi lại mà ko khá hơn, lập tức đuổi học! Có nghe hay ko!?”

“Đương nhiên còn có bạn học Kim và Mông Thái Nhất, các em cũng có một cơ hội thi lại, bắt đầu từ lúc này,nhân dịp kì nghỉ đông, cô Bắc Nguyên Ái sẽ phụ đạo cho các em, hi vọng các em phải hết sức cố gắng!! Đặc biệt là Mông Thái Nhất, tôi ko hi vọng lại thấy em học lại năm nhất một lần nữa!”

Bắc Nguyên Ái tỷ nhìn hai kẻ : Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất càng đấu càng khó phân thắng bại, không biết từ lúc nào đã đem ra một cây thước dạy học

“Hai kẻ ngu ngốc các người!! Bắt đầu từ ngày phải thành thành thật thật đến nhà tôi học phụ đạo!! Nếu ko.....”

Cây thước trong tay Bắc Nguyên Ái tỷ mạnh mẽ rơi xuống đất

Răng rắc!

Cây thước dạy học cư nhiên đã bị gãy thành hai đoạn!!

“.....” Kim Ánh Minh lạng lừng nhìn đoạn thước dạy học trước mắt

“Bà già!! Bà thật mạnh!” Mông Thái Nhất kinh ngạc nhìn cây thước dạy học bị bẻ gãy kêu to!

“Ngày mai , vào lúc 2 giờ chiều, ba người các em phải đến nhà tôi đúng giờ, nếu ko có mặt, hậu quả tự mình gánh lấy!”

Trước những lời uy hiếp của Bắc Nguyên Ái tỷ , giữa trưa ngày hôm sau, tôi, Mông Thái Nhất và cả Kim Ánh Minh đã gặp mặt nhau trước cửa trường , cùng nhau bắt đầu buổi học bổ túc của Bắc Nguyên Ái tỷ

“Này! Cầm” Kim Ánh Minh đột nhiên đem túi xách đưa đến trước mặt Mông Thái Nhất

“Hà? Gì chứ? Túi xách của mình thì tự mình cầm!! Thối gần chết!” Mông Thái Nhất ko kiên nhẫn dùng sức , đem túi xách của Kim Ánh Minh đẩy ra

“Một tháng.Cầm” Kim Ánh Minh kiên định đẩy túi xách đến trước mặt Mông Thái Nhất

A! Đúng rồi! Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh không phải đã làm một cái giao hẹn sao, nếu Kim Ánh Minh đem bài thi cho hẩn chép, thì hẩn sẽ giúp Kim Ánh Minh xách túi xách trong vòng một tháng!

Ai.....Mông Thái Nhất, cái này gọi là làm bậy ko thể sống!! Anh lãnh trách nhiệm đi

“Ê! Chuột! Tôi chép bài của cậu nhưng thi chỉ được có 20 điểm thôi nha!! Cậu còn mặt mũi kêu tôi xách túi xách sao?!” Mông Thái Nhất tức giận nói

“Cầm” Kim Ánh Minh kiên quyết trả lời

“Chuột chết! Cậu nghe ko hiểu lời tôi nói sao?”

“Đồ lừa đảo”

“.....”

Thảm ,thảm rồi.....Tôi dường như đã ngửi thấy mùi thuốc súng nồng nặc. Từ cửa trường học đến nhà Bắc Nguyên Ái tỷ mất khoảng 10 phút , trong 10 phút đi đường đó, bọn họ lại muốn “tỷ thí võ công” nữa sao!!?

Thượng đế phù hộ, trăm lần ngàn lần đừng như thế nha, nếu ko thì Bắc Nguyên Ái tỷ nhất định sẽ tức chết

“Cầm. Một tháng”

Ánh mắt Mông Thái Nhất xoay tròn!!

“Được, được rồi! phiền chết được! Cậu cứ như là hòa thượng niệm kinh”

A?! Mông Thái Nhất hiển nhiên đã nhận lấy túi xách của Kim Ánh Minh!! Ko thể nào!! Chẳng lẽ Mông Thái Nhất chịu thua Kim Ánh Minh

Nhưng mà sự thật đã chứng minh điều này ko có khả năng xảy ra!

Mông Thái Nhất vừa mới nhận lấy túi xách từ tay Kim Ánh Minh ko bao lâu thì ngay sau đó hẩn đã lập tức trút hết tất cả sách trong túi ra, làm chúng rơi vụn vãi trên mặt đất!

“.....” Kim Ánh Minh nhìn đồng sách sững sờ

“Mông Thái Nhất, anh làm gì vậy?” Tôi kinh ngạc hỏi

“Hi hi hi hi! Sẻ con, tôi chỉ đáp ứng giúp chuột chết mang túi xáchchứ đâu có nói giúp hẩn mang sách trong túi chứ! Oa ha ha ha!”

A? Ko phải chứ? Lại còn như vậy!

“Nhặt lên”

“Ko nhặt, ko nhặt! Thế nào, thế nào?!” Mông Thái Nhất cọt nhả vẩy vẩy túi xách của Kim Ánh Minh, nhanh như chớp bỏ chạy

“Tôi giúp anh nhặt!” Nhìn Kim Ánh Minh mặt mày nhăn nhó, tôi vội vàng ngồi xổm xuống thay Mông Thái Nhất thu dọn cục diện rối rắm

Một quyển.....

Hai quyển.....

Ba quyển.....

A? Bên kia là một bàn tay đang nhặt sách, Mông Thái Nhất đã trở lại rồi sao? Tôi ngẩng đầu.....Kim Ánh Minh!

Là Kim Ánh Minh! Hắn ko ư hừ một tiếng đã ngồi xổm xuống nhặt sách.....

“Lễ tình nhân, đi đâu?”

.....Cái gì? Cái gì đi đâu? Kim Ánh Minh muốn nói đến chuyện gì?

“giao hẹn, lễ tình nhân!”

Tôi rất cuộc cũng nhớ ra cái chuyện giao hẹn trong lễ tình nhân, hắn đang hướng tôi mời mọc sao? Tôi có cảm giác đầu lưỡi mình đang quít lại

“Tôitôi.....sao cũng được!”

“A, vậy xem phim”

“A?.....Ừ.....được” Mặt của tôi đã nóng bừng, sự kiện đột ngột này hình như đã khiến tôi muốn phát sốt.....

“Chúng ta đi nhanh đi, Bắc Nguyên Ái tỷ đang chờ” Tôi cúi đầu, dè dặt giọng nói run run, nói xong quay đầu bỏ chạy

Đang lúc thời điểm tôi mắc cỡ gần chết, Mông Thái Nhất lại đột nhiên ko biết từ chỗ nào chui ra chạy tới nói “Sẽ con, cô còn bản thân ở nơi này sao!!? Nhanh lên đi, đến trễ, bà già lại nổi bão”

Vừa nghĩ đến bộ dạng phát hỏa của Bắc Nguyên Ái tỷ, tôi ko khỏi bước nhanh hơn

“Hai tên ngu ngốc các người!! nhanh ngồi vào bàn!” Bắc Nguyên Ái tỷ tức giận quát tháo hai kẻ từ cửa vào đến giờ luôn luôn tạo chiến tranh lạnh

“Ừ.....” Kim Ánh Minh thành thành thật thật đáp

“Vâng! Tuân mệnh! Tôi lập tức ngồi!” Xem ra Mông Thái Nhất lại bệnh cũ tái phát, hắn vẻ mặt nịnh nọt ngồi xuống bên cạnh tôi

“Được rồi, ba ngồi, mau đem sách tiếng giở sách trang 78!”

“78.....78.....” Mông Thái Nhất tựa như người niệm kinh cầm sách của mình ra sức lật

Nhưng còn Kim Ánh Minh.....Trời ạ! Hắn hiển nhiên lại bắt đầu “câu cá”! Hắn một mặt vừa khò khò ngủ gật mặt khác lại lật sách tiếng Anh

“Kim Ánh Minh! Kim Ánh Minh!!” Bắc Nguyên Ái tỷ thở phì phì vỗ vỗ đầu Kim Ánh Minh

“A.....” Kim Ánh Minh xoa xoa đôi mắt mông lung đầy vẻ ngái ngủ, vẻ mặt vô tội nhìn Bắc Nguyên Ái tỷ

Trời ạ! Vẻ mặt này của hắn cũng thật đáng yêu!! Bất kể ai thấy cũng sẽ ko thể nào giận được hắn

Quả nhiên ko sai! Bắc Nguyên Ái tỷ nhìn Kim Ánh Minh ko hề tỏ ra tức giận

“Được rồi, được rồi!! Đúng là chịu hết nổi! mau lật sách đi!”

“Ừ”

“Chắc chắc chắc chắc! Chuột chết! Cô Bắc Nguyên Ái vất vả phụ đạo cho chúng ta! Cậu còn tỏ cái thái độ này!! Cậu ko đem Bắc Nguyên Ái tỳ để vào mắt sao!?” Mông Thái Nhất vẻ mặt khinh thường nói

“A, vậy thì người thế nào??” Bắc Nguyên Ái tỳ liếc xéo Mông Thái Nhất đang chằm ngời ly gián

“A!! Tôi là một học sinh chăm chỉ hiếu học, đương nhiên sẽ ngoan ngoãn vâng lời dạy bảo của cô Bắc Nguyên Ái!! Sách tôi đã lật đến trang 78 !” Mông Thái Nhất tinh thần tỉnh táo lớn tiếng

Ko thể nào?? Hắn từ khi nào đã trở nên thành thậ như vậy.....Tôi vụng trộm liếc mắt nhìn Mông Thái Nhất có chút khác thường

A! Một mỹ nhân cỡ ngực MM đang mỉm cười phong tình vụn chủng với tôi.....”cuốn sách” Mông Thái Nhất nói đến là.....sách giáo khoa hay là tạp chí người lớn vậy?! Ô ô ô ô! Tôi biết Mông Thái Nhất ko có khả năng đột nhiên trở nên ngoan ngoãn mà!

“Chết tiệt!!” Bắc Nguyên Ái tỳ nổi trận lôi đình vỗ thật mạnh vào đầu Mông Thái Nhất 1 cái “Ai cho người đem thứ này vào!”

“A!Nhưng mà khẩu hiệu của trường ko phải là vui để học sao?!” Mông Thái Nhất ôm đầu oan ức kêu to

“Xú tiểu tử! Người chỉ biết hiểu nhầm khẩu hiệu của trường! Ta đánh!!”

Bắc Nguyên Ái tỳ ko phân trần lại vỗ xuống 1 chưởng!!

“Oa! Nhưng mà cái này cũng là sách anh văn a!!”

“Đây là sách anh văn bại hoại!! Xem ra người ko thể học hành ngoan ngoãn!!”

“A!Bà già ngừng tay!! Đau quá!!”

“Ít nói nhảm lại”

Bắc Nguyên Ái tỳ và Mông Thái Nhất ở trong phòng chơi trò đuổi giết, còn tên Kim Ánh Minh kia hiển nhiên vẫn bình yên nằm trên bàn học thở ra bọt khí!!

Ô ô ô ô.....Tôi thật đến đây để học bổ túc sao??

Nửa giờ sau, rốt cuộc Mông Thái Nhất cũng bị Bắc Nguyên Ái tỳ bắt được, bạo lực dạy dỗ hắn 1 chút!! Còn Kim Ánh Minh đan đi theo Chu Công cũng bị Bắc Nguyên Ái tỳ lôi về, hơn nữa nàng còn khuyến mãi thêm cho hắn 1 cái vỗ đầu!!

Buổi học bổ túc của chúng tôi sau khi trải qua nhiều phong ba như vậy cuối cùng bắt đầu!

“Từ này phải bỏ chữ cuối cùng mới có thể thêm ing.....”

Bíp bip bip bip.....

“A, Khải Chấn hả.....đại ca đang học bài.....cái gì? Kiêu ngạo như vậy?? Giúp tôi xử lý xú tiểu tử kia.....”

“Những dòng này dịch sang tiếng Trung sẽ là.....”

Bíp bip bip bip.....

“Cậu nói gì.....A? Bọn chúng chán sống rồi.....Được!! Đợi tôi xử lý chúng.....A, bà già này !! Sao bà lại lấy bút chì chọi tôi.....bắt chuyện điện thoại cũng ko yên.....”

.....

“Từ này ko phải là danh từ.....”

“Khò.....khò.....”

A? Ở đâu truyền ra tiếng ngày rất nhỏ vậy?

Ông trời của con ơi!! Nhìn qua Kim Ánh Minh “đang chuyên tâm đọc sách”, cư nhiên cũng có thể nghe thấy tiếng ngáy nhẹ nhàng ?? Hắn lại ngồi ngủ nữa rồi!!

“Kim Ánh Minh?.....Kim Ánh Minh mau tỉnh lại a!.....”

.....

“Mông Thái Nhất, nếu như ngươi chỉ còn một ngày để sống, ngươi sẽ làm gì?”

Bắc Nguyên Ái tỷ hình như là bị Mông Thái Nhất chọc cho tức điên rồi, nàng đột nhiên đặt ra một câu hỏi ko liên quan đến bài học

“Bà già, câu hỏi này có chút khó, tôi phải nghĩ đã!” Mông Thái Nhất bắt đầu suy tư “Vậy tôi sẽ ở chỗ này! Đúng, tôi sẽ ở đây học bổ túc!”

“A? Xú tiểu tử, ngươi còn có chút tinh thần hiếu học!” Mặt Bắc Nguyên Ái tỷ thoáng dịu lại 1 chút

“Đó là bởi vì tôi học phụ đạo ở chỗ này, tôi sẽ có cái cảm giác “sống một ngày bằng sống một năm” a!”

“Ngươi nói cái gì?!.....”

Bình bình.....bốp bốp! Bìnhbốp bốp.....!

Bắc Nguyên Ái tỷ kẹp chặt cổ Mông Thái Nhất tàn bạo đánh!! Tôi cũng vì Mông Thái Nhất bỏ ra 3 phút mặc niệm.....

Vừa đúng lúc ấy chuông đồng hồ lại vang lên 21 tiếng, Bắc Nguyên Ái tỷ rút cuộc cũng đóng sách Anh văn lại

Tôi quay đầu nhìn lại Kim Ánh Minh. Oa! Thật lợi hại!! Hắn có thể ngủ thẳng giấc với tư thế ngồi. Về phần Mông Thái Nhất.....thật khó nói, đã qua một khoảng thời gian lâu như vậy mà hắn vẫn chưa mở miệng nói một câu, chỉ ngơ ngác nhìn mặt bàn, không phải tên này lại đang tính toán đến sự kiện xung đột đổ máu gì trong đầu chứ !!?

“A? Đã xong rồi!?” Mông Thái Nhất chột hoàn hồn

“A.....” Kim Ánh Minh ngủ say rồi cuộc cũng đã tỉnh

“Mệt mỏi quá.....” Tôi duỗi cái lưng mỏi thì thảo nói

“Hắc hắc! Sẻ con!! Cô đúng là tu chưa đắc đạo a! Mới ngồi có 1 chút mà đã than mệt! Cô xem tôi này!! Một chút mệt cũng ko có!! Dù cho có ngồi ở đây đến mấy tiếng cũng ko thành vấn đề!” Mông Thái Nhất dương dương tự đắc nói

“Thật sao?” Bắc Nguyên Ái tỷ nhìn nhìn Mông Thái Nhất , nâng mi

“Đương nhiên!”

“Được lắm,hôm nay các người phải làm xong phần bài kiểm tra này rồi mới được về!!” Bắc Nguyên Ái tỷ đem một cuốn đề thi ném tới trước mặt chúng tôi “Qua hai tiếng tôi sẽ đến thu bài”

A?! Ko phải chứ!! Còn phải làm bài kiểm tra?!

Tôi và Kim Ánh Minh dùng ánh mắt giết người lườm lườm Mông Thái Nhất!

“A.....A.....” Mông Thái Nhất nhìn tôi rồi lại nhìn Kim Ánh Minh “Hai người lườm tôi cái gì?! Chẳng qua là làm bài kiểm tra thôi!! Có gì đâu mà đáng ngại!”

Ko có gì đáng ngại mới là lạ! Ô ô ô ô! Tôi chết mất!! Đều tại tên đại ngu ngốc Mông Thái Nhất này! Đại ngu ngốc!!

Tôi nhìn vào bài thi đau khổ cắn bút mà Kim Ánh Minh lại vỗ vỗ miệng ngáp 1 cái, xong xui lại ngã xuống bàn ngủ tiếp

“Hi hi hi hi!” Mông Thái Nhất đột nhiên cười trộm 1 tiếng

“Anh.....anh định là gì?” Tôi căng thẳng hỏi

“Sẽ con! Bộ dạng ngủ của chuột đúng là thật khó nhìn! Tôi quyết định sẽ giúp hấn trang điểm!”

“Trang.....trang điểm?!”

Khi tôi còn chưa kịp ngăn cản, Mông Thái Nhất đã muốn cầm lấy cây bút nước vẽ vẽ lên mặt Kim Ánh Minh. Hấn bịt miệng lại nín cười vẽ một vòng tròn trên mặt Kim Ánh Minh.....lại thêm 1 vòng tròn nữa.....

A! Là con chuột! Mông Thái Nhất ngang nhiên vô tư vẽ một con chuột lên mặt Kim Ánh Minh!! Khuôn mặt trắng nõn nà lúc trước đã bị mực nước làm cho rối loạn, ở đôi mắt khép chặt ngủ say được tô điểm bằng một cái vòng tròn, gương mặt Kim Ánh Minh còn được hấn tô điểm bằng mấy cọng râu chuột xiêu xiêu vẹo vẹo, đuôi chuột là một đường nét thô thô kéo dài từ mũi Kim Ánh Minh cho đến đôi môi đẹp mê người của hấn

“.....”

“Ha ha! Sẽ con! Cô xem, cô xem! Chuột chết như vậy có phải đã trở nên xinh đẹp hơn ko?” Mông Thái Nhất che miệng cười gian

“.....” Tôi vẽ mặt bắt đắ dĩ nhìn Mông Thái Nhất, tên này vài ngày sau nếu bị sét đánh chết, tôi cũng sẽ ko cảm thấy kì quái

Mông Thái Nhất sau khi “đại công cáo thành”, liền quăng bút sang một bên, đi vòng vòng trong phòng vài cái, cuối cùng cũng ngã xuống sô pha ngủ khò

Quên đi, quên đi, mặc kệ hấn!! Tôi trước hết phải làm bài kiểm tra cái đã! Nhưng mà.....Ô ô ô! Tôi thật sự rất mệt a!!

Lại qua nửa tiếng

“Ô.....” Kim Ánh Minh gãi gãi đầu ngồi dậy

“A! Anh.....anh tỉnh rồi!?” Tôi và Kim Ánh Minh bốn mắt nhìn nhau

“Phì!”

“A?” Kim Ánh Minh hoang mang nhìn tôi

Ko hay rồi! Vừa rồi thấy “đại kiệt tác” của Mông Thái Nhất trên gương mặt Kim Ánh Minh, tôi đã nhịn ko được cười thành tiếng!! Thật bất lịch sự!!

“A.....ko.....ko có gì.....” Tôi cố sức nhịn cười

“Toilet?” Kim Ánh Minh chớp đôi mắt lơ mơ đầy buồn ngủ hỏi

“Toilet? A! Ở.....ở bên kia!” Tôi chỉ tay vào một cánh cửa bên phải trả lời

“Cảm ơn” Kim Ánh Minh nói còn chưa xong đã đứng dậy đi hướng về phía toilet mà đi

Nhưng khi vừa đi ngang qua tấm gương được treo trên tường thì hấn đột nhiên dừng lại!

Tiêu rồi.....Hấn đã phát hiện.....

7. Q.2 - Chương 4

“Ai.....bức tranh?” (Ý Minh muốn hỏi: ai vẽ bức tranh á, nói tắt quá thành ra câu này) Kim Ánh Minh chỉ vào con chuột trên mặt tức giận nhìn tôi

A, quên đi! Xem ra chiến tranh giữa Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất là điều ko thể tránh được, tôi nên thành thật tố cáo.....

Tôi suy nghĩ, ánh mắt ko tự chủ nhìn về phía Mông Thái Nhất đang ngủ khò khò trên ghế sô pha

Kim Ánh Minh nhanh chóng đi trở về cái bàn, cầm lấy cây bút nước đi đến trước mặt Mông Thái Nhất , ở trên gương mặt của Mông Thái Nhất chuyên tâm vẽ một cái mông heo thật to !! (Rin: há há.....chết cười vì 2 anh này.....)

“Phì.....” Hai người này đúng là trời sinh 1 đôi, một đôi dở hơi có một ko hai nha!!

“Sao lại thế này?! Sao lại thế này?!” Mông Thái Nhất đột nhiên bừng tỉnh từ cơn mộng mị, dáo dác nhìn xung quanh

“Ngu ngốc” Kim Ánh Minh lạnh lùng nói

Mông Thái Nhất nhìn Kim Ánh Minh sững sờ

“Hi hi hi hi! Sẻ con! Cô xem khuôn mặt của hấn kìa!! Thật buồn cười!! Hi hi hi hi!!” Mông Thái Nhất chỉ vào chính “kiệt tác” của mình ra sức cười trộm

Ai.....tên ngốc này!! Trên mặt anh cũng bị vẽ a!!

Mông Thái Nhất thấy sắc mặt tôi có vẻ khác khác, liền đi đến trước gương nhìn vào!!

“A!! Chuột chết!! Cậu dám vẽ mông heo lên trên mặt của bốn đại gia!! Tôi muốn giết cậu!!”

Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh rút cuộc lại “đương nhiên” ầm ỹ, Mông Thái Nhất ko biết tìm ở đâu ra 1 cái gối ôm, liền hướng về phía Kim Ánh Minh ném tới

Kéo kẹt.....

Đúng lúc này, Bắc Nguyên Ái tỷ cũng đẩy cửa đi vào....

Thế là gối ôm công bằng vừa vắn đánh thẳng vào mặt của Bắc Nguyên Ái tỷ!!

Thế giới đột nhiên im lặng

Sau 30 giây ôm gối ngẩn ngừđứng lại , khuôn mặt Bắc Nguyên Ái tỷ dần dần trầm xuống, lộ ra sắc mặt màu gan heo!!

“Tên chết tiệt nào!.....A? Các người!.....Oa ha ha ha!! Trên mặt các người!.....!! Mông heo? Oa ha ha ha!!”

Thời điểm Bắc Nguyên Ái tỷ vừa nhìn thấy “chuột con” và “mông heo” , nàng đã ôm bụng cười lăn bò càng trên mặt đất!!

“A!Con chuột chết này!! Dám hại đại ca mất mặt! Thà chết chứ ko chịu “lỗ”!! Hôm nay tôi nhất định phải giết chết cậu!! A a a a!!” Mông Thái Nhất bị tiếng cười khoa trương của Bắc Nguyên Ái tỷ làm cho xấu hổ đến vẽ mặt đỏ bừng như mông khi , lập tức “đại khai sát giới”

Kim Ánh Minh hướng Mông Thái Nhất hung hăng lườm lườm hấn 1 cái , lại linh hoạt chạy trốn khắp phòng, khiến cho Mông Thái Nhất ko thể nào bắt được

Bình bốp bốp! Bình bình bốp!

“Oa ha ha ha ha! oa ha ha ha ha!!”

.....

Ô ô ô ô! Ông trời của con ơi!! con có thể qua được kì thi lại sao?? Ai tới cứu tôi đi?!

Kỳ tích! Đúng là kỳ tích!!

Mỗi ngày tôi đều đi đến nhà Bắc Nguyên Ái tỷ học bổ túc mà có cảm tưởng như đi đến núi Hoa Sơn luận kiếm, bởi vì Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất hầu như ngày nào cũng “dùng võ nói chuyện”! nhờ vậy mà cuốn sách anh văn nặng trĩu của tôi có thêm 1 tính năng mới – tính năng bảo vệvì tôi có thể sử dụng nó tùy lúc tùy nơi để che chắn bút viết hoặc giấy vụn rơi vào đầu

Nhưng mà dù cho ngày nào cũng rối loạn như vậy, nhưng ba người chúng tôi vẫn “vô tư” qua được kì thi lại!!

Ông trời ơi!! Người rút cuộc cũng hiền lành!! Cầu người tiếp tục phù hộ cho cuộc sống sau này của con có thể thanh thản ổn định, bình lặng mà trôi qua nha!!

Chẳng hạn như người phù hộ cho kì nghỉ đông của con trôi qua một cách sóng em gió lặng cũng rất tốt.....

Hu ra!! Cuộc sống thật tươi đẹp!! Ko khí thật tươi mát!! Hít sâu_____

Rột rột!

A, thật đói bụng nha.....Tôi xoa xoa đôi mắt lim dim ngái ngủ đi về phía nhà bếp

A? Trên bàn cơm trống trơn! Ba mẹ đâu?

Trên bàn còn để lại 1 tờ giấy

Thu Thu:

7 giờ buổi sáng hôm nay chúng ta lên máy bay , cho nên ko đánh thức con!! Ăn đại cái gì trong tủ lạnh đi, trong ngăn kéo có chút tiền mặt có gì cần thiết thì dùng. Buổi tối ngủ phải đóng cửa sổ lại, ra ngoài nhớ phải kiểm tra điện nước, mang theo chìa khóa

Ở nhà một mình phải chú ý an toàn, ko được để cho người lạ vào nhà!!Ngoài ra, xem TV ít 1 chút, ngoan ngoãn đọc sách, hoàn thành bài tập

Có chuyện gì thì gọi điện thoại cho chúng ta

Mẹ

Tôi quay đầu nhìn nhìn phòng khách trống rỗng!! Tôi sao lại quên mất chuyện này a!! Hai ngày trước mẹ tham gia hoạt động quay số trúng thưởng , đã bất ngờ trúng 1 cặp vé đi du lịch đảo Hải Nam, 1 cặp tổng cộng có bốn vé, nên bọn họ đã mang theo cả 2 ông anh của tôi cùng đi , còn đứa em út như tôi, bọn họ lại lấy cái cớ “học sinh trung học nên ở nhà đọc sách” ép buộc tôi phải ở lại giữ nhà!

Ai..... người nhỏ tuổi thật ko có địa vị a!

Nhưng mà được như vậy cũng tốt,nếu như tôi được ở nhà một mình thì có thể mặc sức muốn làm gì thì làm rồi, dù cho có xem TV đến khuya cũng ko bị người khác quản chế!! Hì hì! Tuyệt quá!

“Reng reng reng reng! Reng reng reng reng!”

“A, chào anh.....”

“A! Xin chào! Xin hỏi là Ma Thu Thu tiểu thư phải ko?”

“A, đúng! anh.....” Ách? Từ đầu dây điện thoại bên kia truyền đến cái tên của tôi khiến tôi phải nhảy dựng

“Chúng tôi là công ty chuyển phát tình yêu,chịu sự ủy thác của Mông tiên sinh , mang đến cho cô một gói bưu phẩm, phiền cô mở cửa ký nhận”

“A?!.....”

“tút TUT TUT TUT TUT.....”

“Leng keng leng keng! Leng keng leng keng leng keng!!”

“Đến đây, đến đây!!”

Hiện tại.....hiện tại hiệu suất làm việc của công ty chuyển phát thật cao, tôi lập tức chạy tới mở cửa

Ách? Ko phải là gửi nhầm chứ?Hôm hành lý? Tôi có chút kì quái

“Suprise!! Sweet.....”

“Mông.....Mông Thái Nhất?!”

Tôi kinh ngạc nhìn nhân viên chuyển phát cởi mũ , không phải là cái tên Mông Thái Nhất thì còn ai vào đây? !! Hắn đang cầm lấy túi hành lý, ko thèm liếc mắt nhìn tôi 1 cái, đã vọt thẳng vào nhà!

“Sẽ con!! Phòng của cô là phòng nào a?” Mông Thái Nhất đứng trong phòng khách lớn tiếng hỏi

“A.....ở đằng kia.....” Tôi hoàn hoàn mờ tịt, ngơ ngẩn chỉ vào cửa phòng mình

“À.....thì ra là chỗ này!” Mông Thái Nhất nói xong liền đẩy cửa phòng đi vào!

“A! Mông Thái Nhất! Đó là phòng tôi mà!! Đừng đi vào!” Tôi kinh ngạc kêu to đi theo phía sau Mông Thái Nhất chạy vào phòng của mình

“Mông Mông Thái Nhất?? Anh rốt cuộc là đang làm gì vậy?” Tôi nhìn nhìn Mông Thái Nhất đang mở túi hành lý của mình, thất kinh hỏi

“Sẽ con! Cô xem đây là cái gì!”

Mông Thái Nhất vốn ko cảm thấy chính mình là một người khách “Ko mời mà đến”, ngược lại hắn còn chỉ tay vào đồng mô hình lớn trong túi hành lý, hưng phấn nhìn tôi

“.....” Tên này!! Tôi vừa mới hỏi hắn, hắn có nghe thấy ko?!

Mông Thái Nhất thấy tôi ko trả lời câu nào, liền cứ thế đem đồng mô hình trong tất cả đều trút lên giường tôi!

“Mông Thái Nhất!! đừng đem đồng đồ chơi của anh bày đầy trên giường.....”

“Hơ hơ!! Sẽ con!! Cô ko hiểu đâu!! Đồng đồ chơi này, đều rất có giá!! Bọn chúng đều có lai lịch rõ ràng!” Mông Thái Nhất ánh mắt lấp lánh nói

Mô hình có lai lịch hay ko có lai lịch có liên quan gì đến tôi ? Tôi đang muốn hỏi anh tại sao lại đột nhiên chạy tới nhà tôi, còn tỏ ra đây là một chuyện rất ư là bình thường!!

“Mông Thái Nhất!! Cái này.....”

“Xem này!! Có biết nó tên là gì ko?” Mông Thái Nhất căn bản đã mặc kệ suy nghĩ của tôi, hắn cầm lấy một cái mô hình mặc áo giáp màu xanh nói “Tên của nó là STRIKE!! Rất cool đúng ko?!! Ha ha ha !! Nhưng mà tôi thấy nếu nó lấy tên là “Mông hoàng đế” sẽ còn cool hơn!! Thế nào!!Rất đẹp đi!!”

“.....” Cool cái đầu anh!!

“Nhìn nữa nè!!”

Lần này, Mông Thái Nhất lại lấy ra một mô hình phụ nữ mặc váy xanh rất đẹp, dương dương tự đắc nói

“Đây là hoàng hậu của tôi!! Hớ hớ.....còn bên kia là Vương Phi số 1, Vương Phi số 2.....”

Tên này bị té hồng đầu rồi sao?.....Lại còn hoàng hậu nữa!! Ông trời ơi.....vậy còn tam cung lục viện bảy mươi hai cung tần đâu!

Mông Thái Nhất thấy sắc mặt tôi ko được tốt, liền vội vàng buông “hoàng hậu” trong tay hắn xuống, vẻ mặt nịnh nọt nói

“Hi hi! Sẽ con! Cô đang ghen phải ko? Đừng nóng nữa!! Tôi chẳng qua chỉ là muốn giới thiệu “hoàng hậu” của tôi trước mà thôi! Nhưng mà hiện tại tôi sẽ quyết định lại!! “Hoàng hậu” này là Đông Cung Hoàng Hậu của tôi, cô sẽ là “Tây Cung Hoàng Hậu” của tôi có được ko?”

Ô ô! Tên đầu heo này!! Ai thèm làm Tây Cung Hoàng Hậu của anh a!! Tôi hận ko thể bất ngờ đem đồng mô hình cùng tên kia toàn bộ làm cho biến mất

Nhưng mà Mông Thái Nhất ngu ngốc căn bản ko thèm để ý đến sắc mặt từ hồng chuyển trắng, từ trắng chuyển xanh của tôi. Hắn đem đồng mô hình bày đầy trên tủ đầu giường tôi, sau đó lại đem ra hai cái quần cốc hướng về tủ quần áo của tôi định móc lên!!

“Dừng tay!!”

Tôi rốt cuộc cũng nhịn ko được, liền tiến lên phía trước tủ quần, thề sống thề chết bảo vệ lãnh thổ cuối cùng này!!

“A? Sẻ con! Cô đừng cản đường a!” Mông Thái Nhất hoang mang nhìn tôi

“Anh.....anh sao lại mang mấy thứ đồ này đến nhà tôi?!” Tôi vẻ mặt đỏ bừng hỏi

“Mấy thứ đồ này?” Mông Thái Nhất cầm lấy cái quần cộc hươ hươ trước mặt tôi “Đây là vì muốn để cho cô nhìn thấy một Mông Thái Nhất chân thật nhất nên tôi đã đặc biệt chuẩn bị”

“Mông Thái Nhất chân thật nhất?.....là có ý gì.....”

“Cô chưa nghe qua câu này sao? ‘trong tình yêu phải chân thật thẳng thắn’! Nếu mặc quá nhiều quần áo như vậy thì làm sao mà chân thật thẳng thắn được?? Cho nên về phần quần áo, tôi chỉ mang theo hai cái quần cộc này!”

“Anh.....anh định ở nhà tôi sao? Còn muốn mặc.....muốn mặc cái này.....” Tôi có cảm giác như chính mình sắp xỉu

“Đương nhiên a!” Mông Thái Nhất vô cùng chắc chắn trả lời

“.....”

Tên này có phải có 3 con mắt hay ko, ba mẹ chân trước vừa đi, hấn sau lưng đã tới , ông trời của con ơi.....

Đợi chút!! Hết thấy mọi chuyện này ko phải là đều có liên quan đến Mông Thái Nhất đó chứ??.....

Ôi! Tôi tha thiết mơ ước 1 cuộc sống hạnh phúc.....Ô ô ô ô!

“A! Đúng rồi!! Sao tôi lại quên mất 1 chuyện vô cùng quan trọng nhĩ?!” Mông Thái Nhất bất chợt ngăn người, vội vàng rút điện thoại cầm tay từ trong túi áo ra, thuận thực bấm một dãy số

A? Kim Ánh Minh? Tên này đột nhiên gọi điện thoại đến nhà Kim Ánh Minh làm gì chứ?!

“Hớ hớ!! Nói cho cậu biết!! Hiện tại tôi đang ở nhà Sẻ con.....Đúng!! Tôi đang ở đó!!.....Chuột chết!! Cậu nghe cho rõ!! Sẻ con đã là người của Mông Thái Nhất tôi!! Đợi lát nữa, chúng tôi sẽ đi hẹn hò!!.....Giải hờn tôi thì có ích gì!! Cho cậu tức chết, ha ha, tức chết!! Tức chết đi!!”

Mông Thái Nhất sau khi thốt xong từ “Tức chết” rồi cuộc cũng cúp máy, nhưng mà sao tôi lại có cảm giác kẻ bị tức chết lại là tôi!

Ô.....tên Mông Thái Nhất này thật quá đáng!!

“Mông Thái Nhất!! Anh bị thần kinh a!! Sao lại đột nhiên chạy tới nhà của tôi, gọi lại cho Kim Ánh Minh đi!! Tôi từ khi nào đã trở thành người của anh!! Anh.....anh mau đi ra ngoài cho tôi!”

“Hớ hớ hớ hớ!”

A! Tên này cứ nhiên còn dám cười đùa cợt nhả!! Ô hô.....đúng là bó tay với hấn.....

“Được rồi Sẻ con!! Khó khăn lắm tôi mới dụ được người nhà của cô đi!! Cô đừng tức giận nữa!!”

Người nhà của tôi là bị hấn dụ?.....là có ý gì?!

Tôi mở to hai mắt đầy nghi hoặc nhìn Mông Thái Nhất!

Mông Thái Nhất tỏ ra thần bí mỉm cười với tôi , giơ tay đưa ra một chữ “V”

Tôi lập tức hiểu ra, thì ra “hành trình vui vẻ đến đảo Hải Nam” của ba mẹ chính là kiệt tác của Mông Thái Nhất a!

Mông Thái Nhất !! Anh anhanh thật sự quá thâm hiểm!! Dám dùng cả kế “điệu hổ ly sơn?!”

“Được rồi!! Sẻ con!! Chúng ta cùng nhau nghỉ lễ đi!”

“Nghỉ nghỉ lễ?”

“A?! Sẻ con!! Cô ko biết sao? Hôm nay là lễ tình nhân!!” Mông Thái Nhất sợ hãi kêu lên

“Lễ tình nhân?!”

A! Tôi quên khuấy mất.....tôi đột nhiên nhớ tới vụ cá cược của Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh, chắc mọi chuyện đều là có liên quan đến sự tình kia!! Nhưng mà theo như ước hẹn của họ, ko phải tôi sẽ cùng Kim Ánh Minh trải qua lễ tình nhân sao? Lần trước hẳn.....

“Ô ô ô! Tôi thật đáng thương! Vốn đang trông chờ có thể nhận được sô cô la cô tự mình làm! Xem ra ko có rồi!” Mông Thái Nhất bất chợt nghĩ đến cái gì, vẻ mặt trở nên hưng phấn trở lại “Nhưng mà ko sao, tôi có thể tặng quà cho cô a.....”

“Ko.....tôi ko đi.....cứu, cứu mạng a.....”

Tôi bị Mông Thái Nhất “bắt cóc” đến 1 con đường, liền phát hiện nơi nơi đều là những cặp tình nhân có đôi có cặp, không khí đường phố vì thế cũng đã trở nên ngọt ngào rất nhiều

“Anh trai, chị đây xinh đẹp như vậy, anh mua hoa hồng tặng chị đi!” Một bé trai túm lấy góc áo Mông Thái Nhất

Tuy rằng biết rõ đứa bé trai đang nịnh hót, nhưng mà tôi vẫn ko nhin được, đỏ mặt. Đây là người khác khen ngợi tôi a.....

“Ko đâu, đầu năm tặng hoa thì xưa rồi!” Mông Thái Nhất vẻ mặt khinh thường trả lời “Chị có mấy bác gái ế chồng, mấy loại háo sắc và thích kết hôn mới có thể thích mấy thứ này!!”

Bác gái ế chồng.....háo sắc.....thích kết hôn.....

Ba hòn núi lớn bất thành linh đề lên đỉnh đầu tôi, khiến cho bàn tay tôi đang nắm nhành hoa hồng trong tay bé trai không tự chủ run run.....

“A?.....Ha ha.....” Mông Thái Nhất quay đầu nhìn khuôn mặt xám như tro của tôi, vẻ mặt cười trù, tỏ vẻ lấy lòng “Ha ha, Sẻ con đương nhiên là ko phải, tuyệt đối ko phải!”

“Được rồi.....anh ko cần nói nữa.....”

Tôi uể oải đem hoa trả lại cho đứa bé, lại bị Mông Thái Nhất kéo tới cửa vào một khu phố

Ách.....

Đây ko phải là khu chợ “Hạt hợp lại” mẹ thường hay đến sao? Nghe nói ở chỗ này có rất nhiều hàng loại “A”!! Nói ko chừng còn có thể mua được sản phẩm hàng hiệu nữa, hơn nữa giá cả cũng rất phải chăng!!

“Lão Vương! Tôi đến rồi!!” Mông Thái Nhất hào khí mười phần hướng tới một tiểu thương bán quần chào hỏi

“A! Mông thiếu gia!! Ngài lại tới nữa à! Ha ha ha !!” Người tiểu thương kia vội vàng đứng dậy nghênh đón

“Hôm nay tôi mang bạn gái đến đây mở mang kiến thức 1 chút!! Có đồ gì mới ko?!” Mông Thái Nhất nói xong liền xoay người lại ra ngoài nói với tôi “Nơi này là địa bàn của tôi!! Cô cứ tùy tiện lựa chọn quần áo ở đây!! Tôi thanh toán!”

A.....làm như vậy.....làm như vậy ko tốt lắm!

“A? Sao lại thế này?! lấy đi!! Sẻ con!!” Mông Thái Nhất thấy tôi đứng bất động ko kiên nhẫn thúc giục

“A.....này.....Mông thiếu gia!” Ông chủ đột nhiên gọi gọi Mông Thái Nhất

“Hả? Chuyện gì?”

“Là thế này.....ngài cứ việc ở đây lấy đồ của tôi, ko thành vấn đề! Nhưng mà trước kia hình như ngài có nợ nần sổ sách của tôi.....phải ko.....ha ha ha ha.....”

“Ê! Lão Vương!! Ông làm cái gì a!” Mông Thái Nhất một phen tóm lấy cổ của ông chủ nhỏ giọng nói “Hôm nay bạn gái của tôi đến, cho tôi một chút mặt mũi có được ko!! Chuyện nợ tiền của ông tính sau đi!”

.....

Mông Thái Nhất ngu ngốc này!! Nói thầm cũng ko thể nhỏ giọng 1 chút sao?

“A! Được được được!” Ông chủ cười khở gật đầu

Mông Thái Nhất vừa lòng cười cười, đi đến sạp đồ phía trước một phen ôm đồng quần nhét vào tay tôi

“Được rồi! Hôm nay chỉ mượn 1 ít! Lão Vương! Cảm ơn ông!!”

“A! Ô ô ô.....”

“.....”

“Oa! Cô ấy mua thật nhiều quần áo!”

“Đúng nha!! thế nhưng lại ôm tay ko!! Thật khoe khoang!!” (Rin: thường thì đi mua đồ ở các shop, người ta thường dùng túi giấy để đựng đồ, nhưng Ma Thu Thu lại ko có túi giấy mà bạn ấy đã ôm đồ bằng tay ko)

Người đi nga qua tò mò chỉ trỏ tôi

“Hắc hắc! Sẻ con!! Sau này cô muốn mua thì cứ đến chỗ này, chỉ cần nói tên tôi ra thì cứ tùy tiện lấy!!” Mông Thái Nhất dương dương tự đắc vỗ vỗ lồng ngực “Phổ đạo tuệ này ai chẳng biết đến danh Mông Thái Nhất tôi! Con chuột chết kia dù có tu luyện 100 năm cũng ko thể đạt được cái cảnh giới giống như Mông đại ca rồi!! Ha ha ha ha !!”

Ô ô ô.....Cho dù có tu luyện 200 năm tôi cũng ko mong đạt được cái cảnh giới này!! Vừa rồi nhìn thấy bộ dạng khóc ko ra nước mắt của lão Vương, tôi có cảm giác như.....như mình vừa làm ra cái chuyện thương thiên hại lí gì đó vậy, trong lòng thật bất an!

“Ha ha.....Mông Thái Nhất, tôi cảm thấy mình ko thích hợp với đồng quần áo này, hay là thôi đi.....” Tôi vội vàng bắt tay đem đồng quần áo đủ loại màu sắc trả lại

“Đúng vậy, tôi sao lại ko nghĩ tới.....nhân dịp lễ tình nhân , tôi phải tặng cho cô 1 vật thật có ý nghĩa, mau cùng tôi đi, tôi nhớ ko lầm hình như là ở bên kia.....” Mông Thái Nhất kéo tôi đi qua một hướng khác

“Nhanh chút, nhanh chút a, Sẻ con.....” Mông Thái Nhất tựa hồ đã thấy được mục đích, hưng phấn gọi tôi

A.....chỗ nào , sao lại háo hức như vậy!! Tôi nhìn theo phương hướng ngón tay hắn

“Cửa hàng đồ lót Tình Yêu” năm chữ màu hồng rõ to nổi bậc dưới ánh sáng mặt trời như đang vẫy chào tôi
Cửa! Hàng! Đồ! Lót!

Thần Kinh Mông Thái Nhất ko phải đã bị gì rồi chứ?? Đây là “món quà có ý nghĩa nhất” của hắn sao?

Tôi cố sức tránh né bàn tay của Mông Thái Nhất, nhưng bàn tay của hắn lại như 1 gọng kềm kẹp chặt khiến tôi ko động đậy , tôi chỉ có thể hoảng sợ nhìn nhìn về điểm đến đang càng lúc càng đến gần

“Tôi.....”

Cứucứu mạng a.....Ô ô ô.....một đời trong sạch của con.....Thượng đế ơi, Phật tổ ơi, Thánh Allah ơi, xin ngài hãy từ bi độ thế, buông tha cho con!!

Nhắm mắt lại, ko sao, ko sao cả.....tôi đang nằm mơ.....đang nằm mơ

“Sẻ con, cô chờ ở chỗ này, tôi đi vào mua đồ rồi đi ra ngay!!” Giọng nói vui vẻ của Mông Thái Nhất cắt ngang sự tự thôi miên của tôi

Rầm.....

Tôi choáng váng nặng nề, hắn đi giùm tôi? Có nhầm hay ko đây?! Trong đầu tôi đột nhiên xuất hiện rất nhiều “Mông Thái Nhất tí hon” xoay quanh khiến đầu óc tôi choáng váng

“Mông Thái Nhất, mau đứng lại cho tôi!” Tôi mở to mắt lớn giọng nói

“Sẻ con, cô còn có cái gì cần tôi mang giúp sao?” Mông Thái Nhất chân định dậm bước chân tiến vào siêu thị chột dừng lại, quay đầu hỏi

Siêu.....siêu thị?

Vậy.....vừa rồi.....

Tôi đem ánh mắt nhìn đảo qua hướng bên cạnh, lại thấy được bên cạnh nằm chữ lớn khiến tôi phải lo lắng thấp thỏm vẫn còn 1 cái siêu thị. Thì ra là tôi hiểu sai ý

Ha ha ha ha.....Minh biết mà, làm sao có chuyện đó chứ.....Ma Thu Thu, thì ra mày đã hiểu lầm....

Tâm tình tôi rất cuộc cũng bình lặng trở lại, nhưng mặt vẫn ko khỏi đỏ lên 1 chút

“Nhìn mặt mày cô như vậy nhất định là cảm thấy rất nóng , tôi mua cho cô một chai trà xanh nha.....Sẻ con! Cô đứng ở đây đợi tôi 1 chút!”

Lâu quá đi.....Đang lúc tôi đang do dự có nên trở về hay ko, thì Mông Thái Nhất đã mang theo một cái hộp quà kích động trở lại

“Sẻ con!! Cái này cho cô!!”

“Đây là cái gì?” Tôi tò mò đưa tay nhận lấy hộp quà

“Cô nhìn qua bên kia!” Tay Mông Thái Nhất chỉ chỉ vào một cái biển báo thật to phía đối diện “Vì yêu em , sẽ cho em sự che chở đặc biệt nhất!_____ tôi bị nó thu hút, nên quyết định vào dịp lễ tình nhân nhất định phải tặng cho cô món quà có ý nghĩa nhất!”

Biết rõ vừa rồi Mông Thái Nhất chỉ đọc dòng chữ trên bảng quảng cáo, nhưng tại sao tim tôi lại đập mạnh như vậy??

“Hớ hớ hớ hớ!! Sẻ con, món quà này tôi tìm kiếm rất lâu, chủ yếu là tôi cảm thấy vừa lòng với cách quảng cáo từ bao bì của nó, thế nào? Có thích ko?” Mông Thái Nhất vẽ mặt đầy mong chờ nhìn tôi

“Ừ.....thích!”

“A.....đúng rồi Sẻ con!” Mông Thái Nhất đột nhiên quỳ 1 chân xuống, nắm lấy tay tôi

“Mông.....Mông Thái Nhất!! Anh.....anh làm gì vậy!!” Tên này điên rồi sao?! Giữa đường giữa xá quỳ xuống làm gì??

Tôi sợ tới mức hồn bay phách lạc , ra sức xua xua tay!!

“Sẻ con! Hôm nay là ngày lễ tình nhân!! Tôi muốn vì cô ngâm 1 dòng thơ!!” Mông Thái Nhất chua lèm nói

“Ngâm.....ngâm thơ?”

“A!! Trên thế giới khoảng cách xa nhất!! Không phải là khoảng cách giữa sự sống và cái chết!! mà là!! Anh đứng trước mặt em!! Em không biết rằng anh yêu em!!.....”

“Cậu trai này đang làm cái gì a?? Thật lạ!”

“Chắc là muốn tỏ tình với cô gái kia đi?”

“Oa! Thật dũng cảm!”

Người đi đường chỉ chỉ trỏ trỏ vào chúng tôi tựa như đi xem xiếc

“Mông Thái Nhất.....tôi xin anh.....mau đứng lên!” Tôi hoảng đến độ ra sức nắm lấy tay Mông Thái Nhất! Ô ô ô ô! Quê chết được!!

“.....A!! Khoảng cách xa nhất trên thế giới!! Không đúng!! Anh đứng trước mặt em!! Em không biết rằng anh yêu em!! mà là!! Yêu em đến si mê!! Nhưng lại ko thể nói rằng anh yêu em!!”

Mông Thái Nhất, tên ngốc này!! Đọc một câu là đủ rồi, vẫn còn muốn đọc tiếp sao!! Mọi người trên đường đang nhàn nhàn nhìn ngắm chúng ta kìa, Thượng đế ơi, xin người hãy cứu vớt Ma Thu Thu đáng thương này đi!

“Ách.....chuyện này.....Mông Thái Nhất , tôi rất tò mò về món quà mà anh tặng tôi, anh có thể cùng tôi mở nó ra được chứ.....”

“Được , được, Sẻ con!! Mau mau mở hộp quà ra đi!! Tôi bảo đảm cô nhất định sẽ thích!”

Thật hay quá.....rất cuộc cũng phân tán được sự chú ý của hắn, nếu còn tiếp tục thổ lộ ,thì tôi phải nhảy xuống sông Hoàng Hà mất.....

Tôi nhẹ nhàng tháo dây nơ trên nắp hộp quà, mở ra.....

“A!! Cái này.....” Tôi nhìn chăm chăm vào thứ đồ vật trong hộp nhất thời biến thành 1 pho tượng đá.

Bên trong chiếc hộp hoa mỹ ấy là một cái gói nhỏ được đóng gói tỉ mỉ. Trên gói nhỏ màu lam còn in thêm vài dòng chữ nắn nót thật to: “An tâm bảo vệ, sẵn sóc chu đáo!”

Rầm.....

Tôi cảm thấy 11 cái chữ này như hóa lớn , nặng nề đè lên tôi rồi lại vỡ nát

Ông trời của con ơi!! Món quà này.....

“A! Cái này.....cái quý này là cái gì vậy?!” Mông Thái Nhất cũng choáng váng, hắn liền cầm cái gói màu xanh lên trái phải xem xét “Ah! Sao nhìn thấy quen quen?! Hình như là gặp ở chỗ nào rồi.....ô.....”
(Rin: Hồi Mông ca đi toilet ở tập 1 á!!Há há....)

Xôn xao.....

Tôi tan vỡ thành nhiều mảnh nhỏ , thân xác trở thành tro tàn, rơi vụn vãi trên mặt đất

“Oa! Tiểu Hi nhìn kia!! Bên kia hình như là có người đang cầu hôn nha!_____a? Hai người đó nhìn thật quen mặt!”

A? Giọng nói này hình như là.....A! Tử Lôi! Có cả Thượng Hà Hi nữa

Tôi gần như hóa đá nhìn hai cô gái từ từ đi tới, sắc mặt càng thêm tái nhợt, chỉ có khóe miệng là ko ngừng run rẩy

“Mông Thái Nhất! Anh quỳ trên mặt đất làm gì chứ?” Tử Lôi vẻ mặt ko thể tin được nhìn Mông Thái Nhất

“Ngâm thơ! Thì sao nào?” Mông Thái Nhất thấy chuyện tốt bị phá hỏng, ko kiên nhẫn đứng lên , sau đó đem cái gói kia bỏ trả về cái hộp

“Ngâm thơ?” Tử Lôi trừng mắt liếc nhìn cái hộp quà nằm chết trên tay tôi “A! Còn tặng quà tình nhân nữa chứ? Mông Thái Nhất, cho chúng tôi xem món quà anh tặng khác với người ta như thế nào đi!”

Tử Lôi cứ thế nhìn nhìn vào cái hộp

“A?! Băng vệ sinh!! Mông Thái Nhất! Anh tặng cái này cho Ma Thu Thu?!” (Rin: Lễ tình nhân tặng BVS, món quà này đúng là có 1 ko 2 , ha ha...)

“Mắc.....mắc mớ gì tới cô?” Mông Thái Nhất vẻ mặt đỏ bừng kêu to

“A.....Thật xin lỗi, cái này.....cái này là tôi mua.....” Tôi ngập ngừng 1 chút, kiên trì giúp Mông Thái Nhất giải vây

Tử Lôi khinh thường nhìn tôi một cái “Ma Thu Thu, cô đúng là ko biết xấu hổ, cầm cái thứ này đi ra ngoài đường ko cảm thấy mắc cỡ sao, đã vậy còn muốn dụ dỗ vị hôn phu của người khác??”

“Ê! Tử Lôi!! Cô muốn chết sao!! Cầm miệng ngay cho tôi!!” Mông Thái Nhất một tay kéo tôi ra phía sau lưng hắn

“Hừ! Tiểu Hi! Cậu xem vị hôn phu của cậu đang làm cái trò gì kia?” Tử Lôi hừ hừ nói

Thượng Hà Hi lạnh lùng nhìn tôi và Mông Thái Nhất liếc mắt 1 cái , khuôn mặt vô biểu tình

“Tôi và tên ở bẩn này ko có liên quan gì với nhau”

Nói xong, Thượng Hà Hi bỏ đi ko quay đầu lại, Tử Lôi hung dữ liếc mắt nhìn tôi 1 cái, rồi cũng đuổi theo Thượng Hà Hi

Tiêu rồi.....tiêu rồi.....

Tôi cảm thấy một ít tro tàn cuối cùng của mình, cũng theo cơn gió bay cùng hai người kia, bay bay.....thật xa.....

tan biến.....vào hư vô.....

8. Q.3 - Chương 1

” Sẻ con, người ngồi ngoài cửa nhà cô là ai a?” Giọng nói Mông Thái Nhất vang lên khiến cho ba hồn bảy vía của tôi trở về với thân xác, tinh thần phục hồi trở lại

“Kim Ánh Minh?!” Là hấn!

Dưới ánh đèn âm thầm, Kim Ánh Minh đang ngồi trên bậc thang, bóng hình có chút cô độc

Cô độc?! Sao tôi lại nghĩ tới cái từ này?!

“Mở cửa” Kim Ánh Minh mang theo một cái túi du lịch, mặt vô biểu tình

“A! Chuột chết!! Sao cậu lại tới?!” Mông Thái Nhất hoảng sợ kêu lên

“Tôi cũng muốn ở nơi này!” Kim Ánh Minh mặt vẫn như cũ ko chút thay đổi

“Anh.....anh anh anh.....anh muốn ở nhà của tôi sao?!” Tôi ko thể tin vào lỗ tai của mình nữa!

“Ko được!! Tôi ko đồng ý!” Mông Thái Nhất tức giận kêu lên

Kim Ánh Minh bất chợt đoạt lấy chìa khóa trong tay tôi, mở cửa , một phen túm lấy tôi , xông vào, tôi chưa kịp phản ứng , thì đã thấy Mông Thái Nhất đã bị nhốt ở bên ngoài

“Chuột chết!! Mở cửa!! Mau mở cửa cho tôi!!” Mông Thái Nhất ra sức đập cửa , rống cổ họng kêu to

“Kim Ánh Minh, Mông Thái Nhất.....vẫn chưa vào!” Tôi luống cuống nhìn nhìn lại hướng cửa lại nhìn về phía Kim Ánh Minh, xoay người chuẩn bị mở cửa

“Anh không phải.....” Tôi nên cái gì đây? Tôi có nên vì chuyện độ nhiên lỡ hẹn của mình mà xin lỗi?

“Tôi đang đợi cô”

“Đợi tôi?”

“Đợi cô về nhà!”

Về nhà?!

Hấn đang nói cái gì? “Đợi tôi về nhà”?! Kim Ánh Minh chỉ đơn giản nói như vậy , song ánh mắt kiên định của hấn , đã khiến cho tôi ko còn sức chống cự, cả cơ thể mềm nhũn!

“Thật xin lỗi!”

A? Thật xin lỗi? Tại sao hấn lại đi xin lỗi tôi?

“Lúc đó không thể bảo vệ cô!”

Lúc đó?! Hấn đang nhắc tới cái lúc.....

“Anh tin tôi sao?” Tôi cảm giác được giọng mình đang run run, hấn vẫn một mực tin tưởng tôi sao?

“Tin tưởng.....”

Hấn thật sự tin tưởng tôi? Sau tất cả mọi chuyện hấn vẫn tin tôi!! Tin tưởng không phải do tôi làm? Tin rằng tôi ko hại hấn!

“Đi tìm cô nhưng không thấy.....”

“.....”

“Tôi đã đem Linh trở về”

Linh?!

“Chờ cô trở về, sau này tôi sẽ bảo vệ cô.....” (Rin: hic!! Ta kết câu này của Tiểu Minh quá)

Kể đứng trước mặt thật sự là Kim Ánh Minh sao? Là Kim Ánh Minh luôn lạnh lùng ko để lộ cảm xúc , Kim Ánh Minh ko thêm để ý đến bất cứ kẻ nào sao?! Câu nói này tôi đã từng nằm mộng chờ đợi biết bao lần!! Hôm nay.....hôm nay.....tôi, tôi lại ko thể nói nên lời!

Tôi có cảm giác như nước mắt nơi khóe mắt đang sắp sửa tuôn ra!! Tôi xoay người đưa lưng về phía hần, tôi ko muốn hần phát hiện ra tôi đang đắm chìm trong cảm xúc

“Ầm.....ầm.....” Bên ngoài là âm thanh Mông Thái Nhất đang dùng sức đẩy cửa

Kim Anh1Minh xoay người đi đến cửa chính , đột ngột mở ra. Mông Thái Nhất ko phòng bị , cả người từ ngoài cửa ngã vào, cơ thể mất đi trọng tâm, suýt chút nữa đã ngã xuống mặt đất

“A! Chuột chết!! Cậu dám giỡn mặt với đại ca sao?! Ai cho phép cậu vào!! Mau đi ra ngoài cho tôi!!”

Vừa vào đến cửa Mông Thái Nhất đã kéo túi du lịch của Kim Ánh Minh vút ra bên ngoài

“Mông Thái Nhất!! thôi mà!! Đừng như vậy!” Tôi vội vàng kéo Mông Thái Nhất lại

“Sẽ con, mắt của cô sao lại hồng hồng như thế, có phải tên kia lại bắt nạt cô hay ko?”

“Ko có, chỉ là bị bụi rơi vào mắt.....”

“Chúng ta ko phải đang ở trong nhà sao.....”

“Ách, chất lượng trần nhà của tôi ko được tốt, nên sẽ có bụi rơi.....” Tên này , ko biết hần học được khả năng hỏi các cố từ khi nào

” nếu như cho chuột ở lại, vậy thì tôi sẽ ở chung 1 phòng với cô!”

“.....”

“Ko được!” Tôi còn chưa kịp mở miệng phản đối, Kim Ánh Minh đã muốn thay tôi trả lời!

“Vậy thì cậu biến đi!!” Mông Thái Nhất ko phân rõ phải trái ném cho Kim Ánh Minh 1 câu , hần cứ xem như đây là nhà của hần vậy , thật là tức chết mà!!

“Ngu ngốc”

“A! Chuột chết!! Cậu dám mắng tôi!! Mông Thái Nhất tôi thề ko đội trời chung với cậu!!” Mông Thái Nhất tức giận nhìn nhìn xung quanh, cuối cùng cũng vọt vào bếp!! Hần muốn làm gì? Tôi lo lắng nhìn vào nhà bếp, chỉ sợ.....

Quả nhiên, lát sau, Mông Thái Nhất cầm theo một cuộn màu vàng đi ra!! May mắn ko phải là dao!! Đợi chút, hần lấy băng keo làm cái gì?!! Đợi đến khi tôi phục hồi tinh thần , trong nhà đã bị miếng băng dán của Mông Thái Nhất “phân chia” thành 2 nửa

“Chuột chết!! Phòng khách bên kia thuộc về cậu!! Nhà bếp bên này là của tôi!! Cậu nếu dám vượt qua đường ranh vàng này!! Tôi sẽ cho cậu biết tay!” Mông Thái Nhất giờ giờ nắm tay hướng Kim Ánh Minh âm ỹ

“Hừ” Kim Ánh Minh hừ hừ, ko hề để ý tới hần

Cứ như vậy , nhà của tôi bắt đầu rơi vào thời đại “Trịnh Nguyễn phân tranh” . Còn tôi thì lại trở thành “Đại sứ thiện chí” vì hai vị đại gia “cúc cung tận tụy, đến cuối cuộc đời”

Nhưng mà cặp đôi”Kim Mông song hùng” này lại ko có nữa giây yên bình_____

“A! Chuột chết!! Mau mau bật lại đài kia đi!! Tôi muốn xem quyền anh!!”

“Đá banh”

“Nghe ko hiểu tiếng người hả?! Tôi muốn xem quyền anh!!”

“Italy đấu với Hà Lan”

“Chuột chết!! Cậu cố ý muốn chọc tức tôi có đúng ko!!”

“Bụp!” Kim Ánh Minh nhìn cũng nhìn Mông Thái Nhất đã trực tiếp ném một cái gối vào đầu hắn

A!! Chuột chết!! Cậu dám lấy gối đập đầu tôi!! Tôi đánh chết cậu!!”

“Viu.....vềo_____”

Ô ô ô!! Ông trời ơi!! Hôm qua con mới làm vệ sinh nhà xong a.....

.....

“Chuột chết có dói bụng ko hả!! hớ hớ !! Ko cho!! Ha ha ha!”

Mông Thái Nhất dùng nĩa xiên một viên cá viên chiên vừa lấy ra từ lò vi sóng , dương dương tự đắc đứng ở đường ranh màu vàng hươ hươ trước mặt Kim Ánh Minh

“Hừ” Kim Ánh Minh đột ngột tốc độ nhanh như chớp, há mồm đón luôn viên cá viên chiên trên tay Mông Thái Nhất rồi vội vàng nuốt xuống

“A! Chuột chết!! Đó là cá viên chiên của tôi !! 1 đồng 1 viên a!! Cậu mau nhỏ ra cho tôi!!”

“Nuốt rồi” Kim Ánh Minh thản nhiên trả lời

“A.....cá viên chiên của tôi!! Chuột chết!! Trả tôi cá viên chiên!!”

Ô ô ô , thế giới tự do yên bình của tôi.....

“Ngủ ngon!! Tôi đi ngủ trước!!” Tôi quyết định ngó lơ hết thấy mọi chuyện làm tôi tan nát cõi lòng . Phải đi ngủ tìm một chút an ủi vậy

“Sẽ con!! Cô yên tâm ngủ đi! Tôi sẽ bảo vệ cô!!” Mông Thái Nhất quang minh chính đại giương mắt nhìn lên trên nhà đột nhiên buông ra một câu nói ko rõ đầu đuôi

“Bảo vệ tôi?” Tôi hoang mang gãi gãi đầu

“Đúng! Đề phòng cô bị tên nhân phẩm ti tiện kia đánh lén!” Mông Thái Nhất nói xong lườm mắt oán giận nhìn Kim Ánh Minh

“Ngu ngốc” Kim Ánh Minh đang cầm tạp chí ngồi trên ghế sofa miễn cưỡng đáp trả 1 câu

“Ha ha.....ha ha.....”Tôi xấu hổ cười cười, vội vàng chạy về phòng

Ô.....Nói ra, tôi lớn như vậy nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nằm trên giường lớn của ba mẹ!! Trên gối lót đầu vẫn còn lưu lại mùi của hai người họ.....

Từ sau cái sự kiện tôi trở về từ Hồng Kiều Động Thiên, thái độ của ba mẹ và anh trai đối với tôi đã thay đổi rất nhiều, ngay cả anh Tích Xuân và Hạ Sinh cũng đã trở nên tốt hơn rất nhiều.....chẳng lẽ bọn họ lại sợ tôi bỏ nhà trốn đi?

Còn cái tên Mông Thái Nhất kia, luôn miệng nói phải bảo vệ tôi, nhưng lần nào đi chung tôi đều bị hắn làm ất mặt , chẳng lẽ kiếp trước tôi thiếu hắn cái gì?.....

Mà lúc này Kim Ánh Minh lại nói với tôi mấy lời nói đó , vậy là có ý gì?.....

Tôi nằm trên giường lăn qua lộn lại, miên man suy nghĩ, ý thức dần dần trở nên mơ hồ.....

Ô.....Thật khát!! Trời đã sáng rồi sao? Phải đứng lên uống ly nước đã.....

Tôi thẫn thờ, lười biếng từ trên giường ngóc đầu dậy, mở cửa phòng.....

“A.....” Tôi đột nhiên có cái cảm giác như đụng phải một cục lông , tôi sợ tới mức thất thanh kêu thành tiếng

Trời ạ!! Đây.....đây ko phải là Mông Thái Nhất sao?!Ko ngờ tên ngu ngốc này lại ôm gối lót đầu và chặn đến ngủ trước cửa phòng tôi!! Thiếu chút nữa là tôi đã một cước dẫm nát đầu hắn!!

“Cô tỉnh rồi?” Trong phòng khách bất chợt vang lên 1 giọng nói khiến nhịp tim tôi đập mạnh

Kim Ánh Minh? Hắn vẫn chưa ngủ sao?

Tôi cẩn thận nâng chân lên bước qua người Mông Thái Nhất.....A! Sao lại thế này!! Sao chân của tôi lại ko thể cử động được?!

“Ồ.....chân gà! Tôi muốn ăn chân gà.....ô.....”

“.....” Tên ngốc Mông Thái Nhất này cứ nhiên ôm lấy chân tôi mơ mơ màng màng nói mớ!! Chẳng lẽ chân tôi rất giống chân gà sao?! Ô ô ô!! Đúng là đả kích!!

“A!! Chuột chết!! Tôi đập bẹp cậu!! Xem chiêu!.....Tránh ra!! Sẻ con là của tôi!! Cút ngay!!”

.....

Mông Thái Nhất, tên ngốc này.....Hắn thật sự đang ngủ sao?! Tôi nhìn nhìn vẻ mặt tức giận giả dục của Mông Thái Nhất, trên đầu toát mồ hôi.....Có lẽ ở trong giấc mộng, hắn đang rất vất vả bảo vệ cho tôi!.....

Đột nhiên tôi cảm thấy cõi lòng thật ấm áp, Mông Thái Nhất chính là như vậy, luôn luôn ở bên cạnh tôi, bảo vệ cho tôi, không để cho bất cứ kẻ nào ức hiếp tôi

“Cô.....đến đây”

Kim Ánh Minh ko biết từ khi nào đã đến trước mặt tôi, vươn tay kéo tôi ngồi lên sofa ở phòng khách, hắn cũng ngồi xuống bên cạnh

Tôi vô tình nhìn thấy điện thoại của hắn đặt trên sofa phát sáng màn hình

“Anh vừa gọi điện thoại sao?” Ko biết vì sao, trái tim tôi lại ko thể kiểm soát, điên cuồng đập mạnh, nếu còn tiếp tục như vậy, tôi e rằng mình sẽ bị đưa đi cấp cứu mất

“Ừ”

.....

Cái hình ảnh buổi tối hôm đó chốc chốc lại hiện ra trong đầu tôi, Kim Ánh Minh ngồi bên cạnh đang suy nghĩ cái gì? Tâm tình của hắn giờ phút này có giống tôi ko?

“Ngày mai tôi phải trở về.....”

“A.....cái gì?” Hắn nói hắn phải rời đi? Tôi phục hồi tinh thần trở lại

“Nguyệt nói cả nhà đang tìm tôi!”

“.....” Tôi nên nói cái gì bây giờ? Bảo hắn ở lại thêm sao? Hay nên chúc mừng cuộc sống của mình có thể khôi phục lại sự yên bình?

“Hắc xì!” Ngoài cửa sổ độ nhiên lùa vào một cơn gió lạnh, khiến cho tôi cảm thấy rùng mình

“Mặc vào” Kim Ánh Minh cởi áo khoác trên người khoác lên tôi

“A.....Ko cần.....”

“Mặc vào, phải biết tự chăm sóc bản thân!”

“Ừ.....” Tôi vẻ mặt đỏ bừng để yên cho Kim Ánh Minh khoác áo lên người tôi, ôi.....thật ấm áp nha.....

“Ô ô ô ô! Sẻ con!! Đừng bỏ tôi đi!!” Giây phút lãng mạng yên tĩnh ngắn ngủi khó có được đã bị một câu nói mớ của Mông Thái Nhất phá hỏng

Tôi ko khỏi nhìn về phía Mông Thái Nhất, hấn vẫn chưa tỉnh, nhưng lông mày vẫn cau chặt, tỏ ra rất khó chịu

“Sẽ con, đừng đi, mau trở lại!”

Tên Mông Thái Nhất này.....hấn thật đang ngủ sao?! Tại sao trong giấc mộng, hấn tỏ ra khó chịu như vậy?

“Đã lựa chọn chưa?.....”

“Cái gì?” Vừa rồi Kim Ánh Minh nói cái gì vậy?

“Chọn 1 người!”

“Tôi.....”

“Tôi hiểu rồi.....”

Trước khi tôi kịp phản ứng, Kim Ánh Minh mang theo 1 biểu tình thật xa lạ, chậm rãi hướng tới gần....tới gần tôi.....nhẹ nhàng, môi của hấn đã chạm lên trán

Trời ạ !! Tôi có nằm mơ cũng ko dám tưởng tượng ra cái giây phút này . Đây là giấc mơ tôi tha thiết mong ước, nhưng chuyện này lại huyền ảo đến mức tôi cảm thấy nó thực ko thật. Tim tôi rõ ràng đang đập nhanh đến mức sắp hít thở ko thông

Đây là mộng sao? Nếu là mộng, tôi tình nguyện vĩnh viễn ko cần tỉnh lại.....nhưng tại sao? Tâm trí của tôi lại có cảm giác như đang có lỗi với ai , lại có 1 chút hoảng hốt.....

“Hai người đang làm gì vậy?!”

A.....giọng nói này?.....là Mông Thái Nhất!!

Rốt cuộc tôi cũng lấy lại được tinh thần,lúng túng nhìn ánh mắt bình tĩnh của Kim Ánh Minh, lại nhìn nhìn Mông Thái Nhất ở phía sau vừa tỉnh ngủ

“Chuột chết!! Cậu làm cái gì đó?!” Mông Thái Nhất có vẻ đang nổi trận lôi đình , lớn tiếng nói

“.....”

“Cậu mau nói chuyện cho tôi!” Tôi nhìn gân xanh đang nổi lên trên trán Mông Thái Nhất

“.....”

Đối với mấy lời nạt nộ của Mông Thái Nhất, Kim Ánh Minh căn bản là ko thèm để ý tới

“Lửa nóng cuồng bạo” đụng đến “núi băng Eskimo” thì có thể dẫn đến cái kết quả nào khác?!

Bốp binh binh!! Binh bốp bốp!!

Ô ô ô!! Thế là chiến tranh thế giới thứ ba đã chính thức nổ ra tại nhà tôi

.....

Nhưng mà những lời cầu xin của tôi lại ko chiếm được sự đồng tình của 2 vị này!

Binh bốp bốp!! Binh binh bốp!!

Cốc nước, gối tựa sô pha, tạp dề nấu cơm của mẹ, hộp mắt kính của ba.....liền tới tấp ở trên đầu tôi bay tới bay lui!!

Kim Ánh Minh lạnh lùng dường như không chịu yếu thế, cư nhiên cũng bắt đầu hòa theo Mông Thái Nhất phô diễn sức mạnh? Chẳng lẽ là “gần mực thì đen, gần đèn thì sáng!!”

Bốp!! Loảng xoảng....

Ầm!!

Tiêu rồi.....đã quá trễ.....

Mông Thái Nhất đã muốn dùng sức đem cái bình hoa mẹ thích nhất ném đi!! Nhưng lại công bằng nên vào TV.....”âm” 1 tiếng, trong màn hình TV thoát ra 1 làn khói mỏng

“TV.....TV!!” Tôi hoảng sợ ôm lấy cái màn hình TV, đầu choáng váng!

“Được!! Các người đánh đi, tiếp tục đánh đi!!” Tôi nhìn căn phòng đã trở thành 1 bãi “chiến trường”.....chịu hết nổi!! Tôi chịu hết nổi rồi!! Tôi một giây cũng chịu ko nổi nữa!! Cho các người ở đây thoải mái gây rối!! Tôi đi!

“Này.....”

“Sẽ con!!”

Tôi ko thèm để ý tiếng kêu của Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất , giày cũng ko mang bỏ chạy ra khỏi cửa chính

“Sẽ con.....đi đâu a.....Sẽ con.....” Tiếng kêu ở phía sau càng ngày càng xa dần

Rốt cuộc vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.....

Tại sao bọn họ lại đánh nhau?

Hình như là bởi vì Kim Ánh Minh hôn tôi? Kim Ánh Minh thật sự hôn tôi? Thế nhưng lại bị Mông Thái Nhất bắt gặp.....

Kim Ánh Minh hôn tôi, có nghĩa là gì?.....

Mông Thái Nhất đâu, hẳn nhất định là rất tức giận đi.....

Thật rối loạn!! Trong đầu tôi chỉ còn lại 1 đống hỗn độn!!

Nửa tiếng sau

“Hai người rốt cuộc muốn như thế nào?” hai tên kia vừa rồi còn đuổi theo tôi, hiện tại đã đuổi kịp, bọn họ còn nói nào là phải giúp tôi mua mấy thứ đồ vật , đem cái nhà tan nát trước mắt ko phải lại bộ dạng ban đầu vậy mà suốt dọc đường đi lại cãi cọ ko ngừng . Nhìn nhìn mấy ánh mắt quái dị xung quanh, rốt cuộc tôi cũng chịu đựng ko nổi!

“Sẽ con!! Chúng ta đi xem phim Hoắc Nguyên Giáp có được ko?” Mông Thái Nhất cơ hồ đã phát hiện ra tôi sắp sửa nổi cơn tam bành , liền lập tức chuyển dời tầm mắt chỉ vào bảng quảng cáo trước cửa rạp chiếu phim

“Ko. Xem cái này!” Kim Ánh Minh chỉ tay vào một tấm bảng quảng cáo khác

‘Harry Potter và chiếc cốc lửa’.....Kim Ánh Minh thích phim này?!

“Hi hi hi!! Sẽ con!! Cô xem chuột chết kia!! Lớn già đầu mà còn thích xem mấy loại phim con nít này!! Thật ngây thơ!” Mông Thái Nhất che miệng cười thầm

“Này.....” Thật ra hai bộ phim này tôi đều cảm thấy rất hay a.....

Kim Ánh Minh nghiêng nghiêng đôi mắt lờm lờm Mông Thái Nhất 1 cái

“Đồ đầu óc đơn giản!”

“Chuột chết!! cậu vừa mới nói cái gì?! Cái gì gọi là đầu óc đơn giản?! Cậu nói cho rõ ràng nha!!” Mông Thái Nhất lại phát điên

“Mông Thái Nhất!! Đừng như vậy nữa, chúng ta đi mua đồ trước, chuyện xem phim tính sau đi!!” tôi xấu hổ nhìn nhìn người đi đường chỉ trỏ chúng tôi, vội vàng kéo tay Mông Thái Nhất

“Nếu Sẽ con đã nói như vậy.....Vậy thì được rồi!! Chuột chết!! lần này tôi tạm tha cho cậu!!” Mông Thái Nhất nhìn nhìn về mặt bình tĩnh của tôi, lầm bầm nói

Kim Ánh Minh phản kháng lại bằng cách tặng cho hắn một cái liếc trắng mắt, rồi lại quay đầu nhìn tôi

“Chúng ta đi đến quảng trường Hằng Thái!”

“A, đi quảng trường Hàng Thái?!”

“Ừ”

Quảng trường Hàng Thái chính là nơi mà những kẻ có tiền thường lui tới!! Trước kia có nghe Việt Mỹ nhắc đến, quần áo bán ở nơi ấy ko bao giờ đề giá!! Một nơi quá kinh khủng đối với một đứa con nhà bình dân như tôi.....

“Chắc, chắc , chắc ! Sẻ con, cô xem con chuột chết này!! Còn đòi đi quảng trường Hàng Thái nữa!! Ko phải là hần muốn khoe rằng nhà hần có nhiều tiền sao?! Đúng là nông cạn!”

“.....”

“Ngu ngốc!” Những lời này đã nhanh chóng trở thành danh từ riêng mà Kim Ánh Minh sử dụng để hình dung ra Mông Thái Nhất

“STOP!” Trước khi Kim Mông đại chiến lại bùng nổ, tôi vội vàng ngăn cản hai vị đại gia này “Quảng trường Hàng Thái phải ko? Được rồi, hiện tại chúng ta đi!”

Nhưng mà vừa tới cửa của quảng trường Hàng Thái

Ánh mắt kì quái của bảo vệ cửa đã ngấm tới ngấm lui trên người tôi, tôi bắt đầu do dự “Tôi.....tôi có thể ko cần đi được ko?”

“Tại sao?” Mông Thái Nhất kì quái nhìn nhìn tôi

“Tôi.....” Bởi vì vừa rồi là do tôi nhất thời giận dữ bỏ chạy, nên trên người tôi vẫn còn mặc một cái áo thun ngủ và quần thể thao dài, điểm chết người người , là đôi chân vẫn còn đang mang dép lê hình thỏ

“Muốn mua đồ đặc thì phải đi vào a!! Sợ cái gì!! Cô như vậy coi chừng bị chuột chết khinh là quê mùa!” Mông Thái Nhất ko cần phân trần đã lôi kéo tay tôi hướng vào bên trong mà đi

Ô.....Đền thật chói mắt!! Đồ trang hoàng thật hoa lệ!! Cái nơi thoát nhìn như cung điện này là trung tâm mua sắm sao? Ở đại sảnh hiển nhiên còn có người đàn piano!! Tôi ngay cả bước đi cũng ko được tự nhiên, chỉ sợ bị người ta chú ý rằng mình đến nơi này cỡ nào ko thích hợp

9. Q.3 - Chương 2

Nhưng mà.....Tuy rằng Mông Thái Nhất bình thường vẫn mặc loại quần áo quái đản, nhưng mà hần đi đến quảng trường Hàng Thái , vẻ mặt cũng thật thoải mái tự tại đi!! Về phần Kim Ánh Minh, thì khỏi phải nói, quả thực tựa như hần đang thoải mái thảnh thơi tản bộ ở hoa viên nhà mình.....Ai.....tôi và hai người bạn họ quả nhiên ko phải là người của cùng 1 thế giới.....

Đi được 1 lúc, chúng tôi dừng lại ở 1 cái cửa hiệu đọc ko ra tên!!

“Hoan nghênh ghé tới!! Kim thiếu gia, xin hỏi hai vị phía sau này là bạn bè của ngài sao?” Nhân viên bán hàng cung kính hỏi

Kim Ánh Minh nghĩ ngợi, đoạn xoay người chỉ tay vào Mông Thái Nhất nói:

“Hần ta ko phải”

“Cái gì?!”

Nhân viên bán hàng vừa nghe hần nói, lập tức đã đối với Mông Thái Nhất thay đổi sắc mặt

“Cái gì?!! Cô dám ko đón tiếp bổn đại gia?!! Coi chừng tôi gọi người ra phá nát cửa hiệu của cô!” Mông Thái Nhất tức giận đến mức oang oang kêu to

“Đợi chút!” Một người đàn ông trung niên mặc đồ tây đột nhiên đi tới. Hần quan sát Mông Thái Nhất 1 chút, ánh mắt rơi vào chiếc vòng cổ hình đầu lâu trên cổ Mông Thái Nhất!!

“Đại thúc!! Ông cũng muốn cãi nhau với tôi sao?!” Mông Thái Nhất hung dữ hỏi

“A! Ko phải!! Xin hỏi có phải ngài họ Mông hay ko?”

“A? Làm sao ông biết?”

“À.....bởi vì tôi thấy trên cổ ngài có đeo huy hiệu của kẻ kế thừa Mông gia!” Người trung niên mỉm cười nói (Rin: Huy hiệu gia đình hình đầu lâu?? Hix, đúng là thiếu gia hắc đạo có khác—> tương lai Mông ca làm trùm ha ha.....)

Kế thừa kẻ Mông gia? A.....hình như tôi có nghe qua ở đâu rồi.....

Mông Thái Nhất dương dương tự đắc vỗ vỗ đầu người trung niên

“Đại thúc!! Ông rất biết phân biệt!! Đúng rồi!! Giúp tôi giáo huấn thật tốt thuộc hạ của ông!! Rất vô lễ!! Hừ!”

“Được! Được ! Phải tiếp đãi Mông thiếu gia và Kim thiếu gia thật tốt!”

Người trung niên cung kính lễ độ đem Mông Thái Nhất “mời” vào cửa hàng

“Mông thiếu gia, Kim thiếu gia, xin chào! Tôi có thể giúp gì hai người?” Nhân viên bán hàng vừa rồi về mặt xấu hổ đi tới bên cạnh chúng tôi

“Giúp bạn của tôi chọn 1 bộ quần áo!” Kim Ánh Minh xoay người, chỉ chỉ vào tôi

“Chuột chết, ai mượn cậu mua!”

” Có thể được phục vụ cho Kim thiếu gia và Mông thiếu gia , là vinh hạnh của tôi!” Nhân viên bán hàng xinh đẹp mỉm cười với tôi , ko thèm để ý đến bản mặt thối của Mông Thái Nhất, lịch sự dẫn đường cho chúng tôi

“Cầm lấy”

Tôi còn chưa kịp phục hồi tinh thần, thì Kim Ánh Minh đã đột nhiên cầm 1 cái áo lông trắng như tuyết đặt vào tay tôi

“A.....” Tôi vẻ mặt đỏ bừng nhận lấy, áo lông thật đẹp, mũ trùm đầu bằng lông cũng thật mềm mại, lúc trời lạnh mặc nó, nhất định là rất ấm áp!

“Đừng lấy cái đó! lấy cái này!” Mông Thái Nhất ko phục đạo qua một vòng trong cửa hàng, rút cuộc cũng cầm lấy một cái áo màu đen nhàn nhã, đặt lên trên cái áo lông trắng

” cái này!” (Rin thông dịch : cầm lấy cái này)

Kim Ánh Minh có vẻ như ko thèm để ý đến sự khiêu khích của Mông Thái Nhất, lại lấy ra 1 cái quần jean đặt chet trên tay tôi, lại vừa vịn đặt trên cái áo màu đen nhàn nhã đó

“Chuột chết, cậu đúng là 1 tên ko hiểu biết gì cả, con gái thì phải mặc váy chứ!! Sẻ con, cầm!” Một cái váy ngắn xinh đẹp lại nằm trên cái quần Jean

“Ồ.....” Tôi vẻ mặt van xin nhìn trái nhìn phải hai kẻ đang có ý chí chiến đấu dâng lên dạt dào, tôi rút cuộc nên làm gì đây? Tay đau quá a!

“Như vậy đi!Kim thiếu gia,tôi cảm thấy cái áo lông trắng của ngài rất hợp với cái váy ngắn của Mông thiếu gia, nếu vị tiểu thư này kết hợp mặc vào hẳn là sẽ rất đẹp, chúng ta đi xem thử trước, có được ko?” Nhân viên bán hàng thông minh giải cứu kịp tôi kịp thời khỏi mối nguy hiểm, ko đợi cho bọn họ kịp phát biểu ý kiến đã vội vàng đẩy mạnh tôi vào phòng thay đồ

“Chuột chết, tôi cảnh cáo cậu, hôm này tôi và Sẻ con sẽ đi mua đồ, lát nữa, cậu ko được đi theo chúng tôi, nếu ko tôi mang cậu quăng ra Thái Bình Dương cho cá mập ăn!”

“Ngu ngốc!”

“Cậu dám mắng tôi ngu ngốc? chuột chết!”

“Ngu ngốc!”

“Cậu.....”

Khói lửa bên ngoài phòng thay đồ đang bốc lên càng ngày càng nghiêm trọng, tôi bất đắc dĩ đành thở dài 1 hơi, nếu phải đổi mặt thì nên đổi mặt, tôi mặc quần áo bọn họ chọn dù đi ra khỏi phòng thay quần áo.

.....

Bầu ko khí xung quanh đột nhiên trở nên thật yên lặng!! Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất đã yên tĩnh trở lại, nhìn chăm chăm vào tôi hơn nữa lại ko thốt ra tiếng (Rin: mất hồn ~ing 0-0)

“Rất.....rất khó coi sao?” Tôi thật cẩn thận hỏi

Im lặng.....

“Thật sự rất khó coi?”

Lại im lặng.....

“Tôi biết mà!!” Tôi uể oải chuẩn bị trở về phòng thay đồ thay lại quần áo cũ

“Rất đẹp!”

Lại là trăm miệng một lời? Hai tên này vừa đồng thanh nói sao??

“Tiểu thư, bộ đồ này rất hợp với cô!” Nhân viên bán hàng bên cạnh còn cho tôi một cái mỉm cười mười phần tin tưởng

“Cảm ơn!”

“Đi thôi” Kim Ánh Minh hướng tôi gật gật đầu

Tôi chưa kịp lấy đồ của mình thì đã bị hắt kéo ra cửa quảng trường Hằng Thái

“A! Chuột chết!! Ko được nắm tay Sẻ con!!Cậu đứng lại đó cho tôi!!” Mông Thái Nhất vừa đuổi theo vừa la to , thu hút ko ít ánh mắt của mọi người

Hành động bất ngờ của Kim Ánh Minh khiến cho tôi lòng dạ bối rối , tôi về mặt đỏ bừng chạy theo phía sau Kim Ánh Minh

Kim Ánh Minh đang nắm tay tôi cùng bỏ chạy..... ngọn gió ấm áp nhẹ nhàng thổi qua.....tựa hồ như muốn nói

Thật hạnh phúc.....

Tôi ko biết là mình đã chạy bao xa, chỉ biết giọng nói của Mông Thái Nhất ở phía sau đã ko còn nghe thấy rõ nữa

Tôi có cảm giác như cả thân thể mình đang bay, cứ chạy hoài như thế mà ko biết mệt.....

“Ai nha!.....” Tôi bất thành linh đâm vào một “chú lùn” bất chợt xuất hiện ngay bên cạnh

“Ô ô ô.....ô ô ô.....”

A? Hình như là tiếng trẻ con khóc?!

Trời ạ, tôi đã làm ột đứa bé trai bị ngã

“Thật xin lỗi, người bạn nhỏ, tại chị bỏ chạy nhanh qua, chị ko cố ý.....” Tôi vội vàng dừng bước, ánh mắt hối lỗi nhìn nó

Kim Ánh Minh cũng buông tay tôi ra, ngồi xổm xuống

Đứa bé nức nở hai tiếng rồi ngẩng đầu nhìn tôi, là một đứa bé trai rất đáng yêu!! Tóc ngắn mềm mại, khuôn mặt mịn màng tròn trĩnh, ánh mắt lại rất sáng, miệng nho nhỏ, nhìn qua cứ như một tiểu thiên sứ!! Thật đáng yêu, thật đáng yêu!!

Đứa bé trai nhìn tôi ngẩng người, bĩu môi. Đột nhiên nó nhào lên người tôi 1 phát

“Mẹ! Ô ô ô ô.....”

“A? Cái gì? Mẹ?!”

Mẹ.....mẹ?!

Ko đợi tôi cho tôi lấy lại tinh thần , đứa bé trai đã lao về phía tôi khiến tôi ngã thật mạnh trên mặt đất!!
Đầu bị va đập thật mạnh!!

“Mẹ! Mẹ! ô ô ô.....”

Trong tiếng kêu gào của đứa bé trai, mắt tôi nhất thời lòa dần, tôi ngất đi.....

“Mẹ.....mẹ!”

A? Là ai kêu? ở đâu?

Ô.....nơi này sương thật dày nha!! Sao tôi lại ở đây? Tôi lẫn trong đám sương mù dày đặc mờ mịt đi lên phía trước

“Mẹ.....mẹ!”

A.....giọng nói này có vẻ như càng ngày càng gần.....

Đột ngột!! Có một bé trai từ trong đám sương chạy ra!! Mạnh mẽ nhào tới người tôi!

“Mẹ!! Mẹ!”

“Người bạn nhỏ!Em nhầm rồi! Chị.....chị ko phải mẹ em!”

“Ko đúng! Ko đúng!!” Bé trai khóc lớn ngược mắt lên nhìn.....

A!!Khuôn mặt.....khuôn mặt này không phải là Mông Thái Nhất sao?!”

“Hi hi, ma ma Sẻ con!.....”

“Oa!” Tôi hét lên một tiếng thét chói tai mạnh mẽ ngồi dậy

A? Nơi này là phòng của tôi.....Nói như vậy, vừa rồi chẳng qua chỉ là 1 giấc mộng thôi sao?Cũng đúng! Tôi vẫn còn là một nữ sinh 16 tuổi trong sáng , yêu đời làm sao có thể bất ngờ có một đứa bé? Ha ha.....giấc mộng ban nãy kia thật đúng là ác mộng

Phù.....Tôi lau lau mồ hôi lạnh trên trán, nhẹ nhõm thở ra 1 hơi

Tôi tò mò bước xuống giường đi vào phòng khách

“Oa.....cái này.....cái này.....” Tôi nhìn cảnh tượng trước mắt đến mức kinh ngạc nói ko ra lời

Bộ đèn treo vốn bị Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất phá hỏng đã đổi thành bộ đèn pha lê! Tv cũ kỹ ban đầu cũng được đổi thành một cái màn hình LCD cực lớn!! Còn có sô pha, bát đĩa.....Thậm chí ngay cả mấy cái gối lót đầu bần cũng được đổi thành mới!! Thoạt nhìn, toàn bộ căn nhà như phát ra ánh hào quang lấp lánh!! Thật chói mắt

“Thế nào, Sẻ con!! Có thích ko?” Mông Thái Nhất ngồi trên chiếc ghế sô pha hoàn toàn mới dương dương tự đắc nhìn tôi hỏi

“A.....mấy.....mấy cái này là 2 người mua sao?” Tôi mở to mắt nhìn Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh!

“Đương nhiên a!! Hiện tại tôi đã trở thành ba!! Tôi phải gắng sức trách nhiệm !!”

Tên ngu ngốc này!! Lại đang nói nhầm cái gì vậy!

“Mẹ!!”

.....

Sao.....sao lại thế này

Tôi khó khăn quay đầu lại.....

“A!! Em.....em sao lại ở chỗ này?!” Tôi kinh ngạc thiếu chút nữa đã ko thốt thành lời

“Mẹ.....” Bé trai dúi đầu vào lòng tôi làm nũng kêu

“Sẽ con.....tuy rằng tôi ko biết cô lại có 1 đứa con lớn như vậy, nhưng mà tôi quyết định sẽ chịu trách nhiệm!” Mông Thái Nhất vẻ mặt nghiêm túc nói

Đứa.....đứa con?! Chẳng lẽ hai tên này thật sự nghĩ rằng nó là con tôi sao?!

Tôi kinh ngạc nhìn về phía bọn họ, Kim Ánh Minh chẳng ừ hử gì cả mở to mắt nhìn, Mông Thái Nhất lại vẻ mặt “gánh nặng đường xa”

“Ê! nhóc!! nhóc tên gì?” Mông Thái Nhất cúi người nắm lấy tay bé trai hỏi

“Tôi tên Trịnh Thái!” Bé trai ngoan ngoãn trả lời

“Ngao lăm, Trịnh Thái, bắt đầu từ hôm nay trở đi phải gọi anh là ba!”

A! Mông Thái Nhất ngu ngốc!! Hắn bị điên sao?!

“Ô.....ko.....” Trịnh Thái cứng miệng lắc lắc đầu, trốn ra phía sau tôi

“Ko?” Mông Thái Nhất vừa nghe đã muốn phát hỏa, lại ra sức kềm chế cơn giận, giả vờ tỏ ra thật dịu dàng “Trịnh Thái, ngoan nha! Nghe lời! Gọi anh là ba!! Mau!! mau gọi anh là ba!”

“Ko!! Anh giống người xấu!” Trịnh Thái trốn ở phía sau lưng tôi lớn tiếng nói

“Cái gì?! Tiểu quỷ thôi!! Mày dám nói anh là người xấu?!”

“Ô ô!! Ô ô!! Trịnh Thái sợ!! Ô ô!!”

“Mông Thái Nhất!! Anh làm gì vậy!! Sao lại dọa đứa bé!!” Tôi quỳnh quáng lên xoay người đem Trịnh Thái ôm vào lòng

“Ô.....tiểu quỷ!! đợi chút!”

Mông Thái Nhất vừa nói xong, đã vọt vào phòng lấy “Mông hoàng đế” cùng “Đông cung hoàng hậu” của hắn ra

“Nhìn nè!! Nếu nhóc gọi anh là ba! anh sẽ cho nhóc mượn cái này chơi! Thế nào?! Đây là những mô hình số lượng có hạn nha!”

Trịnh Thái bĩu môi nhìn mô hình búp bê trên tay Mông Thái Nhất

“Mấy cái này đã sớm lỗi thời!! Mô hình của Trịnh Thái tốt hơn rất nhiều so với mấy cái này!!”

Mông Thái Nhất thấy Trịnh Thái cứng mềm cũng ko chịu liền phát hỏa!

“Tiểu quỷ thôi!! Rốt cuộc mày có kêu tao là ba ko!?”

Trịnh Thái sợ tới mức phải lùi lại vài bước, đột nhiên mắt nó chột sáng lên, hướng về phía Kim Ánh Minh chạy tới!!

“Ba!!” Trịnh Thái ôm cổ Kim Ánh Minh vô cùng thân thiết kêu lên “pa pa này có vẻ rất cool, con thích pa pa cool! ba.....”

“Cái gì?? Tiểu quỷ thôi!! Sao mày lại kêu con chuột chết kia là ba!! Ko cho phép gọi hắn là ba!! Anh mới là ba !!” Mông Thái Nhất tức giận mức nhảy dựng lên

Thực không hiểu nổi cái người này, tự đứng lại muốn đi nhận con a.....

Kim Ánh Minh nhìn nhìn Mông Thái Nhất lại nhìn nhìn sang Trịnh Thái

“Gọi là ba”

“A?! Chuột chết!!”

“Ba!!” Trịnh Thái vui vẻ nhào vào lòng Kim Ánh Minh!

“Ngoan”

“.....”

Trời ạ.....Tôi sắp bị mấy tên này làm cho đầu óc hỗn loạn

“Ngừng ngừng ngừng!! Mấy người đừng làm loạn!!” Tôi rút cuộc cũng chịu hết nổi, cắt ngang “trận chiến đoạt con” đang sắp sửa xảy ra!

“Trịnh Thái, em đi theo chị 1 chút!! Chỉ có lời muốn hỏi em!” Tôi mỉm cười nói

“Dạ.....” Trịnh Thái rất ngoan ngoãn gật gật đầu

“Hai người các anh!! Ko ai được phép bước vào phòng tôi!! nếu ko.....”

Tôi cũng ko biết nên nói cái gì, cho tới bây giờ tôi vẫn chưa từng uy hiếp người khác

Tôi bĩu môi, kéo Trịnh Thái đi vào phòng mình

“Trịnh Thái, nói cho chị biết, em rút cuộc là ai?” Tôi kéo tay Trịnh Thái hỏi

“Mẹ, con là Trịnh Thái a!!”

“Nhưng mà Trịnh Thái.....chị ko phải là mẹ em.....”Tôi có chút nôn nóng

“.....” Trịnh Thái mở to mắt nhìn tôi

“Được rồi, bé ngoan ko nên nói dối. Em cho chị biết, năm nay em mấy tuổi?” Tôi bình tâm lại, hết sức kiên trì nói với nó

“Năm tuổi!!”

“Vậy nhà em ở nơi nào?” Ko sai, ko sai, nếu tìm hiểu nguồn gốc thì nhất định sẽ tra ra kết quả

“Ở một nơi rất xa!” Trịnh Thái ỉu xiu nói

“.....” Thăng nhóc, muốn cãi nhau với tôi sao?! Tâm tình của tôi lại trở về với trạng thái lúc trước

“Mẹ!! Mẹ thật xinh đẹp nha!! Mẹ là người mẹ đẹp nhất con từng thấy!!”

Nhỏ như vậy mà đã biết nịnh nọt!!

“Trịnh Thái rất ngoan!! Chị lập tức phải đi báo cho phòng cảnh sát, rất nhanh em sẽ tìm lại được mẹ mình!!”

“Ko!” Trịnh Thái đột nhiên ôm lấy tay tôi “Mẹ! Mẹ ko cần con sao?” Đôi mắt vô tội của nó thật trong sáng, thật ngây thơ a!

“A?Nhưng mà Trịnh Thái, chị ko phải mẹ em.....” Tôi thật ko biết xấu hổ lại làm cho nó thật vọng rồi.....tôi có cảm giác như việc nó nhận lầm mẹ là lỗi của tôi vậy

“Ô ô! ô ô!! Mẹ! Mẹ đừng bỏ con!! Xin mẹ!! ô ô!! ô ô!!”

A! Làm sao bây giờ?! Làm sao bây giờ?! Đứa bé này.....đứa bé này sao lại khóc thương tâm như vậy?! Chẳng lẽ tôi thật sự là mẹ nó?! Ô.....Ma Thu Thu!! mày điên rồi sao!! mày làm sao có thể là mẹ nó?!.....Nhưng mà nó cũng rất đáng thương

Quên đi quên đi.....trước tiên cứ để nó ở nhà!! Có thể là do nó ham chơi nên cố ý làm vậy!! Đợi cho nó chán nó sẽ ngoan ngoãn về nhà....

Ai! Nhìn Trịnh Thái khóc một ngủ khì.....thật sự rất đáng yêu, nhưng mà để hấn ở đây mình có bị tình nghi là “buôn bán trẻ em” hay ko?? Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, một đứa bé đáng yêu như vậy, nếu ko có người chăm sóc sẽ rất đáng thương.....Quên đi, tạm thời cũng chỉ biết làm như vậy.....

Ai bảo đứa bé này đáng yêu như thế, khiến cho người ta ko thể ko thích nó

“Cốc cốc cốc.....” Ngoài phòng truyền vào tiếng gõ cửa

Tôi mở cửa ra ,là Kim Ánh Minh

“Tôi phải đi rồi!”

“Anh phải đi?!”

“Trong nhà có chuyện”

“A.....” Trong lòng cảm thấy có chút mất mát

“Ha ha, đi mau, đi mau, đi.....a.....ko tiền ko tiền” Mông Thái Nhất ân cần giúp Kim Ánh Minh mang hành lý đi ra ngoài!

“.....” Tuy rằng Kim Ánh Minh nói chuyện rất ít, nhưng ko biết vì sao, sau khi hấn rời đi , căn nhà đã trở nên tịch mịch hơn rất nhiều....

Tôi có cảm giác trong lòng vắng vẻ, giống như trái tim đã thiếu đi một nửa

Nhìn bóng lưng Kim Ánh Minh rời đi, trước mắt hồi tưởng lại cái cảnh hấn hôn tôi ngày hôm.....Tôi có cảm giác bản thân mình sắp sửa đứng không vững nữa.....

“Sẽ con.....” Mông Thái Nhất đột nhiên đi tới trước mặt tôi, khiến tôi hoảng sợ

“Cái.....cái gì?”

“Hiện tại chỉ còn hai người chúng ta.....”

“Vây.....vây thì sao?”

“Tôi quyết định sẽ ngâm 1 bài thơ tặng cô!”

A? Lại ngâm thơ?!

Tôi còn chưa kịp phản ứng, Mông Thái Nhất đã đột ngột nắm lấy tay tôi!

“A!!”

Tên ngốc này, lại nữa rồi.....

“Khoảng cách xa nhất trên thế giới!! không phải là khoảng cách giữa sự sống và cái chết!! Mà là!! Anh đứng trước mặt em!! Em ko biết là anh yêu em!”

Tại sao vẫn giống như lúc trước a.....Tôi có chút thôi thúc muốn chết.....

“A!! Khoảng cách xa nhất trên thế giới này!! Không phải!! Anh đứng trước mặt em!! Em ko biết anh yêu em!! mà là!! Yêu em đến si mê!! Nhưng lại ko thể nói rằng anh yêu em!!”

.....

“A!! Khoảng cách xa nhất trên thế giới.....”

Reng reng reng reng! A? Có người bấm chuông cửa!!.....Ko phải là Kim Ánh Minh quay trở lại chứ.....Đột nhiên, lòng tôi chợt sáng lên!

Tôi giãy khỏi cái nắm tay lỏng lẻo của Mông Thái Nhất, chạy đến hướng cửa nhìn qua.....

Trời ạ, sao tôi lại có thể quên mất hôm nay là ngày ba mẹ tôi trở về nhỉ, tiêu rồi.....nên đem Mông Thái Nhất giấu ở đâu đây?

“Mông Thái Nhất, maumau từ cửa sổ của tôi nhảy ra đi.....mau a.....” Tôi bối rối kéo Mông Thái Nhất chạy về phía cửa sổ

“Sao.....sao.....sao lại thế này?!” Mông Thái Nhất có chút ko hiểu chuyện thì đã bị tôi kéo đến cửa sổ

“Ba mẹ.....ba mẹ tôi, họ đã trở về!.....” Tôi ko khỏi phần đem Mông Thái Nhất xô ra ngoài cửa

.....

Ách.....may mắn nhà tôi ko cao, tôi nhìn nhìn về mặt chật vật của Mông Thái Nhất nhưng vẫn hướng tôi mỉm cười, thương để phù hộ, hi vọng hẳn ko bị thương gì!!

“Thu Thu, mở cửa ra! Con đang làm cái gì a?”

“Ba mẹ, anh trai!!”

“Thu Thu, con sao lại thế này? Đừng cản ở cửa a!” Mẹ hưng phấn đem tôi đẩy ra đi vào phòng

“Mẹ!! Bọn họ là ai a?” Giọng nói thật to của Trịnh Thái đột nhiên vang lên

A! Chết rồi!! Sao tôi lại quên mất Trịnh Thái a!!

“A! Đứa bé này là con của một giáo viên trong trường.....cô giáo ấy vừa vặn có việc phải đi công tác, ko thể chăm sóc đứa bé, nên đã nhờ.....nhờ con chăm sóc thay !!”

“Là như thế sao?” Mẹ hoài nghi nhìn tôi

“A! Đúng ! Đúng! Đúng là như vậy!” Tôi ra sức gật gật đầu

“Đợi chút!! Đây thật sự là nhà chúng ta sao?” Anh ba há hốc miệng nhìn phòng ở

“Cái này.....” Tất cả lực chú ý của mọi người đều tập trung vào căn phòng

“ha ha, cô sợ Trịnh Thái sẽ ở ko quen, nên đã giúp chúng ta đổi đồ lại, ha ha!” Ma Thu Thu cái có thói rữa như vậy mà mày cũng nghĩ ra!!

Mẹ quay đầu nhìn khuôn mặt hoảng hốt của tôi “Giúp cô trông đứa nhỏ là được rồi, ko cần phải nhận quà lớn như vậy,hơn nữa nhìn con ngay cả mình cũng chăm sóc ko tốt, thì làm sao mà trông con người khác a. Mau nhanh nhanh đem thằng bé này trả lại đi!”

Tôi cũng muốn nha!! Nhưng mà tôi ko biết đem trả nó về nơi nào!! Ô ô ô ô!!

“Dì ! Dì mẹ của mẹ sao?”

“Mẹ của mẹ?” Mẹ nghe Trịnh Thái nói cũng rối loạn

“Mẹ của mẹ! Thật xinh đẹp nha!! Là người mẹ của mẹ xinh đẹp nhất mà con từng gặp!”

Ô.....thằng nhóc này trời sinh miệng đã ngọt như vậy sao

“A! Người bạn nhỏ này thật đáng yêu nha!!” Mẹ hiển nhiên đã bị dính chiêu “viên kẹo bọc đường” của Trịnh Thái, vui vẻ vuốt vuốt đầu nó” Người bạn nhỏ, cháu tên gì?”

“Con tên Trịnh Thái!! Năm nay con năm tuổi!! Xin chào mẹ của mẹ xinh đẹp!”

Trịnh Thái nói xong, còn cúi người lễ phép chào mẹ!

“Thật đáng yêu, nếu như cô của con ko có thời gian chăm sóc nó, vậy thì cứ để nó sống tạm ở nhà chúng ta đi!”

A?! Mẹ đã đồng ý?! Thằng nhóc này.....thật lợi hại.....

“Bà xã!! làm như vậy có được ko?.....”

“Có cái gì mà ko tốt!! Ko phải ông vẫn muốn sưu tập đủ “Ma gia bốn mùa” sao? Hiện tại đã có thêm Trịnh Thái, ko phải cũng vừa đủ à!” Mẹ 1 lòng che chở cho Trịnh Thái “Trịnh Thái à, về sau gia đình chúng ta gọi con là Đông Đông có được ko? Ma Đông Đông!”

“Dạ! Được! Con tên là Ma Đông Đông!”

“A! Thật tốt quá!! Tôi rất thích đứa bé này!! Đông Đông à!! Nào!! Bà ngoại kiếm thứ gì đó cho con ăn!”

Ôi.....mẹ sao lại tự xưng là “Bà ngoại”?!

Ba nhìn bóng dáng của mẹ lắc lắc đầu, hai ông anh cũng bĩu môi trở về phòng

Phù.....nhìn sơ qua, có vẻ như mọi việc đã nằm trong tầm kiểm soát.....

Đối mặt với 1 căn nhà an tĩnh trở lại, trên sàn nhà chỉ còn vươn lại đường ranh giới màu vàng của Mông Thái Nhất , dường như chỉ có mỗi dấu vết này mới có thể chứng minh được mọi chuyện phát sinh vừa rồi là sự thật , Kim Ánh Minh đã rời đi, ngày nghỉ cứ hoang đường như thế mà trôi qua , tôi cũng có thể trở về với sinh hoạt hàng ngày của mình.....Tuy rằng trong nhà tôi đã bất bất ngờ ngờ có thêm một Ma Đông Đông.....

Nóng cháy! Thép luyện ba lần

Mẹ! Chúng ta còn chưa tới sao?” Trịnh Thái ôm gấu bông trong tay dụi dụi đôi mắt

“Trịnh Thái ngoan!! Chúng ta gần tới rồi!” Tôi một tay mang túi xách một tay nắm tay Trịnh Thái dẫn đến trường học

Ai.....hết cách rồi.....Trùng hợp là hôm nay cả ba và mẹ tôi đều ko có ở nhà, bởi vì long vắng ột mình Trịnh Thái ở nhà sẽ ko an toàn, cho nên tô đã ngoan ngoãn làm theo lời mẹ dặn , mang “Ma Đông Đông” đến trường học cùng mình.....

“Trịnh Thái rất ngoan nha!! Ở trường học ko được gọi chị là mẹ!!” Tôi nghiêm túc dặn dò

“Dạ!! Được!! Mẹ!”

“A! Là chị dâu!! Chị dâu buổi sáng tốt lành!!”

“Ha ha.....buổi sáng tốt lành.....”

“Chị dâu , xin chào!! A? Người bạn nhỏ này là.....”

“Là em trai tôi tôi!! ha ha ha ha!”

“A? Cậu xem Ma Thu Thu kìa!! Cô ấy mang theo 1 đứa bé đến trường!”

“Làm cái gì vậy!? Ý có người khác làm chỗ dựa cho nên con nhỏ ấy mới lập dị như vậy!”

.....

10. Q.3 - Chương 3

Quả nhiên ko nằm ngoài dự tính của tôi, hiện tôi chỉ mới mang Trịnh Thái đến trước cửa trường học, song chuyện này cũng đã trở thành đề tài bàn tán số 1 trong học kì này

“A!” Đang lúc tôi chuẩn bị bước vào trường, thì lại đột nhiên bị một người từ phía sau dùng sức đẩy tới, thiếu chút nữa đã làm tôi ngã nhào xuống đất

“Ha! Là Ma Thu Thu nha!! Thật ngại, vừa rồi tôi ko để ý!” Tôi quay đầu lại, thì ra là Hoa Chi, đương nhiên có cả Tử Lôi

Các nàng lần này làm muốn gây chuyện nữa sao?.....

“Ma Thu Thu! Năm mới có vui vẻ ko?? Có phải được Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh chăm sóc, cô rất hạnh phúc phải ko?” Tử Lôi nham hiểm mỉm cười nhìn tôi

Các nàng lần này lại muốn gì đây?.....Tôi kéo Trịnh Thái đứng bên cạnh ra phía sau lưng mình

“Ma Thu Thu!! Sở thích của cô thật đúng là đa dạng nha!! Vừa làm hồ ly tinh xong, hiện tại đã muốn trở thành bảo mẫu!!” Tử Lôi âm hiểm cười

“Đây là em trai tôi.....” Tôi vuốt vuốt nhẹ đầu Trịnh Thái nói

“Em trai? Cô xem Hayakawa là nhà cô sao!! Cô cho là ai muốn vào đây cũng được sao?” Tử Lôi hung dữ trừng mắt nói

“A? Chị 2!! Chị là đồ vật sao?” Trịnh Thái đột ngột bước đến trước mặt Hoa Chi hội đồ vật chớp mắt hỏi to

A! Trịnh Thái , đồ ngốc này đang nói cái gì a!! Nhanh nhanh trở về!! Nguy hiểm!!

“Tiểu quỷ!! Tao ko phải là đồ vật!! Hơn nữa tao rất ghét bị người khác hỏi tao có phải là đồ vật hay ko?”
Hoa Chi tức giận đến cơ thịt trên mặt cũng run run

“Chỉ cả!! Ko biết chị và Quý Hoa Điền thì ai lợi hại hơn ha?!”

“Tiểu quỷ chết!! Mà nghe ko hiểu à?? Tao ko phải là đồ vật!! Tao sẽ giết mày!!” Hoa Chi tức giận tựa như gấu bắc cực đánh Trịnh Thái thật mạnh

“Oa!! Mẹ ơi!! Chị hai này thật đáng sợ!!” Trịnh Thái sợ tới mức nhào ngay vào lòng tôi

“Mẹ?” Khuôn mặt Tử Lô chợt hiện ra một chút “xót xa buồn ngủ” tươi cười “Ma Thu Thu, tiểu tử này vừa rồi đã gọi cô là mẹ sao?”

“A! Ko phải ! ko phải!!...đây.....đây là em trai tôi!!” Tôi cuống quýt giải thích!

“Em trai? Em trai mà gọi cô là mẹ?”

“Bởi vì.....bởi vì.....”

Ô ô ô ô! Tôi cũng ko biết vì sao Trịnh Thái lại gọi tôi là mẹ a!

“Chắc chắc chắc!! Ma Thu Thu!! Cô đúng là ko biết xấu hổ.....”

“Ko được mắng mẹ tôi!!” Trịnh Thái đột ngột giang cánh tay bé nhỏ chắn ngay trước mặt tôi

“Trịnh Thái.....”

“Ha!! Các người đúng là “mẫu tử tình thâm” a!! Hoa Chi!! Hôm nay là ngày đầu tiên khai giảng, chúng ta cùng bắt chuyện với hai mẹ con họ đi!!”

“Ko thành vấn đề!” Hoa Chi cười quái dị uy hiếp chúng tôi

Các nàng.....các nàng muốn làm gì!!

“A! Tiểu Hùng của tôi!!”

Hoa Chi đột nhiên giật lấy con gấu bông Trịnh Thái ôm trong tay rồi quăng ra!! Tức thì bàn tay của Tử Lô đã chụp lấy nó!!

“Ô ô ô ô! Đó là Tiểu Hùng của Trịnh Thái” Trịnh Thái dụi dụi mắt khóc lớn!

“Tử Lô, mấy người có chuyện gì muốn tính sổ thì tính lên người tôi, đừng bắt nạt Trịnh Thái.....” Tôi một phen ôm Trịnh Thái vào lòng khỗ sở nói

“Hừ!! Cô có tư cách gì yêu cầu chúng tôi a? Ma Thu Thu!! Tôi rất kho quen nhìn thấy bộ dạng đáng thương của cô.....”

Bọn người kia đúng là hơi quá đáng.....

“Tử Lô, mời cô đem Tiểu Hùng trả lại cho tôi” Tôi cắn chặt răng nói, tiến lên trước mặt Tử Lô

“Muốn Tiểu Hùng sao? Được lắm!! Bắt lấy!!” Tử Lô nói xong, liền ném Tiểu Hùng lên ko trung

Ko xong rồi!! Cao quá! tôi chụp ko được

“Ha ha!! tôi nhận được!!” Nữ đồ vật xấu xa cười giơ giơ Tiểu Hùng bị chop trong tay (Rin: Hừ đám người này thật quá đáng!! Đối lại nếu bạn Thu Thu là ta, ta sẽ liều mạng tấn cho đám này 1 trận nên thân....bắt quá thì vô bệnh viện, có gì mà sợ ...hừ hừ...)

“Ô ô ô ô!! Trả Tiểu Hùng lại cho tôi!!” Trịnh Thái đột ngột nhào tới ôm lấy cánh tay của nữ đồ vật

Trịnh Thái !! Cẩn thận!!

Nhưng mà tôi còn chưa kịp nói hết lời, Trịnh Thái đã bị Hoa Chi dùng sức gạt đi!! Khiến nó nặng nề ngã xuống mặt đất!!

“Ha ha ha !! Người bạn nhỏ!! Mày cũng ko nên dũng cảm như vậy!! Chị đây sợ mày đau a!”

“Trịnh Thái!! Trịnh Thái!!” Tôi lo lắng chạy tới ẵm Trịnh Thái lên

Trịnh Thái.....

Ngã nặng như vậy, hẳn là rất đau

Nhưng mà.....nó chỉ gắt gao cắn chặt môi, ko nói cái gì cố gắng kiềm lại nước mắt đã ngấn đầy khóe mắt

Lòng tôi sưng lại!

“Mẹ!! Chúng ta đi!! Trịnh Thái ko cần Tiểu Hùng!!”

“.....”

Trịnh Thái.....

Bọn người này đúng là quá đáng!! Ngay cả một đứa bé cũng bắt nạt!! Tôi cắn chặt răng đứng lên, đi đến đối diện nữ đồ vật

“Đem trả Tiểu Hùng lại cho tôi!!”

“Ma Thu Thu, cô nói cái gì? Cô dám ra lệnh cho tôi!!” Nữ đồ vật hung ác đi về phía tôi, nhưng muốn ăn tươi nuốt sống tôi và Trịnh Thái

“Cô , cô đừng qua đây, cô mà là bị thương nó, dù cho phải đến phòng hiệu trưởng, tôi cũng sẽ ko bỏ qua cho cô!” Tôi ôm chặt lấy Trịnh Thái, cô sức lấy hết dũng khí của mình đáp trả ánh nhìn hung dữ của Hoa Chi

.....

Nữ đồ vật dường như bị ánh mắt của tôi làm cho có chút bối rối

“Được, xem như cô lợi hại!! Hiện tại tôi sẽ buông tha cho các người trước, nhưng mà, co dám đem con đẻ đến trường học, cô coi chừng bị người đời đàm tiếu đó!!” Tử Lôi buông ra 1 câu ngoan độc (Rin: bạn Tử Lôi này xinh đẹp mà “nào” cứ nhu trái nho!! Nghĩ sao mà nói Trịnh Thái là con đẻ của Thu Thu ko thấy vô lý sao??Nói vậy ra Thu Thu làm mẹ lúc 11 tuổi?? Sớm như vậy thì ko biết đã dậy thì chưa nữa??Đúng là đối với mấy đám mỹ nữ này thì sắc đẹp tỉ lệ nghịch với bộ não!!)

“Các người đứng trước cửa trường học làm gì?”

“Ko có gì,cô Bắc Nguyên Ái , chúng tôi chẳng qua chỉ muốn chào hỏi với Ma Thu Thu mà thôi!! A,luôn cả thằng con đẻ của bạn ấy.....”

“A ha ha ha”

Trong ko gian tràn ngập tiếng cười chói tai của Tử Lôi, tiếng cười cũng theo các nàng ngông nghênh rời đi

Phù.....may qua.....Bắc Nguyên Ái tỷ xuất hiện thật đúng lúc!! Nếu ko tôi cũng ko biết mình nên làm gì tiếp theo

Đem đầu đuôi câu chuyện về Trịnh Thái toàn bộ nói qua 1 lần cho Bắc Nguyên Ái tỷ nghe, đợi Bắc Nguyên Ái tỷ đồng ý giúp tôi chăm sóc Trịnh Thái, tôi mới an tâm đi đến lớp học của mình

“Nghe nói Ma Thu Thu mang con ruột đến trường học hả?!”

“Ko phải chứ!! Thật khoe khoang!”

A? Sao lại thế này?! Giờ nghỉ trưa , vừa mới bước chân ra khỏi lớp, tôi đã nghe có người bàn tán về mình

“Là thật đó! Buổi sáng hôm nay còn thấy nhỏ đó đi chung với con ruột!!”

“Đúng đó, đúng đó!! Đứa bé kia còn luôn mồm kêu Ma Thu Thu là “mẹ, mẹ” nữa, chính tai tôi nghe thấy!!”

Ai! Ko ngờ tin đồn ấy lan truyền thật nhanh.....

“A! Chào chị dâu! Chị dâu!! Đại ca đem con của hai người tới căn tin rồi!”

Cái gì chứ? Con của chúng tôi?! Mông Thái Nhất.....

Trời ạ ! Trịnh Thái từ khi nào đã trở thành con của tôi và Mông Thái Nhất vậy chứ?? Đúng là chuyện tốt chưa ra khỏi cửa, chuyện xấu đã vạn dặm loan truyền, tin này càng đồn càng đen.....

Ko phải Mông Thái Nhất lại muốn làm ra cái chuyện gì “Kinh Thiên Động Địa” nữa đi?? Tôi từ rày trở về sau làm sao còn có mặt mũi đê gặp người.....

Ko được, tôi phải thừa dịp trước khi ác mộng tiến đến, lộ mặt “Chim sẻ Hayakawa” anh dũng đem lời đồn đại kia bóp chết từ trong trứng nước

Việc này ko được chậm trễ, tôi ko suy nghĩ nhiều liền chạy vội về phía căn tin

“Tránh ra, tránh ra!! Chị dâu tới!!”

Khi tôi hổn hển chạy đến căn tin, hiển nhiên đã nhìn thấy Mông Thái Nhất mang theo Trịnh Thái đang nhàn nhả ngồi ăn chân gà

“A! Sẻ con!! Cô đã đến rồi à!” Mông Thái Nhất đã phát hiện ra tôi, vui vẻ hướng tôi vẫy vẫy tay

“Xin chào chị dâu!” Đám lâu la theo sau Mông Thái Nhất liền cúi đầu chào tôi

“Mẹ!” Trịnh Thái thấy tôi đến liền vui vẻ giơ cái chân gà trong tay, tiếng kinh hô phát ra từ xung quanh nhất thời áp đảo tất cả mọi , ngay sau đó cả căn tin tựa hồ đã biến thành phòng họp!!

“Trịnh Thái sao lại ở nơi này cùng anh?!” Bất chấp tất cả, tôi chạy đến bên cạnh Mông Thái Nhất hỏi

“Hớ hớ, tôi vừa từ chỗ bà già qua đây” Mông Thái Nhất vẻ mặt cười đắc ý nói

“Ừ.....tôi cảm thấy anh nên nói rõ với mọi người, đừng để cho người khác hiểu lầm!”

Đinh_____

“Nói rõ ràng?.....Đúng!! Phải nói rõ!” Ko xong rồi!! Tôi vừa thấy khoe mắt Mông Thái Nhất lóe lên một tia gian xảo!! Tên này lại suy nghĩ ra điều gì chết người nữa rồi.....

Quả nhiên, ko ngoài dự tính!! Mông Thái Nhất bất chợt ôm lấy Trịnh Thái, đứng lên trên bàn ăn

“Mông Thái Nhất!! Anh.....anh muốn làm gì?!”

“Mọi người ở trong này chú ý!! Tất cả các người phải vểnh tai nghe rõ cho tôi!” Mông Thái Nhất la to, tất cả mọi người trong căn tin nhất thời đều hướng về chúng tôi nhìn lại

Mông Thái Nhất đột nhiên ẵm Trịnh Thái giơ lên

“Người bạn nhỏ này tuy kêu Ma Thu Thu là mẹ, gọi tôi là ba!! nhưng mà nó ko phải là con của tôi và Ma Thu Thu!”

Mông Thái Nhất muốn giúp tôi làm rõ mối quan hệ giữa tôi và Trịnh Thái sao?.....Nhưng mà, Trịnh Thái từ khi nào đã gọi hắn là ba a.....

“Hả? Mông đại ca!! Đứa nhỏ này ko phải là con của cậu và chị dâu.....vậy chẳng lẽ là con của chị dâu và người khác sinh ra?”

“Chết tiệt!!Ai nói với cậu nó là con của Ma Thu Thu và người khác hả??” Mông Thái Nhất tức giận gầm lên

“Vậy không phải của chị dâu và người khác sinh ra.....chẳng lẽ nó là con của cậu và người khác sinh ra?!”

“.....” Đám thủ hạ của Mông Thái Nhất thật giống như hắn, đều là đầu bả đậu!!

“Câm miệng!! Ko hiểu chuyện thì đừng nói bậy, thúi lắm!!”

“Đại ca, chúng em đều bị anh làm cho hồ đồ!! Rốt cuộc là con của hai người với ai a?”

“.....” Tôi cảm giác tôi sắp chết ngất

“Tôi nói lại cho các cậu nghe 1 lần nữa!! Đứa bé này ko phải là con của tôi và Ma Thu Thu!! Nhưng mà nó vẫn gọi Ma Thu Thu là mẹ!!Bảo Mông Thái Nhất tôi là ba!! Nghe hiểu chưa?!”

“.....” Người trong căn tin ko hẹn mà cùng nhau lắc lắc đầu

“Ngu ngốc!”

“Ngu ngốc”

Mặc dù là cùng 1 câu _____ chẳng qua là xuất ra từ hai cái miệng bất đồng, nhưng hiệu quả lại hoàn toàn ko hề giống nhau

“A! Chuột chết!! Sao lại là cậu!!” Mông Thái Nhất vừa nhìn thấy Kim Ánh Minh đã lập tức biến thành “Siêu Xayda”!

“Ba ” Trịnh Thái vui vẻ xoay người giấy ra khỏi lòng Mông Thái Nhất , đối mặt với Kim Ánh Minh kêu lên

“A.....” Cả căn tin lập tức ồ lên 1 tiếng

“Ba?.....Thằng nhóc này vừa gọi Kim Ánh Minh là ba sao?!”

“Thế Mông Thái Nhất thì sao?”

“Chắc là đứa con do 3 người họ cùng sinh ra!!” (Rin: 3 người sinh ra cặp song sinh ta nghe rồi nhưng 3 người mà sinh ra 1 đứa!?! Lần đầu ta nghe vụ nàyChắc bạn này là fan cuồng của truyện nữ tôn haha...)

“Ko biết!! Thật phức tạp!”

Ai.....này.....này.....Đầu tôi càng lúc càng xoay chuyển.....Sự tình chẳng những ko có cách giải quyết , mà tựa hồ càng thêm rối loạn

Ô ô ô ô!

“Thằng nhóc đáng chết!! Mày kêu chuột chết là cái gì?!”

“Ba , ba...!”

“Ngoan”

“A!! ko được!! Trịnh Thái!! Anh ra lệnh cho nhóc từ hôm nay trở đi nhóc phải theo họ anh!! Nhóc tên là Mông Thái!! Nghe thế nào?!” Mông Thái Nhất đứng trên bàn tức giận kêu to “Ha ha ha!! Nhóc xem, tên của chúng ta thật nhiều chỗ giống nhau!! Thật ko hổ là con ta!!”

“Hừ” Kim Ánh Minh ôm lấy Trịnh Thái , đồng thời “tặng” cho Mông Thái Nhất một ánh mắt xem thường “Em theo họ anh. Kim Thái”

“Cái gì?! Kim Thái?! Ha ha ha ha!! Buồn cười chết người! Cái tên khó nghe như vậy ai thèm lấy!! Đúng hay ko Trịnh Thái!!”

“Dạ được!” Trịnh Thái hiển nhiên vui vẻ chấp nhận

“A! Trịnh Thái!! Sao nhóc có thể chấp nhận cái họ của con chuột chết kia!! Chẳng lẽ nhóc ko biết nhóc tên là “Mông Thái” nghe rất hay sao?!”

Mông Thái Nhất , tên ngu ngốc này.....ai.....tôi nhịn hết nổi rồi.....

“Mông Thái Nhất! Kim Ánh Minh!! Hai người các anh cũng thật quá buồn cười!! Tự nhiên đi tranh giành một đứa bé ko biết ba là ai đến tối mày tối mặt!!”

Tử Lôì? Lại là nàng!! Bên cạnh nàng còn có Thượng Hà Hi!

Chẳng lẽ các nàng có “thiên lý nhãn” và “thuận phong nhĩ” sao? Luôn xuất hiện ở thời điểm tôi gặp khó khăn nhất, sau đó ko quên chớp lấy thời cơ đá tôi vào chỗ chết. Trời ơi, chẳng lẽ kiếp trước tôi có thù oán ko đội trời chung gì với bọn họ sao?

“Ma Thu Thu!! Nếu tôi là cô, tôi thật sự ko còn mặt mũi đi học, ngay cả con đẻ cũng có thể đường đường chính chính mang vào trường, cô xem Hayakawa đây là cái gì?_____cả anh nữa! Mông Thái Nhất!!Đừng quên vào buổi lễ mừng năm mới , thời điểm hai nhà hứa hẹn, anh đã xem Thượng Hà Hi như người tàng hình!!”

“Câm miệng!!”

Là Kim Ánh Minh, chỉ hai chữ vô cùng đơn giản, hần đã khiến cho toàn trường yên tĩnh trở lại, nhưng mà chuyện này cũng ko liên quan gì đến chuyện của hần a, Kim Ánh Minh một tay kéo tôi lại “Từ nay trở về sau, cô ấy là của tôi!” (Rin: Tiểu Minh khẳng định chủ quyền rồi!! Hơ hơ)

.....

Cả trường nhất thời im lặng 3 giây, tôi dùng cách nào ko tưởng tượng nổi câu nói này lại xuất phát từ trong miệng của Kim Ánh Minh!! Thượng đế ơi, con ko phải nghe lầm rồi chứ!! Tôi cảm giác đầu tôi đã muốn long lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ phát nổ!

“Chuột chết, cậu nói cái gì?!” Mông Thái Nhất tức giận đến mức trán nổi gân xanh, vẻ mặt điên cuồng nhìn khuôn mặt bình tĩnh của Kim Ánh Minh

“Minh.....Cậu có biết mình đang nói cái gì ko?”

Giọng nói tao nhã này là của.....của Hà Ánh Nguyệt!! Nàng đã đến đây từ khi nào!! Nàng đã nghe thấy sao?? Tôi nên làm cái gì bây giờ

“Tôi biết!” Tầm mắt Kim Ánh Minh đột nhiên chuyển dời lên người tôi, tôi sắp sửa ko thể hô hấp nổi rồi, bên tôi tôi chỉ có một tiếng nổ vang, hần muốn nói gì? Đừng nói!!

“Tôi thích cô ấy!!”

.....

“Oa.....Mọi người có nghe thấy ko, “Hoàng tử Hayakawa” của chúng ta – Kim Ánh Minh đã thổ lộ tình cảm trước mặt mọi người!!”

“Đúng vậy đó, đúng vậy đó, ko ngờ đối tượng của cậu ấy lại là một ‘ko nữ’ “ (Ko nữ: có ý chỉ : ko có sắc đẹp, ko có trí tuệ, ko có gia đình bề thế ...là 1 cô gái ko có thứ gì)

“Đúng vậy nha, thì sao?”

“.....”

“Chuột chết, cậu nói cái gì!! Cậu muốn chết à!” Mông Thái Nhất trước mặt mọi người hét lớn 1 tiếng, trấn áp cả mấy tiếng nghị luận bàn tán. Hần từ trên mặt bàn nhảy xuống, hướng về phía Kim Ánh Minh mà đi
Ko được!

“Dừng tay!”

Lời của tôi còn chưa kịp ra khỏi miệng, Thượng Hà Hi đã đứng chắn trước mặt Mông Thái Nhất

“Cô tránh ra cho tôi!” Mông Thái Nhất nghiêng răng hung dữ nói

“Ko!” Lần đầu tiên tôi nhìn thấy Thượng Hà Hi như vậy, trên khuôn mặt kiên định của nàng còn có sự phẫn nộ

“Đồ đàn ông, chuyện này ko liên quan đến cô!”

“Anh đừng gây chuyện nữa!”

“.....Cô ko tránh đường phải ko?!”

“.....”

“Tôi bảo cô tránh!! Cô nghe ko hiểu à?!”

Mông Thái Nhất ko kiên nhẫn đẩy Thượng Hà Hi ra, Thượng Hà Hi đứng ko vững liền té lăn quay xuống đất!! Mọi người chứng kiến cảnh tượng này đều sợ ngây người

Thượng Hà Hi vẻ mặt khó tin, ánh mắt thẳng tắp nhìn Mông Thái Nhất kinh hoàng, trong ánh mắt nàng tràn ngập khó hiểu và phẫn hận

“Mông Thái Nhất, anh điên rồi, anh vì Ma Thu Thu mà dám đánh cả Thượng Hà Hi sao?!” Tử Lôi dường như đã tức giận đến cực điểm, một phen nắm lấy áo Mông Thái Nhất

“Ko!!” Ko biết vì sao, tôi lại xông phía trước, che chắn phía trước Mông Thái Nhất đã trở nên si ngốc, nhắm mắt chờ đợi một đòn của Tử Lô, nhưng thời gian trôi qua, sự việc kia lại thật chậm chạp ko thấy có động tĩnh gì

Mở mắt ra, Thượng Hà Hi đã nắm lấy tay Tử Lô, Thượng Hà Hi trước mắt như bị rút mất linh hồn, khiến tôi ko nhìn ra được cảm xúc của nàng_____ là thương tâm? phần nộ? hay là.....

“Ma Thu Thu!! Mông Thái Nhất!! Chuyện ngày hôm nay tôi sẽ thay tiểu Hi tính sổ với các người!!” Tử Lô dứt tợn bỏ lại 1 câu rồi dúi Thượng Hà Hi ra khỏi căn tin!

Phù_____

Nhìn bóng dáng của Tử Lô và Thượng Hà Hi khuất khỏi tầm mắt, lại nghĩ tới hết thảy mọi chuyện vừa phát sinh cực độ hoang đường khiến ọi người ko thể tiếp thu nổi , tôi đột nhiên cảm thấy một chút sức lực cuối cùng cũng bị hút mất.....

Năm học mới của tôi, chẳng lẽ sẽ bắt đầu như vậy sao.....

Chuyện ngày hôm qua đã làm cho tôi bị vây hãm trong trạng thái rối loạn, thật vất vả chịu đựng thời gian tự học, tôi mang túi xách đi tới thư viện trường

Nhưng vừa đặt mông ngồi xuống, Mông Thái Nhất đã vội vàng vàng chạy vào. Ko biết vì sao, cả ngày hôm nay hẳn đều ko tập trung, ngay cả chuyện gây sự với Kim Ánh Minh hẳn cũng ko có tâm tình làm. Tuy rằng tam giác Bermunda thật im lặng, nhưng mà tôi lại cảm thấy có chút ko quen, tôi sợ lại có chuyện xấu ập đến

“Sẽ con!! Cho cô!!” Mông Thái Nhất vừa nói xong đã đưa cho tôi một phong thư

“Đây là.....” Tôi hoang mang nhìn nhìn Mông Thái Nhất hỏi

“Là bà già nhờ tôi chuyển cho cô!”

“Bác Nguyên Ái tỷ?!” Thật lạ nha, nàng có chuyện gì thì trực tiếp nói với tôi là tốt rồi, sao lại tỏ ra thần thần bí bí như vậy

“A!! Được rồi!! Tôi phải đi!”

“Này!!Anh muốn đi đâu?!”

“Tôi.....tôi có chút chuyện!!Tôi đi trước!!” Mông Thái Nhất nói xong liền cau mày rời khỏi thư viện trường

Tên Mông Thái Nhất này, hôm nay có chút là lạ.....Nhưng mà tôi ko suy nghĩ nhiều đã vội vàng mở bức thư Bắc Nguyên Ái tỷ viết cho tôi

Thu Thu:

Chị phải đi rồi!! Chị phải rời khỏi Hayakawa một khoảng thời gian!! Chị biết có chút đột ngột, nhưng là bởi vì có 1 chuyện rất quan trọng, chị cần phải giải quyết!

Tuy rằng chị ko còn ở bên cạnh em, nhưng mà chị ko hề lo lắng, bởi vì em đã có hai người con trai rất tốt ở bên cạnh bảo vệ rồi. Ngày hôm qua, sự việc xảy ra ở căn tin, chị cũng biết, cho nên chị rất yên tâm khi giao em cho bọn họ

Thu Thu, trăm lần ngàn lần phải nhớ đến khoảng thời gian ở Hồng Kiều Động Thiên, phải nhớ rằng em nhất định phải trở nên kiên cường, dũng cảm!! Sẽ con của chúng ta cuối cùng cũng sẽ có 1 ngày trở thành Phượng Hoàng. Chị hi vọng thời điểm chúng ta gặp mặt lại, chị có thể thấy được một Ma Thu Thu vui vẻ và tràn đầy tự tin

Ngoài ra, chị thấy hai thằng nhóc đó cũng thật sự ko tồi, 2 người họ luôn luôn lo lắng cho em, đây chính là hạnh phúc của em a!! Bất kể quyết định của em là gì, chị đều ủng hộ em

Bác Nguyên Ái tỷ

Đi rồi? Bắc Nguyên Ái tỷ đi rồi sao? Tại sao lại đột ngột như vậy?

Kí ức về khoảng thời gian cùng Bắc Nguyên Ái tỷ, Mộc tiên sinh, Mông Thái Nhất còn có cả Bính thúc chọt hiện lên trong đầu tôi, nước mắt của tôi như hạt châu ko ngừng rơi xuống.....

Kỷ niệm tháng ngày cùng ở chung với Bắc Nguyên Ái tỷ chọt hiện ra trước mắt.....

“Thu Thu, em yên tâm, xú nha đầu Việt Mỹ đó, sớm muộn gì cũng tự gánh lấy quả báo!”

“À.....trong phim truyền hình thường chiếu như vậy.....tin chị đi, nhất định là thế”

“Ko được!! ko được thay đổi!!”

“Đúng đúng, tiền rất xa!! Nhanh lên thay cái váy mới chúng ta vừa mua đi!”

Chuyện quan trọng mà Bắc Nguyên Ái tỷ nói đếnlà chuyện gì?

Tại sao nàng ko trực tiếp nói lời từ biệt với tôi

Từ trước tới nay, Bắc Nguyên Ái tỷ luôn ở bên cạnh tôi cổ vũ giúp đỡ, nàng bỗng nhiên đi rồi, khiến tôi tựa như mất đi cân bằng, ko tìm thấy được điểm tựa nữa.Nhưng mà trong thư Bắc Nguyên Ái tỷ có nói, nàng muốn tôi phải trở nên kiên cường, phải thật dũng cảm, tôi thật sự có thể làm được ko? Tôi thật sự làm được sao?

Ô ô.....làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.....nước mắt của tôi ko kiềm chế được rõ xuống

“Bạn học, bạn học? Em ko sao chứ?”

Tôi ngẩng đầu nhìn lên, là người thủ thư. Ai nha, tôi thật là kém quá, bởi vì chuyện Bắc Nguyên Ái tỷ đi làm việc quan trọng mà sợ hãi khóc lên, tôi ko thể làm mất đi lòng kỳ vọng mà Bắc Nguyên Ái tỷ đã đặt vào tôi

Ko được!! Ma thu Thu, phải tỉnh lại!! mày phải dũng cảm lên!! Giống như những lời Bắc Nguyên Ái tỷ đã dặn dò! trước tiên cứ mượn quyển sách đọc trước, nâng cao tinh thần của chính mình mới được a!

Tôi chùi chùi nước mắt, thu dọn túi xách, đi đến trước kệ sách tùy ý rút ra một quyển sách đi đến chỗ ghi danh, mượn đọc

“Em.....em thật sự muốn mượn quyển sách này?” Ông chú thủ thư ở chỗ ghi danh dùng ánh mắt phức tạp nhìn tôi hỏi

“Dạ.....đúng thế.....” Tôi ko yên gật gật đầu

“Em chắc chứ?”

A? Hôm nay ông chú sao lại thế này? Thật dông dài!!

“Chắc.....”

Ông chú nhìn từ tôi từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá một hồi , ánh mắt cuối cùng lại dừng tại bụng tôi!!

Làmlàm gì vậy?!

Tôi hoảng sợ!! Vội vàng che bụng lại!! Chẳng lẽ ông chú có ý xấu đối với tôi?!

Ông chú nhìn tôi, vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu. Cuối cùng chú cũng ghi xong đơn đăng kí, đưa cho tôi

“Hiện tại , lá gan của nữ sinh càng lúc càng to! Ai.....”

Ông chú kì lạ này, rốt cuộc đang nói cái gì a?

Tôi ko có tâm tư nào tìm hiểu ông chú kì quái này, cầm lấy sách , lảo đảo, lảo đảo, đi khỏi thư viện

Ai! Bắc Nguyên Ái tỷ đi rồi.....Bắc Nguyên Ái tỷ đi rồi.....tôi đột nhiên phát hiện, Bắc Nguyên Ái tỷ từ khi nào đã trở thành trụ cột tinh thần rất quan trọng của tôi.....nhưng mà hiện tại.....nàng đi rồi.....nghĩ đến đây, nước mắt của tôi lại ko thể kiềm chế được rơi xuống

Tách tách!! Tách tách tách!!

A? Tiếng động gì vậy?! Tôi mê man quay đầu lại nhìn

“Woa!! Biểu tình này thật sự quá tuyệt vời!! Quá đẹp!!”

“Anh.....anh là ai?!” tôi ngu ngơ nhìn nam sinh đang cầm máy chụp hình trước mắt hỏi

“A! Đúng rồi!! Tôi suýt nữa đã quên tự giới thiệu! ha ha!” Nam sinh chỉnh sửa cái mũ hắc đang đội trên đầu cười hì hì nói “Tôi tên Hà Đồng!! Bởi vì xưa tôi rất ngưỡng mộ hai người nổi tiếng của Hayakawa là Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất, cho nên tôi đã dùng mọi cách để chuyển trường đến trung học Hayakawa!! về sau nhờ cô giúp đỡ nhiều hơn!! Hớ hớ!!”

“Ngưỡng mộ Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất?” Ngưỡng mộ Kim Ánh Minh tôi còn hiểu được, nhưng mà ngưỡng mộ Mông Thái Nhất thì....

“Đúng vậy!! Kim Ánh Minh có khí chất như người trời, cao ngạo, còn Mông Thái Nhất lại như chiến thần, quyết đoán, khí thế ngút trời! Trời ạ! Hai người bọn họ mới đúng là siêu cấp thần tượng thời đại mới a!! Cô xem tôi nói có đúng ko?!” Hà Đồng hoa chân múa tay sung sướng nói, ánh mắt lóe sáng lóe sáng

“.....” _____ chắc là đúng! Ách? nhưng mà _____ nhưng mà, anh ngưỡng mộ hai người bọn họ thì cứ việc ngưỡng mộ, sao lại đi chụp hình tôi a>

“Cô xem, cô xem nè!! Tôi để dành tiền mãi mới được cái DV loại mới nhất này (*DV:digital video – máy ảnh kỹ thuật số)! Tôi sẽ dùng nó ghi lại thật nhiều khoảnh khắc trong cuộc sống và học tập của Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất!! Tôi nhất định phải noi gương theo bọn họ!!”

11. Q.3 - Chương 4

Người này đầu óc ko có vấn đề chứ.....Sao lại kích động như vậy?!

“Đúng rồi!! nếu tôi đoán ko nhầm thì cô chính là Ma Thu Thu phải ko?!”

“Ách.....đúng.....đúng là tôi.....”

A? Sao hắc lại biết tên tôi?!

“Hắc hắc!! Cô ko cần kinh ngạc!! Tôi đây rất sùng bái Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất thì làm sao lại ko biết cô gái may mắn được hai người bọn họ thích chứ?!” Hà Đồng mặt đầy vẻ đắc ý cười nói

Nghe hắc nói như vậy tôi ko biết nên cười hay nên khóc

“Đúng rồi! bạn học Ma Thu Thu!! Cô có thể cho tôi phỏng vấn được ko?!”

“Phỏng vấn?”

“Đúng!” Hà Đồng giơ cái DV nhắm ngay tôi “Xin hỏi, đồng thời được Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất, hai vị danh nhân vĩ đại nhất Hayakawa thích, cô có cảm tưởng gì?”

“.....” Tên này đang nghĩ bản thân mình phóng viên tạp chí lá cải sao?!

“A!! Đúng rồi! Gần đây cô cùng Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất có xảy ra sự việc con ruột, khiến cho nơi nơi đều huyền ảo!! Xin hỏi sự thật rốt cuộc là như thế nào?”

“.....sự thật ko có gì.....”

“Như vậy giữa hai siêu cấp hotboy Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất, rốt cuộc cô sẽ chọn ai?”

Tiểu tử này thật nhàm chán.....tâm tình tôi hôm nay ko được tốt, tôi ko có tâm tư cùng hắc chơi trò chơi phỏng vấn!!

“Tạm biệt.....” Tôi cười khở hướng hắc phát phát tay chuẩn bị rời đi, nhưng một kẻ đã đi lên đụng vào người tôi, khiến cho đồng sách trên tay tôi rơi cả xuống đất

“Ma Thu Thu, đúng là oan gia ngõ hẹp” Hoa chi khoanh tay lạnh lẽo cười nhìn tôi, con đường rộng lớn đã bị nàng chắn mất 1 nửa

“.....” Tôi hít vào 1 hơi thật sâu , cố gắng làm cho bản thân mình tỉnh táo

“A?Nhìn xem đây là cái gì? Thật ko ngờ cô là bà mẹ vị thành niên nha?!” Ánh mắt của Hoa Chi chăm chăm nhìn vào bụng tôi, cười đến đen tối

Mẹ vị thành niên?! Người này đang nói bậy cái gì vậy? Tôi kì quái theo ánh mắt của Hoa Chi nhìn vào cuốn sách

Má ơi!! Đây.....đây là chuyện gì?!

Trong lúc mơ mơ màng màng ở thư viện trường tôi đã mượn ngay cuốn sách “kinh nghiệm làm mẹ vị thành niên”

Tiêu rồi!! Ma Thu Thu tôi cả đời này có nhảy xuống sông Hoàng hà cũng rửa ko sạch. Ngày hôm qua bị người ta hiểu lầm là mang con ruột đến trường, đến hôm nay lại bị nói là mẹ vị thành niên.....tôi ...tôi dùng cách nào cũng ko thoát được tin đồn hư hỏng từ miệng lưỡi người đời

Hơn nữa , hết lần này tới lần khác lại bị Hoa Chi nhìn thấy, nàng và Tử Lôi đang lo ko nắm được điểm yếu của tôi , tôi.....tôi còn tự dăng mình đến cửa, các nàng chắc chỉ còn hận ko thể dùng hai chân đá tôi.....

1 đời trong sạch của Ma Thu Thu tôi đã bị 1 chuyện đồn nhảm hủy hoại!!

Tôi muốn.....muốn tìm 1 cái lỗ để chui ngay xuống, cái lỗ đủ thấp để che được bụng mình, tôi thật hận ko thể lập tức té xỉu a.....

Thượng đế ơi, ngài cho Ma Thu Thu con có 1 ngày Thái Bình cũng ko phải là chuyện quá khó khăn a, con cầu xin ngài giúp đỡ cũng ko nhiều, cũng ko thường xuyên quấy rầy ngài, nhưng mà sao ngài lại nhẫn tâm vứt bỏ con như thế a.....

Trời ơi!! lần này ngàn lần vạn lần giết chết tôi đi

“Đúng là một con nhỏ ko biết xấu hổ, lần này là của ai? Kim Ánh Minh? Hay là Mông Thái Nhất? Hay là của một người mới khác?”Hoa Chi nhìn biểu tình kinh hoàng của tôi càng thêm đắc ý

.....

Tách tách tách!! Tách tách!

A? Cái gì thế này?!

“Ê!! Xú tiểu tử!! Chụp cái gì mà chụp a!!” Hoa Chi tức giận kêu lên

Hà Đồng cầm máy ảnh trong tay ra sức chụp ảnh bọn tôi!

Tách tách tách!! Tách tách tách!

“Ê!! Thăng nhóc!! Tao nói mày ko hiểu sao!! Tôi bảo mày đừng chụp!”

“A!! Được được được!! Tôi ko chụp!!” Hà Đồng thấy Hoa Chi đang sấn tới gần , liền vội vàng buông máy ảnh “Nhưng mà, vừa rồi tôi đã chụp được vài tấm ảnh rất đặc sắc a!! Ai!! ko biết nếu như Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất mà thấy hình Ma Thu Thu bị bắt nạt , họ sẽ phản ứng ra sao ta!?”

“Mày.....”

“Hắc hắc!! Tôi là người mới tới!! Tên Hà Đồng!! Mỹ nữ!! Về sau xin giúp đỡ nhiều hơn!” Hà Đồng nháy mắt 1 cái với Hoa Chi

“Hừ!!Cứ đợi đó!!” Hoa chi xoay người rời đi

“Cám ơn anh, Hà Đồng.....” Tôi thở dài nhẹ nhõm, cảm kích nói

“Hớ hớ!! Ko cần khách khí!! Cô là thần tượng trong lòng tôi! Bảo vệ cô cũng là nghĩa vụ của tôi!! nhưng mà.....”

Đột nhiên vẻ mặt của Hà Đồng trở nên nghiêm túc, hấn gờ cái DV lên tâm của tôi:

“Bạn học Ma Thu Thu!!Đứa con đầu của cô vẫn chưa biết được ba ruột của nó là Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất, nhưng hiện tại cô lại sắp sửa có thêm đứa bé thứ hai!! Xin cho hỏi cô có cảm tưởng gì?!”

“.....”

Ô ô ô, vừa rồi tôi còn cảm thấy hấn là người tốt a.....mặc kệ hấn nói ra sao, nhưng dù sao hấn cũng đã giúp tôi

“Thật vui khi quen biết anh, Hà Đồng! Hi vọng lần sau chúng ta có cơ hội tán gẫu.....” Tôi cứng ngắc kéo kéo khóe miệng, sau đó vội vàng bỏ đi

“Tôi cũng vậy!! Ma Thu Thu, nhớ là lần sau phải để cho tôi phỏng vấn nha!”

Phía sau truyền đến câu nói kia, làm cho tôi ko khỏi lảo đảo 1 chút

Lảo đảo.....lảo đảo.....

Tôi mang theo tinh thần ngơ ngẩn , lảo đảo trở về nhà

Cả 1 ngày hôm nay ko thấy Kim Ánh Minh, Mông Thái Nhất cũng chỉ vội vàng lộ diện lại ngoảnh mặt đi, Bắc Nguyên Ái tỷ đột nhiên rời khỏi trường.....Hôm nay lại còn quen biết thêm 1 tên quái đản.....Ai, chuyện này ko đề cập đến cũng được. Đầu óc tôi hiện tại lại trống rỗng, ngay cả 1 chút sức lực cũng ko có!! Cả người mềm nhũn

Tôi vừa đi vừa nghĩ ngợi, đột nhiên!! Một bàn tay bỗng xuất hiện từ phía sau tôi, bịt chặt lấy miệng của tôi!! “Hấn” dùng sức đem tôi kéo vào một con hẻm nhỏ ven đường!

Ai?! là ai?! Tôi sợ tới mức, tim như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực!! Ko, Ko phải là một tên dê xồm, biến thái chứ?? Tôi ra sức vùng vẫy!!

“Sẽ con! là tôi!” Một giọng nói quen thuộc đột nhiên vang lên bên tai tôi

Tôi quay đầu lại liền thấy.....áo khoác, mũ, khăn quàng cổ, kính râm, khẩu trang.....Trời ạ!!Tên biến thái ăn mặc kì quặc này rốt cuộc là ai a?! Vừa rồi mới nghe thấy giọng nói của hấn.....chẳng lẽ hấn là Mông Thái Nhất?!

“Là tôi! Sẽ con! Tôi là Mông Thái Nhất!!”

Quả nhiên là tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này!! Tên này sao cứ thích làm trò kỳ lạ a?!

“Mông Thái Nhất, anh ăn mặc như vậy để làm gì?”

“Đừng hỏi nhiều! Suyt.....” Mông Thái Nhất mắt tự nhiên, đưa 1 ngón tay lên ra hiệu “nhỏ giọng”

Người này lại đang làm cái gì vậy?! Đúng là chịu ko nổi hấn

Mông Thái Nhất đột nhiên cảnh giác nhìn nhìn bốn phía, hạ giọng nói với tôi

“Sẽ con! Nhanh lên, tôi mang cô đến 1 chỗ!”

“Một chỗ? Chỗ nào? A.....” Tôi nói còn chưa xong, Mông Thái Nhất đã đột ngột một phát bắt lấy tay tôi bỏ chạy!

“Mông Thái Nhất!! Đợi chút! Anh muốn dẫn tôi đi đâu?!”

Hộc ! hộc !hộc

“A! chính là chỗ này!”

Tôi theo ánh mắt của Mông Thái Nhất ngẩng đầu nhìn lên! A? Đây ko phải là quán karaoke lần trước tôi và hấn cùng đến sao?! Sao Mông Thái Nhất lại kéo tôi đến chỗ này?!

“Sẽ con! Mau vào!” Mông Thái Nhất nói xong liền vội vàng kéo tôi vào bên trong ,ngồi xuống cái ghế

“A! Cuối cùng thì tôi cũng có thể cùng Sẽ con tận hưởng tự do! ha ha!” Mông Thái Nhất đột ngột xoay xoay ghế sofa cười thật to!!

Cùng tôi tận hưởng tự do? Là có ý gì? Tôi hoang mang nhìn Mông Thái Nhất

“Sẽ con, hôm nay siêu sao mới nổi Mông Thái Nhất tôi sẽ vì cô hát một ca khúc” Nói xong, hấn liền say mê cầm lấy mic ro “Sẽ con, cô thích nghe bài gì? Ở đây có hệ thống chấm điểm tự động nha, chỉ có cô mới ko thể được điểm cao, còn tôi hát thì ko thể ko được điểm cao, ha ha ha!”

Đúng là 1 tên tự cao tự đại !

“Nhanh chút, cô nhanh chút a!” Mông Thái Nhất gấp rút hối thúc tôi

“Ừ.....Vậy thì anh hát.....bài học tập tấm gương sáng Lôi Phong đi!” Tôi nói xong liền xì cười 1 tiếng

“Sẽ con, cô từ khi nào đã học được cách chọc người vậy! Gần đây tôi luôn bị kiểm soát chặt chẽ!! Làm cái gì cũng ko được!! Ông già kia đúng là càng ngày càng rắc rối! hừ!”

“.....” Hôm nay hấn ăn mặc như vậy rủ tôi đến quán karaoke chẳng lẽ là vì né tránh nhà hấn

“Được rồi! Được rồi! Sẽ con!! Mặc kệ như thế nào!! Hôm nay chúng ta nhất định phải chơi thật vui!A.....” Mông Thái Nhất vừa nói xong, liền nâng mic rô mà hát!

Tôi vừa uống đồ uống vừa nhìn Mông Thái Nhất vui sướng đứng phía trước TV hoa tay múa chân . Thời gian qua thật nhanh a, tôi và Mông Thái Nhấ coi ra đã quen biết nhau hơn nửa năm rồi!

Lần đầu tiên tôi gặp Mông Thái Nhất

“Tôi tên là Mông Thái Nhất, cậu tên gì!”

“A.....tôi, tôi.....nhất định phải biết sao?”

“Đúng!”

“Vậy, vậy được rồi, tôi họ Lôi , tên Lôi Phong!”

Lần đầu tiên chúng tôi đến quán karaoke này

“Tử Lôi.....”

“Tôi tôi tôi.....tôi ko phải.....”

“Tử Lôi, có nhớ qua thời điểm lần trước cô hôn tôi hay ko, tôi nói rồi, tôi sẽ chịu trách nhiệm.....”

“Cái gì.....cái gì.....”

“Tôi.....tôi thật sự sẽ chịu trách nhiệm.....Cô đừng thích tên công tử bột đó, hấn mỗi ngày đều có người bảo vệ, kẻo ko có tiền đồ nhất tứ đại gia tộc nhất chính là hấn.....”

“.....”

“Ô.....tôi muốn ói.....”

Khi tôi bị người bắt nạt_____

“Sẽ con, cô đừng làm tôi sợ, tôi đưa cô về nhà, được ko?”

“Về nhà.....”

“Về nhà ngủ một giấc, sáng mai mọi chuyện sẽ trở lại bình thường, hãy tin tôi!”

“Ừ, về nhà.....”

Cả.....cả lời nói đêm hôm đó

“Ma Thu Thu! Cô thích Kim Ánh Minh, phải ko?”

“.....”

“a ha, thật ra tôi đã sớm biết, cô xem, tôi thật thông minh.....Ha ha!”

“Tôi.....tôi.....”

“Từ khi nào thì bắt đầu? Được.....tôi giúp cô tính toán.....ọi người hiểu lắm cô, tôi giúp cô chỉnh đốn mọi chuyện? Lúc cô đi ra khỏi phòng thay đồ?.....Hay là sớm hơn? Bắt đầu từ khi ba người chúng ta ngồi cùng một chỗ? Hay là bắt đầu từ khi tôi và cô thành lập liên minh?.....”

“Mông Thái Nhất.....”

“Sẽ con, cô có biết hay không , trước đó còn có một cô gái bối rối đưa cho tôi băng vệ sinh, cô gái thay tôi xách túi, cô gái bắt lực để thấy quở trách, cô gái đem tôi về nhà còn trả tiền đầy đủ cho quán karaoke.....Còn có cái tật cà lăm của cô ấy, tính nhát gan, cả thói xấu ăn nói lấp bắp.....”

.....

Mặc dù ở trong khoảng thời gian này, tôi cũng vì Mông Thái Nhất mà chịu ko ít đau khổ, nhưng mỗi khi tôi gặp nạn, hần đều là người ở bên cạnh tôi.....

“Này! Sẽ con! Cô bần thần ngồi ở chỗ đó làm gì!! Nhanh cùng tôi hát đi!” Mông Thái Nhất thấy tôi ngồi sững trên sô pha ko nói lời nào, liền cầm mic rô kêu to

“Ha ha! Được!”Tôi nhìn Mông Thái Nhất, cũng vui vẻ nở nụ cười, từ trên sô pha đứng dậy, tôi đi đến bên cạnh hần

Mông Thái Nhất sững sờ nhìn tôi

“ Sẽ con.....hôm nay cô có bị bệnh ko vậy? Sao lại dùng loại ánh mắt này nhìn tôi?”

Tôi cười lắc lắc đầu “Tôi khỏe lắm!”

Mông Thái Nhất cau mày dùng ánh mắt hoài nghi cao thấp đánh giá tôi một lúc!! Đột nhiên!! Hần tỏ ra minh bạch , liền nắm chặt lấy tay tôi!

“Có phải là bài thơ đó đã phát huy tác dụng rồi hay ko?”

“Phát huy tác dụng? Anh nói cái gì.....”

“Trương Khải Chấn có nói cho tôi biết , hần đã đem bài thơ đó đọc cho cô gái hần thầm mến, kết quả cô gái kia cảm động lập tức đồng ý cùng hần giao du! Cho nên tôi mới ngâm bài thơ đó cho cô nghe”

Khó trách tên ngu ngốc này lại nhiều lần đọc bài thơ đó cho tôi nghe như vậy, vậy mà tôi còn nghĩ đầu óc hần bị hỏng chỗ nào nữa chứ, thì ra.....

“Ko.....”

“Ko phải?! Chẳng lẽ cô vẫn chưa bị cảm động sao? ô.....chẳng lẽ tên Trương Khải Chấn chết tiệt đó dám lừa tôi?!”

“A! Ko đúng, ko đúng!”

“Cũng ko phải?.....A ! tôi biết rồi! nhất định là do tôi chưa đem bài thơ đó đọc hết!! Có phải hay ko?”

“.....” Tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này!! Rốt cuộc có chịu nghe lời tôi nói hay ko!

“Vậy được rồi! Nhân cơ hội hôm nay.....Sẽ con! Tôi quyết định sẽ vì cô đọc thật diễn cảm bài thơ đó!”

Đừng đọc diễn cảm.....ô ô ô !! Buồn nôn gần chết!

“A! Khoảng cách xa nhất trên thế giới”

“Mông Thái Nhất, đừng đọc nữa, được ko?” Tôi thật sự chịu ko nổi cái bài thơ vừa kì quái lại vừa buồn nôn kia, nếu nó thật sự được gọi là thơ

“Cô ko thích phương pháp bày tỏ của tôi, cô thích Kim Ánh Minh, phải ko?” Mông Thái Nhất bị tôi cắt lời , đột nhiên giống trái cà tím bị nướng ,

hần vẽ mặt bi thương nhìn tôi “Cô thích hần hôn trán như vậy, cô thích hần nói thẳng cô là của hần, có đúng ko?”

.....

Tôi ngơ ngác nhìn Mông Thái Nhất trước mặt, thì ra hẳn thật sự để ý tất cả mọi chuyện, nếu ko, hẳn cũng sẽ ko thể nhớ kỹ như vậy, nhưng mà.....”

“Nhưng mà, Sẻ con, tôi vẫn cho rằng cô thích tôi, tuy rằng lần nào tôi cũng nói sẽ bảo vệ cô, nhưng thật ra, cô lại là người bảo vệ tôi! Cô thích tôi, có đúng ko?!”

“Tôi.....”

Nhìn vẻ mặt mong chờ của Mông Thái Nhất, tôi thật sự ko biết nên nói cái gì

“nhưng mà ko sao, sau này khi chúng ta có thời gian ở bên nhau. Cô sẽ ko thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của Mông Thái Nhất này.....”

Đúng là một tên vô tư siêu cấp, vừa rồi vẻ mặt còn nghiêm trang như vậy, hiện tại đã bắt đầu mơ hảo rồi!

Nhưng mà ban nãy hẳn có nói đến “thời gian ở bên nhau” sao? Chẳng lẽ hẳn chuẩn bị chuyển đến nhà tôi?

Nhìn vẻ mặt đầy nghi hoặc của tôi, Mông Thái Nhất càng thêm dũng cảm, hẳn rung đùi đắc ý, tỏ ra là “người từng trải”

“Ha ha, tôi biết là cô ko biết mà, vậy tôi sẽ thay mặt nhà trường thông báo cho cô biết. Tuần sau chúng ta sẽ bắt đầu ở nội trú, như vậy ko phải chúng ta sẽ có rất nhiều thời gian ở bên nhau sao?!”

Thì ra tuần sau, trường học sẽ cho học sinh năm nhất chúng tôi bắt đầu khoảng thời gian nội trú, tin tức này lúc trước tôi đã từng nghe Bắc Nguyên Ái tỷ nói đến, nhưng mà ko ngờ nó lại đến nhanh như vậy!

Bíp bip bip! Bíp bip bip!

Đang thời điểm tôi ko biết nên trả lời thế nào, thì điện thoại cầm tay của Mông Thái Nhất đột nhiên vang lên!

“A lô! Tôi là Mông Thái Nhất.....Ông nói cái gì?! Làm sao ông biết tôi ở chỗ nào?!ông già thôi!! Ko cho phép ông chạm vào 1 sợi lông của cô ấy.....biết rồi! Tôi lập tức sẽ trở về!”

A? Sao lại thế này? Mông Thái Nhất có vẻ tức giận

“Sẻ con, tôi có việc gấp phải đi trước!”

“A.....vậy.....”

Mông Thái Nhất nhìn tôi trầm ngâm

“Sẻ con, tôi nhất định sẽ bảo vệ cô, ko để cô chịu bất kì thương tổn nào, hãy tin tôi!”

“Ừ.....ừ.....”

“Mông Thái Nhất.....rất cuộc hẳn làm sao vậy? Tại sao lại đột ngột nói với tôi những lời đó! Tại sao tôi lại có dự cảm ko tốt.....”

“Mông Thái Nhất!”

“Làm sao vậy Sẻ con?” Mông Thái Nhất vừa chạy ra tới cửa liền quay đầu nhìn tôi

“A.....ừ.....cẩn thận.....” Tôi vẻ mặt đỏ bừng nhỏ giọng nói

Mông Thái Nhất vừa nghe xong lại như kẻ vừa trúng số độc đắc! Hẳn thích thú đến nổi mặt đỏ bừng!

“Ô ô ô ô! Sẻ con! Tôi nói rồi mà, cô thích tôi, có đúng ko?Tôi nói ko sai! hớ hớ!”

Mông Thái Nhất vui vẻ đến mức quên hết tất cả, trong lúc vô ý quàng phải cánh cửa, thân thể ngã nghiêng, thiếu chút nữa đã ngã sấp xuống

“Ai nha, ko phải vừa rồi tôi đã bảo anh phải cẩn thận sao.....”

“Ha ha” Mông Thái Nhất hề hề cười ngớ, rồi chạy vội ra bên ngoài

Mông Thái Nhất biến mất được chừng 5 giây thì quay trở lại, hẳn bô bô mở miệng nói :”Sẻ con của tôi, quên nói cho cô biết, sau này ở kí túc xá thì chúng ta có thể sáng chiều ở chung rồi, dù cho cô muốn ở luôn

trong phòng của tôi cũng ko sao, tôi có thể bảo đảm người cùng phòng tất cả cú hết, chỉ còn lại mình tôivà cô. ha Ha!! Thật mong chờ thế giới hai người của Sẻ con và tôi.....”

Đồ ngốc này!! Rốt cuộc đầu óc hần đang suy nghĩ chuyện gì đây?!

“Được rồi! Mông Thái Nhất, anh có việc gấp nên đi thôi!”

“A! Đúng! Tôi có việc gấp mà, tôi đây đi trước, Sẻ con của tôi!! Có muốn một cái “goodbye kiss” hay ko.....” Mông Thái Nhất thấy tôi tức giận sắp bùng nổ liền cười hì hì trốn ra ngoài

Để lại mình tôi ở lại căn phòng, đang tưởng tượng ra những ngày tháng học nội trú của mình.....

Mấy ngày kế tiếp, Mông Thái Nhất mỗi ngày vẫn xuất quỷ nhập thần, vừa đến thời điểm tan học, chưa có bóng người nào ra về, thì hần đã ra về sớm hơn bất kì ai khác!! Còn Kim Ánh Minh vẫn bình thường như trước, gục mặt xuống bàn mà ngủ, chỉ có điều lời nói của hần so với lúc trước càng lúc càng ít.....

Dựa theo quy chế của Hayakawa, học sinh năm nhất ở học kì thứ hai sẽ cùng nhau ở nội trú, nghe nói là vì để “dễ dàng quản lý”

Buổi tối chủ nhật, mẹ bắt đầu vội vàng giúp tôi thu dọn hành lý

“Mẹ, ‘kí túc xá’ là gì vậy?? Có thể ăn được ko?”

“Trịnh Thái ngoan, kí túc xá là nơi mà rất nhiều bạn học trong trường ở cùng nhau!” Tôi mỉm cười vuốt đầu Trịnh Thái

Ách.....tôi có cảm giác như mình càng ngày càng giống mẹ nó.....

“Mẹ! Vậy có phải nam nữ đều ở chung ko?”

“Đúng vậy a!! đều ở chung!”

“Nam nữ ở chung, có phải sẽ sinh ra em bé?”

“.....” Đứa bé này , khả năng học hỏi thật quá mạnh

“Khụ khụ!” Ba đúng lúc, cắt ngang câu hỏi của Trịnh Thái “Thu Thu này, đây là hộp cơm ba mua cho con, đem vào trường mà dùng”

“Cám ơn ba.....”

Oa! là hộp cơm mới!! Tôi cầm hộp cơm màu hồng trong tay mà cõi lòng kích động

Bởi vì tôi có hai ông anh, cho nên phần lớn đồ dùng của mình là tôi thừa kế từ các ông anh trai, ngay cả quần áo của tôi cũng là quần áo cũ của mẹ, tôi từ lâu đã muốn có được một thứ “đồ mới” như thế này

“Được rồi!! Mọi thứ đã thu xếp xong!” Mẹ , nâng túi hành lý của tôi lên “Thu Thu, về phần quần áo, mẹ đã giúp con mang theo hai túi, thời tiết hiện tại nóng lạnh bất thường!! A! Đúng rồi còn nữa!! Chăn bông đơn mẹ cũng giúp con chuẩn bị 1 tấm, nếu bị dơ thì mang về đây giặt!! Túi chùi nước nóng mẹ cũng giúp con mang theo! À.....Con thấy còn thiếu gì ko.....”

“Mẹ.....cám ơn!” Tôi cảm động nhìn mẹ, bởi vì tôi đột nhiên phát hiện, thì ra mẹ rất quan tâm đến tôi

“Ma Thu Thu! Em phải nội trú trong trường học, thì cần phải thận trọng từ lời nói đến việc làm! Đừng làm mất mặt chúng ta!” anh ba đột nhiên xen vào ôn hòa nói

“Ma hạ sinh! em con sẽ vào kí túc xá! con bớt nói lại!” Mẹ ko kiên nhẫn gõ đầu anh ba

“A! Mẹ già! Đừng đánh con! Con chỉ muốn nói cho em gái biết!! Nếu có đứa nào dám bắt nạt nó, nó phải về nói tên đứa đó cho con! Con sẽ giúp nó trả thù!”

“Trả thù cái gì mà trả thù?! Con lại muốn ra ngoài đánh nhau sao?!” Mẹ nghe xong lại mãnh liệt vỗ xuống 1 chưởng lên đầu anh ba

ha ha.....anh ba.....cám ơn anh

“Đúng rồi Thu Thu! Nếu ở nội trú ko thấy thoải mái, thì về nhà cũng được!”

“Anh hai.....”

Đại ca từ trước đến nay ko đoái hoài gì đến tôi cũng hướng tôi vuốt vuốt đầu

“Trong nhà ko có em thật đúng là rất lạnh lẽo!”

“Ừ!” Tôi cười gật đầu thật mạnh tán thành

“Mẹ, mẹ! Con ko thích lạnh lẽo! Con muốn theo mẹ đến kí túc xá!” Trịnh Thái đột nhiên kéo tay tôi làm nũng

“Trịnh Thái ngoan! Mẹ mỗi tuần đều trở về thăm con!”

“Thật vậy sao?!”

“Ừ! Thật!”

“vậy , móc ghéo!”

“Ừ! Móc ghéo!!”

Bình thường ở trong nhà, nhìn mọi người cãi nhau , tôi lại thấy rất bình thường, nhưng hiện tại lại sắp sửa vào ở nội trú, tôi chợt có cảm giác lưu luyến người nhà ko muốn đi , trong lòng có chút buồn buồn, cùng lo nghĩ cho cuộc sống mới_____

Ko biết kí túc xá trông như thế nào?

Bạn cùng phòng của tôi là ai?

.....

12. Q.4 - Chương 1

Oa! Hôm nay trước cửa trường học đỗ thật nhiều xe nha! Hơn nữa xe nào xe nấy cũng là loại limousine xa xỉ! Mặc dù Hayakawa là trường học quý tộc ,việc xe hơi đắt tiền đến đưa đón các học sinh đi học cũng ko phải là chuyện lạ lùng gì, nhưng mà đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy có nhiều xe thể thao như vậy nối đuôi trước cửa trường, cái loại phô trương thân thể này đối với 1 kẻ bình dân như tôi thì đây cũng là lần đầu được nhìn thấy

Được rồi!! mặc kệ cuộc sống mới sẽ bắt đầu như thế nào!! Ma Thu Thu mà cũng phải cố lên!!

Tôi cố sức mang theo vali, một mình hướng về phía kí túc xá mà đi

A! Đúng là bạn cùng trường nhưng ko cùng số mà, người ta thì có ba mẹ tay xách bao lớn bao nhỏ đưa đi , còn ba mẹ tôi hôm nay đều có chuyện ko thể tới. Nhưng mà cũng ko sao, dù sao đồ đạc của tôi ko nhiều, một mình vẫn có thể xách được

Phù.....rất cuộc cũng đã đến!

Tôi đứng trước mặt tiền kí túc xá, lau mồ hôi

Kí túc xá này nhìn qua hăng còn mới! Hơn nữa nó lại nằm ngay phía sau trường học, oa.....ko khí và tầm nhìn rất tốt!! Mặt cỏ xanh um , cây cối tươi mát, khiến cho người ta có cái cảm giác đông sang ko sợ lạnh, hà về ko sợ nóng

Thật dễ chịu nha!! Tôi rất thích nơi này!! Tôi lập tức đổi với cuộc sống mới của mình tràn ngập khát khao. Ko biết bạn cùng phòng với tôi là ai?! Đúng rồi, nói ko chừng tôi có thể nhân cơ hội này quen biết thêm một hai người bạn tốt nữa!! Ha ha!! Quá tuyệt vời!

Tôi vui vẻ suy nghĩ, mang theo va lo đi lên lầu

“Tránh ra, tránh ra! Đừng cản đường”

“A.....” Tôi ko ngờ mình vừa định đi lên liền bị một nữ sinh khác xô đẩy

“Cẩn thận!” Từ phía sau tôi đột nhiên truyền lên một giọng nói!! Tôi quay đầu lại liền thấy.....hiển nhiên là Kim Ánh Minh

“Sẽ con! Cô tới rồi!”

Lúc này, Mông Thái Nhất cũng sôi nổi chạy đến

Kim Ánh Minh ko hề để ý Mông Thái Nhất đang nhếch môi giễu cợt mình, trực tiếp đi tới bên cạnh tôi, một tay nhận lấy cái vali nằm chết trong tay tôi!

“Tôi giúp cô”

“A.....cảm ơn.....” Tôi có chút thụ sủng nhược kinh (*) gật gật đầu (thụ sủng nhược kinh: được chiều chuộng như vãn kiếp sợ)

“A! Chuột chết!! Ko cho phép cậu chạm bàn tay thối lên người Sẽ con!” Mông Thái Nhất tức giận đến oang oang kêu to, ko phân trần đoạt lấy vali trong tay Kim Ánh Minh

“Dừng tay! Dừng tay!! Vali của tôi sẽ bị các người xé mất!!” Tôi gấp đến độ ra sức xua tay

“Oa! hai đại danh nhân chiến tranh nha!! Hình ảnh quý giá như vậy rốt cuộc cũng bị tôi chụp được!!”

A? Đây ko phải là cái tên tôi gặp được ở thư viện sao? Tên.....là Hà Đồng thì phải!

“Này! Tiểu tử thối!! Cậu cầm máy camera chụp chụp cái gì ở đây!” Mông Thái Nhất tức giận liền vọt tới trước mặt Hà Đồng rống lên!

“A! Mông Thái Nhất! Tôi là FANS của anh!! Anh ký tên cho tôi đi!” Hà Đồng hưng phấn rút ra một quyển tập và 1 cây bút từ trong túi ra

“Cậu là FANS của tôi?!” Mông Thái Nhất vừa nghe người nói, khuôn mặt lập tức liền vui mừng hơn hở “Thằng nhóc này!! Cậu cũng thật tinh mắt nha!! Cậu tên gì!!Tôi sẽ ghi tên cậu vào!!”

“Tôi tên Hà Đồng!! Tôi muốn về sau có thể quyết đoán giống cậu!! Sau này cậu nhất định phải giúp đỡ tôi nhiều hơn nha!” Hà Đồng phấn chấn nói

“hahahaha! Tiểu tử! Nói rất hay!! Yên tâm đi!! Hayakawa là địa bàn của Mông Thái Nhất tôi!! Sau này ai dám bắt nạt cậu , tôi sẽ giúp cậu đập bẹp hắn! Ha ha ha ha!”

“Ngu ngốc” Kim Ánh Minh ở bên cạnh lạnh lùng hừ hừ

“A! Kim Ánh Minh!!” Ánh mắt Hà Đồng đột nhiên trở nên càng thêm lóe sáng! Hắn cầm lấy cuốn sổ chạy đến bên Kim Ánh Minh “Kim Ánh Minh! Xin chào! Tôi là FANS của cậu!! Làm ơn ký cho tôi cái tên!!”

“.....”

“Cậu phóng khoáng như vậy, tôi rất ngưỡng mộ!! Sau này xin hãy giúp đỡ tôi nhiều hơn!”

“Hừ, nhảm chán” Kim Ánh Minh liếc Hà Đồng một cái

“Cái gì? Ko phải vừa rồi cậu nói cậu là FANS của tôi sao? Sao lại coi con chuột này là thần tượng?!” Mông Thái Nhất vừa mới hơn hở ra mặt lập tức liền cứng mặt ngơ ngác

“.....A? Tôi ngưỡng mộ cả hai người mà.....”

“Cái gì? Hai người.....”

.....

Kim Ánh Minh thờ ơ lạnh nhạt để mặc cho hai người họ làm trò khôi hài, hắn cầm lấy hành lý của tôi đi lên lầu kí túc xá giành cho nữ

A! Đợi chút! Đó là lầu ký túc xá của nữ! Nam sinh ko thể đi vào!! Nếu ko sẽ bị các bác quản lý viên mắng!!

“A! là Kim Ánh Minh thiếu gia!! mời vào mời vào!” Ko ngờ tới bác gái quản lý viên vừa nhìn thấy Kim Ánh Minh đã cúi đầu khom lưng mời hắn

“Chuột chết!! ko được phép đi 1 mình!! Chờ tôi với!”

“A! Các thần tượng đang bước vào!! Chúng ta đi xem đi!” Hai người bọn họ hiển nhiên đã làm cho bầu ko khí náo loạn cả lên

Cứ như vậy, Kim Ánh Minh, Mông Thái Nhất, có cả Hà Đồng , tất cả 3 người họ đều tiến vào trong kí túc xá

“A.....thì ra đây là ký túc xá nữ!! Đây là lần đầu tiên tôi đến!!” Hà Đồng chụp chụp cái mũ trên đầu , kinh ngạc nhìn

Ký túc xá so với tưởng tượng của tôi còn lớn hơn! Một phòng khách, 1 phòng ngủ, ban công, buồng vệ sinh, trong phòng ngủ chỉ có hai cái giường , nhưng lại lắp thêm TV, máy lạnh, điện thoại, máy vi tính, ngay cả tủ lạnh, máy giặt cũng có!!

Hơn nữa cách bài trí cũng rất tráng lệ.....đây có thật là ký túc xá giành cho học sinh ko?.....

“Sẽ con! Sẽ con!! Nhanh chút lại đây!” Mông Thái Nhất đứng bên cửa sổ kêu to

“Sao vậy?” Tôi tò mò đi đến

“Cô xem bên kia!” Mông Thái Nhất chỉ vào tòa lầu giành cho nam phía đối diện, vui vẻ nói “Căn phòng chính giữa lầu 3 ở đằng kia chính là chỗ ở của tôi!! Vừa vặn đối diện với cô!! Chúng ta thật có duyên đúng ko!”

“Hay.....hay quá.....”

Tên Mông Thái Nhất ngu ngốc này lại đảo mắt liên tục! Ko phải hẳn đang mưu tính cái gì nữa chứ!

“A! Đúng rồi!” Mông Thái Nhất đột ngột dùng sức vỗ tay 1 cái rõ to!

“A? Mông Thái Nhất!! Cậu nghĩ đến cái gì?!” Hà Đồng phẫn chấn hỏi

“Hớ hớ! Sẽ con!! buổi tối phải để ý đến ám hiệu của tôi! Đến lúc đó tôi sẽ bay qua thăm cô!”

Bay qua thăm tôi?! là ý gì?! Tôi nghe ko hiểu

“Mông Thái Nhất! Chẳng lẽ cậu dự định cùng Ma Thu Thu hẹn hò bí mật sao? Oa!! Nghe thật tuyệt! khi nào? Tôi nhất định phải chụp được cái cảnh cảm động lòng người này!” Hà Đồng giờ DV lên hứng thú kêu to!

“Hớ hớ!” MÔNG Thái Nhất thần thần bí bí mở to hai mắt, cười khúc khích, hướng chúng tôi giơ tay chữ “V”

“Nhàm chán” Kim Ánh Minh nhìn MÔNG Thái Nhất hừ lạnh

“A? Chuột chết! Cậu nhất định là đang ghen tị chứ gì! Ha ha ha ha! Sao nào?! Tôi ở đối diện Sẽ con!! Cậu ở chỗ nào! Đúng rồi!! Cậu nhất định là ở trong hang chuột! Bởi vì cậu là chuột mà! Ha ha ha!”

Kim Ánh Minh lạnh lùng liếc mắt nhìn Mông Thái Nhất 1 cái “Làm việc phải quang minh chính đại!”

Vừa dứt lời , hẳn còn nhú nhú lông mày với Mông Thái Nhất

A, nói như vậy thì ko phải Kim Ánh Minh đang chửi Mông Thái Nhất là tên trộm sao? Đồ ngốc nghe cũng hiểu được a!

“A! Chuột chết!! cậu có ý gì?!”

“Oa! lại muốn đánh nhau!! lại muốn đánh nhau! Ko biết hai đại danh nhân Hayakawa mà đánh nhau ai sẽ là người thắng a!” Hà Đồng vui vẻ nâng DV lên hoa chân múa tay

Ai....lại nữa rồi.....

Tôi nhìn bọn họ lắc đầu 3 cái, mang valy đi tới bên giường

A? Sao lại thế này? Giường của tôi có vẻ như đã bị người ta chạm qua, thoạt nhìn có chút hỗn loạn, phía dưới dra giường hình như có thứ đồ gì đó.....

Tôi buông valy ra, định bụng sửa sang chần đệm lại 1 chút. Ai ngờ tôi vừa xốc chần lên thì.....

“A!!” Tôi sợ hãi kêu lên 1 tiếng , mặt mày tái mét đặt mông ngồi trên mặt đất

“sao lại thế này?!”

“Đã xảy ra chuyện gì?!”

Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh vội vàng chạy tới

“Ồở.....trên giường” Tôi che mắt, xanh mày xanh mặt chỉ tay lên giường

“A!Chỉ là một con chim nhỏ đã chết!! Hơn nữa hình như nó còn làmột con chim sẻ.....” Hà Đồng kinh ngạc nói

“Ai? Rốt cuộc là ai làm?!! Ai lại có gan lớn như vậy, dám động thủ trên đầu thái tuế (*). muốn chết sao?!!”
((*): chỉ người dám xúc phạm kẻ có quyền) Mông Thái Nhất chống hông nổi giận đùng đùng gầm lên

Kim Ánh Minh cau mày dùng bao ni lông đem con chim nhỏ bỏ vào thùng rác

“Tại sao lại như vậy! Thật đáng sợ!” Hà Đồng thông cảm than thở ngồi dưới đất

Kim Ánh Minh dịu tôi đứng dậy. Còn Mông Thái Nhất lại nhìn nhìn xung quanh kí túc xá

“Mông Thái Nhất!! Anh đang làm cái gì?”

“Tôi giúp cô kiểm tra 1 chút!! Nhìn xem ở chỗ này có điểm nào bất thường!”

Kim Ánh Minh ko nói cái gì, lần đầu tiên làm theo ý định của Mông Thái cùng nhau kiểm tra

Mà Hà Đồng vẫn tiếp tục chụp bộ dạng kiểm tra của Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất

Nhìn bộ dạng làm việc của Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất, tôi đột nhiên có chút cảm giác ngượng ngùng. Nhưng mà trong lòng tôi vẫn có cảm giác rất bất an.....

“À.....Kim Ánh Minh! Mông Thái Nhất!! Tôi nghĩ chắc là ko có chuyện gì đâu!! Có lẽ là do trùng hợp thôi, ko sao đâu!” Tôi thấy hai người bọn họ ở trong phòng tìm tôi cũng đã lâu nên muốn gọi bọn họ lại

“Trên đời này làm gì có nhiều chuyện trùng hợp như vậy! Đe dọa! Lần này nhất định là đe dọa!” Mông Thái Nhất vừa nghiêm túc kiểm tra vừa kêu lên

“Hắn nói đúng ” Kim Ánh Minh vẻ mặt nghiêm túc nói

Thật khó thấy.....hai người bọ hiểu ý nhau như vậy!!

“Ko sao! Ko phải tôi còn 1 người bạn cùng phòng sao? Con gái ở chung với nhau có thể săn sóc lẫn nhau! ha ha!”

“A? Đúng rồi!Sẽ con! Bạn cùng phòng của cô là ai?” Mông Thái NHẤT đột ngột ngắt đầu hỏi

“A? Tôi cũng ko biết nữa!”

“Tại sao lại bần như vậy?!” Từ cánh cửa truyền đến 1 giọng nói khiến tất cả chúng tôi ngoái đầu nhìn lại

Là Thượng Hà Hi?! Bên cạnh nàng còn có 1 bảo mẫu đang luống cuống giúp nàng cầm hành lý, chẳng lẽ.....

Tâm lý của tôi chìm vào băng lạnh!

“Mông Thái Nhất, anh làm gì ở đây?!” Thượng Hà Hi thấy Mông Thái Nhất ko ừ ko hử liền tức giận hỏi
“Cả Kim Ánh Minh nữa, sao đã kiểm được chỗ ở chưa?”

“Ừ” Kim Ánh Minh nhìn nhìn nàng, ko lộ vẻ mặt gật gật đầu

“A! Sao cô lại ở đây a?!!” Mông Thái Nhất so với tôi lại càng kinh ngạc, hần há miệng nhìn Thượng Hà Hi lớn tiếng hỏi

“Tôi ở trong cái ký túc xá này có gì lạ lắm sao? Đây là phòng của tôi!! Các người ở trong này mới là chuyện lạ!” Thượng Hà Hi hướng Mông Thái Nhất “tặng” cho hắn một ánh mắt xem thường thật lớn, đột nhiên ánh nhìn của nàng rơi vào người tôi

“A.....xin chào.....” Giọng nói của tôi đột nhiên so với tiếng ong ong của muỗi còn nhỏ hơn

“.....Cô ở cùng phòng với tôi?” Thượng Hà Hi nhìn tôi, lông mày dài nhất thời cau lại

“à.....hình như là vậy.....” Tôi xấu hổ cười cười gật đầu

“Vú Trương! Di đi tìm bác gái quản lý nói chuyện một chút!! Tôi muốn đổi phòng!”

“Nhưng mà tiểu thư.....trường học đã quy định phòng ở ký túc xá ko thể đổi, đây là quy chế của Hayakawa.....”

“.....Hừ! Quy chế gì chứ!! Lát nữa tôi sẽ tự đi nói” Thượng Hà Hi lộ ra vẻ mặt ko hờn ko giận, miệng hừ hừ

“Ê! Ba tên con trai các người còn đứng ở đây làm gì?! Nơi này là ký túc xá nữ!! Muốn đợi tôi mời bảo vệ sao?!”

“Con nhỏ lập dị này thật dài dòng!” Mông Thái Nhất nhìn nàng, ánh mắt hắn dường như đã muốn phát hỏa

“Mông Thái Nhất! Anh nói lại một lần nữa thử xem!” Thượng Hà Hi lườm Mông Thái Nhất 1 cái

“Ồ.....” Mông Thái Nhất dĩ nhiên ko thể ko tức giận, nổi cáu như quả bóng bị căng hơi “Hừ! Nam nhân tốt ko cùng nữ đấu! Sẻ con! Tôi đi! Nhớ rõ ám hiệu a!”

Ám hiệu?!

13. Q.4 - Chương 2

Ko đợi tôi kịp phản ứng, Mông Thái Nhất đã nhanh như chớp biến mất sau cánh cửa căn phòng

Phía sau, lại truyền đến tiếng ho khàn của bác gái quản lý. Hắn là nàng muốn ám chỉ, trời ko còn sớm, nam sinh nên rời đi

Kim Ánh Minh thức thời lên tiếng nói “Tôi đi đây” . Nói xong liền xoay người rời khỏi ký túc xá

“Thu Thu! Giữ gìn sức khỏe!” Hà Đồng nói xong, cũng đi theo phía sau Kim Ánh Minh vội vàng rời đi

Hiện tại, trong phòng chỉ còn lại mình tôi và bảo mẫu của nàng

Thượng Hà Hi hành động ánh mắt chán ghét, lạnh lùng đánh giá tôi 1 chút

“Vú Trương! Dem hành lý của tôi đặt sang bên kia! Đúng rồi, giúp tôi thay hết dra giường ở đây, vừa rồi dra giường bị tên Mông Thái Nhất kia chạm phải, bẩn gần chết!! Cả toilet toàn bộ cũng phải khử trùng!! Đúng là bẩn hết sức!” Thượng Hà Hi nghiêng trái nghiêng phải nói

Đúng rồi, tôi nhớ ko lầm thì Thượng Hà Hi mắc bệnh khiết phích (*mê sạch)!! Nhưng mà ko ngờ tới nàng lại bệnh nặng đến mức này....Về sau tôi phải cẩn thận hơn một chút mới được!

“Đúng rồi! Ma Thu Thu!”

“A! Gì vậy!”

“Cô đã ở chung với tôi cùng 1 phòng, vậy cô cũng phải tuân theo luật của tôi!” Thượng Hà Hi ngồi xuống đối diện tôi, mặt ko chút thay đổi nhìn tôi

“Quy củ?.....”

“Ừ. Thứ nhất, đồ đạc của tôi cô ko được chạm vào!”

“A.....được.....” tôi gật gật đầu

“Thứ hai, mỗi lần dùng toilet xong phải dùng nước khử trùng trừ độc! Cả phòng tắm cũng vậy!”

A.....lại khử trùng?

“Thứ ba, ngoại trừ thời gian ngủ ra, giường và bàn của cô phải sạch sẽ! Nếu ko thì cô ở phòng khách đi!”

“Vì.....vì sao?” Tôi tò mò hỏi

“Cô ở chung với tôi trong 1 phòng, nếu đồ đạc của cô lung tung lộn xộn, thì làm sao tôi có thể ở?!” Thượng Hà Hi ko kiên nhẫn nói

“a.....được.....”

“Ừ. Thứ bốn, nói chuyện nhất định phải nhỏ giọng! Ko được nghe điện thoại trong phòng! Tôi thích sự yên tĩnh”

“Được.....”

“Thứ năm, mỗi ngày phải quét dọn phòng 3 lần! Thùng rác mỗi giờ đổ 1 lần!”

“Được.....được rồi.....”

“Cuối cùng, ko được mang người ko đảng hoàng đến ký túc xá! Nơi này ko phải là quán bar hay câu lạc bộ đêm! Cô cũng nên kiềm chế lại mấy hành vi ko đứng đắn của mình!”

“.....tôi biết rồi.....” Giọng nói tôi có chút run run

“Tốt lắm, trước tiên là như vậy!! Sau này nếu như tôi cảm thấy ko ổn, sẽ thêm điều khoản vào!”

.....

Lòng lập tức trở nên nặng trĩu.....Tôi biết rất rõ.....Mọi mong chờ một cuộc sống kí túc xá vui vẻ của mình đã biến thành bọt biển.....Đổi lại là sự hành hạ. Nhưng mà vì bầu ko khí hòa bình của phòng ngủ sau này, tôi sẽ cam nguyện trở thành “người đầy tớ của nhân dân”

“A? Tiểu Hi! Cậu ở gian ký túc xá này sao?!”

A! Tử Lô đến đây!! Vừa nhìn thấy nàng, tôi liền hận ko thể rút đầu vào trong áo

“Tử Lô, cậu đến rồi!” Thượng Hà Hi nở một nụ cười hiểm thấy

Bọn họ là kẻ có tiền, kẻ có tiền gặp kẻ có tiền có vẻ thuận mắt, khó trách, họ gặp tôi lại tỏ ra chán ghét như thế

“Ma Thu Thu!! Sao cô lại ở trong này?!” Tử Lô thấy tôi liền kinh ngạc lớn tiếng hỏi “Tiểu Hi! Cậu đừng nói cho tôi biết là cậu và Ma Thu Thu ở cùng một gian ký túc xá nha!”

Thượng Hà Hi chép miệng, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Tử Lô

“Trời ạ! Tiểu Hi! Cậu thích nhất là sạch sẽ!! Sao cậu lại có thể dễ dàng ở cùng phòng với cái loại bỏ đi này!!”

Cái gì? Cái loại bỏ đi?!

“Hết cách rồi Tử Lô, trường học đã an bài, ko đổi được”

Tôi.....tôi thấp kém như vậy sao? Chỉ là hai người mặc quần áo cao cấp hơn so với tôi, ở phòng lớn hơn so với tôi, đồ dùng đắt tiền hơn so với tôi, nhưng mấy chuyện đó ko có nghĩa là tôi ko sạch sẽ a!

“Tôi.....mỗi ngày đều dùng dung dịch tẩy độc hiệu 84 để rửa tay!” Miệng tôi chỉ có thể run rẩy vì bản thân mình bào chữa

Tử Lô nhìn tôi, tinh thần nhất thời tỉnh táo!

“Chắc chắc chắc! Đúng rồi!! Lúc này vừa đi qua hành lang tôi có nghe được mọi người bàn tán, vừa rồi có phải Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất đến giúp Ma Thu Thu xách hành lý phải ko?!”

Tôi rút cổ gật gật đầu

“Ai! Ma Thu Thu ơi là Ma Thu Thu! Tôi cảm thấy cô quả thật rất xứng đáng với cái danh hiệu “cô gái thối rửa” nhất thế giới!! Cô ko biết xấu hổ sao?!”

“Tôi.....” Tôi muốn cãi lại, nhưng nghĩ lại, rốt cuộc vẫn đem câu nói nuốt trở về

“Ko phải ngày nào cô cũng muốn khoe Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất thích cô đến mức nào chứ?”

“Ko.....ko phải.....”

“Ko phải!?! Tôi thấy đúng là như vậy! Tâm cơ cô nặng như thế, coi chừng lãnh nạn nha! Đừng tưởng rằng đã có Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh ngày ngày bảo vệ thì Sẻ con như cô luôn luôn yên ổn, sau này nói ko chừng cô sẽ bị người ta hận bóp chết.....tựa như bóp chết một con chim sẻ”

Bóp chết 1 con chim sẻ?.....Chẳng lẽ con chim nhỏ đã chết kia là do Tử Lôi làm?

Tôi kinh ngạc nhìn cô gái đang cười lạnh trước mặt! Tại sao.....rốt cuộc tôi đã làm sai điều gì để cho nàng hận tôi như vậy?!!

Tôi ngàn phần sợ hãi, bắt đầu cuộc sống kí túc xá

Vì ko muốn làm trái với luật lệ của Thượng Hà Hi, nên tôi lên giường rất sớm, tắt điện thoại di động, tôi bước vào mộng đẹp

Ko biết đã qua bao lâu.....

“Này ! Này! Tỉnh lại!”

“A?.....Ai vậy?” Tôi dụi dụi mí mắt nặng nề

Hử? Là Thượng Hà Hi?!! A.....đúng rồi.....bắt đầu từ hôm nay trở đi, tôi chính thức bước vào cuộc sống nơi kí túc xá này, mà Thượng Hà Hi chính là bạn cùng phòng với tôi

“Tôi đi chạy bộ. Cô phải quét dọn kí túc xá 1 chút, nhớ dùng dung dịch khử trùng tẩy độc toilet”

“Được.....được.....” Tôi kèm chế cơn ngáp, gật gật đầu

Thượng Hà Hi vẻ mặt ko chút thay đổi, nhìn tôi liếc mắt 1 cái, đi ra khỏi kí túc xá

Quên đi, nếu đã tỉnh, vậy thì nên cố gắng rời giường!!

Tôi xoa xoa đôi mắt mệt mỏi, từ trên giường ngồi dậy

Phù.....mỗi ngày đều phải làm vệ sinh phòng ngủ ba lần, sáng sớm 1 lần, giữa trưa 1 lần, buổi chiều 1 lần, đây là quy định của Thượng Hà Hi

Tuy rằng tôi cảm thấy có chút quá đáng, nhưng mà vì mục đích ở chung, tôi chỉ có thể nhường nhịn nàng.....A! Ko sao! làm vệ sinh thôi mà! Ko thể làm khó tôi!!

Tôi tự an ủi mình, rồi xoắn tay áo chuẩn bị lao vào làm việc

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch!

Chưa đến 1 giờ, toàn bộ gian kí túc xá đã được tôi lau qua 1 lần, ngay cả những góc ngách nhỏ nhất tôi cũng ko buông tha! A! Làm như thế này hẳn Thượng Hà Hi ko thể xoi mói được cái khuyết điểm gì!

Tôi chùi chùi mồ hôi trên trán.....Oa! Sao lại ra nhiều mồ hôi như vậy!! Ngay cả quần áo cũng ướt cả!! Tôi nhìn nhìn đồng hồ, hiện tại thời gian ko còn sớm nữa, chỉ bằng tắm rửa 1 chút đi

Nghĩ đến đây, tôi liền chuẩn bị quần đi vào phòng tắm

Rào! Rào!

Ồ.....Tắm rửa xong thật thoải mái, cả người tôi đều nhẹ nhàng, khoan khoái cả lên!! Xem ra, phòng tắm kí túc xá này so với nhà tôi còn muốn cao cấp hơn! Sức nước lớn như vậy! Cảm giác thật thoải mái! Ha ha!!

Tâm tình của tôi thả lỏng, cuối cùng tôi ko tự giác cất lên tiếng ca!

“A! Lạnh quá!!” Tôi đột nhiên hét lên 1 tiếng chói tai, từ trong vò hoa sen lui ra!

Chuyện gì thế này!! Vừa rồi còn là nước ấm mà tại sao lại đột ngột chuyển thành nước lạnh?!! Bây giờ còn là tháng ba, nhiệt độ ko khí so với mùa đông ko cao hơn là bao nhiêu! Ô ô ô! Lạnh chết mất!

Hắt xì! Tôi đánh một cái hắt xì thật to , quần khấn lại, lạnh run bước ra

A! Máy nước nóng đã bị tắt mất!

Đây là có chuyện gì?! Trước khi tắm rửa, rõ ràng tôi đã mở nó ra rồi mà!

Chẳng lẽ là Thượng Hà Hi.....Tôi nhìn quanh quanh trong phòngko thấy, nàng còn chưa trở về, ko phải nàng! Vậy....vậy là ai a?!! Chẳng lẽ có người khác bước vào phòng tôi sao?!!

Chẳng lẽ là.....trộm?!!!

Nghĩ đến đây , tôi ko khỏi cuống quýt chạy vào phòng ngủ mở túi hành lý của mình ra!!

A!!! Đồng phục.....đồng phục! Đồng phục mùa đông của tôi hiển nhiên đã bị người xé nát! Tại sao?!! Tại sao lại như vậy?!! Rốt cuộc là do ai làm

Đầu của tôi loạn càng thêm loạn

Từ kí túc xá mà đến phòng học phải mất hơn hai mươi phút

Đúng là trời ko thương người , hôm nay đột ngột tắm phải nước lạnh, hiện tại còn bị gió Bắc lãnh lẽo đập vào người!!

Đúng là ốc lậu thiên phùng liên dạ vũ (*), thì ra ông trời cũng thích thấy người gặp nguy a!

“A? Kia ko phải là Ma Thu Thu sao? Sao cô ta lại mặc đồng phục mùa xuân? Cô ấy ko lạnh à?!”

“Chắc là muốn tỏ rõ phong độ nên ko cần ấm!”

Hai bạn học đi qua tôi nhỏ to bàn tán, thỉnh thoảng còn truyền ra 1 hai tiếng cười trộm

Hắt xì ! Hắt xì!!

Mặc kệ các nàng!! Tốt nhất là nên đi thật nhanh đến lớp! Tôi.....ngay cả cái mũi cũng muốn đông!

Ai da!! Sao đột nhiên gió lại lớn như vậy! Ko hay, ko hay rồi, váy dài mỏng manh của tôi lại bay lên, đúng là dọa người quá đi!

Tôi vội vàng giữ váy , ngẩng đầu nhìn quanh, ko có người!! Thật là may! Hắn vừa rồi ko có người nhìn thấy. Nếu ko , tôi ko muốn sống nữa...Ô ô ô.....Ma Thu Thu, mày phải tin tưởng, nhất định là ko có người nhìn thấy

Hắt xì! Hắt xì!

Đột nhiên cảm thấy thật ấm áp.....Cái áo khoác này đã khoác trên vai tôi từ khi nào??

Tôi kinh ngạc quay đầu nhìn lại!

“Mông Thái Nhất.....là anh! hắt xì hắt xì!” Vừa rồi, váy bay lên.....Hắn ko thấy gì chứ??

“Oa! Sẻ con! Nước miếng của cô đã phun đầy mặt tôi rồi!”

“A.....thật xin lỗi.....hắt xì! hắt xì!”

“Được rồi, được rồi!! Nhanh nhanh khoác áo của tôi đi!! Cô cũng thật là!! Sao lại ăn mặc ít quần áo như vậy a?? Đầu của cô ko bị đập mạch chứ? Thân hình của cô lại ko được tốt!! Ngực và mông đều lép xẹp.....”

A! Nói cái gì vậy, chẳng lẽ hắn đã nhìn thấy hết!! Ko , ko đâu, nhất định là ko. Tôi cứ rần bảo trì bộ dạng bình thường

Ô ô ô.....Mông Thái Nhất thôi! Anh cho tôi mượn đỡ áo khoác mặc thì tốt rồi!! Tại sao lại còn vô nghĩa nhiều lời như vậy a!!

“Hắt xì!! Đồng phục.....đồng phục của tôi bị rách.....Hắt xì!!”

Oa! Thảm ! Nước mũi của tôi lại chảy ra!

Tôi vội vàng đưa tay lục túi xách lấy khăn giấy che mũi!

“Cái gì?! Đồng phục của cô bị rách!?! Sẻ con, cô phải cẩn thận chứ?!”

A! Mông Thái Nhất! Đúng có kéo tay tôi !! Nước mũi của tôi! Nước mũi! Khăn giấy che mặt! Khăn giấy che mặt! Ô ô ô ô!!

Tách tách!! Tách tách!! Tách tách!!

“Oa! Mông Thái Nhất lau nước mũi cho Ma Thu Thu!! Hình ảnh đáng quý!! Tôi chụp!! Tôi chụp!”

Ồ.....Tên Hà Đồng này sau lại xuất hiện đột ngột như vậy?! Hẳn là chó cảnh sát sao?!!

“Im miệng! Tôi có việc phải hỏi Sẻ con!” Mông Thái Nhất hung dữ trừng mắt liếc nhìn Hà Đồng 1 cái, quay đầu lại nhìn tôi “Sẻ con, mau nói cho tôi biết! Rốt cuộc sao lại thế này?! Là có người hại cô phải ko?!”

“A....thật.....thật ra buổi sáng tôi đột ngột phát hiện cúc áo của mình bị rớt , đúng lúc tôi lại ko kịp may, cho nên chỉ có thể mặc bộ này....”

“Thật sao? Ko ai bắt nạt cô?!”

“Ừ.....thật.....”

Tôi có cảm giác như Mông Thái Nhất đang nhẹ nhõm thở ra 1 hơi, hẳn thật sự đang lo lắng cho tôi

Nhưng mà, nói như vậy cũng tốt. Nếu như để hẳn biết chuyện tình sáng sớm hôm nay, hẳn nhất định sẽ làm ra những chuyện long trời lở đất.....Ai.....

“A! Sẻ con! Tay cô lạnh quá!” Mông Thái Nhất nói xong liền đột ngột nắm lấy tay tôi xoa xoa trong lòng bàn tay ra sức hà hơi!

“Mông Thái Nhất.....” Tôi vẻ mặt đỏ bừng đứng ngốc tại chỗ, một câu cũng ko nói nên lời

“Oa! Tôi chụp! Tôi chụp! Mông Thái Nhất sưởi ấm cho Ma Thu Thu! Hình ảnh thật cảm động! Ô ô ô ô! Mông Thái Nhất!! Anh ko hổ là thần tượng của tôi!”

Trời ạ.....tên Hà Đồng này , đúng là ồn ào

“Các cậu xem!! Mông Thái Nhất và Ma Thu Thu sáng sớm đang làm cái gì kia!?”

“Thật thân thiết nha! Xem ra tin đồn bọn họ có con là chuyện thật rồi!”

“Đúng rồi nha!”

Giọng nói của Hà Đồng hấp dẫn ánh nhìn của mọi người xung quanh

“Ha ha ha ha!! Tiểu tử!! Cậu thật đáng yêu!Nhớ rõ phải đem hình ảnh “câu chuyện rục rờ” của bốn đại gia sao ra một phần cho tôi!!”

“Được! Ko thành vấn đề!”

Câu chuyện rục rờ? Tên ngu ngốc này thật thích nói hươu nói vượn.....

“Hắt xì! ” Mông Thái Nhất đột ngột đánh 1 cái hắt xì thật to! Hẳn xoa xoa cái mũi, nhìn Hà Đồng, khoe mắt chột lóe lên tia sáng gian tà!!

“Hớ hớ!! tiểu tử! Cậu là FANS của tôi, vậy thì đem áo khoác của cậu kính dâng cho thần tượng của mình mặc đi!!” Mông Thái Nhất nói liền chạy về phía Hà Đồng

“A! Đừng ! Rất lạnh nha!” Hà Đồng quay đầu ko tuân lệnh bỏ trốn!

Tôi nhìn bóng lưng Mông Thái Nhất, bất đắc dĩ cười cười lắc đầu. Đột nhiên, tôi chợt nhớ đến biểu tình nghiêm túc vừa rồi của Mông Thái Nhất, mặt của tôi càng thêm đỏ bừng.....

mặc vào áo khoác của Mông Thái Nhất cảm giác ấm áp tăng lên rất nhiều! Nhưng mà tôi phải nhanh nhanh trả lại cho hẳn mới được! Tôi nghĩ nghĩ rồi vội vàng đi tới lớp

“A? Kim Ánh Minh! Anh đã đến! Hôm nay anh đến rất sớm nha.....” Đầu tôi đột nhiên sáng ngời

“Ừ, xin chào!” Kim Ánh Minh ngẩng đầu nhìn tôi

A! Mắt của hắn hình như có chút thâm quầng, chắc là ngày đầu tiên ngủ ở ký túc xá nên ko quen.....

Hử? Sao lại thế này?! Sao hắn.....hắn lại dùng ánh mắt kì quái đó nhìn tôi?! Ách.....ko.....hình như là đang nhìn vào cái áo khoác này

“Sao lại mặc đồng phục của nam?” Kim Ánh Minh chỉ chỉ áo khoác của Mông Thái Nhất trên người tôi

“A! Đồng phục của tôi bị rách, cái này là Mông Thái Nhất cho tôi mượn!” Tôi cười cười nói

A? Kim Ánh Minh.....hắn làm gì vậy?! Sao lại cởi áo khoác của mình ra?!

Đang lúc tôi hoang mang, Kim Ánh Minh đã đột ngột kéo áo khoác của Mông Thái Nhất trên người tôi ra!

Sau đó, hắn lại khoác áo của mình lên vai tôi, rồi lại thuận tay đem áo khoác của Mông Thái Nhất ném ra ngoài cửa sổ lớp học.....

Tôi ngây ngốc nhìn Kim Ánh Minh, ko biết nên phản ứng thế nào.....

Kim Ánh Minh.....thì ra anh cũng biết để ý đến chuyện bên ngoài.....

“A! Chuột chết! cậu làm gì vậy?! Dám vứt bỏ quần áo của bốn đại gia!!” tình cờ, Mông Thái Nhất vừa mới bước vào lớp, hắn lại vừa vặn thấy cái cảnh Kim Ánh Minh vứt áo của mình, nhất thời tức giận oang oang kêu lên

“A? Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh lại muốn đánh nhau?!” Hà ĐỒNG cầm DVđột ngột xuất hiện trước cửa phòng, hướng về Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh ra sức chụp!!

“Chuột chết!! Mau đi ra ngoài nhặt áo khoác cho tôi nhanh lên!!”

“Ko đi!”

“Cậu nói cái gì?!”

“Oa! Kim Ánh Minh cố lên! Mông Thái Nhất cố lên!! Hình ảnh quý giá! Hình ảnh quý giá đây!!”

“Sao lại thế này? Bọn họ lại muốn đánh nhau sao?”

“Ô ô ô ô! Đừng đánh vào mặt Kim Ánh Minh a! Ô ô ô !”

Trong lớp học hiện tại đã loạn thành một mớ!! làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Nếu như có Bắc Nguyên Ái tỷ ở đây thì tốt rồi.....vừa nghĩ đến Bắc Nguyên Ái tỷ, lòng tôi lại đau xót.....

Ko được!! Tôi phải nhanh tay nhặt áo khoác của Mông Thái Nhất lại, nếu ko sẽ xảy ra chuyện long trời lở đất.....

A! Thầy chủ nhiệm đến rồi!”

Thầy thở phì phì đi vào lớp học, thấy Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh đang xúm vào đánh nhau, nhất thời mặt mày choáng váng

“Dừng tay!! Mau mau dừng tay!!” Thầy chủ nhiệm tức giận đến kêu to

“DỪNG tay a! Mông Thái Nhất!! Kim Ánh Minh!! Mau dừng tay lại! Thầy chủ nhiệm đến!!” Tôi gấp đến độ vội vàng chạy đến túm lấy ống tay áo của hai người

Mông Thái Nhất và Kim Ánh Minh nghe thấy lời tôi, rốt cuộc mới chịu dừng lại

“Mông Thái Nhất!! Đây là đồng phục của em sao?” Thầy chủ nhiệm giơ ra 1 cái áo khoác sau lưng có thêu một chữ “Mông” thật to, tức giận hỏi

“A! Là đồng phục của tôi! Thì ra thầy đã giúp tôi nhặt nó!! Cảm ơn nha!” Mông Thái Nhất nói xong, liền đi lên phía trước ko chút khách khí cầm lấy đồng phục của mình

“Thằng.....thằng nhóc thối” Thầy chủ nhiệm bị cái thái độ của Mông Thái Nhất làm cho tức giận đến phát run “Mông Thái Nhất! Em tùy tiện đem đồng phục vứt đi!! Còn vứt xuống đầu tôi!! Tên học sinh cá biệt này , mau ra ngoài hành lang đứng cho tôi”

“Cái gì?! Sao tôi lại phải đứng!! Đồng phục ko phải do tôi ném xuống!” Mông Thái Nhất bắt mắt ồn ào

A! Mông Thái Nhất ngu ngốc!! Thầy chủ nhiệm càng ngày càng tức giận

Vì ko muốn sự việc càng trở nên phức tạp, tôi vội vàng đứng dậy!

“Thầy chủ nhiệm.....thầy chủ nhiệm!! Cái áo khoác đó vừa rồi là do em.....”

Lời của tôi còn chưa nói xong, đã bị thầy chủ nhiệm phán xét!! Ô ô ô!! Xem ra thầy đã tức giận muốn điên lên rồi.....

Được rồi!! Có giải thích nữa cũng dư thừa, tôi kéo kéo tay Mông Thái Nhất, lôi hắn ra ngoài hành lang

“Hừ! Ông già thối!! Đi xử oan người tốt!” Mông Thái Nhất dựa lưng vào tường tức giận nói

“Quên đi, đừng nói nữa, nếu ko mọi chuyện sẽ ko hay.....” Tôi thở dài

“Tôi cũng đứng”

A?! Kim Ánh Minh?! Sao hắn cũng chạy ra ngoài hành lang chịu phạt ?! Là thầy chủ nhiệm bắt hắn ra đây?! Ko thể nào.....

“Chuột chết!! Cậu tới làm gì?!” Mông Thái Nhất thở phì phì nói

“Áo là tôi ném. Tôi (đáng bị) phạt đứng” Kim Ánh Minh yên lặng nói, sau đó lại nhìn nhìn tôi

Kim Ánh Minh.....tôi còn tưởng rằng một kẻ thân phận cao quý như anh, tuyệt đối sẽ ko làm vậy, ko ngờ tới

“Chuột chết!! Lần này coi như cậu thức thời ! Hừ!”

Tin tức tam giác “bermunda” 3 người chúng tôi bị phạt đứng, lập tức đã lấy tốc độ của ánh sáng loan truyền ra khắp trường trung học Hayakawa!! Cơ hồ mọi người đều chạy đến xem cảnh tượng kì quan này! Đương nhiên, trong đám người đó ko thể thiếu Tử Lôi, Hoa Chi, Việt Mỹ, và thậm chí ngay cả Hà Ánh Nguyệt và Thượng Hà Hi cũng đi tới!!

“Hừ!! Con nhỏ xấu xí!!” Tử Lôi nghiêng răng nghiêng lợi, đứng ở một góc nhìn tôi

“Minh, đã xảy ra chuyện gì?” Hà Ánh Nguyệt khó hiểu hỏi

Tan học rồi.....cuối cùng cũng đã tan học

Ô ô ô ô! Ngày hôm nay sao mà dài thế!

Đầu tiên là nước tắm đột nhiên trở nên lạnh như băng , sau đó là đồng phục của tôi bị người xé rách , sau lại còn bị thầy bắt phạt đứng..... Một ngày hôm nay của tôi quả thật là ko may mắn cho lắm

Nhiệt độ ko khí buổi tối hạ xuống thật thấp , tôi mặc phong phanh đồng phục mùa xuân , run run lập cập trở về kí túc xá

“Cô đã về?”

Tôi vừa mở cửa đã nghe thấy giọng nói của Thượng Hà Hi

“Ừ, tôi.....tôi đã trở về! Hắc xì!”

Tiêu rồi!! Xem ra tôi đã bị cảm.....A.....khó trách tại sao đầu óc lại quay mòng mòng nư vậy.....

“Thùng rác đã gần đầy rồi! Mau đem nó đổ đi cho tôi!” Thượng Hà Hi mặt ko chút thay đổi nói “Đúng rồi, trên bàn học của cô rất lộn xộn. Nhìn sơ qua bẩn chết được!! Mau đem đồ đạc cất vào ngăn tủ đi!”

“A.....được, được.....hắc xì! hắc xì!”

“A! Cô làm gì vậy?! Sao lại hắc xì trước mặt tôi!! Làm như vậy cô sẽ lây bệnh cho người khác có biết ko?!! Trời ạ!! Bắn gần chết!! Phải mau mau gọi người tới khử độc mới được!!” Thượng Hà Hi cuống cuống gọi điện thoại cho bảo mẫu của nàng

14. Q.4 - Chương 3

Ai.....người mắc bệnh mê sảng sẽ đúng là rất cực nhọc, nhưng mà ,người ở cùng với kẻ mắc bệnh mê sảng sẽ thì càng cực khổ hơn...ai....

Rột rột.....rột rột.....

Đột nhiên tôi cảm thấy bụng mình thật đói! A.....đúng rồi! Hình như mẹ đã chuẩn bị cho tôi 1 bình dưa chua là quà ăn vặt!

Thật may!! Mau mau lấy nó ra thôi!

Tôi lục lọi tủ đồ, lấy ra 1 cái bình nhựa! A ! Chính là cái bình này!.....dưa chua tình yêu của mẹ giành cho tôi! Ha ha!

Tôi ôm bình ngồi trên bàn học

“Ma Thu Thu! Trời ạ! Cô.....trong tay cô đang cầm cái gì vậy?!” Thượng Hà Hi kinh ngạc hỏi

“A! Đây là dưa chua mẹ tôi làm ! Thứ này ăn rất ngon! Đúng rồi, Thượng Hà Hi, cô có muốn ăn thử 1 miếng hay ko?” Tôi nói rồi đem bình nhựa đẩy đến trước mặt Thượng Hà Hi

“Ko muốn , ko muốn!! Cầm lấy đi! Cầm lấy đi! Bắn gần chết!!” Thượng Hà Hi nhìn hộp dưa chua của tôi, lông mày đã cau lại thành một đường

“A.....” Tôi có chút khó chịu đem cái bình kéo trở về, mở nắp đây

Oa ! Thơm quá nha!! Mùi chua chua cay cay của củ cải!! Món này chính là sở trường tuyệt vời nhất của mẹ!! Tôi vốn có chút ko phần chán , nhưng chỉ cần ngửi được cái mùi này thì tinh thần đã tốt hơn rất nhiều

“Này.....này....thứ này có thể ăn sao?.....” Thượng Hà Hi vẻ mặt hoảng nhìn tôi như nhìn kẻ đang uống thuốc độc tự sát

“Thượng Hà Hi, thứ này tên là muối dưa chua ngọt, nguyên liệu chính là củ cải phơi nắng rồi sau đó ngâm chua, tuy rằng về bề ngoài của nó ko được đẹp lắm, nhưng mà hương vị cũng ko tồi!! Rất thơm!! Cô có nghĩ thấy ko!” Tôi vừa nói vừa đẩy chiếc bình về phía Thượng Hà Hi

Thượng Hà Hi do dự nhìn nhìn tôi, sau đó mới cẩn thận đem cái mũi hương đến cái bình ngửi ngửi.....

Về mặt của nàng nói cho tôi biết, nàng đã có chút động tâm

“Thật chứ?” Thượng Hà Hi hoài nghi nhìn tôi

“Ừ! Thật!” Tôi vui vẻ đem cái muỗng trong hộp cơm đưa cho Thượng Hà Hi

“Ko cần!” Thượng Hà Hi lạnh lùng đẩy cái muỗng của tôi ra “Tôi dùng muỗng của mình”

“A.....Được! Được!!” Tôi xấu hổ đưa cái lọ đến trước mặt nàng

Thượng Hà Hi mặt ko chút thay đổi dùng khăn khử trùng lau qua cái thìa 1 lần, sau đó mới cẩn thận bỏ thìa vào bình , nhẹ nhàng mà múc 1 muỗng.....

“A! Đây.....đây là.....con gián!! A.....!!” Thượng Hà Hi sợ tới mức quăng luôn cái muỗng, hoảng sợ kêu lên một tiếng thật thảm thiết (Rin: hờ hờ.....chị Hi ăn luôn cũng có sao đâu!! Ở Châu Phi người ta cũng coi gián là 1 món đặc sản!! Nhiều đại gia nhà giàu vì món đó mà phải bay qua Châu Phi du lịch để được ăn gián nướng!! Huống chi là cái món “gián ngâm chua” hoàn toàn mới như thế này...hồ hồ)

Tôi cũng bị phản ứng của Thượng Hà Hi làm cho hoảng sợ tới mức hai tay run run, “bịch” một tiếng, bình dưa chua trong tay đã rơi xuống đất, toàn bộ dưa chua trong bình đều đổ ra ngoài.....

Con gián?!! Làm sao có thể?! Bên trong bình sao lại có gián!?! Tôi nhìn nhìn con gián chết còn nằm trong muống của Thượng Hà Hi sợ tới mức ko nói thành lời!

“Ma Thu Thu! Cô cố ý phải ko?!” Thượng Hà Hi tức giận ngút trời, chỉ tay vào con gián nói

“Ko.....ko phải! Tôi ko cố ý mà!” Tôi gấp đến mức ra sức lắc đầu

“Sao lại thế này!? Đã xảy ra chuyện gì!” Tử Lôi và Hoa Chu đột nhiên vọt vào!

“Cô ta!! Cô ta dám bỏ con gián chết vào cái đồ ăn cho tôi ăn!” Thượng Hà Hi nổi giận dùm dùm nói

“Ko có!! Tôi thật sự ko có làm!! Tôi cũng ko biết tại sao bên trong cái hộp lại có con gián.....” Tôi sợ đến mức nước mắt đã ngừng chảy khôe mắt

“Ko sao? Sự thật ngay trước mắt còn dám nói xạo?!” Tử Lôi oang oang miệng gầm lên với tôi

“Tôi.....tôi.....”

Hiện tại, tôi thật ko biết tìm đường nào để chối cãi.....

“Đã xảy ra chuyện gì? Sao lại ầm ỹ như vậy?” Bác gái quản lý lòng như lửa đốt đi vào

“Bác gái! Con nhỏ Ma Thu Thu kia thật quá đáng! Dám bỏ con gián vào hộp dưa chua sau đó lại đưa cho Thượng Hà Hi ăn!” Tử Lôi vẻ mặt đáng thương kéo tay bác gái nói

Giả vờ đáng thương chính là sở trường số một của mấy loại tiểu thư con nhà giàu như Tử Lôi, tôi đã thấy nhưng ko thể trách.....

“Thật như vậy sao?!” Bác gái quản lý nhìn tôi rồi lại nhìn sang Thượng Hà Hi

“Hừ, di tự mình xem đi!” Thượng Hà Hi hướng 1 cái nhìn xem thường xuống con gián

“Bác gái!! Ma Thu Thu biết rõ Thượng Hà Hi rất thích sạch sẽ nên đã cố tình làm vậy, thật quá đáng!!”

“Ko phải! Bác gái!! Con ko làm !! Thật mà.....” Tôi quỳnh lên, nước mắt lại rơi xuống

Bác gái nhìn tôi lắc đầu thở dài, tỏ vẻ hiểu rõ tâm tư

“Tốt lắm, chuyện này hãy để tôi điều tra 1 chút!! Hiện tại trời ko còn sớm, tất cả mọi người nghỉ ngơi sớm 1 chút!!”

“Nhưng mà bác gái!! Ma Thu Thu thật quá đáng!! Dì chưa nói câu nào thì đã giải quyết cho nghỉ ngơi sao?!” Tử Lôi tức giận đến mức dám lớn tiếng hỏi bác gái

Bác gái sắc mặt trầm xuống

“Tôi cả đời làm quản lý kí túc xá của Hayakawa! Ai làm chuyện gì, ko làm chuyện gì, các người chỉ cần liếc mắt thì tôi đã biết!! Chuyện này nếu để tôi điều tra rõ ràng, thì đối với bất cứ kẻ nào gây ra chuyện này tôi cũng sẽ ko thiên vị”

“Dì.....” Khuôn mặt Tử Lôi lập tức đỏ bừng

“Được rồi!! Hai bạn học, hai người nên trở về phòng nghỉ ngơi!! Chuyện dọn vệ sinh nơi này thì lát nữa tôi sẽ kêu người đến làm!”

“Hừ! Ma Thu Thu! Coi như hôm nay số cô gặp may!” Tử Lôi hung dữ trừng mắt lườm tôi 1 cái, kéo Hoa Chi cùng nhau rời đi!

“Hừ! Đúng là bản gân chết!! Tôi muốn đi tắm!” Thượng Hà Hi tức giận hừ hừ bước đến phòng tắm

“Bác gái, cảm ơn dì.....” Tôi nức nở, vẻ mặt vô cùng cảm kích nhìn bác gái quản lý đáng yêu

“Đừng khách sáo, cô bé, tôi biết cô là cô gái tốt, không hề giống với mấy đứa đại tiểu thư con nhà giàu này, cô ko thể làm ra cái chuyện này. Thiếu gia Kim Ánh Minh đã đặc biệt dặn tôi phải chăm sóc cô!” Bác gái mang theo nụ cười thân thiết rời đi

Bác gái kia thật tốt, hiền lành cũng giống mẹ vậy.....Cả Kim Ánh Minh nữa!

Bởi vì xúc động, mà tim tôi lại cảm thấy ấm áp mặc dù thân thể tôi vì rét lạnh mà đã gần như muốn đóng băng

Ko khí lạnh.....ko khí lạnh.....

Cả 1 buổi tối, Thượng Hà Hi đã ko mở miệng nói chuyện với tôi lấy 1 câu! Bầu ko khí trong ký túc xá đã hạ xuống tới mức 0

Tôi ngồi trước bàn học, ngây ngốc nhìn Thượng Hà Hi đang đọc sách trên sô pha

Làm sao bây giờ? Mình.....mình có nên cho Thượng Hà Hi 1 lời giải thích? Nhưngnhưng mà mình phải giải thích với nàng như thế nào? Ai là thủ phạm bỏ con gián vào hộp dưa chua, tôi nặn óc suy nghĩ nhưng 1 chữ cũng ko thể suy nghĩ ra!

Chần chờ thật lâu, cuối cùng tôi cũng quyết định mở miệng

“Này.....”

“Câm miệng! Tôi ko muốn nghe giọng nói của cô!” Thượng Hà Hi ko đợi cho lời nói của tôi xuất ra khỏi mồm, đã thở phì phì, cắt đứt lời tôi

Tôi ngoan ngoãn gật đầu, ko nói gì thêm nữa

Ai.....Quên đi.....Bây giờ Thượng Hà Hi còn nổi nóng, đợi cho nàng nguôi ngoai được 1 chút , tôi sẽ lại giải thích với nàng....

Ô.....thật chóng mặt.....Xem ra bệnh cảm lạnh của tôi ko nhẹ a! Tốt nhất là tôi nên lên giường nghỉ ngơi sớm 1 chút....

Ồi? Sao lại thế này?! Trước cửa sổ sao lại có ánh sáng?! Tôi kinh ngạc nhìn cái cửa sổ ko máng rèm, trong lòng cực kì hoang mang!

Tôi nhìn nhìn Thượng Hà Hi ngồi trên sô pha, nàng đưa lưng về cửa sổ cho nên đối với tất cả mọi sự việc xảy ra phía sau đều ko hề biết

Ánh sáng nơi cửa sổ lúc chớp lúc tắt, nhìn qua thật giống như ám hiệu! Ám hiệu.....A! Chẳng lẽ là Mông Thái Nhất?!

Đúng rồi! Hôm trước hình như hắn có nói với tôi về cái loại ám hiệu gì gì đó!! Chẳng lẽ.....đây là ám hiệu của hắn phát ra cho tôi?!!

Tôi nghĩ đến đây thì lòng chợt lạnh

Cái tên ngu ngốc kia trăm lần ngàn lần đừng giở trò khi gì ra nha!! Sự kiện “con gián” chấn động vừa qua còn hoàn toàn lắng xuống, nếu như thêm 1 cơn sóng gió nữa.....ô ô ô!! Tôi ko dám tưởng tượng ra chuyện gì xảy ra tiếp theo!!

Ko được!! Tôi phải nhanh nhanh ngăn cản cái tên ngu ngốc kia mới được!

Nghĩ đến đây, tôi vội vàng chạy tới bên cạnh cửa sổ

“Thượng.....Thượng Hà Hi! Buổi tối trời lạnh, tôi giúp cô đem rèm cửa sổ đóng lại! Ha ha ha ha.....”

Thượng Hà Hi phiến chán nhìn tôi liếc mắt 1 cái, nàng ko nói gì, xem như là ngầm đồng ý

Ánh sang trên cửa sổ vẫn lúc sáng lúc tối.....

Tôi ghé mắt vào chỗ đối diện cửa sổ nhìn kỹ!

Trời ạ! Quả thật là cái tên ngu ngốc Mông Thái Nhất ấy! Hắn đang cầm 1 cái đèn pin hướng về cửa sổ lúc mở lúc tắt! Tên kia rốt cuộc muốn làm cái gì?!!

Ô.....bị ánh sáng đèn pin của Mông Thái Nhất tìm thấy rồi! Ánh sáng đâm vào mắt chói quá!! Tôi dụi dụi mắt, hướng về Mông Thái Nhất nhìn qua.....

A! Mông Thái Nhất đang ra sức vẩy tay với tôi! Trời ạ.....ko phải hần muốn hướng về phía tôi kêu to chứ!! Trăm lần ngàn lần đừng như vậy nha!! Nếu ko tôi sẽ lại gặp chuyện ko hay!! Thừa dịp hiện tại Thượng Hà Hi còn chưa biết chuyện, tôi phải mau mau gắn tên ngốc này lại mới được!

Nghĩ đến đây, tôi vội vàng vẩy vẩy tay với Mông Thái Nhất, để cho hần ko làm rối chuyện nữa!! Nhưng mà ko ngờ tới.....Mông Thái Nhất thấy tôi vẩy vẩy tay, lại càng hăng say vung vẩy đèn pin trong tay!!

Ô ô ô! Tại sao lại như vậy? Nhất định hần đã hiểu nhầm ý của tôi! Tôi phải làm như thế nào để cho cái tên ngu ngốc kia hiểu ý đây?

Đang lúc tôi biết nên làm thế nào, Mông Thái Nhất đối diện đột nhiên hạ cái đèn pin trong tay xuống!

A? Hần làm sao vậy? Hần đã hiểu được ý của tôi sao?! Đôi mắt tôi đột nhiên sáng ngời

Nhưng mà.....Sự thật đã chứng minh tôi mười phần đều sai!!

Mông Thái Nhất buông đèn pin ra nhưng lại thuận tay cầm một sợi dây thừng phía sau có buộc với 1 vật đen đen, ra sức vung nó lên trên không trung!!

Hầnhần muốn làm gì?! Lòng tôi liền trầm xuống!

Nói thì chậm nhưng sự việc lại xảy ra rất nhanh! Lòng bàn tay Mông Thái Nhất đột nhiên buông lỏng! Sợi dây thừng mang theo 1 vật đen đen đột ngột bay tới gần cửa sổ phòng tôi!

A!cái.....cái vật đen đen kia nhìn sơ qua rất giống với 1 cái móc sắt!! Ko.....ko phải hần muốn bắt chước mấy bộ phim kiếm hiệp,cứ tưởng mình là nhân vật chính một thân võ nghệ cao cường định bay qua đây chứ??

Đợi chút.....Ngày hôm đó hình như hần nói qua như vậy thì phải.....hần sẽ bay đến thăm tôi.....

Hay quá, hay quá.....Lần đầu tiên ném móc sắt của Mông Thái Nhất đã ném thử mùi thất bại.....móc sắt liền bị hần thu trở về

Đừng! Đừng ném nữa Mông Thái Nhất ơi!! Nếu ko tôi sẽ thật sự bị anh hại chết!! Ô ô ô ô!

Tôi gấp đến độ hướng về Mông Thái Nhất ra sức xua tay

“Ma Thu Thu! Kéo rèm cửa sổ có cần phải làm lâu như vậy ko?” Thượng Hà Hi ko kiên nhẫn ngẩng đầu lên nhìn tôi hỏi

“A!A!Xong rồi! Xong rồi!” Tôi vội vàng vươn tay, giả vờ làm ra cái bộ dạng như đang kéo màn

Chuyện ko muốn xảy ra đã tới.....

Ầm!! loảng xoảng!!

Cửa sổ đã bị móc sắt của Mông Thái Nhất đập nát

“A!” Thượng Hà Hi bị tiếng động bất thành linh vang lên làm cho giật mình!! Sợ hãi đến mức ngã ngồi xuống mặt đất

“Thượng Hà Hi! Cô.....cô ko sao chứ?!” Tôi vội vàng chạy lên đỡ nàng dậy

“Cút ngay!” Thượng Hà Hi dùng sức đẩy tôi ra, tức giận chỉ tay vào cửa sổ vương đầy miếng thủy tinh và sô pha tức giận rống to “Ma Thu Thu!! Rốt cuộc cô đang làm cái gì?!”

“Tôi.....chuyện này.....”

Làm sao bây giờ? Làm sao đây? Nếu như tôi nói mọi chuyện là do Mông Thái Nhất làm, nói ko chừng nàng sẽ đi tìm Mông Thái Nhất gây chuyện a.....

“Sao lại thế này?!! Lại xảy ra chuyện gì?!!” Tử Lô tựa như thần đèn, vừa nghe thấy tiếng động khác thường xuất hiện trong phòng chúng tôi, lập tức liền chạy tới!

“Cửa sổ sao lại vỡ nát?!” Tử Lô thấy cửa sổ bị hỏng 1 lỗ lớn thì kinh ngạc hỏi

“Hừ! Hỏi Ma Thu Thu đi?!” Thượng Hà Hi ko muốn lên tiếng tức giận nói

“Cái gì?! Lại là cô?! Ma Thu Thu!” Tử Lôi mở to đôi mắt nhìn tôi

“Tôi.....tôi.....”

“Tôi cái gì mà tôi?! Cô nhất định là vì ghen tị với tiểu Hi đã cùng với Mông Thái Nhất đính hôn, cho nên mới trăm phương ngàn kế, tìm cách hại tiểu Hi ,có đúng ko?!”

“Ko phải! Tôi thật sự ko có nghĩ vậy.....”

“Đứng lại!! Ko được vào!! Nơi này là kí túc xá nữ!”

“Bà già thôi!! Bà dám ngăn cản tôi, cẩn thận coi chừng tôi đánh bà!”

Lúc này,t ừ dưới lầu đã truyền lên giọng nói của Mông Thái Nhất

là giọng của Mông Thái Nhất.....cái tên ngu ngốc kia định xông vào kí túc xá nữ để làm gì đây?!!

Đừng mà.....trăm lần ngàn lần đừng làm vậy.....nhất định đừng làm vậy!!

Thời điểm tôi vừa mới cầu nguyện , Thượng Đế đã vô tình hoàn toàn lơ lười tôi. Chỉ vài phút sau, Mông Thái Nhất đã xuất hiện trước gian phòng kí túc xá!!

“Mông Thái Nhất! Anh tới đây làm gì?!” Thượng Hà Hi tức giận trừng mắt hỏi Mông Thái Nhất

“Đồ lập dị!! Tôi đến là muốn nói cho các người biết, cửa sổ là do tôi làm vỡ!! Tôi cho phép các người làm khó Ma Thu Thu!” Mông Thái Nhất lớn tiếng nói

“Mông Thái Nhất! Anh cũng thật quá đáng! Thượng Hà Hi là vị hôn thê của anh, sao anh lại luôn che chở cho Ma Thu Thu?!” Tử Lôi tức đến mức đối với Mông Thái Nhất la to

“Tôi muốn che chở cho ai là chuyện của tôi!”

“Mông Thái Nhất xem ra mắt của anh đã bị mù! Chỉ có như vậy mới đi thích con nhỏ bẩn thỉu này!”

“Cô nói rất đúng.....” Giọng nói của Mông Thái Nhất đột ngột trầm xuống “Tôi ko biết vì sao lúc trước mình lại theo đuổi 1 kẻ chỉ biết trêu chọc người khác, tính kế hại người?!”

Khuôn mặt của Tử Lôi đột nhiên so với cà chua còn trở nên đỏ hơn!

“Mông.....Mông Thái Nhất!! Anh.....anh nói bậy bạ cái gì đó?!”

Mông Thái Nhất nhìn Tử Lôi bằng ánh mắt khinh thường, sau đó lại đi đến trước mặt tôi

“Sẽ con, có sao ko?”

“Tôi.....khỏe.....”

Ô.....hình như là ko khỏe lắm.....đầu tôi.....đầu tôi thật choáng váng.....thật choáng váng nha.....

“Mông Thái Nhất.....” Thượng Hà Hi đột nhiên hạ giọng nói “Mông Thái Nhất.....anh thật sự thích cô ta sao?.....”

A?Sao lại thế này? Tôi có cảm giác hình như Thượng Hà Hi rất khó chịu.....nhưng mà.....ô.....tại sao sân nhà cứ không ngừng xoay tròn.....xoay tròn a.....

Vừa nghe thấy lời nói của Thượng Hà Hi, Mông Thái Nhất liền ngăn ra!

“Đúng vậy” Hần kiên quyết trả lời

Mông Thái Nhất.....Mông Thái Nhất vừa nói cái gì vậy?.....Tôi.....tôi bị làm sao thế này.....ko chỉ có sân nhà, mà ngay cả trời đất cũng bắt đầu xoay tròn.....

Phịch.....

Tôi chỉ cảm thấy bầu trời tối xầm lại, sau đó hai mắt của tôi liền nhắm lại, sau đó tôi ko còn biết đến trời đất là cái chi.....

15. Q.4 - Chương 4: Cổ Tích Trăng Và Sao

Chờ đến thời điểm tôi tỉnh lại, đã thấy mình nằm trong một căn phòng trắng xóa, nhìn sơ qua có chút giống phòng bệnh trong bệnh viện

Ồ.....đầu đau quá!

Kim Ánh Minh đang ngồi trên sô pha gần cửa sổ, nhắm mắt lại. Mông Thái Nhất thì càng kì lạ hơn.....hắn cả hai đầu gối đang quỳ rạp xuống bên cạnh Kim Ánh Minh, hai bàn tay chắp lại, tỏ vẻ như đang cầu nguyện, miệng còn lặng lẽ lẩm nhẩm

“Bà già, bà nhất định phải phù hộ cho Sẻ con mỗi ngày có thịt ăn.....a, ko đúng, là mỗi ngày khỏe mạnh.....phù hộ cho cô ấy, ngày ngày ỨC HIẾP NGƯỜI.....ko đúng, là ko bị người ỨC HIẾP.....”

Đây là cái lời cầu nguyện gì vậy? Tôi vội vàng ngồi dậy “Mông Thái Nhất.....Kim Ánh Minh.....”

“Sẻ con, cô.....cô thật sự đã tỉnh!” Mông Thái Nhất rất kích động, lách hai đầu gối hướng về tôi “Bà già hiển linh! Bà già hiển linh! Ha ha ha!”

“Câm miệng, ngu ngốc!” Kim Ánh Minh hung dữ lườm lườm Mông Thái Nhất không ngừng kích động

Tôi xoa xoa đầu, lơ mơ hỏi “Tôi.....sao tôi lại ở đây?”

“Cô bị xỉu. Phát sốt.” (Rin: hiểu là: cô bị xỉu vì phát sốt)

A.....đúng rồi.....Tôi mơ màng nhớ lại tiếng kêu của Mông Thái Nhất gọi tôi, cả tiếng thở dốc dồn dập.....thì ra tôi được đưa vào bệnh viện

“Mông Thái Nhất, sao anh lại quỳ a?”

“Quỳ?” Mông Thái Nhất gãi gãi đầu, nhìn lại mình còn đang quỳ hai chân, hắn đột nhiên sực nhớ ra cái gì, liền thần thần bí bí chạy đến cái nơi hắn vừa quỳ xuống, cầm lên một bức tranh “Vừa rồi, tôi đã cầu xin bà béo phù hộ cho cô bình an!”

Bà béo? Hắn dám kêu Đức Mẹ Maria là “bà béo” sao, tôi ngơ ngác nhìn bức họa của Đức Mẹ, bắt đặc dĩ lắc đầu, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy thật ám áp

“Nhàm chán” Kim Ánh Minh mặt vô biểu tình nói

“Chuột chết!! Cậu nói ai nhàm chán hả?!” bộ dạng Mông Thái Nhất nghiêm trang cầm bức họa Thánh Mẫu và bộ dạng đầu lý của Kim Ánh Minh nhìn qua cũng thật đáng yêu

Nhưng mà tôi có linh tính, nếu để cho hai người bọn họ ở cùng nhau thêm 5 phút nữa, thì “tai ương phòng bệnh” nhất định sẽ lại ập đến, tốt nhất là nên tìm cách để bọn họ về “Hai người hôm nay ko đi học sao?”

“Ừ” Kim Ánh Minh trả lời, sau đó lại nhìn sang Mông Thái Nhất

“Nhìn tôi làm gì, kêu Mông Thái Nhất tôi vì chuyện học hành mà vứt bỏ Sẻ con sao? Tôi đương nhiên sẽ ko trở về đi học!”

Ai nha, kế hoạch khuyên bảo đi học thất bại.....ko được, phải cố gắng lần nữa.....

“Hai người mau trở về lớp học đi, nếu ko thầy chủ nhiệm sẽ phiền lòng, hơn nữa.....”

Tôi còn chưa nói xong, Mông Thái Nhất đã dị thường tích cực đoạt lấy lời nói “Có đạo lý, nếu như bị ông già đó bắt lấy nhược điểm làm phiền, về sau làm sao tôi có thể đảm đương chức vụ làm thần hộ mệnh của Sẻ con a!” Nói xong, hắn liền nhìn sang Kim Ánh Minh “Ê, chuột chết, cậu còn ở lại đây làm gì, Sẻ con còn phải nghỉ ngơi!! Đừng là ô nhiễm ko khí.....đi mau đi!”

Nói xong, Mông Thái Nhất liền nghênh ngang đi ra khỏi phòng bệnh

“Tối nay, tôi sẽ đến thăm cô” Kim Ánh Minh đỡ tôi nằm xuống rồi đi về phía cửa, bất chợt hắn quay đầu lại, vẻ mặt lo lắng nhìn tôi “Phải biết tự chăm sóc mình”

Tôi hướng Kim Ánh Minh gật gật đầu, cảm giác đầu óc có chút rối loạn.....mặc kệ, tôi ngủ trước.....

“Sẻ con, Sẻ con.....”

Tôi còn chưa kịp ngủ, đã bị tạp âm đánh thức, mở to mắt lại thấy khuôn mặt quen thuộc của Mông Thái Nhất đập vào mắt mình

“Cô sao vậy?”

Tôi còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì đã nghe thấy tiếng cười ha ha ngây ngô của Mông Thái Nhất, chẳng lẽ hôm nay đầu óc của hắn hồng hóc ở chỗ nào?

“Ko.....ko phải anh đã đi rồi sao?”

“Ha ha, Sẻ con, anh hùng hào kiệt Mông Thái Nhất tôi , làm sao có thể ko nhìn ra tâm ý của cô chứ?” Nói xong, hắn giơ ra một chữ “V” , nở nụ cười chiến thắng

Chẳng lẽ.....chẳng lẽ, hắn nhìn thấy động cơ “bảo vệ bệnh viện” của tôi?

“Tôi biết, Sẻ con” Hắn bỗng nhiên trở nên vô cùng thâm tình nhìn tôi nói “Vừa rồi, cô có ý định để cho 2 người chúng tôi trở về đi học , rồi sau đó đợi cho con chuột chết kia bỏ đi, thì hai người chúng ta sẽ có thời gian ở bên nhau đúng ko?”

“Tôi.....” Tôi còn chưa kịp mở miệng thì Mông Thái Nhất đã tự ình là người thông minh nói tiếp “Vừa rồi hành động lén lút đưa tình của cô, tôi đã hiểu được, ahaha....”

Lén lút đưa tình?.....ý của hắn là “liếc mắt” sao?.....ai, tên này đúng là rất biết liên tưởng!

“A! Sẻ con! Ha ha! Cô xem! Tôi mang cho cô rất nhiều hoa quả này!! Cô muốn ăn loại nào?!” Mông Thái Nhất vừa nói xong , đã luống cuống chạy đến bên giường tôi

“A.....hiện tại, tôi ko muốn ăn, tôi rất chóng mặt.....”

“Sẻ con.....” Mông Thái Nhất nhìn tôi thở dài, bỗng nhiên hắn cau mày nghĩ nghĩ, rồi tức giận lớn tiếng nói “Hừ! Tử Lôi và cả con nhỏ lập dị kia! Xem ra tôi phải dạy dỗ bọn họ thật tốt!”

“Ko cần! Mông Thái Nhất.....”

“A? Sẻ con? Tại sao lại ko cần?! Bọn họ luôn thích tìm cô gây rối! Tôi chỉ giúp cô trút giận thôi!”

“Thật sự ko cần. Mông Thái Nhất, tôi chỉ bị cảm vặt thôi mà, tôi ko sao.....”

“Cô còn nói ko xao! Cô nhìn lại mình lúc này đi! Hừ!” Mông Thái Nhất chu chu cái miệng nói

Xì.....tên này đúng là con nít

Bíp bíp bíp bíp! Bíp bíp bíp!

Điện thoại Mông Thái Nhất đột nhiên reo lên!

“A lô? Ai vậy?.....A?! Cậu nói cái gì?.....Ai nói cho hắn? Trương Khải Chấn , cậu cầm chân hắn trước.....” Mông Thái về mặt đông cứng cúp máy

“Sẻ con! Mau đi theo tôi!”

“Mông Thái Nhất?”

A?Mông Thái Nhất sao lại như vậy!! Khuôn mặt có vẻ rất hoảng loạn!

“Mau, đi theo tôi!”

Ko đợi cho tôi kịp phản ứng, Mông Thái Nhất đã kéo tôi ra khỏi giường bệnh lao nhanh ra bệnh viện!

A! Hắn có biết tôi là người bệnh vừa hạ sốt hay ko?! Bây giờ toàn thân tôi còn rất đau nhức!Nhưng Mông Thái Nhất lại ko cho tôi có một giây cơ hội thở dốc , lại phải chạy một mạch tới bãi đỗ xe cùng hắn

“Mông.....Mông Thái Nhất! Đã xảy ra chuyện gì?!” Tôi cả người như bị hạ đường huyết, thở ko ra hơi, tức giận nói

“Hãy nghe tôi nói! Sẻ con, chúng ta phải cùng nhau bỏ trốn!” Mông Thái Nhất nhìn chăm chăm vào đôi mắt tôi

“Bỏbỏ trốn?!” Tôi ko thể tin nổi, tiếp tục hỏi “Tại sao lại phải bỏ trốn?!”

“Ko có thời gian để giải thích! Tom lại chúng ta phải cùng nhau cao chạy xa bay, đến 1 nơi thật xa!”

“Cao chạy xa bay?! Đến 1 nơi thật xa?!” Tên Mông Thái Nhất này, ngày hôm qua người ngã u đầu té xỉu là tôi , nhưng tại sao hần lại có vẻ mới là kẻ bị ngã đến độ hồng cả đầu óc??

“Sẻ con, rốt cuộc cô có muốn đi cùng tôi hay ko?!” Mông Thái Nhất lo lắng hỏi

“Nhưng mà.....tôi.....”

Đồ đại ngu ngốc!! Đang yên đang ổn,thì làm sao tôi có thể bất ngờ theo anh “cao chạy xa bay” được chứ? Cứ như là đang cùng nhau bỏ trốn vậy!

Quên đi, mình cứ đợi cho tên này bình tĩnh lại 1 chút rồi nói sau!

“Nhìn kia! Đĩa bay!” Tôi đột ngột chỉ tay vào trần nhà lớn tiếng nói

“Đĩa bay?!” Mông Thái Nhất tò mò ngẩng đầu lên trên nhìn thử!

Cơ hội tốt!

Thừa dịp Mông Thái Nhất ko để ý, tôi liền vội vội vàng vàng quay người bỏ chạy! Nhưng vừa xoay người về hướng ngược lại thì....

Phịch!

Oa!Tôi đột ngột đụng vào cái gì đó , lực phản hồi khiến cho tôi phải lui về sau mấy bước! Ánh mắt tôi lập tức trắng sao quay cuồng

“Mông thiếu gia. Chúng tôi đến đón cậu”

Mông thiếu gia?! Tôi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn! Là mấy người đàn ông mặc vest đen mang kính râm, vẻ mặt nghiêm túc đứng trước mặt tôi

“Các người sao lại đến đây?!” Mông Thái Nhất kinh ngạc kêu lên

“Mông thiếu gia, nếu cậu ko muốn vị tiểu thư này bị thương thì xin cậu đừng chống đối” Người áo đen đứng đầu lạnh lùng nói

Tôi?! Bị thương?! Tôi nghe xong trong lòng phát lạnh! Bọn người này sát khí nặng như vậy!! Cứ như là bọn xã hội đen trong TV!

“Ko được đụng vào cô ta!! Nếu ko các người sẽ chết chắc!” Mông Thái Nhất một tay kéo tôi lại, dùng thân thể mình chắn lại phía trước tôi

“Vậy mời thiếu gia theo chúng tôi trở về”

“Tôi ko về! các người ko cần uy hiếp tôi!! Dùng cách nào tôi cũng ko về!” Mông Thái Nhất gần như kích động kêu to

Mông Thái NHất.....tôi mang theo ánh nhìn kinh hoảng ngây ngốc nhìn hần

Đột nhiên tay của tôi bị Mông Thái Nhất nắm lại thật chặt. Tôi có nhầm ko? Tại sao tôi lại cảm thấy bàn tay Mông Thái Nhất có vẻ phát run?....

“Mông thiếu gia, cậu làm như thế là làm khó cho tiểu nhân rồi. Nếu cậu ko đi theo chúng tôi, chúng tôi chỉ có thể mang theo vị tiểu thư này”

Tôi hoảng sợ nhìn người áo đen đang lên tiếng phía trước, vẻ mặt của hần thật khủng khiếp!

Mông Thái Nhất cả người chấn động 1 chút, bỗng nhiên hần buông lỏng bàn tay đang bắt lấy tay của tôi ra. Vẻ mặt kiên quyết nói “Đừng chạm vào cô ấy! Tôi và các người cùng đi!”

Người áo đen đứng đầu bỗng nhiên giơ tay lên, đám người phía sau hắn liền nhanh chóng vây quanh Mông Thái Nhất

Mông Thái Nhất ko có hành động phản kháng gì, hắn chỉ liếc mắt nhìn tôi 1 cái thật sâu, ko nói ko rằng đã xoay người theo mấy kẻ áo đen đi mất.....

Tôi sững sờ đứng tại chỗ, trơ mắt nhìn nhìn Mông Thái Nhất và đám người áo đen biến mất trong tầm mắt, đầu óc rối loạn

Trở lại trường học, cả một buổi sáng tôi đều đứng ngồi không yên

Mông Thái Nhất.....rốt cuộc là như thế nào? Đám người áo đen kia rốt cuộc là ai?! Sao bọn họ lại mang Mông Thái Nhất đi.....Có điều, nếu như cái kẻ cầm đầu đám người áo đen kia đã gọi Mông Thái Nhất là “thiếu gia”, hắn hẳn ko phải là bọn trã thù xã hội đen.....

Ồ.....ko nên, ko nên! Mặc cho tôi đang rất lo lắng! Nhưng đầu óc vẫn ong ong, tôi hoàn toàn ko biết nên làm cái gì bây giờ

Buổi sáng dài đằng đẵng cũng trôi qua, rốt cuộc cũng đến giờ nghỉ trưa, nhưng lòng tôi vẫn đang lo lắng cho Mông Thái Nhất, nên một chút ngon miệng để ăn cơm cũng ko có

Tôi lắc lắc đầu, quyết định đi ra ngoài để đổi gió, sẵn tiện để cho đầu óc mình tỉnh táo 1 chút.

“Cẩn thận!”

Tôi vừa mới đi tới cửa lầu dạy học, thì một tiếng hô to từ phía sau đột ngột truyền tới, tôi lập tức bị dọa đến mức ngây ngốc đứng yên tại chỗ. Tiếp theo sau, một bàn tay có lực đã kéo tôi lại phía sau, làm tôi ko kịp phòng bị lùi về sau mấy bước

“Ào!!” Một vũng nước đột nhiên từ trên trời rơi xuống, vỡ toang ngay trước mặt tôi

Tôi mất hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại_____vừa rồi có người ở lầu trên đã dùng một cái bao nhựa chứa nước bắn ném xuống!

Đợi chút!! Lúc này là ai đã kéo tôi lại?

Nhìn lại!! Là Kim Ánh Minh!

“Sao.....sao lại thế này?!”

Kim Ánh Minh ko nói gì, chỉ ngẩng đầu nhìn về phía trên

Tôi cũng ngẩng đầu nhìn về phía trước!! Nhưng mà.....ngay cả một bóng người cũng ko thấy.....

Ai?! Rốt cuộc là ai muốn hại tôi?!!

Tôi sợ hãi nhìn nhìn Kim Ánh Minh, hai hàng lông mày hắn cau lại, biểu tình rất nghiêm túc, tôi lại ngẩng đầu nhìn lên trên đầu, rồi lại nhìn vào túi nhựa giàn giữa nước bắn dưới chân, trong lòng lập tức có chút chùn bước. Lần này là túi nước, ko biết lần sau sẽ là cái gì

Thời điểm tôi đang trầm tư, thì Kim Ánh Minh đột nhiên kéo tay tôi lại!

“Đi theo tôi!”

“Đicùng anh!?”

Ko đợi tôi kịp lấy lại tinh thần, Kim Ánh Minh đã dắt tay tôi đi đến khu ký túc xá của nữ

Được nắm tay Kim Ánh Minh cùng nhau đi_____đây là thời khắc ngay cả trong mơ tôi cũng chờ đợi! Nhưng thời điểm khi “giấc mơ trở thành hiện thực”, tôi lại có cảm giác như bị mấy ngàn vạn mũi kiếm từ xung quanh đâm tới! Khiến cả người sinh đau. Cảm giác hiện tại như đang đi hành quân vạn dặm khó khăn, chẳng sung sướng tí nào! Thật cực khổ.....

“Kim Ánh Minh!! Sao cậu ấy vẫn ở gần Ma Thu Thu?”

“Ô ô ô! Minh! Tại sao anh ấy lại thích Ma Thu Thu! Ô ô ô!”

“Ma Thu Thu! Ô.....”

Rốt cuộc cũng đi tới tầng trệt của khu ký túc xá nữ, Kim Ánh Minh buông tay tôi ra

Tôi thoải mái thở dài nhẹ nhõm 1 hơi. Tuy vừa lòng như cảm giác mát mát lại mạnh mẽ khó kèm chế

“Cô ko sao ?” Kim Ánh Minh nhìn tôi hỏi

“Ừ.....tôi khỏe.....” Tôi cười gật gật đầu

Kim Ánh Minh bỗng nhiên nhìn chằm chằm vào tôi, ko lên tiếng

Trên.....trên mặt tôi bộ dính bẩn sao?! Bị hấn nhìn như vậy.....tôi.....tôi có cảm giác hơi hoảng sợ , ko biết nên làm như thế nào!!

Qua một thời gian lâu, Kim Ánh Minh rốt cuộc cũng nói chuyện

“Hôm nay sau khi tan học,(có) hoạt động hội thiện văn”

“A.....”

“Cô nghỉ ngơi trước , tự mình chăm sóc bản thân cẩn thận, một lát nữa, tôi sẽ tới đón cô”

“Đón.....đón tôi?!”

“Ừ” Kim Ánh Minh kiên quyết gật gật đầu, rồi xoay người rời đi

Kim Ánh Minh.....tại sao lại đột nhiên.....ô.....ko được! Ko nên suy nghĩ nữa!! Đầu tôi lại bắt đầu mơ hồ

Tôi mang theo đầu óc choáng váng, quay mòng mòng, khó khăn trở về phòng ngủ

A.....Thượng Hà Hi đang ở đây

Thượng Hà Hi thấy tôi đi đến, ko lên tiếng, cứ thế ngồi ở trên sofa pha pha nước trái cây. Nhưng mà lúc này, nàng đã nhớ đóng rèm cửa sổ lại

Tôi xấu hổ nhìn Thượng Hà Hi cười cười, chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi

A?! Đúng rồi! Ko phải Thượng Hà HI là vị hôn thê của Mông Thái Nhất sao? Nói ko chừng.....nói ko chừng, nàng sẽ biết tình huống hiện tại của Mông Thái Nhất! Nhưng mà.....liệu nàng có nói cho tôi biết ko?.....tôi thật sự rất long lắng cho Mông Thái Nhất.....Ừ, cứ hỏi thử Thượng Hà Hi xem sao

Tôi hít sâu 1 hơi, nuốt nuốt nước miếng mở miệng

“Thượng Hà Hi.....là chuyện này.....cô có biết Mông Thái Nhất hiện tại ra sao ko?”

Thượng Hà HI ngẩn ra! Một lát sau, nàng lại ngẩng đầu lạnh lùng nhìn tôi

“Cô hỏi cái này để là gì?”

“À.....sáng sớm hôm nay Mông Thái Nhất đã bị đám người áo đen giải đi, tôi lo lắng.....”

“Hừ! Mấy người đó chính là do ba của hấn phái tới, bác Mông nghe nói hấn ở bên ngoài làm chuyện xằng bậy, xem ra bác ấy đã mang hấn về nhà”

“Xem ra? Vậy hấn còn có thể đến trường ko?!”

“.....Ma Thu Thu! mấy chuyện này hình như đâu có liên quan gì đến cô?”

Tôi sững sốt! Đúng vậy.....Mông Thái Nhất là vị hôn phu của Thượng Hà Hi.....chuyện này vốn ko liên quan đến tôi.....

Ko biết tại vì sao, mà trong lòng bỗng nhiên lại có loại cảm giác chua xót.....loại cảm giác này rốt cuộc là cái gì?.....

Tôi nằm trên giường, lẩn qua lộn lại ko ngủ được. Quên đi, xem ra nên ngồi dậy kiểm thử gì đó ăn, buổi chiều còn phải đi học nữa.....

Tôi tự nhủ, từ trên giường ngồi dậy

Nhưng khi tôi vừa mới đi ra khỏi khu ký túc xá, thì liền phát hiện trước cửa đang bị một đám nữ sinh bao quanh

“A! Kim Ánh Minh! Sao hắn lại đứng ở chỗ này?”

“Oa! Lần đầu tiên nhìn cậu ta ở khoảng cách gần như vậy! Cậu ấy đúng là rất đẹp trai! Ko hổ gianh là người thừa kế Kim gia “

Nữ sinh chung quanh đều hưng phấn to nhỏ

Kim Ánh Minh ko kiên nhẫn hừ hừ, vừa quay đầu, đã thấy tôi đứng trước cửa khu ký túc xá

“Cô đã đến”

“A.....đúng! Ha ha!.....” Tôi xấu hổ cười cười

“A! lại là con nhỏ Ma Thu Thu đó! Kim Ánh Minh là đang chờ nó?! Thật đáng ghét nha!”

“Hừ! Mỗi ngày nó đều kề cận Kim Ánh Minh! Thật là tức chết! Một cây cỏ đại như nó thì làm sao mà xứng đôi với một trong những kẻ thừa kế của tứ đại gia tộc”

Kề cận?!.....Nghe được hai chữ đó , tôi hắn nên cảm thấy vui vẻ mới đúng, nhưng tình hình hiện tại, tôi lại có chút cảm giác bất an

“Chúng ta đi” Kim Ánh Minh nói rõ hướng tôi gật gật đầu

“A.....được.....” Tôi cúi đầu đi theo bên cạnh Kim Ánh Minh, hướng lầu dạy học đi đến

Suốt 1 buổi chiều, Kim Ánh Minh đều kiên trì ko ngủ! Mặc kệ là tôi muốn đi đâu , hắn cũng dứt khoát đi cùng với tôi

Kim Ánh Minh.....chẳng lẽ anh sợ có người ức hiếp tôi sao?.....Nhìn mí mắt mệt mỏi sắp đánh vào nhau của Kim Ánh Minh, lòng tôi cảm động ko thôi

Reng reng reng reng! Reng reng reng!

Tiếng chuông tan học vừa reo lên,các học sinh đã tranh nhau lao ra bên ngoài lớp học

“Cùng nhau, ăn cơm trước” Kim Ánh Minh dọn dẹp xong đồ đạc vào túi xách liền quay đầu nói với tôi

A.....đúng rồi!! Thiếu chút nữa tôi quên mất,vừa rồi Kim Ánh Minh có nói với tôi, tối nay hội thiên văn có tổ chức hoạt động

“A!”

.....

Tôi có lằm ko? Tự dưng tôi lại có cảm giác như đang nói chuyện yêu đương với hắn!! Cùng Kim Ánh Minh nói chuyện yêu đương??...haha!! Tôi lại nằm mê nói mộng rồi! Mọi người nói cũng đúng, tôi chỉ là một con se sẽ hoang dại thì làm sao có thể xứng đôi với hoàng tử?

Lúc này, bóng dáng cao quý , mỹ lệ của Hà Ảnh Nguyệt chợt xuất hiện ở trong đầu tôi, có lẽ chỉ có nàng mới thích hợp đứng cùng một chỗ với Kim Ánh Minh nhất..... (Rin: hix....bạn Ma Thu Thu chưa coi truyện “cô bé lọ lem” rồi, sao lại có ý nghĩ tự ti như thế??)

Trong lòng tôi một hồi chua xót.....chua xót.....

Cùng Kim Ánh Minh và các học sinh khác ăn cơm ở căn tin, đương nhiên, sẽ rước lấy ko ít ánh mắt xem thường và ghen tị của các nữ sinh khác

“Các cậu xem, con nhỏ ko biết xấu hổ đó lại tới nữa.....”

“Đúng thế nha, lại còn mơ tưởng muốn trở thành Phượng Hoàng nữa chứ, sao nó ko ngấm lại thân phận mình,cùng người trong tứ đại gia tộc kết thân..... bộ nó muốn cầu 1 con rùa vàng sao..... “

“Thật nham hiểm, tâm cơ nặng nề!”

.....

Giọng nói của các nàng cũng ko cần quá lớn như vậy chứ? Tựa như bọn họ cũng ko cần phải lo lắng bị tôi nghe thấy

Tôi vội vàng uống hai chén canh, vất vả chờ Kim Ánh Minh ăn xong cơm chiều, rồi chạy trốn chết ra khỏi căn tin, đi về địa điểm tập hợp của hội thiên văn _ đài thiên văn ở ngọn núi phía sau trường

“Minh! Cậu đến rồi!”

Chúng tôi vừa mới đi tới đài thiên văn, Hà Ánh Nguyệt đã hướng về phía chúng tôi đi lại

“Ừ” Kim Ánh Minh gật gật đầu, biểu tình lập tức trở nên dịu dàng rất nhiều

“Thu Thu, cô cũng đến!” Hà Ánh NGuyệt mỉm cười với tôi , nhưng tôi lại phát hiện , ánh mắt nàng nhìn tôi thật phức tạp.....

“Nguyệt học tỷ! Xin chào!” Tôi xấu hổ cười cười

“Tiểu Hi, hôm nay chưa tới sao?” Hà Ánh Nguyệt mỉm cười hỏi tôi

A.....Đúng rồi! Thượng Hà Hi chính là hội phó hội thiên văn.....

“Thật xin lỗi! Em.....em ko biết!”

“Ha ha! Ko có vấn đề gì! Chúng ta sẽ ko chờ cô ấy, thời gian đã ko còn sớm!” Hà Ánh Nguyệt nói qua loa xong liền đi tới một cái sân khấu hình tròn chính giữa đài thiên văn

“Mọi người, hôm nay là hoạt động đầu tiên của hội thiên văn trong học kì này, cảm ơn tất cả mọi người đã đến tham gia. Thuận tiện, nói luôn ọi người biết, rạng sáng 1 giờ tối hôm nay , sẽ có mưa sao băng xuất hiện!! Nếu mọi người có thể kiên trì đợi đến thời điểm đó, khi mưa sao băng xuất hiện nói ra nguyện vọng, ko chừng nguyện vọng đó sẽ thành hiện thực nha!! Mọi người có thể tự do kết tổ, hai người một tổ , cùng nhau quan sát, thảo luận hoạt động. Sau đây , tôi xin giảng giải ọi người hiểu biết một chút kiến thức có liên qua đến việc đánh giá các chòm sao.....”

“Oa! Mưa sao băng nha! Thật lãng mạng a!.....”

“Đúng thế , đúng thế!! Từ trước tới giờ tôi chưa từng nhìn qua!”

“Tôi cũng chưa thấy qua, thật mong chờ!”

Lời giảng giải của Hà Ánh Nguyệt đã khiến cho ko ít nữ sinh bên dưới hưng phấn nhỏ to nghị luận, mọi người đối với việc ngắm mưa sao băng tựa hồ như đều tràn ngập mong chờ

Trên sân khấu cao cao, Hà Ánh Nguyệt thong thả giảng giải về hoạt động đêm nay, ánh mắt của nàng lâu lâu lại lướt về phía tôi đang ở bên cạnh Kim Ánh Minh, khiến tôi ko khỏi tạo khoảng cách với hần....

“Minh, cậu tới đây 1 chút, tôi có một số việc cần nói với cậu” Hà Ánh Nguyệt đột nhiên đi đến bên người Kim Ánh Minh, khiến cho tôi rất cuộc cũng nhẹ nhàng thở ra

“Ừ” Kim Ánh Minh gật gật đầu, theo Hà Ánh Nguyệt rời đi

“Ma Thu Thu, quả nhiên cô cũng đến đây a!”

Ô.....giọng nói này.....là của Tử Lôi

“.....” Tôi hít sâu vào 1 hơi , vùi đầu vào kính viễn vọng, giả bộ nhưng ko nghe thấy lời nói của nàng

“Làm bộ ko nghe thấy lời của chúng tôi sao? Cô nghĩ làm như vậy sẽ khả dụng à?” Việt Mỹ lạnh lùng cười cười

“Ma Thu Thu, tôi nói cho cô biết, bà của Mông Thái Nhất đã biết hần ở trong trường học có một nữ sinh suốt ngày quần lấy hần, cho nên hiện tại Mông Thái Nhất đã bị giam ở nhà!! Sao rồi, hiện tại cô đã chuyển mục tiêu sang Kim Ánh Minh rồi à?” Tử Lôi dữ dằn trừng mắt nói với tôi

Tôi cũng sờ! Mông Thái Nhất.....Mông Thái Nhất vì tôi mà hấn đã gặp họa?!

“Ma Thu Thu, cô đúng là đồ sao chổi! Tôi thấy cô tốt hơn là nên biến khỏi Hayakawa này!! Đừng ở đây làm chướng tai gai mắt!”

“Ầm ỹ chết được”

“Kim.....Kim Ánh Minh?!” Tử Lôi nhìn thấy Kim Ánh Minh đột nhiên xuất hiện bên cạnh tôi thì hoảng sợ

“Tránh ra” Kim Ánh Minh lạnh lùng nhìn Tử Lôi nói

“Kim Ánh Minh! Cậu đừng bị đồ sao chổi này lừa bịp!hiện tại cũng bởi vì nó mà Mông Thái Nhất đã bị người nhà kèm cặp!! Cậu còn như vậy nữa, ko khéo sẽ gặp chuyện ko hay đó!” Tử Lôi tỏ vẻ lo lắng, nâng giọng nói

“Được rồi, Tử Lôi, nói nhỏ thôi, hiện tại là hoạt động của hội thiên văn” Hà Ảnh Nguyệt đi tới dịu dàng nói

“Nguyệt học tử, sao ngay cả chị cũng.....” Tử Lôi có chút ko phục chu chu miệng

“Tử Lôi, hay là em đến kí túc xá thăm Tiểu Hi trước đi, vừa rồi, em ấy có gọi cho chị nói rằng có chút ko khỏe”

“.....vậy được rồi.....” Tử Lôi bất đắc dĩ mang theo dáng vẻ bệ vệ xoay người rời đi

“Nguyệt học tử, cảm ơn chị.....” Tôi cảm kích nói

Hà Ảnh Nguyệt thần nhiên liếc mắt nhìn tôi một cái, rồi quay đầu nhìn về phía Kim Ánh Minh

“Minh, chuyện Mông Thái Nhất bị giam lỏng trong nhà, tôi cũng có nghe nói!”

“Tôi biết!” Với ánh mắt kiên định, Kim Ánh Minh gật gật đầu!

16. Q.4 - Chương 5

Hà Ảnh NGuyệt tựa hồ như còn có điều muốn nói, nhưng cuối cùng lại ko nói gì thêm, lúc này đột nhiên có xã viên chạy tới hỏi 1 vài vấn đề, Hà Ảnh Nguyệt hơi lắc lắc đầu, xoay người rời đi

Mông Thái Nhất vì tôi bị giam lỏng, vậy Kim Ánh Minh thì có liên quan gì? ! Tử Lôi vừa rồi là có ý gì?! Chẳng lẽ nàng muốn nói.....Kim Ánh Minh cũng có thể vì tôi mà.....?!!

“Ngắm sao” Kim Ánh Minh quay đầu, mặt ko chút thay đổi nói

“A.....được.....”

Có lẽ đêm nay sao rất đẹp, nhưng tôi một chút cũng ko cảm nhận được. bởi vì tôi căn bản ko có tâm tư ngắm sao trời

Thời gian cứ từ giây từng phút trôi qua, người ở đài thiên văn đều có vẻ như ko thể kiên trì được nữa cũng dần dần rời đi

“Kim Ánh Minh, chúng ta cũng đi thôi!” Tôi túm túm tay áo của Kim Ánh Minh

“Đợi sao băng”

“Đợi sao băng? Nhưng mà.....muốn xem sao băng ko phải sẽ ngồi chờ đến một giờ sáng sao? trễ như vậy ký túc xá sẽ đóng cửa, chúng ta ko thể vào được!”

“Ko sao” Kim Ánh Minh khẳng định trả lời

Nhìn ánh mắt kiên trì của hấn, tôi chỉ biết tốt nhất mình nên gật đầu

Mấy tiếng nữa lại trôi qua, trên đài thiên văn chỉ vồn vộn còn lại hai người chúng tôi

Chúng tôi tựa lưng vào nhau ngồi dưới đất, chăm chăm nhìn lên trần nhà của đài thiên văn

“Kim Ánh Minh.....”

“Ừ.”

“Anh có thể vì tôi mà bị người nhà theo sát ko.....?”

“.....”

“Nếu là như vậy, tôi tình nguyện ko gặp mặt anh nữa, tôi ko muốn anh và Mông Thái Nhất đều bị tạm giam.....”

“.....Tôi sẽ mãi mãi ở bên cạnh em!” (Rin: tiếng hoa chỉ có wo và ni , wo là chỉ “ta” , ni là “người” . Nhưng đoạn này mình thay đổi cách xưng hô của Minh cho nó tình cảm)

“.....”

Kim Ánh Minh.....lời.....lời nói vừa rồi của hấn là có ý gì?! Mãi.....mãi mãi ở bên cạnh tôi? Vậy còn Hà Ánh Nguyệt thì sao?....

Ko được! Tôi ko được suy nghĩ vẩn vơ nữa!! Thật rối loạn nha!! Ko.....ko thể! Ko có khả năng đó.....Ma Thu Thu, mày đừng nằm mơ nữa

“A! Đúng rồi! Linh có khỏe ko?” Tôi vội vàng nói sang chuyện khác, cắt đứt suy nghĩ của chính mình!

“Gần đây. Nó rất thích ngủ”

“Linh thích ngủ? Ha ha! Quả nhiên chủ nào tớ nấy! Ha ha ha!”

“.....”

A.....Kim Ánh Minh ko nói lời nào, hấn đang giận sao

Tôi vội vàng lo lắng quay đầu nhìn hấn, Kim Ánh Minh nháy mắt , nụ cười hạnh phúc hiện rõ trên khuôn mặt

“Thì sao?” Kim Ánh Minh có chút tinh nghịch nâng mày nhìn nhìn tôi

Tôi khuôn mặt bừng đỏ “Ko.....ko có gì”

Thình thịch...thình thịch.....thình thịch.....thình thịch...!! Thình thịch.....thình thịch...! Thình thịch.....thình thịch....thình thịch!!

Mámá ơi!! Hiện tại chúng tôi đang bốn mắt nhìn nhau!! Khuôn mặt lại gần nhau như vậy!! Tôi.....tôi.....tôi có thể cảm nhận được hơi thở của hấn!! Chung quanh hiện tại lại ko có ai.....bầu ko khí này thật ngưng ngừng! Ô ô ô ô!.....A! Tiêu rồi!! Chân của tôi tê rần!! gần như....gần như ko động đậy được nữa!! Kim Ánh Minh.....Kim Ánh Minh, anh ko cần nhích mắt sát vào gần như vậy chứ?? Ô ô ô ô!! Hấn.....hấn ko phải là muốn hôn tôi chứ?.....Trời ơi!! Ma Thu Thu!! Mày lại đang nằm mơ sao?!! Làm gì có chuyện đó?!

“Sao băng!” Kim Ánh Minh đột ngột ngẩng đầu lên bầu trời (Rin: ềo Tiểu Minh xấu quá!! muốn làm gì thì làm đi...thiệt là....làm cho nhieu người vỡ mộng như vậy)

Phù.....Tôi thở dài nhẹ nhõm một hơi thật lớn.....

“Oa! Đẹp quá!! Mưa sao băng!!” Tôi ngẩng đầu, bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn “Mưa sao băng! Là mưa sao băng! Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy đó!! Thật đẹp!! Thật giống với pháo hoa!! Ko đúng!! So với pháo hoa, mưa sao băng còn đẹp hơn rất nhiều lần!”

Bầu trời đêm xanh thăm thẳm bị tô vẽ bởi nhiều đường sấp màu bàng bạc ảo diệu, rực lên ánh sáng thần bí , tràn ngập không trung

“Ừ , rất đẹp”

Lòng tôi sưng lại!

Kim Ánh Minh.....hấn đang nhìn tôi.....câu nói vừa rồi là hấn nói về tôi sao?.....

Kim Ánh Minh thấy tôi ko nói lời nào, liền ngẩng đầu nhìn lên bầu trời

“Ko có sao, vầng trăng sẽ cô độc!”

Sao? Ánh trăng? Hình như tôi đã từng nghe qua lời nói này

“Khi vầng trăng xuất hiện , thì bầu trời sẽ ko đầy sao sao?”

“Ừ.....ừ.....”

“Tại sao?”

“Bởi vì vầng trăng quá sáng.....”

“Vầng trăng quá sáng.....khiến cho ngôi sao.....bị che khuất.....”

.....

Vầng trăng? Cô độc? Kim Ánh Minh muốn ám chỉ là hắc sao?

Kim Ánh Minh trước mắt, làm cho tôi đột ngột nhớ tới vầng trăng trên cao, chỉ cần có hắc xuất hiện, thì sẽ ko có cái tiêu điểm thứ hai xuất hiện trong ánh mắt mọi người, nhưng mà hắc cũng sẽ rất cô độc.....

Nghĩ nghĩ trong đầu khiến tôi ko khỏi quay đầu nhìn nhìn Kim Ánh Minh, một ngôi sao mờ nhạt nhỏ bé như tôi có thể làm cho hắc ko còn cảm thấy cô đơn sao?? Năng lực của một ngôi sao nhỏ có thể mang đến cho hắc hạnh phúc chứ?.....

.....

Mãi cho rạng sáng gần 3 giờ, Kim Ánh Minh mới đưa tôi về kí túc xá

Đêm qua thật sự là một đêm rất khó quên.....nhưng mà tôi luôn có cảm giác như thiếu thiếu điều gì.....

Rốt cuộc là tôi đã quên làm gì?.....

A!_____tôi hiển nhiên đã quên bằng lời ước nguyện của mình với sao băng!!

Ô ô ô ô ô! Bỏ lỡ 1 cơ hội tốt rồi!!

Nhưng mà, tôi nghĩ có lẽ tôi ko cần phải ước nguyện thì điều ước của mình cũng đã thành hiện thực

Nghĩ đến vẻ mặt dịu dàng của Kim Ánh Minh dưới bầu trời đầy sao đêm hôm qua, tim tôi vẫn ko ngừng thỉnh thoảng đập thành tiếng!

Quả như dự kiến, ngày hôm sau,câu chuyện tôi và Kim Ánh Minh cùng nhau xem sao băng, thật khuya mới trở về kí túc xá đã trở thành cái tin chấn động lan truyền khắp toàn bộ Hayakawa!

Từ bản thông báo, hành lang lầu dạy học chỗ nào cũng dán nhan nhản thông báo tin tức!!

“Hoàng tử Hayakawa và se se Hayakawa đã có 1 đêm lãng mạn!!”

“A! Hình ảnh quý giá như vậy, vậy mà tôi ko quay được!!Tức chết đi!!”Hà Đồng đứng trước tờ tin tức của bảng thông báo khóc thét

“Ma Thu Thu thật là lợi hại!! Mê hoặc Kim Ánh Minh đến mức này!!”

“Ai mà biết được nó? Nghe nói Mông Thái Nhất cũng vì nó mà bị người nhà quở thúc nha!”

“Mông Thái Nhất cũng thật đáng thương!! Bị mê hoặc đến độ thân tàn ma dại !!”

“Người thừa kế gia tộc cứ cái đà này sẽ bị hủy trong tay con se se đó mất!! Đúng là đồ ko biết xấu hổ!”

Suốt cả một ngày, nơi nơi đều là những lời xoi mói như thế, dù cho tôi có đi đến đâu, thì cũng tựa như con quái vật bị bạn học xung quanh chỉ trỏ

“Cùng nhau. Ăn cơm.”Chuông tan học giữa trưa vừa vang lên một hồi, Kim Ánh Minh đã đi lại nói với tôi

“A.....ko cần! Tôi.....tôi có thể tự mình ăn.....” Nhìn ánh mắt kiên định của Kim Ánh Minh, giọng nói của tôi nhỏ dần, nhỏ dần....

“.....Tôi sẽ mãi mãi ở bên cạnh em”

Lời nói của Kim Ánh Minh đột nhiên vang vọng lại bên tai tôi, mặt tôi chợt đỏ bừng trong chốc lát

Tôi cúi đầu, đi theo phía sau Kim Ánh Minh tới căn tin, bao vây xung quanh là ánh mắt xem thường của các bạn học và lời chửi rủa của mọi người

Chúng tôi vừa ngồi xuống, các bạn học nữ xung quanh lại khóc thét!!

“Hai người họ thật sự đang quen nhau sao?”

“Ko!! Ô ô ô!! Mau đem Kim Ánh Minh trả lại cho chúng tôi!!”

Kim Ánh Minh đột ngột buông đôi đũa trong tay xuống, ánh mắt lạnh lùng hướng về đám người đang to nhỏ bàn tán, sau đó lại dùng vẻ mặt vô cảm hàng ngày của hắn , mở miệng nói “Câm miệng!”

.....

Khu căn tin nhất thời trở nên thật yên tĩnh! Tất cả mọi người đều cúi đầu ngoan ngoãn ăn cơm.....

Kim Ánh Minh thật lợi hại.....

Liên tiếp vài ngày sau, Kim Ánh Minh gần như từng giờ từng phút đều ở bên cạnh tôi!! Cũng nhờ hắn, mà tôi đã có được vài ngày sống yên gió lặng. Nhưng mà , trong lòng tôi luôn có cảm giác mơ hồ rằng, đây là thời khắc yên bình cuối cùng trước cơn bão lớn.....

Từ sau cái lần bị đám người áo đen bắt đi, Mông Thái Nhất vẫn ko xuất hiện, tôi chỉ ngẫu nhiên từ miệng Hà Đồng nghe được 1 vài tin tức của hắn , mà trong đó cái tin nghe được nhiều nhất lại là, Mông Thái Nhất bị người nhà quản thúc rất nghiêm !

Hôm nay ko biết bị gì, mà mí mắt bên phải của tôi giật giật ko ngừng!! Tốt nhất là nên chạy đến nhà cấp nước , múc 1 ít nước sôi, sau đó trở về phòng ngủ nghỉ ngơi 1 chút, mấy ngày nay , chuyện ngủ nghỉ của tôi ko được tốt lắm, cứ luôn nằm mơ thấy ác mộng

Oa! Nhà cấp nước hôm nay thật nhiều người!! NGười người xếp thành một hàng rồng rắn thật dài!! Có lẽ phải chờ hơi lâu rồi!!

Tôi lo lắng nhìn nhìn Kim Ánh Minh đi theo bên cạnh mình, lại nhìn nhìn về phía hàng người rồng rắn, đối với hắn nói:

“Một mình tôi xếp hàng được rồi, anh ko cần đợi tôi, hôm nay, người đến rất nhiều, chắc là phải chờ rất lâu”

“Tôi đợi cô” Kim Ánh Minh thản nhiên song cũng rất kiên định nói:

Bạn học xung quanh thấy tôi và Kim Ánh Minh đứng cạnh nhau, lại bắt đầu nhỏ to bàn tán

Trước kia tôi chẳng qua chỉ là một cô gái nhỏ ko ai để ý, ko ngờ tới , tôi cũng có ngày trở thành “tiêu điểm chú ý” của mọi người

Phù.....cái loại mùi vị này thật khó chịu nha.....

A?Kì quái!! Tại một cái vòi nước nóng ở một góc khuất lại ko có ai đến xếp hàng! Chuyện này là sao? Có phải nó đã bị hư rồi ko.....

Tôi đang nghĩ nghĩ, vô ý thức sờ sờ túi tiền.A! Tiêu rồi!! Tôi lại quên mang theo thẻ lấy nước!! Ô.....tôi thật là đãng trí quá đi!

“Kim Ánh Minh, tôi quên mang theo thẻ lấy nước, anh ở đây chờ tôi 1 chút, tôi quay về kí túc xá, lấy thẻ nước rồi sẽ lập tức quay lại”

“Tôi đi cùng cô” Kim Ánh Minh lắc lắc đầu

“Ko cần! Rất gần mà!! Anh chờ tôi 1 chút.....” Tôi cười cười với Kim Ánh Minh, rồi xoay người chuẩn bị trở về kí túc xá

“A?Thu Thu!! Cô định đi đâu?” Một bạn học nữ đột nhiên đi tới trước mặt tôi

A? Đây ko phải là là Lý Đào cùng lớp sao? Học chung với nàng lâu như vậy, nhưng tôi và nàng vẫn chưa nói chuyện với nhau lần nào, hôm nay sao lại.....

“Tôi quên mang theo thẻ nước, định trở về phòng ngủ lấy”

“Trở về lấy? Việc đó rất phiền phức nha!”

“Nhưng mà hết cách rồi.....”

Lý Đào đột ngột nhìn nhìn sang xung quanh, rồi tiến đến bên tay tôi nói nhỏ

“Tôi nói cho cô biết nha, ở một góc khuất có một cái vòi nước nóng, tui khóa mở có chút vấn đề, nhưng mà những người ko có thể vẫn có thể lấy được nước! Tôi cũng vừa lấy được nước ở đây!”

“Thật sao? Nhưng mà làm như vậy ko được tốt cho lắm.....”

“Thì đã sao? Cô muốn Kim Ánh Minh đứng ngốc ở 1 nơi chờ mình sao? Để cho cậu ấy đợi lâu cũng ko tốt!”

“Cảm ơn cô!” Tôi cảm kích nói

“Ko cần khách sao!” Lý Đào nháy mắt với tôi 1 cái rồi rời đi

“Kim Ánh Minh, tôi đến bên kia lấy nước!!” Tôi gọi Kim Ánh Minh rồi đi đến cái vòi ở góc khuất để lấy nước

A? Thật kì lạ! Mọi người làm sao vậy? Vừa nhìn thấy tôi đi tới đó, tất cả mọi người đều tản ra!! Có vẻ như họ đang sợ cái gì đó, mọi người đã tản ra rất xa!! Chẳng lẽ họ thật sự xem tôi là sao chổi??

Ủ.....mặc kệ, tốt nhất tôi nên tiếp tục đi lấy nước. Ánh mắt của đám người này ko ngừng chiếu vào người tôi, tôi thật sự rất khó chịu.....

Nghĩ đến đây, tôi cúi người, đem ấm nước đặt xuống, sau đó đưa tay nhấn cái nút lấy nước

Rột rột rột!Rột rột rột!

A? Sao lại thế này?! Tại sao vòi nước lại phát run?!

Phốc.....

Ko đợi cho tôi kịp phản ứng! Nước sôi nóng bỏng như núi lửa phun trào đã bắn ra! Từ trong vòi nước trực tiếp phun tới

“Tránh ra!” Kim Ánh Minh đột nhiên kêu to 1 tiếng!! Mạnh tay đem tôi kéo vào trong ngực của mình!!

Tay tôi chợt có cảm giác nóng rát, tựa như bị nước sôi làm phỏng.....

“A!!”

“Cứu mạng! Nước sôi phun ra rồi!”

Bạn học xung quanh sợ hãi đến mức đều kêu to

Nước sôi.....nước sôi!! Kim Ánh Minh! Kim Ánh Minh!! Tôi tỉnh táo trở lại, cuống quýt từ trong lòng Kim Ánh Minh giãy ra!!

“Kim Ánh Minh! Kim Ánh Minh! Anh ko sao chứ?! Anh thế nào rồi?!”

“A.....” Từng giọt mồ hôi lạnh từ trán Kim Ánh Minh chảy xuống

Lòng tôi chợt trầm xuống!! Vội vàng dời mắt ra phía sau lưng Kim Ánh Minh

“Trời ơi!! Kim Ánh Minh!! Lưng của anh nóng quá!! Trời ơi!! Tại sao lại như vậy.....” Tôi sợ đến mức khoe mắt đã ngấn ngấn nước mắt

“Ko sao” Làm sao lại có chuyện ko sao?!! Tay của tôi đã bị bọt nước làm phồng đến mức sưng đỏ! Hắn bị nước nóng trực tiếp phun tới, thì làm gì có chuyện ko sao!!

“Tôi đưa anh đến phòng y tế!!”

Kim Ánh Minh cắn răng gật gật đầu

Dọc đường đi, Kim Ánh Minh vẫn cố nén đau, ko hề phát ra 1 tiếng

Nhưng nhìn thân thể run run và vẻ mặt khó chịu của hắn, tôi thật sự cảm thấy rất đau! Rất đau!!.....

Trong phòng y tế, bác sĩ đã vén rèm giúp Kim Ánh Minh kiểm tra vết thương

Sao lại thế này?! Tại sao lại trở thành như vậy.....

Tôi ngồi trên ghế bên ngoài phòng y tế, thân thể ko kiềm chế được run run.....

Trong đầu cảnh tượng vừa rồi tựa như đoạn phim chọt tua lại.....

Vòi nước ko ai xếp hàng.....ánh mắt của Lý Đào.....bạn học vôi vàng né tránh..... (Rin: cái trường gì mà tệ!! Biết cái vòi hồng mà ko ai lên tiếng thông báo lấy 1 cái....ai....Dù cho họ nghĩ người ta có lập dị đi chăng nữa, nhưng người ta cũng là con người mà!!)

Trời ơi!! Sao tôi lại ngốc như vậy chứ?? Tại sao ko hề nghĩ ra đây chỉ là 1 cái bẫy??

Đều do tôi!!.....Là tôi đã hại Kim Ánh Minh!! Là tôi đã khiến hắn bị thương!!

“Minh!!”

“Minh thiếu gia!!”

A! Hà Ảnh Nguyệt đã đến, đi cùng nàng còn có một ông chú trung niên mặc một bộ đồ rất tinh tế

Hà Ảnh Nguyệt vội vàng đi đến, chợt thấy tôi, nàng do dự 1 chút

“Thu Thu, Minh.....thế nào rồi?”

Tôi chán nản lắc lắc đầu”Bác sĩ còn chưa kiểm tra xong.....”

“Tại sao Minh lại bị thương?”

“Là do tôi.....là do tôi hại cậu ấy!! Ô ô ô ô!! ô ô ô ô!!” Nói đến đây, tôi đã muốn ảo não khóc ko ra tiếng

“Cô.....” Hà Ảnh Nguyệt hít sâu vào 1 hơi “Đừng khóc, Minh ko sao đâu. Chúng ta cùng chờ bác sĩ đi ra rồi sẽ biết”

Hà Ảnh Nguyệt.....Nàng hắn phải rất tức giận mới đúng nha!! Ít ra cũng phải mắng tôi vài câu!! Nhưng mà.....ko ngờ nàng lại đi an ủi tôi.....nàng bình tĩnh như vậy!! Thật rất hiểu lòng người!! Còn tôi.....tôi chỉ biết khóc, chỉ biết làm liên lụy người.....

Ngẩng đầu nhìn vẻ mặt lo lắng của Hà Ảnh NGuyệt, ánh mắt của nàng vẫn tập trung vào mảnh rèm đã được kéo lại, trong đôi mắt kia đã ngập sự đau lòng và nỗi khổ

“Thu Thu, cô đi ra 1 chút có được ko? Tôi nghĩ mình có chút chuyện muốn nói với cô”

“A, được!” Tôi dụi dụi đôi mắt ngấn nước, đi theo Hà Ảnh Nguyệt ra tới cửa phòng y tế

“Thu Thu.....” Hà Ảnh Nguyệt có chút khó xử nhẹ nhàng nhún mày “Tôi cũng ko có ý trách cô, nhưng có một số việc dù sao cô cũng ko thể ko biết.....” Cho dù đang ở trong một tình huống thật nghiêm trọng như thế này, nhưng bộ dạng nói chuyện của Nguyệt học tỷ vẫn rất nhã nhặn cao quý

“Nguyệt học tỷ.....” Nhìn Nguyệt học tỷ vừa muốn nói lại vừa muốn thôi, trong lòng tôi đã có sự chuẩn bị rất tốt

“Kim Hà Bắc Thượng, Nguyệt Minh Tinh Hi, Thần Hà Ảnh Ảnh.....những lời này cô đã nghe qua chưa?”

Kim Hà Bắc Thượng, Nguyệt Minh Tinh Hi, Thần Hà Ảnh Ảnh.....những từ này hợp lại ko phải là tên của bốn người “Kim Ánh Minh” “Hà Ảnh Nguyệt” “Bắc Thần Tinh” và cả “Thượng Hà Hi” sao?!

Nhưng mà Hà Ánh Nguyệt tại sao lại nói với tôi những lời này

“Tứ đại gia tộc Hayakawa từ trước đến nay vẫn luôn che chở cho nhau, nhưng về sau này, mối quan hệ giữa các gia tộc dần dần trở nên rắc rối. Kim Hà Bắc Thượng, Nguyệt Minh Tinh Hi, Thần Hà Ánh Ánh là tên mà những bậc tiền bối của chúng tôi nhiều năm trước đã chỉ định để đặt cho người thừa kế gia tộc. Càng về sau, con cháu trong gia tộc ngày càng nhiều, người trong tứ đại gia tộc, mặc dù bề ngoài rất ngay thẳng, nhưng thật ra bên trong nội bộ, họ đã bắt đầu đấu tranh, ám đấu. Mà các tộc trưởng sẽ lựa chọn người con gái ưu tú nhất kế thừa cái tên của tổ tiên, đây không chỉ là cái tên đơn thuần mà còn là cái tên quyết định quyền thừa kế. Kim Ánh Minh, Bắc Thần Tinh, tôi và cả Thượng Hà Hi hiện tại chính là bốn người thừa kế trẻ tuổi nhất của gia tộc”

17. Q.4 - Chương 6

Tôi nghe xong không hít vào một luồng không khí lạnh, tôi chưa bao giờ biết được thì ra tứ đại gia tộc cũng có cái bối cảnh phức tạp như vậy!! Khó trách người nào từ tứ đại gia tộc đi ra cũng là lạ, có vẻ như bọn họ lúc nào cũng mang theo cả trái núi sau lưng

Hà Ánh Nguyệt dừng lại một chút rồi tiếp lời

“Nhưng mà, ý nghĩa của những cái tên này cũng không có nghĩa là vĩnh viễn. Bởi vì nếu như biểu hiện của người thừa kế không tốt, để cho các vị trưởng bối trong dòng họ không vừa lòng, thì người thừa kế sẽ bị thay thế!”

“.....”

“Kim gia là gia tộc đứng đầu trong tứ đại gia tộc và Kim Ánh Minh cũng là người thừa kế duy nhất của Kim gia, vì vậy, mà tất cả mọi người từ trên xuống dưới đã hao tổn không ít tâm huyết nuôi dưỡng và bảo vệ, Minh thật ra rất xuất sắc, cũng chưa bao giờ làm Kim gia thất vọng.....” Tôi nhìn ánh mắt lạnh lùng chăm chăm về phương xa của Nguyệt học tỷ, tựa như đang nhớ về khoảng thời gian xưa cũ.....

“Có lẽ để cho cậu ấy bước chân vào Hayakawa là lỗi lầm của tôi, tôi không nên cho rằng làm như vậy sẽ khiến cuộc sống của cậu ta trở nên hạnh phúc hơn, bởi vì cho đến bây giờ tôi mới có thể hiểu được, cái giá của sự hạnh phúc ấy là quá lớn, bởi vì cô, Minh có lẽ sẽ mất đi tất cả, mất luôn cả sự tự do mà cậu ấy hằng đeo đuổi”

“Mất đi tất cả.....” Tôi có cảm giác nhiệt độ cơ thể mình đã hạ xuống đến độ âm, cả người cứng ngắc sống sờ một chỗ.....

“Thu Thu.....tôi biết yêu cầu của mình là ích kỷ, nhưng thân là người thừa kế tứ đại gia tộc, từ trước đến nay chúng tôi chưa bao giờ cho rằng chúng tôi vì bản thân mình mà tồn tại, Mông Thái Nhất cũng thế, Kim Ánh Minh cũng vậy! Hiện tại người có khả năng giúp đỡ hắn đưa ra quyết định này chỉ có cô, cô có hiểu ý tôi không.....”

Tôi ngơ ngác đứng yên 1 chỗ, lời của Nguyệt học tỷ vẫn còn vang vọng bên tai, tôi không biết rằng thì ra Nguyệt học tỷ cao quý, tao nhã, Kim Ánh Minh trầm mặc ít nói, vĩnh viễn sống trong thế giới nội tâm của mình vẫn luôn luôn gánh vác trách nhiệm nặng nề như vậy, tôi phải làm thế nào.....

Kim Hà Bắc Thượng, Nguyệt Minh Tinh, Thần Hà Ánh Ánh.....Bởi vì cô.....Minh có lẽ sẽ mất đi tất cả

Mấy lời nói đó khiến cho đầu óc tôi không ngừng xoay tròn!! xoay tròn !! xoay tròn.....

Phịch.....Tôi vô lực ngồi tựa vào tường, thật muốn khóc.....nhưng lại khóc không ra nước mắt.....

“A! Minh thiếu gia!! Cậu ra rồi!”

Kim Ánh Minh.....hắn ra rồi?!

“Minh, cậu thế nào? có khỏe không?”

“Bạn học Kim bị phỏng ở lưng, diện tích phỏng khá lớn, lại có vẻ nghiêm trọng, tôi đề nghị tốt nhất nên đưa em ấy đến bệnh viện chữa trị” Bác sĩ về mặt nghiêm trọng nói

.....

Kim Ánh Minh.....Kim Ánh Minh bị thương là do tôi làm hại! Trước mặt , hấn vẫ một mực bảo vệ tôi, nhưng tôi lại ko hề hay biết, sau lưng , hấn lại mang một sứ mệnh vừa nặng nề lại áp lực như vậy.....

Có lẽ Tử Lôi nói đúng, tôi ko xứng ở cạnh Kim Ánh Minh.....Tôi ko nên ở cạnh Kim Ánh Minhtôi là người đã hại hấn..... cũng là người đã hại Mông Thái Nhất.....

“Minh! Chúng ta đi thôi! Kim quản gia! Phiên ông , kêu xe đến rước!! hiện tại chúng tôi phải đến bệnh viện!”

“Vâng, Nguyệt tiểu thư!”

Hà Ánh Nguyệt cùng Kim quản gia giúp đỡ Kim Ánh Minh bị thương đi ra khỏi cửa phòng y tế

Kim Ánh Minh đi đến trước mặt tôi, đột ngột ngừng lại, quay đầu lo lắng nhìn tôi “Cô.....ko sao chứ?”

Tôi nhìn nhìn miếng băng gạc vòng quanh người hấn, cả khuôn mặt tái nhợt của hấn.....Nước mắt ko tự giác dâng lên.....

Ko được! Tôi ko thể khóc! Tôi ko được tiếp tục ỷ lại Kim Ánh Minh! Tôi.....tôi thật sự đã hại hấn.....

“Tôi ko sao! Tôi khỏe lắm!” Tôi kiên cường gượng ép bản thân cố nặn ra nụ cười vui vẻ

Gắng nhin ! Ma Thu Thu!! Phải gắng nhin!

Ko được khóc!! ko được khóc!! Ko cho phép mày khóc!!

“Nguyệt, tôi thấy thương thể của mình ko cần đi bệnh viện đâu, chắc là ko có vấn đề gì!” Kim Ánh Minh có chút chần chừ nhìn tôi

“Thương thể của cậu rất nghiêm trọng!”

“.....”

Nhìn bộ dạng Kim Ánh Minh muốn nói rồi lại thôi , tôi rút cuộc cũng ko nhin được!! Tôi khom lưng cúi người về phía trước!! Đối với Kim Ánh Minh nghiêng đầu qua một bên!! Nước mắt cũng theo độ dốc trực tiếp rơi xuống.....

“Kim Ánh Minh.....cảm ơn anh đã chăm sóc tôi.....nhưng mà tôi rất muốn sống tiếp cuộc sống của mình, tôi ko nghĩ bởi vì anh mà tôi trở thành kẻ thù của toàn trường!” Ma Thu Thu, mày đang nói cái gì vậy?! Tôi ko dám ngược khuôn mặt đã thấm đẫm nước mắt của mình lên, kiên trì đem lời nói, nói hết “Đầu tiên là Mông Thái Nhất, sau đó lại là anh, tôi thật sự rất mệt mỏi, thật xin lỗi.....”

Nước mắt của tôi.....tựa như dòng suối.....ko ngừng.....ko ngừng.....ko ngừng tuôn rơi.....

Kim Ánh Minh đứng trước mặt tôi, thật lâu ko phản ứng! Thật xin lỗi! Tôi xin lỗi!Ngoại trừ lời xin lỗi ra, hiện tại tôi cũng chẳng biết mình còn có thể nói cái gì.....

“Minh , chúng ta đi thôi!”

Nghe được giọng nói của Nguyệt học tỷ, Kim Ánh Minh sau đó mới chậm rãi dời bước, mãi cho đến khi tiếng vang biến mất, tôi mới đứng thẳng người. Nước mắt ràn rụa, cùng với âm thanh nức nở đã khiến cho bầu không khí trong hành lang có vẻ vô cùng bi thương.....

Họa không ngừng rơi

Sáng thứ hai, trong trường học đã phổ biến cái tin tức mới với tiêu đề là “Đồng Tồn Thị thời đại mới!! Hoàng tử Kim Ánh Minh xả thân ngăn nước”!

Mà tôi cũng rõ ràng rành mạch trở thành “Tội nhân thiên cổ làm bị thương Kim Ánh Minh!”

Từng góc tối xó xỉnh đều lăm lăm rất nhiều ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm vào tôi, khiến tôi chỉ có thể cúi gằm mặt xuống, hoảng sợ bỏ đi thật nhanh đến lầu dạy học

A? Dây giày khi nào đã sút rồi? Tôi ngồi xổm xuống buộc giày lại

“Ai nha!” Bỗng nhiên tôi có cảm giác mình bị người đụng phải

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi bạn học.....” Tôi còn chưa kịp ngẩng đầu lên thì đã nghe thấy 1 lời xin lỗi

“Ko sao.....” Tôi còn chưa kịp nói hết, thì đã phát hiện nữ sinh đụng phải tôi về mặt của nàng vừa sợ hãi vừa chán ghét

“A! Là sao chổi_____Ma Thu Thu !!” Nói xong, nữ sinh kia liền vội vã bỏ chạy, vừa chạy lại vừa vuốt lấy vuốt để y phục của mình “Sao lại xui xẻo như vậy a, trăm lần ngàn lần đừng dính vào cái xui của cô ta.....”

Ko phải chứ?? Tôi có làm gì đắc tội với nàng đâu! Bỗng nhiên cảm giác như trên đầu mình đang bay tới 1 đám mây đen, đen thật đen, mù mịt cuộn lại ở trên đầu mãi vẫn ko tan.....

“Hiện tại là thời gian radio của trường! Hôm nay chúng tôi vì mọi người đã mời bạn học Lý Đào của năm nhất đến!! Nghe nói, bạn học, Lý Đào đã chính mắt thấy toàn bộ quá trình Kim Ánh Minh xả thân ngăn nước, hiện tại chúng tôi xin mời bạn học Lý Đào nói qua một chút tình cảm hôm đó.....” Qua loa phát thanh của trường, Mc hưng phấn nói xong lời dạo đầu thật chói tai

“A, lúc ấy tôi đứng cách Kim Ánh Minh ở một nơi ko xa! Vốn lúc đầu tôi có chút kì quái, vì sao Kim Ánh Minh lại đứng gần cái vòi nước bị hỏng đó, nhưng về sau tôi đã nhìn thấy Ma.....a, là cô gái muốn Kim Ánh Minh đứng ở chỗ đó chờ nàng, tôi muốn nói cái gì chắc mọi người cũng hiểu”

“Bạn học Lý Đào, ý của cô là toàn bộ mọi chuyện đều là do cô gái tâm địa ác độc đó bày ra sao?”

“Đúng thế!! Chính là do cô ta!! Tôi đã nói rõ với cô ấy cái vòi nước kia đã bị hỏng! Mà cô ta còn cố ý muốn mở vòi nước ra, đã vậy còn làm cho Kim Ánh Minh đứng ở bên cạnh nàng gặp vạ lây! Khẳng định là cô ấy đã kỹ càng chuẩn bị kế hoạch đối phó với Kim Ánh Minh từ trước!!”

“Xem ra, bụng dạ cô gái này cũng đúng thật là khó lường nha! Nhưng mà, Kim Ánh Minh của chúng ta vì cứu phải một người hèn hạ như vậy mà bị thương, thật đúng là khiến cho toàn thể các FANS của Kim Ánh Minh đau lòng!! Nhưng mà, cũng chính vì vậy, mà hình tượng của Kim Ánh Minh mới trở nên thật cao lớn, thật quảng đại.....”

Nói hưu nói vượn.....Căn bản chính là nói hưu nói vượn!!

Tôi ko cố ý để cho Kim Ánh Minh đứng ở chỗ đó.....căn bản chính là do Lý Đào kia muốn hãm hại tôi!!

Nhưng màKim Ánh Minh.....Kim Ánh Minh cũng bởi vì tôi mới bị

thương.....tôi.....tôi làm gì có cái tư cách vì mình cãi lại

.....

Bước vào lớp học, tôi bất chợt nhìn vào hai chỗ ngồi trống rỗng, trong lòng nhất thời một mảng trống vắng.....Đều do tôi, đều là vì tôi!!

“Chắc chắc chắc chắc, các câu nhìn xem kia, kia là một con se sẽ đã thất thế a.....” Từ cửa lớp học đột nhiên truyền ra một tiếng giễu cợt đến chói tai, tiếp theo là những tràng cười vui sướng khi thấy người gặp họa

“Ma Thu Thu, Mông Thái Nhất vì cô hại mà bị tạm giam, Kim Ánh Minh cũng bởi vì cô hại mà phải bị thương về nhà. Tôi thật muốn nhìn thử xem còn có ai có thể bảo vệ được cô!! Se sẽ cũng chỉ là se sẽ, đừng mơ tưởng có thể hóa thành Phượng Hoàng” từ cửa lớp học truyền ra tiếng cười chế nhạo đầy vui sướng của Tử Lôi

“Quên đi, tốt nhất nên trở về với công việc hầu quán rượu của mình thì hơn! Ha ha ha ha.....”

“Đúng nha!! Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất đúng là ko may khi đụng phải một con nhỏ phiền phức như cô!”

“Tôi nghĩ thế này, đừng gọi cô ấy là Ma Thu Thu nữa, hay gọi cô ấy là Ma Phiền Tinh đi!” (Ma Phiền Tinh: Ma “Phiền Phức”)

“Ha ha ha ha ha ha ha ha !” Người đứng xem bên ngoài cũng phát ra tiếng cười to!

Đúng vậy, bọn họ nói cũng ko sai, tôi đúng là một con nhỏ phiền phức triệt để, nếu ko phải vì tôi, thì tất cả mọi chuyện này cũng sẽ ko thể xảy ra

.....

Suốt 1 ngày, tôi bị các bạn học trong toàn trường chửi rửa.....

Về nhà.....tôi rất nhớ nhà.....có lẽ hiện tại chỉ có ngôi nhà ấm cũng có thể làm cho tôi thấy dễ chịu hơn 1 chút

“Mẹ, mẹ đã trở về!”

Tôi vội mới bước vào cửa, Trịnh Thái đã chạy lên đón tiếp!

“Trịnh Thái.....” Ánh mắt tôi ngây dại vuốt ve đầu Trịnh Thái

“Mẹ, sao mẹ lại trở về? Tại sao mẹ có vẻ chật vật như vậy?” Trịnh Thái hoang mang nhìn tôi

“A? Thu Thu! Sao hôm nay con trở về đột ngột vậy? Ngày mai ko học sao?”

“A.....con nhớ nhà.....cho nên.....”

“Con nhỏ này, sao lại làm việc tùy hứng như thế chứ! Nhà trường cho ở nội trú là muốn bồi dưỡng tinh thần độc lập của con, sao con lại tự mình bỏ về a?” Mẹ vừa vội vàng đem đồ ăn bưng lên bàn, vừa lải nhải nói

Mẹ.....con mệt mỏi quá.....con ko muốn đến trường nữa.....Mông Thái Nhất bị người nhà quản thúc.....Kim Ánh Minh cũng bị thương nhập viện rồi, hơn nữa bọn họ bị như vậy cũng là vì con.....đều là vì con!! Con.....con ko muốn đến trường nữa!! Con đúng thật là sao chổi.....con ko muốn lại đi hại người.....

“A? Ma Thu Thu! Con làm sao vậy?! Sao cứ đứng ngây ngốc ở cửa! Mau vào ăn cơm a!” Mẹ kinh ngạc nhìn vẻ mặt như muốn khóc của tôi

“Mẹ.....Se sẽ có thể trở thành Phượng Hoàng hay ko.....”

Mẹ nghe được lời của tôi nói thì sững sờ!

“Thu Thu! Sao con lại đột nhiên hỏi mẹ cái chuyện này.....?”

“Mẹ.....con muốn biết.....”

Mẹ thở dài 1 hơi

“Hai....! Se sẽ cũng chỉ là se sẽ, làm sao có thể trở thành Phượng Hoàng! Hơn nữa, tổ tiên Ma gia của các con, ko có người nào có thể trở thành phượng hoàng bay lên trời! Cho nên con cứ yên yên ổn ổn làm một con se sẽ đi, đừng si tâm vọng tưởng quá nhiều”

“.....mẹ.....con có chuyện muốn trao đổi với mẹ một chút.....”

“Con nhỏ này! Hôm nay sao lại ăn nói mất tự nhiên như thế ! Nói đi! Chuyện gì?”

“Mẹ.....con muốn chuyển trường.....”

“Chuyển trường ?! Ma Thu Thu! Đầu óc con có bị gì ko ?! Tổ tiên Ma gia phải tám đời tích đức thì con mới có thể thi đậu vào trường học cao cấp như Hayakawa đây! Hiện tại con muốn nói chuyển trường là sao?!”

“Nhưng mà mẹ , me ko phải đã nói.....se sẽ ko thể trở thành phượng hoàng sao..... Hơn nữa con ở Hayakawa.....thật sự rất mệt mỏi...”

Mẹ nhìn tôi, nặng nề thở dài 1 hơi, thành khẩn nói

“Con nhỏ này, khó khăn là mẹ và ba con mới đặt kì vọng cao vào con, sao con lại có thể tùy hứng như vậy , ko nói rõ là ko được. Chẳng lẽ con báo đáp cho ba mẹ như vậy sao? Nếu bạn học ở trường của con đối xử với con ko tốt, con muốn học tốt thì phải biết khiêm nhường, con cũng chẳng phải là đại tiểu thư gì. Lại đây ăn cơm đi, về sau ko được nói ra chuyện gì đại loại như thế.”

Tại sao lại ko có một ai chịu nghe tôi giải thích, ngay cả mẹ cũng như vậy.....

Ko một ai để cho tôi lý giải, ko một ai tin tưởng tôi, ngay cả người bạn tôi từng tin tưởng nhất cũng phản bội tôi, tôi buồn ngủ qua, thật bất lực....

Mọi người đều chán ghét tôi, xa lánh tôi, tôi rất khổ sở.....

Mông Thái Nhất bị giam lỏng, Kim Ánh Minh bị phỏng cũng là vì tôi.....

Thử hỏi tôi làm sao có thể đối mặt với họ, tôi làm sao có thể tiếp tục chờ đợi nữa.....

Nhưng những kỉ niệm hạnh phúc ấy thật khó quên.....

Tôi chùi chùi nước mắt, Hayakawa là nơi đã từng chứng kiến rất nhiều đau khổ bất hạnh song cũng là nơi mà tôi có rất nhiều hạnh phúc

“Thi đậu vào Hayakawa cô sẽ có được hạnh phúc mình muốn.....”

Bên tai tôi lại vang lên từng câu từng chữ của người thần bí. Có thật như vậy ko? Kim Ánh Minh là người đã nói ra những lời này với tôi sao?

“Thu Thu.....”

“Ách?” Tôi vẽ mặt hoảng hốt nhìn về phía mẹ

“Con nhìn này, mẹ con đã là phụ nữ có tuổi nhưng ngày ngày vẫn phải nấu cơm, có đôi khi mẹ bị khói dầu làm cho nghẹn thở đến nỗi rất muốn ko nấu cơm.....nhưng mà, chỉ cần mẹ nghĩ đến mỗi một sự vất vả của mình sẽ được đổi lại bằng 1 bữa ăn ngon cho những người quan trọng nhất của mình.....thì mẹ cho dù có đau nhức xương sống cũng sẽ ko cảm thấy mệt.....”

Vì người quan trọng nhất.....

“Thu Thu, trăm lần ngàn lần phải nhớ đến khoảng thời gian ở Hồng Kiều Động Thiên, nhớ rằng, em nhất định phải trở nên thật kiên cường, thật dũng cảm!”

“Sẽ con, tôi đi rồi, cô cũng phải thật hạnh phúc”

“.....Tôi sẽ mãi mãi ở bên cạnh em”

Bắc Nguyên Ái tỷ.....Kim Ánh Minh.....và cả Mông Thái Nhất.....Hai người họ cũng vì tôi mà bị thương, bị giam, tôi làm sao có thể nói một câu bỏ đi liền bỏ đi được?! Ít ra.....it rá tôi cũng phải đợi cho bọn họ trở về.....

Ko thể nhận thua! Tôi ko thể nhận thua như vậy! Mông Thái Nhất, Kim Ánh Minh, Bắc Nguyên Ái tỷ, và cả Mộc tiên sinh, bọn họ đã vì sự kiên cường của tôi mà hy sinh nhiều như vậy!! Tôi tuyệt đối ko thể để cho họ thất vọng! Nhảy sông tự vẫn tôi đã từng trải qua, sự việc hiện tại chẳng là cái gì!

“Mẹ, con muốn trở về trường.....” Tôi kiên cường cười nói

“Nha đầu này phát điên a!! Đột nhiên trở về lại đột nhiên muốn đi!” Mẹ tuy ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng trên gương mặt lại hiện ra 1 nụ cười thật tươi.

Reng reng reng reng! Reng reng reng !

Vừa mới đến cửa trường học, điện thoại của tôi.....đột nhiên vang lên. Trên mặt màn hình là một dãy số lạ, là sai đã gọi tôi?

“A lô?”

“A lô? Cô là Ma Thu Thu sao?”

“Vâng. là tôi, xin hỏi cậu là.....”

“Cô lập tức đến phía trước thư viện Hayakawa! Có chuyện quan trọng liên quan đến Mông Thái Nhất cần nói với cô!”

“Về Mông Thái Nhất? A lô?”

“Tút tut tut tut.....”

Cuộc gọi đã bị cắt đứt

Người vừa gọi điện thoại đến cho tôi là ai? Giọng nói kia thật xa lạ, tôi ko có cảm giác đã nghe qua! Hơn nữa dãy số điện thoại này từ trước đến giờ tôi vẫn chưa gặp qua.....có nên đi ko? Trễ như thế này rồi, có phải lại là cạm bẫy hay ko? Nhưng vừa nãy điện, người trong điện thoại có nói là chuyện quan trọng liên quan đến Mông Thái Nhất

Tuy rằng tâm lý tôi đã có sự phòng bị, nhưng vừa nghĩ đến Mông Thái Nhất.....tôi lại bắt đầu đứng ngồi ko yên, mặc kệ, cứ đi trước rồi hẳn nói sau.....

Tôi đứng ở cửa thư viện đã gần 2 giờ đồng hồ, nhưng ko một ai đến đây gặp mặt tôi

Vậy là có chuyện gì? Chẳng lẽ cái bẫy này là 1 trò đùa dai sao?

Tôi nghĩ nghĩ rồi lấy điện thoại ra , bấm vào số máy lúc nãy vừa gọi đến, nhấn phím gọi

“Tút...tút.....tút.....”

“A lô?”

“A.....xin chào! vừa rồi có người dùng số điện thoại này gọi điện thoại cho con, con muốn hỏi bác một chút, điện thoại này là ở nơi nào?”

“Nơi này là buồng điện thoại công cộng”

Buồng điện thoại công cộng? Tiêu rồi.....nói như vậy, tôi căn bản ko thể biết được ai đã gọi điện thoại cho tôi a.....

Quên đi, có thể là trò đùa thật, tôi tốt nhất nên trở về phòng ngủ trước thì hơn

Đẩy cửa phòng ngủ ra.....A? Thượng Hà Hi ko có ở đây? Vậy.....vậy vừa rồi tại sao cửa lại bị mở.....Thì ra nàng cũng có lúc sơ ý nha.....

A.....Sao lại thế này?! Sách trên bàn tôi có vẻ như đã bị người động qua, ngay cả tủ cũng bị mở , nhưng lại ko mất thứ gì.....

Tôi lập tức vui mừng vì đạo tặc nhân từ, nhưng trong lòng lại mang một chút bất an nhàn nhạt

Sáng sớm vô tri vô giác, tôi vừa vào phòng học đang định ngồi xuống chỗ ngồi, thì lại bị loa phát thanh gọi vào phòng quản lý thư viện

“Bạn học Ma Thu Thu, đêm qua em đã đến thư viện sao?”

Thư viện? Đã tới.....

Tôi gật gật đầu

Ông chú cũng giống như lần trước nhìn tôi từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá

“Vậy, thẻ chứng nhận này là của em?”

Thẻ chứng nhận? Tôi cúi đầu xuống nhìn.....A, là thẻ mượn sách thư viện của tôi! Sao ông chú ở đây lại có?

“Là.....là của em” Tôi có chút hoang mang trả lời

Ông chú vẻ mặt trở nên nghiêm túc “Em đi theo tôi 1 chút”

“A.....được.....” Tôi gật gật đầu, trong lòng lập tức trở nên cực kì bất an, vẻ mặt mờ mịt đi theo phía sau ông chú, đến phòng đọc sách báo

“Bạn học Ma Thu Thu, xin hỏi việc này là do em làm sao?” Ông chú quản lý nhìn tôi kinh hoảng mở to mắt, tôi lập tức choáng váng.....

Trời ạ! Phòng đọc sách báo sao lại rối loạn như thế này?! Vài giá sách liên tiếp đều bị đẩy ngã! Sách vung vãi khắp nơi! Lại có nhiều cuốn bị vò nhàu nhúm. Sao lại có thể.....sao lại có thể chứ?!

“ko.....ko phải, chuyện này ko phải em làm” Tôi cuống quýt xoa tay

“Ko phải em làm? Từ sáng sớm ngày hôm nay, tôi đã nhặt được thẻ mượn sách của em ở trong này, hơn nữa ko phải hôm qua em cũng thừa nhận mình đem qua em có đến thư viện sao?” Ông chú vẻ mặt nổi giận nhìn tôi

“Em.....em chỉ đứng trước cửa thư viện đợi 1 khoảng thời gian, ko có bước vào.....”

“Vậy còn thẻ mượn sách của em thì nên giải thích như thế nào?!”

Thẻ mượn sách.....đúng vậy.....thẻ mượn sách của tôi tại sao lại ở chỗ này?!

Tôi đột nhiên nghĩ đến chượng cửa phòng ngủ bị bậc mở ngày hôm qua.....tủ đồ cũng bị xáo trộn.....chẳng lẽ có người muốn trộm thẻ mượn sách để hãm hại tôi?!

“Chú ơi.....chuyện này.....thật.....thật sự ko phải do con làm! Con thề.....” Vốn ko quen nói lời ko lương thiện, miệng tôi có chút biện bạch khó khăn, tôi hoàn toàn ko biết nên làm thế nào cho phải, nên ngay cả lời nói để giải vây cho chính mình cũng trở nên lấp lập

“Làm người quan trọng nhất là phải thành thực, đã làm những chuyện xấu xa như vậy mà còn chối, có phải muốn đợi tôi đưa em đến văn phòng hiệu trưởng, em mới chịu thừa nhận hay ko?”

“Tôi.....” Tôi thật sự bị oan mà!! Tại sao lại ko tin tôi!

Sinh mệnh Ma Thu Thu luôn luôn lộn độn, hơn nữa mỗi lần xuất hiện khó khăn đều bị Tử Lôi và đám người của nàng châm dầu vào lửa.....Bởi vì từ xa xa tôi đã thấy các nàng đi đến.....

“Ông chú, chúng tôi muốn mượn sách.....A! là có chuyện gì?!”

Tôi quay đầu nhìn lại hướng của người vừa lên tiếng.....Là Thượng Hà Hi! Đi theo nàng còn có Tử Lôi, Việt Mỹ và cả Hoa Chi.....

“Lại là Ma Thu Thu, tại sao chúng ta đi đâu cũng đụng phải con sê thối này?!” Là giọng nói của Tử Lôi

“Tôitôi.....” Tôi vẻ mặt đỏ bừng cúi đầu đứng yên tại chỗ

“Trời ạ.....các cậu xem đồng sách này nè! Ai lại thiếu đạo đức như vậy a!” Việt Mỹ kinh ngạc hỏi

“Sáng sớm hôm nay tôi đã nhặt được thẻ mượn sách của cô ta ở trong này” ông chú quản lý thư viện gắt gao nhìn chăm chăm vào tôi

“Ma Thu Thu! Lại là cô! Cô đúng là hết thuốc chữa, lấy gián dọa người, lại đập vỡ kiếng thủy tinh trong phòng! Hiện tại còn quấy rối thư viện! Cô có biết sách trong thư viện đối với chúng tôi quan trọng cỡ nào hay ko?!”

“.....” Lần đầu tiên nhìn thấy Tử Lôi nói ra những lời chính nghĩa như vậy, tôi muốn giải thích nhưng lại ko nói ra thành lời

“Đúng vậy, ông chú, chú kô biết đâu! Cô ta là học sinh nổi tiếng nhất Hayakawa nha, buổi tối thì cùng các nam sinh khạc hện hò, còn sinh ra một đứa bé ko có ba.....” Việt Mỹ thêm mắm thêm muối trình tấu đủ loại “chuyện ác” của tôi, ông chú đứng bên cạnh nghe thấy ngay cả mắt kính cũng rơi

Đột nhiên, ông chú vỗ đầu, ko dám tin nhìn tôi:

“A! Emhính là học sinh lần trước đã mượn tôi quyển sách “kinh nghiệm làm mẹ vị thành niên” a! Ai.....tại sao có thể như vậy?! Hayakawa tại sao lại có loại học trò như em?! Rốt cuộc ba mẹ em đã dạy dỗ em như thế nào?!”

Tôi ngẩng đầu nhìn chăm chăm vẻ mặt đắc ý của Tử Lôi và Việt Mỹ, lúc này rốt cuộc tôi mới hiểu rõ được nguyên nhân! Thì ra là lại một lần nữa, tôi bị hãm hại!

“Đợi chút! Tôi có thể làm chứng đem qua Ma Thu Thu ko có đến phòng đọc sách!”

A? Giọng nói này là.....tôi ngẩng đầu lên liền nhìn thấy! Là Hà Đồng!

Hà Đồng đang cầm cái DV của hắn đột ngột xuất hiện trước mặt tôi

“Tiểu tử, lại là cậu! Cậu tới đây là gì?!” Hoa Chi ko kiên nhẫn hỏi

Hà Đồng hướng Hoa Chi làm cái mặt quỷ, rồi quay đầu nhìn về phía ông chú thư viện nói

“Đại thúc, đêm qua em có chụp được hình Ma Thu Thu ở cửa thư viện lúc 6 giờ! Thật ra cô ấy chỉ đứng ở cửa, ko có bước vào, ko tin chú xem thử!”

“Hà Đồng.....” Tôi cảm kích hướng hắn mỉm cười

“Ma Thu Thu.....” Hà Đồng cúi đầu nhẹ nhàng tiến đến bên tai tôi “Còn muốn nói thêm cho cô 1 tin tức rất tốt, đêm qua tôi đã nhìn thấy Mông Thái Nhất! Còn nữa, vết thương của Kim Ánh Minh hiện tại đã ko còn gì đáng lo!”

Tôi kích động đến mức hai hốc mắt đều đỏ! Thật.....thật vậy chẳng?! Những điều này đều là sự thật!? Cuộc sống u ám của tôi cuối cùng cũng có 1 chút ánh sáng

“Này! Hai người các người đang thầm thì cái gì? Muốn thông đồng cùng nhau nói dối sao?! Hừ.....” Tử Lôi tựa hồ có chút kinh hoàng nhìn về phía tôi và Hà Đồng

“Tiểu thư xấu tính! Bộ dạng của cô hiện tại có chút thích hợp để diễn vai hoàng hậu ác độc à nha!”

“Anh nói cái gì!”

“Này.....Trong DV hình như ko có hình ảnh Ma Thu Thu ở cửa thư viện mà!” Ông chú nhìn chằm chằm vào màn hình DV, hoang mang nhìn Hà Đồng

Cái gì? Ko có?!

“Sao lại có thể ko có?! Đây là hình ảnh quý giá tôi chụp được đêm qua nha! Ma Thu Thu ở trong gió rét chờ đợi người yêu!” Hà Đồng lớn tiếng ồn ào, một phen đoạt lấy DV từ trong tay đại thúc

Tít tít tít.....tít tít tít.....

“Ko có.....Ko có.....sao lại thế này?!! làm sao có thể ko có?! Chẳng lẽ ngày hôm qua mình ko có chụp được sao?!” Hà Đồng kinh ngạc kêu to

Tâm lý của tôi liền trùng xuống

“Ha ha ha ha! Tiểu tử thôi! Chỉ biết anh đang nói dối, quả nhiên là cùng 1 loại với Ma Thu Thu” Tử Lôi ngược lại kiêu ngạo cười

Ko biết vì sao, trong nháy mắt đầu tôi chợt hiện lên một cái ý nghĩ nghĩ mà ko dám nghĩ

18. Q.4 - Chương 7

“Ồ.....nhất định là quên đề nút chụp rồi, Thu Thu.....” Hà Đồng có lỗi nhìn tôi

“Ko sao, cảm ơn anh.....” Tôi hướng Hà Đồng gật gật đầu

“Ông chú, tôi nguyện ý gánh vác hậu quả phòng đọc sách bị phá hư, bồi thường chỗ sách này” Tôi quay đầu nhìn ông chú bình tĩnh nói

“Cô.....nguyện ý bồi thường?!”

Tôi nghiêm túc gật đầu

“Ma Thu Thu, cô có khỏe ko?” Hà Đồng vẻ mặt ko tin nhìn tôi, hẳn nhất định đã bị tôi làm cho choáng váng

Luôn luôn phải đối mặt, hiện tại ko ai có thể giúp tôi, chỉ có mình tự giúp mình.....

Dường như tôi cảm giác được ánh mắt kinh dị của Thượng Hà Hi, còn có cả Tử Lôi

“Khụ khụ.....nhưng loại sách này về cơ bản đều là những cuốn sách quý giá nhất, tôi thấy ít nhất cũng phải bồi thường một vạn.....” Ông chú quản lý thư viện tăng hắng giọng, nghiêm túc nói

Cái gì.....ít nhất 1 vạn?! Sao lại có thể nhiều như vậy?!

“ha ha ha ha.....1 vạn !! Ma Thu Thu, cô có đền được ko! Đền ko nổi thì rút khỏi Hayakawa đi!” Hoa Chi đắc ý cười ha ha

“Đại thúc! 1 vạn.....có phải là hơi nhiều rồi ko!! Chỉ là mấy quyển sách thôi mà?!” Hà Đồng bắt mắt ồn ào

“Tuyệt ko nhiều!! Sách báo nơi này đều là loại bảo vật, mấy quyển sách ở đây bán ra bên ngoài cũng có giá vài vạn a” Đại thúc lắc lắc đầu trả lời

Một vạnmình.....mình làm sao mà đền đây?! Mình thật là.....ngay từ đầu nên hỏi trước rồi hãy trả lời!! Đúng là gây ông đập lưng ông.....cần phải làm gì mới tốt.....??

“Ông chú.....con.....con có thể làm việc ở đây được, lấy tiền lương làm tiền bồi thường?” Tôi nhỏ giọng hỏi

“Này.....chúng tôi ở đây ko có cái tiền lệ này.....mà một chút tiền công nhỏ nhất của em cũng ko đủ sức bồi thường tiền cho chỗ sách này!” Ông chú khó xử nhíu mày

“Ông chú, để cho cô ta ở đây làm công đi” Thượng Hà Hi vẫn đứng bên cạnh giữ im lặng bỗng nhiên mở miệng nói chuyện “Để cho cô ta giành nhiều thời gian ở chỗ này 1 chút, lỗi tai của em cũng được yên tĩnh”

“Vây.....nếu như Thượng tiểu thư đã nói, tôi sẽ đi xin chỉ thị từ nhân viên quản lý 1 chút.....”

Tôi nghi hoặc nhìn Thượng Hà Hi, nàng đang giúp tôi sao? Hay là vẫn y như lời nàng nói, nàng ko muốn nhìn thấy tôi xuất hiện ở trong phòng?!

Cứ như vậy, suốt 1 ngày, tôi đều ở trong phòng đọc sách của thư viện, trong ánh mắt khác thường và những lời bàn tán đầy khinh bỉ tôi sắp xếp lại đồng sách đã bị “tôi” làm rối loạn

Úc một mỗi đây người trở về kí túc xá, đã gần 10 giờ tối . Tôi vừa đi đến cửa kí túc xá, liền phát hiện tất cả đồng đồ đạc của tôi đều nằm vờn vãi dưới đất!

A?Đây.....đây ko phải là vali và sách của tôi sao?! Làm sao có thể.....

“Ma Thu Thu, cô đã trở lại?”

Tử Lôi? Còn có cả Hoa Chi! Các nàng đến phòng tôi làm gì

“Ma Thu Thu, từ hôm nay trở đi, cô rút ra khỏi gian phòng này cho tôi, tốt nhất là nên biến khỏi Hayakawa !” Tử Lôi lạnh lùng nhìn tôi nói

“Tại sao.....”

“Hừ! Thấy người dơ bẩn làm rối loạn thư viện như cô ko xứng ở cùng phòng với Thượng Hà Hi”

“.....”

“Ma Thu Thu, cô nên rút khỏi đây nhanh 1 chút” Tử Lôi lạnh lùng cười đi tới “Chẳng lẽ cho đến bây giờ, cô vẫn nghĩ là sẽ có người giúp mình sao?”

Bên cạnh truyền lại tiếng cười phóng đại của Hoa Chi, tôi khẽ cắn môi.....

“Tôi ko đi!”

“Cô nói cái gì? Ma Thu Thu!”

“Tôi ko đi!”

Chát!

Ko đợi cho tôi kịp phản ứng, mặt của tôi đã bị một cái vết tay hồng hồng của Tử Lôi phủ lên

Nước mắt của tôi ngân ngấn xung quanh khóe mắt, nhưng tôi thà cắn chặt môi chết chứ ko để nước mắt trào ra!

“Ma Thu Thu! Đây là cái tát tôi thay Tiểu Hi đánh cô, cô có muốn nói gì nữa ko?!” Tử Lôi vênh váo kênh kiệu nhìn tôi

“Chát!”

Tôi hít sâu vào 1 hơi, bàn tay nóng nóng làm cho tôi kịp ý thức vừa rồi mình đã làm cái gì. Ko ngờ.....ko ngờ tôi lại cho Tử Lôi một bạt tai thật mạnh!!

Xung quanh đột nhiên trở nên cực kì im lặng, mọi người đều choáng váng

“Ma Thu Thu, cô dám đánh tôi!” Tử Lôi bưng mặt khó tin nhìn tôi

“Tôi.....”

“Hoa Chi, mau dạy dỗ con nhỏ này thật nghiêm!” Nhìn Hoa Chi càng ngày càng bước đến gần, cơn tức giận và sự khùng hoảng của tôi đã lên đến đỉnh điểm

Tôi ko thể đánh lại các nàng, thừa dịp các nàng còn chưa phản ứng, tim đột ngột đập mạnh, tôi quay đầu bỏ chạy

“Đứng lại! Ma Thu Thu chết tiệt! Cô đứng lại đó cho tôi!” Hoa Chi và Tử Lôi cùng nhau lớn tiếng chửi bậy, ra sức đuổi theo phía sau

Cứu cứu tôi! Ai?! Ai cứu tôi với?!

Nên chạy đi đâu đây.....quên đi, ko suy nghĩ nhiều nữa, sống chết đều phải bỏ chạy!

Nhưng được sự kêu gọi của Hoa Chi và đám người của nàng, phần lớn khu ký túc xa cũng bắt đầu gia nhập chiến dịch tiêu diệt Ma Thu Thu_____ Mặc kệ tôi chạy đến đâu, nhưng đâu đâu tôi cũng nhìn thấy sắc mặt hận ko thể đem tôi nuốt sống_____

“Ma Thu Thu, đồ nhà nghèo chán ghét.....”

“Ma Thu Thu, hồ ly tinh!”

Dù là tôi ra sức chạy cỡ nào, nhưng bên cạnh tôi luôn có một đám nữ sinh sinh đuổi theo_____ (Rin: cổ lên Thu Thu. Lỡ như sau này được huy chương vàng điền kinh olimpic điền kinh quốc tế, thì đám người này cũng có công rất lớn!)

“Ma Thu Thu đang chạy ở bên kia!” “Ma Thu Thu ở bên kia!”

Mọi người xung quanh đều hướng Tử Lôi và Hoa Chi báo cáo phương hướng chạy của tôi, một khu kí túc xa to như vậy, nhưng đã ko còn chỗ để cho tôi ẩn nấp.....

Từ khu ký túc xá chạy trốn, chạy đến lầu dạy học vẫn có người đuổi theo tôi, chạy đến căn tin thì có người chặn tôi lại.....tôi chạy , tôi chạy mãi! Tóc đã rối loạn hết lên, khuôn mặt cũng phát xanh , ngay cả khăn lau cũng bị “vũ khí” vết bắn đánh trúng, hiện tại nếu có người ở phía trước nhìn thấy bộ dạng của tôi, nhất định sẽ nghĩ ngay đến quỷ!

Bất tri bất giác, tôi trốn đến phía sau khu thư viện!

A? nơi này có một gian phòng nhỏ, hình như ko bị khóa! Tôi nên trốn vào trong đó trước!

Bùm bùm! Bùm bùm!

Tôi lủi vào góc khuất trong căn phòng nhỏ, ra sức thở hổn hển! Bởi vì sợ hãi, mà tim tôi ko ngừng đập mạnh

Thời gian chậm chạp trôi qua.....Qua hồi lâu, vẫn ko nghe thấy âm thanh đuổi bắt của Hoa Chi và Tử Lôi

Chắc là các nàng đuổi người quá mệt mỏi nên đã ra về nghỉ ngơi

Phù.....tôi thở dài nhẹ nhõm 1 hơi, bắt đầu đánh giá căn phòng như trước mắt, căn phòng nhỏ này có vẻ như thật lâu đã ko có người quét dọn, trong phòng bám rất nhiều bụi lại có chút thoang thoảng mùi mốc

Nương theo ánh trăng, tôi phát hiện căn phòng này ko lớn, ngoài một cái giường nhỏ , còn có rất nhiều bàn gỗ bị hỏng, cơ hồ không gian chỉ đủ cho 2 người đứng . Trên giường nhỏ cả bản gỗ lại có rất nhiều gỗ khối và đinh. Phòng này trước kia chắc là được dùng để cho nhân viên trong thư viện sử dụng

Phù.....mặc kệ, dù sao các nàng cũng ko tìm tới

Nghĩ đến đây, tôi đột nhiên thả lỏng người, toàn thân vô lực ngồi phịch trên giường. Nhìn ánh trăng nhỏ xuyên qua lỗ hổng trên nóc nhà chiếu xuống, tầm mắt tôi dần dần mơ hồ.....Hình ảnh căn nhà đã từng được Kim Ánh Minh và Mông Thái Nhất trang hoàng toát lên ánh sáng xanh vàng rực rỡ, đồ vật bài trí xinh đẹp, cảm giác ấm áp, còn có cả sự quan tâm của hai người bạn họ.....

Cả Hồng Kiều Động Thiên.....hình ảnh Bắc Nguyên Ái tỷ dựng lều lớn, cả hình ảnh cười đùa của Mông Thái Nhất và Bính Thúc.....những hình ảnh ấy sao mà thật đẹp, thật vui.....

Nhưng hiện tại.....ở căn phòng nhỏ cũ nát này.....chỉ còn một mình tôi cô đơn

Bắc Nguyên Ái tỷ.....Mộc tiên sinh.....Mông Thái Nhất.....Kim Ánh Minh.....

Hiện tại tôi rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?! 1 kẻ tứ cố vô thân như tôi có thể chống đỡ đến khi nào? Tôi thật sự ko biết, những thử thách này đến khi nào mới chấm dứt

Nước mắt của tôi ko thể kiềm chế trào ra.....

Khóc khóc, tôi bất tri bất giác tựa lưng vào tường ngủ khì. Chờ cho đến khi tôi tỉnh lại.....thì trời đã sáng bạch!

Trải qua một cuộc đấu tranh tư tưởng gay gắt cho đến trưa, buổi chiều, tôi rốt cuộc cũng cố gắng thu dưỡng khí trở về lớp học, bởi vì buổi sáng vô cơ nghĩ tiết, nên tôi bị thầy chủ nhiệm mang lên văn phòng quả trách. Có lẽ vì nguyên nhân này, mà Tử Lôi và đám người của nàng ko có cơ hội làm phiền tôi

Buổi chiều giờ tan học, tôi “lưu luyến ko rời” văn phòng của thầy chủ nhiệm

Trăm lần ngàn lần đừng cho tôi gặp các nàng.....trăm lần ngàn lần đừng cho tôi gặp các nàng

Tinh thần của tôi căng thẳng cực độ, trong lòng thầm ra sức lắm nhăm niêm kinh

“Ma Thu Thu!”

Một giọng nói đột nhiên vang lên từ phía sau lưng tôi! Tôi cả người chấn động, chân chưa chạy nhưng lòng đã nghĩ muốn trốn

“Ma Thu Thu, con đứng ở đó làm gì?!”

A? Đây ko phải là giọng nói của Tử Lôi và đám người của nàng.....giọng nói này là của.....Tôi quay đầu nhìn lại!

“Mẹ.....mẹ? Có cả Trịnh Thái?!” Tôi vừa hưng phấn lại vừa hoang mang

“Thu Thu ,con làm sao vậy? Sao lại là lạ a? Ai nha! Trên người con sao lại có nhiều vết bẩn như vậy?” Mẹ khó hiểu nhìn tôi

“Con.....con khỏe lắm, ko có gì, con vừa mới trực nhật xong.....mẹ, sao mẹ lại đột ngột đến đây?”

“À. là thế này, mẹ có việc gấp phải về nhà bà ngoại 1 chuyến, ba con và anh cả lại vừa bận đi công tác, anh ba của con cũng bận bận làm đề cương luận văn, trong nhà chỉ còn mỗi Đông Đông, cho nên mẹ mới đem nó đến đây, nhờ con đưa nó về nhà của nó đi!”

“Nhà của nó?” Tôi sững sốt 1 chút

A.....đúng rồi, khi đó tôi đã lừa người nhà nói Trịnh Thái là con của một giáo viên.....

“Được.....được!” Tôi gật đầu đáp ứng

Mẹ dặn dò xong vài câu lại vội vàng bỏ đi

Hết cách rồi.....Xem ra hiện tại tôi chỉ có thể đem Trịnh Thái đến căn phòng nhỏ

“Oa! Chỗ ở của mẹ tuyệt quá” Trịnh Thái vừa đi vào căn phòng nhỏ đã hưng phấn kêu to

Tuyệt sao? thằng nhóc này thật là.....chỗ này có cái gì tuyệt chứ.....

“Mẹ ! Trong cổ tích ,ko phải công chúa Bạch Tuyết và các chú lùn đều ở trong căn phòng nhỏ như thế này sao?” Trịnh Thái chớp to đôi mắt hỏi

“Công chúa Bạch Tuyết? Ha ha, có lẽ vậy.....” Tôi ỉu xiu trả lời

“Oa! Nếu nói như vậy thì mẹ, mẹ chẳng phải đã trở thành công chúa Bạch Tuyết sao?!”

“Xi! Đồ ngốc.....”

“A! Ko được rồi! Công chúa Bạch Tuyết cuối cùng sẽ bị hoàng tử bạch mã đưa đi! Mẹ, mẹ ko thể bị người khác đưa đi nha! Mẹ nhất định phải đợi cho Trịnh Thái lớn lên, sau đó con sẽ cưỡi ngựa trắng đến đón người!” Trịnh Thái làm nũng nhào vào lòng tôi

Đồ ngốc! Chờ thời điểm nhóc lớn lên cưỡi ngựa trắng, chỉ sợ chị lúc đó chỉ có thể diễn vai phù thủy! Ha ha!

Nhưng mà, bị Trịnh Thái náo loạn như vậy, tâm tình của tôi đã trở nên tốt hơn rất nhiều

Tai họa liên tiếp xảy ra, nhưng dù là thế nào, tôi vẫn một mực kiên định giữ vững niềm tin, tôi nhất định phải chờ bọn họ quay về.....ngày qua ngày tôi kiên trì vượt qua gian nan

Hôm nay là một ngày đáng chúc mừng trong cái kiếp sống cực khổ của chúng tôi - sinh nhật Trịnh Thái . Vì Trịnh Thái rất ngoan ngoãn ở trong phòng vài ngày nay, nên tôi đã mang nó từ phòng nhỏ đi dạo qua một vòng trên đường cái, dùng một ít tiền tiêu vặt đáng thương còn lại của tôi mua cho nó một lọ kẹo hoa quả

“Mẹ, lọ kẹo mẹ mua cho con ăn thật ngon nha.....” Trịnh thái cầm hộp nhựa xinh đẹp, nhét 1 viên kẹo vào miệng mình, đột ngột nó chợt nghĩ nghĩ cái gì sau đó mới đưa hộp kẹo đến trước mặt tôi “Mẹ, mẹ một mỗi, mẹ ăn đi)

Tôi chưa sót cười sờ đầu Trịnh Thái “Trịnh Thái ngoan, đây là quà mẹ tặng con, con ăn đi”

“A! là Ma Thu Thu! Mà còn chưa biến khỏi Hayakawa sao?!”

Là Tử Lôi, Việt Mỹ.....còn có cả Hoa Chi và một đám FANS của Kim Ánh Minh.....

“Ma Thu Thu! Thật đúng là khéo nha!”

“Ma Thu Thu! Cô hại Kim Ánh Minh của chúng tôi bị thương, chúng tôi hận cô chết đi được”

“Nói rất đúng nha! Cô thật sự rất đáng ghét!”

“.....” Sớm quen với loại tình huống này, tôi cúi đầu không nói gì

“Ko được nói xấu mẹ tôi, mấy người đều là người xấu” Trịnh Thái cương trực vọt tới trước mặt tôi

Tử Lôi lạnh lùng nhìn tôi cười cười “A? Đây ko phải là thằng oắt con kia sao?! Sao lại xuất hiện ở chỗ này?”

Tiêu rồi! Hi vọng bọn họ không có chủ ý đánh Trịnh Thái.....

“Oắt con, lọ kẹo này ăn ngon ko? Chia ấy chị đây một ít đi!”

“Ko được! Đây là quà tặng của mẹ cho tôi!” Trịnh Thái vội vàng đem hộp nhựa ôm vào lòng thật chặt

“Đã là quà thì phải chia sẻ cùng mọi người nha, mau đưa hộp kẹo cho tao!” Tử Lôi một phen đoạt lấy hộp kẹo từ trong tay Trịnh Thái!

“Trả lại cho tôi! Trả lại cho tôi!” Trịnh Thái một mực kêu to, khuôn mặt nhỏ nhắn đã ửng hồng

“Trả lại ày? Được.....tao trả lại ày.....”

Tách tách tách tách.....

Tử Lôi tao nhả mở nắp hộp nhựa ra, toàn bộ kẹo trong hộp đều rơi ra ngoài

“Trịnh Thái.....”

Mắt thấy Trịnh Thái đang phóng về phía Tử Lôi rất nhanh, tôi chưa kịp giữ nó lại thì đã bị đám nữ sinh kia hung dữ đẩy ra ngoài

“Trả lại kẹo, trả lại kẹo cho tôi!” Trịnh Thái gắng hết sức bắt lấy góc váy Tử Lôi, ra sức giật giật

“Tiểu tử thôi, cút ngay cho tao!” Tử Lôi vẻ mặt chán ghét, dùng sức ngoan độc đá thật mạnh làm Trịnh Thái ngã xuống đất

“Dừng tay! Tử Lôi!” Tôi dùng sức giẫy dụa, nhưng ko thể thoát khỏi sự trói buộc của mấy bàn tay đang đặt trên người, trơ mắt nhìn Trịnh Thái quỳ rạp dưới đất, tôi có cảm giác chính mình đang sắp điên lên!

Ko được rồi, một người, hai người vô tội đã vì tôi mà bị hại thảm, tôi ko thể để cho Trịnh Thái nhỏ bé cũng vì tôi mà chịu tổn thương!

“Tử Lôi, nếu Trịnh Thái gặp phải bất cứ chuyện gì, tôi sẽ ko bỏ qua cho cô!” Tôi dùng cảm nói, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, tôi lập tức lại hối hận

“Ma Thu Thu, mày nói cái gì?! Xem ra ko dạy dỗ mày đang hoang một chút, mày sẽ ko biết hối cải!” Khuôn mặt Tử Lôi lộ vẻ phẫn nộ, nàng đá mắt với 1 vài nữ sinh khác “Ma Thu Thu! Hôm nay tao sẽ ày chết thật khó coi!”

“Tao đánh chết mày!”

“Tao đá chết mày!”

“Ha ha ha! ày chết....! Mày chết....!”

Nắm đấm, cước đá của Hoa Chi và các nữ sinh khác tựa như hạt mưa trên trời rơi tới tấp lên người tôi. Tôi ko còn cách nào đánh trả lại, chỉ biết ôm đầu khụy người trên mặt đất, ra sức cắn răng chịu đau, không cho phép mình phát ra tiếng khóc!

Đau quá.....đau quá.....tôi.....tôi đau đến sắp chết rồi.....

“Dừng đánh mẹ! Dừng đánh mẹ!” Trịnh Thái ở một bên bắt lực khóc lớn

Trịnh Thái.....Trịnh Thái.....

Phịch! Bịch bịch bịch! Phịch phịch!

Đau quá.....đau quá.....

“Các chị! Các chị!Van cầu các chị.....dừng đánh mẹ tôi.....”

Ô Trịnh Thái.....tôi cảm thấy ý thức của tôi đang dần dần trở nên mơ hồ.....giọng nói của Trịnh Thái cũng càng ngày cách tôi càng xa.....tôi sắp chết rồi sao.....

“Tiểu tử thôi, mày tránh ra cho tao!” Tử Lôi nói xong lại đột ngột giơ 1 chân lên thật cao!

Đừng.....đừng tổn hại đến Trịnh Thái!

“Đủ rồi! Dừng tay!”

Giọng nói này là...của Thượng Hà Hi!

“Ma Thu Thu, tất cả mọi chuyện này đều là do cô tự làm tự gánh, chẳng thể trách được người khác! Tôi chỉ là muốn lấy lại công bằng!”

Giọng nói của Thượng Hà Hi truyền vào lỗ tai tôi, khiến cho ý thức của tôi đột nhiên trở nên thanh tỉnh, ko biết vì sao, giờ phút này, lời nói của Thượng Hà Hi lại khiến cho tôi cực kì tức giận!

“Tự làm tự gánh?! Thượng Hà Hi, tôi đã làm chuyện gì sai? Tôi đã tổn thương qua ai? Mông Thái Nhất? Cậu ấy bởi vì ai mà bị giam ở nhà? Kim Ánh Minh? Cậu ấy bởi vì ai mà bị phỏng ở lưng?” Tôi ngẩng đầu, nhìn về mặt ko thay đổi của Thượng Hà Hi và về mặt kiêu ngạo của Tử Lôi “Các người đã làm ra những thứ gì, trong lòng các người tự rõ! các người ko sợ một ngày nào đó sẽ bị báo ứng sao?! Thượng Hà Hi, ko phải cô thích Mông Thái Nhất sao? Là do cô ko thể đối mặt hay ko dám đối mặt với hắn?! Chẳng lẽ đem tức giận trút lên người tôi là cái thứ công bằng mà các người muốn nói đến ?”

“Còn nữa Tử Lôi, cô nhớ kĩ cho tôi, bắt đầu từ hôm nay , nếu như cô còn làm tổn thương đến Trịnh Thái, tôi sẽ bắt cô phải trả giá!” Tôi hỏn hển nói một hơi, nghiêng chặt răng chăm chăm trừng mắt nhìn Tử Lôi trước mắt

Có lẽ là do sự phấn nộ và giọng nói kiên định của tôi mà khuôn mặt của Thượng Hà Hi đã trở nên trắng bệch , ngay cả ánh mắt của Tử Lôi cũng có 1 chút hoảng hốt

Tôi đột nhiên cảm giác được mấy cái tay đang kèm chặt tôi có vẻ đã buông lỏng ra một chút, tôi dùng hết sức lực toàn thân giãy ra khỏi sự trói buộc của các nàng, lao đảo lao nhanh đến bên cạnh Trịnh Thái, một tay ôm nó vào lòng

“Ma.....Ma Thu Thu chết tiệt, mày còn dám kiêu ngạo!” Hoa Chi bỗng dưng hồi phục lại tinh thần, nhe răng trợn mắt cho tôi một cước

Chát!Chát! Phịch_____phịch!

Bàn tay và nắm đấm của Tử Lôi ko chút lưu tình nào giáng xuống mặt của tôi

Tôi cắn chặt răng, cả thân người ra sức bảo vệ Trịnh Thái trong lòng! Tử Lôi, tôi bị đánh cũng ko sao, nhưng tôi ko thể để những người bên cạnh tôi lại bị chịu thương tổn!

“Dừng tay! Các người đang làm gì?!”

Giọng nói này.....giọng nói này hình như là của Kim Ánh Minh, chắc là ảo giác rồi.....

Ý thức của tôi bắt đầu mơ hồ dần dần.....

Chát!

Vừa rồi.....vừa rồi đã có chuyện gì xảy ra.....hình.....hình như tôi vừa nghe thấy tiếng tát tay.....nhưng lại ko có bàn tay nào vỗ vào mặt tôi.....

“Kim Ánh Minh.....cậu.....cậu đánh tôi.....” Khóe mắt Tử Lôi hoe đỏ (Rin:chát chát *ôm dếp chạy vào đánh kè* ta bạn này lâu rồi..hừ hừ....!! Tiểu Minh muôn năm!! Tiểu Minh vạn tuế !! Ha ha....đánh nữa đi Tiểu Minh)

“Kim Ánh Minh.....cậu vì con nhỏ Ma Thu Thu kia mà đánh tôi! Cậu có biết tôi là ai ko?! Ba tôi là một trong những cổ đông của tập đoàn công ty tứ đại gia tộc nha!” Tử Lôi có vẻ cuồng loạn kêu to! Kim Ánh Minh đã đánh nàng?!

.....

Đây là sự thật sao? Kim Ánh Minh?! Thật sự là hắn? Hắn đã động tay đánh Tử Lôi.....

Ko kịp tự hỏi, tôi đã lâm vào sâu trong bóng đêm khôn cùng.....

A? Nơi này là chỗ nào? Tôi cố gắng mở to mắt , nhìn nhìn xung quanh.....vách tường màu trắng, giường màu trắng.....là bệnh viện sao? Sao lại là bệnh viện?!

A! Kim Ánh Minh! Sao hắn lại tựa vào giường tôi? Thật là hắn sao?

Tôi xác định nhìn lại người trước mắt, đôi mày hơi cau lại, lông mi rung động , đôi môi mỏng manh, thật đúng là hắn? Thương thế của hắn đã tốt hơn sao? Hắn thật sự ko bị sao chứ? Sao hắn lại xuất hiện ở trong này?!

Trong khóe mắt hình như còn ngân ngấn chất lỏng, ô.....cơ thể của tôi đau quá.....

“Còn đau ko?” Ko biết là do bị cử động nho nhỏ của tôi làm cho bình tĩnh hay căn bản ko ngủ , mà Kim Ánh Minh đột ngột bình tĩnh ngẩng đầu nghiêm túc nhìn tôi hỏi

“Khá tốt.....” Tôi miễn cưỡng nở nụ cười, cố gắng làm cho nước mắt nơi khóe mắt ko trào ra!

“Đúng rồi! Trịnh Thái đâu?!” Tôi lo lắng hỏi

“Nguyệt dẫn nó đi mua đồ ăn rồi!”

“Nguyệt?!” Người hần muốn nhắc đến chắc là Hà Ánh Nguyệt rồi!

“Đau?” Kim Ánh Minh lo lắng hỏi

“Ko.....ko có, sao anh lại đột nhiên xuất hiện? Thương thế của anh đã khá lên sao?”

“Là Hà Đồng gọi đến, vết thương ko có việc gì!”

.....

“Tôi không tốt”

“A.....” Không tốt?! Hần nói hần không tốt sao? Hần muốn nói cho tôi biết cái gì sao?

“Tôi không bảo vệ em tốt!”

Ý không tốt của hần là muốn nói đến việc này? Ko biết tại sao tôi thở dài nhẹ nhàng một hơi!

“Lần này chỉ là ngoài ý muốn! Ko sao mà”

Không muốn làm cho hần lo lắng, tôi nói dối, Kim Ánh Minh đột nhiên nâng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve miệng vết thương nơi khóe miệng của tôi, cảm xúc phức tạp trong ánh mắt của hần khiến cho tôi có chút sợ hãi!

Hần rốt cuộc là làm sao vậy, ánh mắt kiên định mỗi khi hần nói muốn bảo vệ tôi đa đi đâu rồi.....

“Tôi.....” Kim Ánh Minh vừa muốn nói nhưng lại thôi, hôm nay hần có vẻ rất u buồn.

“Ma Thu Thu, cô có khỏe không?”

Đang lâm vào bầu không khí xấu hổ không biết nên làm như thế nào cho phải thì bóng dáng Bắc Thần Tinh và Hà Ánh Nguyệt đã xuất hiện trong phòng bệnh.....

“Tốt hơn rồi, cảm ơn.....” Mỗi lần nhìn thấy Hà Ánh Nguyệt, tôi luôn cảm thấy xấu hổ vì mình chỉ là một cô bé lọ lem, có lẽ so với một thiên thần như nàng mà nói, tôi vĩnh viễn cũng chỉ là một con se sẽ!

“Thu Thu, bọn Tử Lôi lần này thật quá đáng! Nhưng mà cô đừng lo, Minh đem bọn họ giao cho phòng giám thị dạy dỗ đi!”

“Tinh!” giọng nói của Hà Ánh Nguyệt ngăn cản lời nói tiếp theo của Bắc Thần Tinh “Thu Thu, tôi đã phái người lo lắng cho Trịnh Thái, đợi lát nữa sẽ đem nó vào đây, cô nghỉ ngơi trước! Minh, thân thể của cậu vẫn chưa hồi phục, chúng ta về nhà sớm một chút đi!”

“.....” Kim Ánh Minh có vẻ như đang suy ngẫm vấn đề gì, ánh mắt ko nhúc nhích nhìn tôi chăm chăm, nhưng ko đứng dậy

“Kim Ánh Minh, tôi ko sao, anh về trước đi!”

Tôi ngưng ngừng níu níu ống tay áo của hần, đột ngột phát hiện hành động này có chút thân mật , khóe miệng Kim Ánh Minh nâng lên nụ cười nhàn nhạt

“Được, mai tôi lại đến!”

Hần đang cười? Nụ cười lần trước từ một quá khứ xa xăm chợt hiện về, tôi ngỡ ngàng đắm chìm trong nụ cười kia, ko để ý đến biểu tình của người bên ngoài , mãi cho đến khi Kim Ánh Minh đi mất.....

.....

Thời gian chậm chậm trôi, Kim Ánh Minh có nói hôm nay sẽ đến, đôi mắt của tôi hướng ra bên ngoài cửa sổ nhìn

“Hôm nay Minh sẽ ko đến đây!”

Giọng nói của Bắc Thần Tinh đập vào lỗ tai tôi, tôi quay đầu lại.....

“Chủ nhật tuần sau chính là lễ trưởng thành của Minh, chỉ sợ sau này cậu ta cũng ko có thời gian đến!”

Lễ trưởng thành? Hay nói cách khác chính là sinh nhật lần thứ 16 của Kim Ánh Minh!

“Có điều, cậu ta muốn tôi mời cô đi tham dự lễ trưởng thành của cậu ấy!”

Tham dự lễ trưởng thành của Kim Ánh Minh, tôi nên đi sao? Cái thế giới đó không phải là thế giới của tôi, hơn nữa.....

“Thu Thu, thật xin lỗi!”

A? Bắc Thần Tinh sao lại đột ngột nói tiếng xin lỗi với tôi “Bắc Thần Tinh, anh, sao lại.....”

“Thu Thu, có lẽ, là do tôi sai lầm, tôi ko nên nói với cô.....” Bắc Thần Tinh nghiêng mặt , ko nhìn tôi

Nhìn bộ dạng ấp a ấp úng của hắn, tôi lại mờ mịt “Bắc Thần Tinh, rốt cuộc là sao? Anh nói cái gì?”

“Vào lễ trưởng thành, Minh và Nguyệt cũng sẽ đính hôn.....”

Đính hôn?! Kim Ánh Minh và Hà Ảnh Nguyệt?! Tôi có cảm chính như chính mình đang rơi vào một vực thẳm không đáy, trong lòng một mảng trống rỗng mênh mang.....

“.....Thi đậu vào Hayakawa, có lẽ cô sẽ có được thứ cô muốn.....”

A?! Tại sao Bắc Thần Tinh lại biết những lời nói này?! Tôi vẻ mặt đầy nghi hoặc nhìn về phía hắn

“Chẳng lẽ người.....cổ vũ tôi thi và Hayakawa.....tối hôm đólà anh?!”

“Thu Thu, tôi thật không ngờ, để cô bước vào Hayakawa chẳng những ko thể giúp cô tìm được hạnh phúc của mình, mà còn khiến cho cô gặp nhiều tai họa như vậy. Thật xin lỗi.....” Bắc Thần Tinh vẻ mặt hối lỗi nhìn về phía tôi

Tôi đột nhiên cảm thấy Bắc Thần Tinh trước mắt dần dần trở nên mơ hồ, dừng! Dừng nói gì thêm nữa!

“Tuy rằng tôi đã ra sức giúp cô và Kim Ánh Minh có nhiều cơ hội ở bên nhau, nhưng mà.....tôi ko có cách nào làm cho Kim Ánh Minh ở bên cạnh cô, ko có cách nào giúp cô có được thứ hạnh phúc mình muốn”

Thì ra, thì ra Bắc Thần Tinh luôn luôn âm thầm giúp đỡ tôi! Vậy mà tôi lại ko phát hiện!

Đột nhiên, Bắc Thần Tinh giữ chặt vai tôi “Thu Thu, chủ nhật tuần sau cùng tôi tham dự lễ trưởng thành đi, tôi nhất định sẽ tận lực cố gắng cho cô thứ hạnh phúc cô muốn!”

“Tôi.....tôi thật sự phải đi sao?” Tôi u buồn nhìn Bắc Thần Tinh bên cạnh

“Là Kim Ánh Minh nói nhất định phải mang cô đi cùng!” Hắn lập lại lời nói vừa rồi” Hơn nữa, vào cái lễ trưởng thành đó, Nguyệt nhất định rất đẹp.....”

Bắc Thần Tinh.....hắn làm sao vậy? Tại sao lại có vẻ rất lo lắng?

Trong mơ hồ, tôi cảm thấy có chỗ nào ko đúng, nhưng tôi ko thể nói ra là chỗ nào.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chim-se-ban-mai-tap-2>